

Sen ve beni toplasak sonuç ne olur?

JOJO MOYES

Senden Önce Ben'in
yazarından

Bir Artı Bir




PEGASUS



Tatlı bela bir kadın...

İki çocuğuna bakmak için deliler gibi çalışan ve baharın gelmesini dört gözle bekleyen Jess Thomas bugüne kadar hayatındaki tüm zorlukların üstesinden tek başına gelmiş. Ama artık birinin ona yardım istemenin kötü bir şey olmadığını anlatması gerekiyor...

Ve hayatı alt üst olmuş bir yabancı...

Yıllar boyunca çalışıp kazandığı her şeyi kaybetmesine neden olabilecek inanılmaz bir hata yapan Ed Nicholls bir uçurumun eşiğinde. Hatasını telafi edebilmesi için tek bir kurtuluş yolu var ve o yol da büyük bir maceranın içinden geçiyor...

Sonuç...

Jess birine borçlu kalmak istemeyecek kadar gururlu, Ed ise kendi sorunlarından başka hiçbir şeyi görmüyor... Peki, apayrı dünyalara ait bir kadın ve bir adam yan yana geldiğinde beklenmedik bir sürpriz gerçekleşebilir mi?



www.pegasusyayinlari.com

ISBN 978-605-343-122-9



9 786053 431229

Her zaman olduğu gibi, Charles'a.

GİRİŞ

Ed

Sidney içeri girdiğinde Ed Nicholls kreatif ekibin odasında Ronan'la kahve içiyordu. Sidney nin arkasında Ed'in belli belirsiz seçebildiği bir adam duruyordu; takım elbiseliler guruhundan biri daha işte. Seni arıyorduk, dedi Sidney.

Eh, işte buradayız, dedi Ed.

Ronan'ı değil, seni.

Ed bir an için onları inceledi, sonra elindeki kırmızı, köpük malzemedden topu tavana atıp yakaladı. Göz ucuyla Ronan'a baktı. Iıvestacorp, tam on sekiz ay önce şirket hisselerinin yarısını satın almıştı ancak Ed ile Ronan onları hala takım elbiseliler guruhu olarak görüyordu. Baş başa kaldıklarında onlardan bahsetmek için kullandıkları nispeten kibar sözcüklerden biriydi bu.

Deanna Lewis diye bir kadın tanıyor

musun? Neden sordun?

Yeni yazılımın lansmanı hakkında kadına herhangi bir bilgi verdin mi?

Ne?

Basit bir soru sordum.

Ed, bir takım elbiseliden diğerine baktı. Ortamdaki hava tuhaf derecede gergindi. Midesi, ağzına kadar dolu bir asansör gibi yavaşça ayaklarına doğru alçalmaya başladı. İş hakkında sohbet etmiş olabiliriz ancak hatırladığım bir ayrıntı yok.

Deanna Lewis mi? dedi Ronan.

Bu konuda açık konuşman gerekiyor Ed. SFAX lansmanı hakkında kadına herhangi bir bilgi verdin mi? Hayır. Belki. Ne bu şimdi?

Polisler alt katta, maliyeden iki sersemle birlikte ofisini arıyor. Kadının erkek kardeşi içeriden bilgi sızdırma suçlamasıyla tutuklanmış. Yazılım lansmanı hakkında onlara verdiğin bilgileri kullanarak.

Deanna Lewis? Bizim Deanna Lewis mi? Ronan gözlüklerini silmeye başladı, endişeli olduğunda hep böyle yapardı.

Kadının kardeşinin Hedge fonu, borsadaki ilk işlem gününde iki nokta altı milyon dolar kaydetti. Kadın tek başına, kendi kişisel hesabı üzerinden yüz doksan bin dolar kazandı. Kardeşinin Hedge fonundan mı?

Anlamıyorum, dedi Ronan.

Tane tane açıklayayım. Deanna Lewis, erkek kardeşiyle SFAX lansmanı hakkında konuşurken kayda alınıyor. Kadın diyor ki, bu Ed lansmanın muazzam olacağını söylemiş. Ve tahmin et ne oluyor? İki gün sonra, kadının kardeşinin fonu, hisselerin en büyük alıcıları arasına giriyor. Kadına tam olarak ne söyledin?

Ronan ona baktı. Ed düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Yutkunduğunda çıkan ses, utanç verici derecede yüksekti. Ofisin karşısındaki ürün geliştirme ekibi, bölmelerinin üzerinden ona bakıyorlardı. Ona hiçbir şey söylemedim. Gözlerini kırıştırdı. Bilmiyorum. Bir şeyler söylemiş olabilirim. Devlet sırrı falan değildi ya.

8

Jojo Moyes

Evet devlet sırrıydı Ed! dedi Sidney. Bu yaptığına içeriden bilgi ticareti deniyor. Kadın ona tarihleri, saatleri verdiğini de söylemiş. Ona şirketin bir servet kazanacağını söylemişsin.

O zaman yalan söylüyor! Boş boş sallıyor. Biz sadece... şey yapıyorduk. Kızı etkileyip yatağa atmak için boşboğazlık ettin, değil mi? Öyle değil.

Deanna Lewis'le yattın mı? Ed, Ronan'ın miyop bakışlarının, yakarcasına içine işlediğini hissedebiliyordu.

Sidney ellerini kaldırdı. Avukatını araman lazım.

Benim başım neden dertte olsun ki? diye sordu Ed. Bu işten herhangi bir menfaatim falan yok.

Kardeşinin Hedge fonu olduğunu bile bilmiyordum.

Sidney arkasına baktı. Onlara bakan yüzler birdenbire masalarında bakacak daha ilginç bir şeyler bulmuş gibiydi. Sesini alçalttı. Şimdi gitmen gerek. Seni polis merkezinde sorgulamak istiyorlar. Ne? Bu delilik.

Yirmi dakika içinde yazılım toplantım var. Polis merkezine falan gitmiyorum.

Bu işin iç yüzünü anlayana kadar seni açığa alıyoruz.

Ed güldü. Şaka mı yapıyorsun? Beni açığa alamazsın. Burası benim şirketim. Onlara arkasını dönerek, köpük topu havaya atıp yakaladı. Kimse kıpırdamadı. Hiçbir yere gitmiyorum. Burası bizim şirketimiz.

Söyle şunlara Ronan.

Ronan'a baktı ama Ronan sabit bir şekilde yere bakıyordu. Ed, Sidney'ye baktı; Sidney başını iki yana salladı. Sonra başını kaldırıp arkasında beliren üniformalı iki adama, elleriyle ağzını kapatan

sekreterine ve arkasındaki halıyla kaplı yola baktı. Köpük top sessizce yere, ayaklarının arasına düştü.

1

Jess Thomas ile Nathalie Benson, kamyonetlerinin koltuklarına yığılmışlardı. Kamyonet, Nathalie'nin evinden yeterince uzağa park edilmişti; içeriden bakınca görülmüyorlardı. Nathalie sigara içiyordu. Altı hafta önce kırkinci kez sigarayı bırakmıştı.

Haftada seksen sterlin garanti. Ve tatil ücreti. Nathalie çılgılık attı. Lanet olsun. O küpeyi unutan şıfıntıyı bulup bizi en karlı işimizden ettiği için gerçekten pataklamak istiyorum.

Belki de adamın evli olduğunu bilmiyordur.

Ah, biliyordu. Nathalie, Dean'le tanışmadan önce Southampton'ın karşı yakasında bir değil iki ailesi olduğu anlaşılan bir adamla iki senesini harcamıştı. Hiçbir bekar adamın yatağının üzerinde renklerine göre dizilmiş kırlentler olmaz.

Neil Brewster'in var, dedi Jess.

Neil Brewster'in müzik arşivinin yüzde yetmiş yedisi Judy Garland'dan, yüzde otuz üçü de Pet Shop Boys'dan oluşuyor. Beachfront Tatil Parkının yarı cennet yarı inşaat alanı olduğu zamanlardan beri, dört senedir, hafta içi her gün birlikte temizlik yapmışlardı. O zamanlar, müteahhitler bölgenin yerlisi olan ailelere yüzme havuzuna erişim imkanı vaat etmiş ve üst sınıfa yönelik bir imar projesinin, küçük sahil kasabalarını sömürmek yerine daha

11

Bir Artı Bir

çok fayda sağlayacağını güvencesini vermişlerdi. Rengi solmuş Benson&Thomas Temizlik şirketinin adı, beyaz kamyonetlerinin yan tarafına basılıydı. Nathalie bu yazının altına: Kirli İşlerinizde Yardımcı Olalım ibaresini eklemişti, ta ki Jess iki buçuk ay boyunca gelen aramaların yarısının temizlikle hiçbir ilgisinin olmadığına dikkat çekinceye kadar.

Artık aldıkları işlerin neredeyse tamamı Beachfront imar alanındaydı. Kasabada doktorlar, avukatlar ve artrit rahatsızlığı nedeniyle artık kendi temizliğini kendi yapamayan tuhaf müşterileri Bayan Humphrey dışında pek kimsenin temizlikçi tutacak parası veya niyeti yoktu. Temizlikçilik, bir bakıma iyi işti. Kendin için çalışıyor, çalışma saatlerini kendin düzenleyebiliyor, çoğunlukla müşterilerini kendin bulup seçebiliyordun. Ancak tuhaftır ki işin kötü tarafı, boktan müşteriler (her zaman en az bir tane boktan müşteri olurdu) veya başkasının tuvaletini ovmanın, her nasılsa insana tırmandığı merdivende planladığı yerin bir basamak altında olduğunu hissettirmesi değildi. Jess, başkalarının lavabo giderlerinden topak topak saçları çekip çıkarmayı veya yazlık ev kiralayan insanların çoğunun kendilerini bir hafta boyunca domuzlar gibi yaşamak zorundaymış gibi hissetmesini umursamıyordu.

Onun hoşuna gitmeyen, eninde sonunda başkalarının hayatı hakkında istediğinden çok daha fazla şey öğreniyor olmasıydı.

Örneğin Jess, insanlara Bayan Eldridge'in gizli alışveriş alışkanlığını anlatabilirdi: Banyodaki çöpün içine tıktırılmış tasarımcı ayakkabılarının faturaları ve dolabındaki giyilmemiş kıyafet poşetleri, hala yerinde duran etiketler... Lena Thompsonın dört senedir bebek yapmak için uğraştığını ve ayda iki kez gebelik testi kullandığını da anlatabilirdi (külotlu çoraplarını hiç çıkarmıyormuş). Ayrıca kilisenin arkasındaki büyük evde oturan Bay Mitchell'in maaşının altı haneli olduğunu (maaş bordrolarını salondaki sehpanın üzerinde bırakırdı; Nathalie adamın bunu kasıtlı olarak 12

Jojo Moyes

yaptığına yemin edebilirdi) ve kızının banyoda gizli gizli sigara içtiğini söyleyebilirdi.

Ve Jess eğer isteseydi, dışarıda tertemiz görünen, saçları kusursuz, tırnakları boyalı, pahalı kokular sürünmüş ama külotlarını hiç düşünmeden gözler önünde bırakan kadınların adlarını sayabilirdi. Ya da (maşa olmadan tutmak istemediği) odalarındaki havluları kaskatı olmuş yeni yetme oğlanların adlarını... Geceleri ayrı yataklarda yatan çiftler, Jess'den boş odanın çarşaflarını değiştirmesini isterken uyanıklık

ederek son zamanlarda inanılmaz fazla misafirlerinin geldiğini ısrarla vurgulayan ev kadınları, gaz maskesi ve TEHLİKELİ KİMYASAL uyarısı isteyen tuvaletler vardı.

Bir de ara sıra Lisa Ritter gibi iyi müşteriler olurdu. Evini süpürmek için uğradığınızda elinizde bir elmas küpeyle ve gerçekten bilmesem de olurdu dedirtecek türden bir şeyi bilmenin yüküyle kalırdınız.

Lisa Ritter küpeyi elinde tutup, Herhalde kızımındır, en son gelişinde düşürmüştür, demişti. Fakat bunu söylerken harcadığı çabayla sesi titriyordu. Onun da böyle bir küpesi var.

Tabii, demişti Jess. Muhtemelen birinin küpeye ayağı çarpmıştır ve fırlayıp sizin yatak odasına girmiştir. Ya da birinin ayakkabısına yapışıp taşınmıştır. Bunu tahmin etmiştim aslında. Affedersiniz. Sizin olmadığını bilseydim asla rahatsız etmezdim. Ve tam o anda Bayan Ritter ona arkasını döndüğünde, her şeyin sona erdiğini anlamıştı. İnsanlar kapılarına kötü haber götürdüğünüzde size teşekkür etmiyorlardı.

Yolun sonunda, yeni yürümeye başlamış, kalın kalın giydirilmiş bir bebek devrilen bir ağaç gibi yavaşça yere düştü ve kısa bir sessizliğin ardından avaz avaz ağlamaya başladı. İki eli mükemmel dengeli alışveriş torbalarıyla dolu olan annesi de durup sessiz bir dehşet içinde ona baktı.

13

Bir Artı Bir

Bak, geçen hafta ne dediğini duydun. Lisa Ritter bizden kurtulmadan önce kuaföründen kurtulurdu. Nathalie, Jess'in nükleer faciaya bile iyi tarafından bakacağını kanıtlayan bir yüz ifadesiyle baktı.

Temizlikçilerden kurtulmadan önce. Bu durum farklı. İster biz olalım ister Hızlı Temizler isterse Paspaslı Temizlik olsun umurunda değil. Nathalie başım salladı. Hayır. Ona göre, bugünden itibaren

biz artık aldatan kocasıyla ilgili gerçeği bilen temizlikçiler olacağız. Bu, onun gibi kadınlar için önemlidir. Bazı şeylerin dışarıdan nasıl görüldüğü önemlidir, değil mi?

Anne çantaları yere bırakıp bebeği almak için eğildi. Jess, çıplak ayağını arabanın ön paneline koyup yüzünü ellerine gömdü. Başımıza iş aldık. O parayı nasıl kazanacağız Nat? Orası tertemiz bir evdi. Sadece haftada iki kez toz alıyorduk. Nathalie pencereden dışarı baktı. Parayı da hep zamanında öderdi.

Elmas küpe Jess'in gözlerinin önünden gitmiyordu. Neden görmezlikten gelip geçmemişlerdi ki? Hatta ikisinden biri küpeyi çalsa daha iyi olurdu. Tamam, ne yapalım, bizimle çalışmayı bırakacak. Haydi konuyu değiştirelim Nat. Bardaki vardiyamdan önce ağlayamam.

Peki, Marty bu hafta aradı mı?

Konuyu buraya getirelim demek istememiştim. Eee, aradı mı?

Jess içini çekti. Evet.

Geçen hafta neden aramadığını söyledi mi? Nathalie, Jess'in ayaklarını iterek ön panelden indirdi. Hayır. Jess, Nathalie'nin ona baktığını hissedebiliyordu. Ve hayır, para göndermedi.

14

Jojo Moyes

Of, haydi ama. Çocuk Yardımı Dairesini adamın üzerine salmaksın. Böyle devam edemezsin. Kendi çocukları için sana para göndermeli.

Bu eski bir tartışmaydı. O... o hala iyi değil, dedi Jess. Ona daha fazla baskı yapamam. Hala bir işi yok.

Eh, artık o paraya ihtiyacın olacak. En azından tekrar Lisa Ritter'inki gibi bir iş buluncaya kadar. Nicky nasıl?

Annesiyle konuşmak için Jason Fisher'ın evine uğradım. Şaka yapıyorsun. O kadından ödüm kopuyor.

Jason'ın Nicky'i rahat bırakmasını sağlayacağını söyledi mi?

Onun gibi bir şey söyledi.

Nathalie bakışlarını Jess'in üzerinde tutup çenesini iki santim aşağı eğdi. Bir daha kapısına ayak basarsam beni mahvedeceğini söyledi. Hem beni hem de... Ah, ne demişti? Evet, hem beni hem de ucube

çocuklarımı. Jess yolcu aynasını indirip saçını kontrol etti ve tekrar atkuyruğu şeklinde topladı. Ah, sonra da dedi ki Jason karıncayı bile incitmezmiş.

Ne beklenirdi ki!

Önemli değil. Norman yanımdaydı. İlginçtir ki arabalarının hemen yanına kaka yaptı. Ve ben de her nedense cebimde bir poşet olduğunu unutuvermişim.

Jess ayaklarını tekrar kaldırıp aynı yere koydu.

Nathalie tekrar iterek indirdi ve arabanın ön panelini ıslak bezle sildi. Haydi ama Jess! Marty gideli ne kadar oldu? İki sene mi? Gençsin. Zamanını onun kendini toplamasını bekleyerek geçiremezsin. Tekrar at sırtına çıkmam lazım, dedi Nathalie yüzünü büzürterek.

Tekrar at sırtına çıkmak. Aferin.

Liam Stubbs senden hoşlanıyor. Mesela onu tam anlamıyla bir at gibi sürebilirdin.

. 15.

Bir Artı Bir

Bir çift X kromozomuna sahip olduğu tespit edilmiş olan herkes Liam Stubbs'ı at gibi sürebilir. Jess camı kapattı. Kitap okurum daha iyi. Üstelik, bence Yeni Amcanızla Tanışmaca oyununu oynamadan da çocukların hayatı yeterince altüst oldu. Değil mi? Başını kaldırdı ve gökyüzüne doğru bakarken burun kıvırdı. Çayı koyup bara gitmek için hazırlanmam lazım. Gitmeden önce hızlıca bir arama turu yapıp herhangi bir müşteri ekstra bir iş istiyor mu diye bakacağım. Hiç belli olmaz, belki de kadın bizim işimizi iptal etmez.

Nathalie yanındaki camı indirip sigarasının dumanını üfledi. Tabii tabii. Bir sonraki işimiz de Sarı Tuğlalı Yolun sonundaki Zümrüt Kenti temizlemek olacak.

Seacove Caddesi, 14 Numara uzaktan gelen patlama sesleriyle doluydu. Tanzie kısa bir süre önce Nicky'nin (on altı yaşında olduğuna göre gayet normal) boş vaktinin yüzde seksen sekizini odasında geçirdiğini hesaplamıştı. Jess onu suçlayamazdı.

Temizlik sepetini salona bıraktı, ceketini astı ve tel tel olmuş halının durumu karşısında her zamanki bezginliği hissederek üst kata çıkıp Nicky'nin kapısını itti. Nicky'nin kulağında kulaklıkları vardı ve birine ateş ediyordu. Odadaki ot kokusu Jess'i sersemletecek kadar güçlüydü.

Nicky, der demez biri kurşun yağmuru altında yere serildi. Nicky. Oğluna doğru yürüdü, kulaklıklarını çekip çıkarınca Nicky ona dönüp baktı. Yüzünde uykudan zorla uyandırılmış gibi şaşkın bir ifade vardı.

İşlerin bitti mi?

Çalışma arası.

Jess küllüğü alıp ona doğru uzattı. Sanırım buna izin vermeyeceğimi

söylemiştim. Dün geceden kalma. Uyuyamadım da.

16

Jojo Moyes

Bu evde içemezsin Nicky. Ona yapma demenin hiçbir anlamı yoktu. Bu civarda hepsi içiyordu. Jess kendi kendine, oğlu ot içmeye on beşinde başladığı için şanslı olduğunu söylüyordu.

Tanzie geldi mi? Yere saçılmış çorapları ve bardakları toplamak

için eğildi. Hayır. Ha, öğle yemeğinden sonra okuldan aradılar.

Ne olmuş?

Nicky bilgisayara bir şeyler yazdıktan sonra Jess'e döndü. Bilmiyorum. Okulla ilgili bir

şey.

Jess, oğlunun boyalı siyah saçlarının bir tutamını kaldırdı. İşte oradaydı, elmacık kemiği üzerinde taze bir yara izi. Nicky başını geri çekti. İyi misin?

Oğlu omuz silkip başını başka tarafa çevirdi. Yine peşine mi düştüler?

Ben iyiyim.

Neden beni aramadın?

Kontörüm yok. Arkasına yaslanıp sanal bir el bombasını ateşledi. Ekrandaki görüntü patlayarak alev topuna dönüştü. Nicky tekrar kulaklıklarını takarak ekrana geri döndü. Nicky sekiz sene önce tamamen Jess'le yaşamaya başlamıştı. Marty'nin, ilk gençlik dönemlerinde kısa süre çıktığı Della adında bir kadından olan oğluydu. Nicky eve ilk geldiğinde sessiz ve ürkekti; gövdesi, kolları ve bacakları zayıf, uzundu, iştahı ise bitmez tükenmezdi. Annesi yeni bir toplulukla takılmaya başlamış, en sonunda da kimsenin gözünün içine bakmayan ve kocaman avucunun içinde her zaman bir kutu Tennent's Extra bira tutan Koca Al adında bir adamla kayıplara karışmıştı. Nicky okulun soyunma odalarında uyurken bulunmuş ve sosyal hizmetler bir kez daha aradığında Jess,

17

Bir Artı Bir

Nicky'nin gelip onlarla birlikte yaşayabileceğini söylemişti. Tam da ihtiyacın olan şey, demişti Nathalie. Besleyecek bir ağız daha. O benim üvey oğlum.

Onu dört yılda iki kez gördün. Üstelik maddi durumun da

iyi değil. Eh, günümüzde aileler böyle.

Jess daha sonra zaman zaman bunun bardağı taşıran son damla olup olmadığını, Marty'nin ailesinin sorumluluğundan tamamen feragat etmesine yol açıp açmadığını merak etmişti. Fakat Nicky'nin kuzgun karası saçlarının ve sürmelerinin altında iyi bir çocuk yatıyordu. Tanzie'ye tatlılıkla yaklaşıyordu ve keyfinin yerinde olduğu günlerde konuşur, güler ve Jess'in ara sıra çekinerek ona sarılmasına izin verirdi. Jess bazen aslında endişeleneceği bir kişi daha edinmiş gibi hissetse de onu seviyordu.

Telefonu alıp bahçeye çıktı ve derin bir nefes aldı. Eee... alo? Ben Jessica Thomas. Sizi aramam için mesaj bırakmışsınız.

Kısa bir sessizlik.

Tanzie'yle ilgili... her şey yolunda mı?

Her şey yolunda. Affedersiniz. Söylemem gerekirdi. Ben Bay Tsvangarai, Tanzie'nin matematik öğretmeniyim.

Ah... Jess adamı gözünde canlandırdı. Gri takım elbise içinde uzun boylu bir adam, cenaze levazımcısı gibi bir surat.

Sizinle görüşmek istedim çünkü birkaç hafta önce St. Anne's'te çalışan eski bir meslektaşımın çok ilginç bir görüşmemiz oldu. St. Anne's mi? Jess'in kaşları çatıldı. Özel okul olan mı? Evet. Matematik dalında olağanüstü yetenekli olan çocuklar için bir burs programları var. Bildiğiniz gibi Tanzie'nin Tanrı vergisi bir yeteneği ve becerisi olduğunu zaten belirtmiştik. Matematiği iyi, evet.

18

Jojo Moyes

İyiden de öte. Eh, ona geçen hafta tamamlaması için yeterlilik sınavı belgelerini vermiştik. Size bahsetti mi, bilmiyorum. Eve bir yazı gönderdim ama gördüğünüzden emin değildim.

Jess gözlerini kısarak gökteki martıya baktı. Birkaç bahçe ötede, Terry Blackstone radyodaki şarkıya eşlik etmeye başlamıştı. Kimsenin bakmadığını zannettiği zamanlarda

Rod Stewart'ın taklidini yaptığı biliniyordu.

Bu sabah sınav sonuçlarını aldık. Tanzie iyi sonuç aldı. Son derece iyi. Bayan Thomas, eğer siz de kabul ederseniz sübvansiyonlu kontenjan için onu mülakata almak istiyorlar.

Jess papağan gibi adamı tekrar ediyordu. Sübvansiyonlu kontenjan mı?

Olağanüstü yetenekli bazı çocuklar için St. Anne's okul ücretlerinin önemli bir bölümünü almaz. Bu, Tanzie'nin çok iyi bir eğitim alacağı anlamına geliyor. Kızınızın sıra dışı bir sayısal yeteneği var, Bayan Thomas. Ben gerçekten de bunun Tanzie için büyük bir fırsat olabileceğini düşünüyorum.

St. Anne's? Ama... şehrin öbür ucuna gitmek için otobüse binmesi gerekecek. Bütün o uniformaları ve

araç gereci de alması gerekir. O... orada kimseyi tanımayacak.

Yeni arkadaşlar edinir. Ama bunlar sadece ayrıntılar Bayan Thomas. Okulun ne sunacağını bekleyip görelim. Tanzie yetenekli bir kız. Bay Tsvangarai durakladı. Jess hiçbir şey söylemeyince sesini alçalttı. Neredeyse yirmi iki senedir matematik öğretmenliği yapıyorum Bayan Thomas. Ve matematik kavramlarını onun kadar iyi anlayan bir çocuk görmedim. Ona bir şeyler öğretebileceğim noktayı gerçekten geçmekte olduğuna inanıyorum. Algoritmalar, olasılık, asal sayılar...

Ben buradan sonrasını anlamam Bay

Tsvangarai. Adam kıkırdadı. Sizinle

iletişim haline olacağım.

19

Bir Artı Bir

Jess telefonu bırakıp üzerine ince, zümrüt yeşili bir yosun tabakası yayılmış olan beyaz, plastik bahçe sandalyesine bütün ağırlığıyla oturdu. Boşluğa, pencereden içeri Marty'nin hep çok parlak bulduğu perdelerle, bir türlü başından atmaya fırsat bulamadığı kırmızı plastikten, üç tekerlekli bisiklete, evinin yolunda konfetiler gibi saçılmış olan yan komşunun sigara izmaritlerine, köpeğin ısrarla başını çıkardığı çitin çürümüş tahtalarına baktı. Ve Nathalie'nin açık açıkyatılış yönlendirilmiş iyimserlik diye bahsettiği özelliğine rağmen Jess beklenmedik bir anda gözlerinin yaşlarla dolduğunu fark etti.

Çocuklarının babasının evi terk etmesinin bir sürü berbat yanı vardı: para meselesi, çocuklara belli etmemek için bastırılan öfke, çift olan arkadaşların çoğunun ona potansiyel bir koca hırsız gibi davranması... Ama sonu gelmek bilmeyen, insanı yoran, kahrola-sıca maddi ve enerji tüketen mücadeleden de kötüsü, boyunu aşan konularda tek başına bir ebeveyn olmanın dünyada en çok yalnız hissettiren durum olmasıydı.

20

2.

Tanzie

St. Anne's'in otoparkında yirmi altı araç duruyordu. On üçerli iki sıra halinde parlak cipler birbirine dönük duruyor, sıradaki diğer araç girmeden önce ortalama 41 derecelik bir açıyla boş yerlere girip çıkıyorlardı.

Tanzie annesiyle birlikte otobüs durağından yolun karşısına geçerken arabaları izledi. Sürücüler yasalara aykırı bir şekilde telefonla konuşuyor veya arka koltuklardaki koca gözlü, sarışın bebeklere bir şeyler söylüyorlardı. Annesi çenesini kaldırmış, bir elinde evin anahtarlarıyla oynuyordu. Sanki bunlar aslında arabasının anahtarlarıydı da o ve Tanzie biraz önce yakınlarda bir yerlere park etmişlerdi. Annesi sürekli arkasına bakıp duruyordu. Tanzie, onun temizlik müşterilerinden birine rastlayıp, burada ne işin var, türünden sorularla karşı karşıya kalmaktan endişelendiğini tahmin etti.

Ulusal Sağlık Hizmetlerinin dışçısı bu yol üzerinde olduğundan, Tanzie otobüsle en az on kez St. Anne's'in önünden geçmiş olmasına rağmen içine daha önce hiç girmemişti. Dışarıdan sadece tam 90 dereceye ayarlanmış uçsuz bucaksız bir çit (Acaba bahçıvan açılçer mi kullanmış?) ve dalları yerlere kadar eğilerek, sanki

21

Bir Artı Bir

altlarındaki çocukları korumak için orada bekliyormuş gibi duran koca ağaçlar vardı.

St. Anne's'deki çocuklar çantalarını birbirlerinin kafasına doğru savurmuyor veya öğle yemeği harçlığını çalmak için birbirlerinin sırtını duvara yapıştırmıyorlardı. Sınıflardaki yeni yetmelere çobanlık yapan, bıkkın sesli öğretmenler de yoktu.

Kızlar eteklerini belden altı kat kıvırmamışlardı. Tek bir kişi bile sigara içmiyordu.

Annesi hafifçe elini sıktı. Tanzie, annesinin bu kadar gergin görünmesinden hoşlanmamıştı. Güzelmiş, değil mi anne?

Annesi başıyla onayladı. Evet. Sesi ciyaklar gibi çıkmıştı.

Bay Tsvangarai altıncı sınıfların hepsinin matematikten A veya yıldızlı A aldığını söylemişti. Bu iyi bir şey, değil mi?

Muhteşem.

Tanzie, müdürün odasına daha çabuk varabilsinler diye annesinin elini biraz çekiştiriyordu. Sence ben tam gün okumaya başlayınca Norman beni özleyecek mi? m o W Tam gün mü?

St. Anne's altıya kadar devam ediyor. Sah ve perşembe günleri de matematik kulübü var. Kesinlikle ona da katılmak isterim.

Annesi ona baktı. Gerçekten yorgun görünüyordu. Bugünlerde hep yorgundu. Aslında gerçek bir tebessüm bile olmayan tebessümlerden birini takındı ve içeri girdiler.

Merhaba Bayan Thomas. Merhaba Costanza. Sizinle tanışmak çok güzel. Buyurun, oturun.

Müdürün odası yüksek tavanlıydı, her otuz santimetrede bir beyaz alçıdan gül motifleri ve tam ortalarında da küçük gül tomurcukları vardı. Oda eski mobilyalarla doluydu; geniş cumba penceresinden bakınca çim biçme makinesine binmiş, kriket sa-22

Jojo M oyes

hasında ağır ağır aşağı yukarı gidip gelen bir adam görünüyordu. Küçük bir sehpanın üzerine, içinde kahve ve kurabiye olan bir tepsi bırakılmıştı. Kurabiyelerin ev yapımı olduğu belliydi. Babası gitmeden önce annesi de aynısından yapardı.

Tanzie kanepenin kenarına oturup karşısındaki iki adama baktı. Bıyıklı olan, iğne yapmadan önce hemşirenin yaptığı gibi gülümsüyordu. Annesi çantasını kucağına almıştı, bacakları titriyordu.

Bu Bay Cruikshank. Matematik zümre başkanı. Ben de Bay Daly. Son iki yıldır buranın müdürlüğünü yapıyorum.

Tanzie önündeki kurabiyeden başını kaldırdı. Kiriş ve teğet konularını işliyor musunuz? Evet, dedi Bay Cruikshank.

Peki

olasılık? O da var.

Bay Cruikshank öne doğru eğildi. Sınav sonuçlarına baktık. Costanza, senin gelecek sene matematikten GCSE sınavına girip o işi aradan çıkarman gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü bence A seviye problemlerden daha çok keyif alırsın.

Tanzie adama baktı. Elinizde gerçek sınav kağıtları var mı? Yan odada birkaç tane var. Görmek ister misin?

Tanzie adamın bunu sorduğuna inanamıyordu. Bir an Nicky'nin yapacağı gibi, Tabii akıllım, demeyi düşündü ama sadece başını sallayarak onayladı.

Bay Daly annesine bir fincan kahve uzattı. Lafi dolandırmayacağım Bayan Thomas. Sizin de gayet iyi bildiğiniz gibi kızımızın sıra dışı bir kabiliyeti var. Bu kadar yüksek puan alan birini daha önce sadece bir kere gördük, o da daha sonra Trinity Üniversitesi'nde akademi üyesi olan birine aitti.

Bay Daly o kadar uzun konuştu ki Tanzie birazını bile dinlemedi. Tek ilgilendiği

kurabiyelerdi. ...Bariz bir şekilde sıra dışı 23

Bir Artı Bir

yeteneğe sahip, özel bir grup çocuk için yeni bir eşit erişim bursu oluşturduk. Bilmem ne bilmem ne... Bu burs, aksi takdirde böyle bir okulun avantajlarından yararlanamayacak bir çocuğa sahip olduğu potansiyeli gerçekleştirme şansı sunmaktadır... Vesaire vesaire vesaire. Costanza'nın matematik alanındaki ilerlemelerini büyük bir merakla beklemekle birlikte, onun aynı zamanda öğrencilik yaşamının diğer

bölümlerinde de çok yönlü ve donanımlı olmasını sağlamak isteriz. Tam kapsamlı bir spor ve müzik müfredatımız mevcut. Vesaire vesaire vesaire... Sayısalcı çocuklar çoğunlukla dil konusunda da yetenekli oluyorlar... Vesaire vesaire vesaire... Ve tiyatro... bu alan genelde onun yaşındaki kızlar arasında çok popüler.

Tanzie sonunda, Ben gerçekten de sadece matematiği seviyorum, dedi. Bir de köpekleri. Şey, köpekler konusunda önerebileceğimiz pek bir şey yok ama kendini matematik konusunda geliştirmen için sana birçok fırsat sunacağız. Fakat bence hoşuna gidecek olan diğer konular üzerinde de

düşünebilirsin. Herhangi bir müzik aleti çalıyor musun? Tanzie başını iki yana salladı.

Bildiğin yabancı dil var mı? Oda biraz sessizleşti.

Peki başka ilgi alanların yok mu?

Cuma günleri yüzmeye gideriz, dedi annesi. Babam gittiğinden beri yüzmeye gitmiyoruz.

Annesi güldü ama bu biraz bitkin bir gülüştü. Gidiyoruz rı-ı

Tanzie.

Bir kere gittik. On üç mayısta. Ama artık cumaları çalışıyorsun. Bay Cruikshank odadan çıktı ve kısa bir an sonra elinde kağıtlarla geri geldi. Tanzie son kurabiyeyi de ağzına tıktıktan sonra ayağa kalktı ve gidip adamın yanına oturdu. Artık tam bir kağıt yığı-24

Jojo M oyes

nının ortasında duruyorlardı. Üstelik bunlar Tanzie'nin daha hiç başlamadığı konulardı! Tanzie, Bay Cruikshank'la birlikte sayfaları gözden geçirip neleri görüp neleri görmediğini ona gösterdi.

Arkada annesi ile müdürün seslerinin giderek azalan gürültüsünü duyabiliyordu.

Her şey yoluna gidiyor gibiydi. Tanzie dikkatini kağıtların üzerinde yazanlara verdi. Bay Cruikshank parmağı kağıdın üzerindeyken sessizce, Evet, diyordu. Ancak yenileme sürecinin ilginç bir özelliği de şu, eğer belirli bir süre bekler, sonra da bu süreyi kapsayan yenileme aralığının ne kadar büyük olduğunu gözlemlersek ortalama büyüklükteki bir yenileme aralığından tipik olarak daha büyük olması beklenir.

Tanzie bunu biliyordu! Bu yüzden de maymunların Macbeth'i yazması daha uzun sürer. Aynen. Bay Cruikshank gülümsedi. Yenileme teorisi gördüğünden emin değildim.

Görmedim aslında. Ama Bay Tsvangarai bir keresinde bana bahsetmişti, ben de internetten araştırdım. Maymun olayı çok hoşuma gitti. Tanzie kağıtlara göz attı. Sayılar ona şarkı söylüyordu. Beyninin de biraz mırıldandığını hissedebiliyordu ve bu okula gitmesi gerektiğini biliyordu. Anne... dedi. Normalde başkalarının sözünü kesmezdi ama o kadar heyecanlanmıştı ki görgü kurallarını unutmuştu. Sence bu problemlerden bazılarını alabilir miyiz? Bay Daly onu kısaca süzdü. Görgü kurallarını umursamıyor gibiydi. Bay Cruikshank, elimizde fazla var mı?

Evet. Tanzie bunları alabilir.

Ve kağıtları ona verdi! Öylece verdi! Sonra dışarıda zil çaldı; çocukların müdür odasının penceresinin önünden geçtiğini, ayakkabılarının çakıl taşları üzerindeki çıtırtılarını duyabiliyordu. Peki... sonra ne olacak? diye sordu annesi.

Bir Artı Bir

Eee, Costanza'ya, yani Tanzie'ye burs vermek istiyoruz. Bay Daly masanın üzerinde duran kuş kağıttan bir klasörü aldı. İzahlama ve ilgili belgeler burada yazılı. Burs, okul ücretlerinin yüzde doksanı kapsıyor. Okulun bugüne kadar sunduğu en cömert burs olduğunu söyleyebilirim. Genellikle buraya gelmek isteyen çocukların oluşturduğu geniş bekleme listesini de düşünürsek, maksimum yüzde elli burs verilir.

Ardından kurabiye tabağını Tanzie'ye uzattı. Her nasılsa tabağı yeni kurabiyelerle doldurmuşlardı. Burası gerçekten de tüm zamanların en güzel okuluydu.

Annesi, Yüzde doksan... dedi ve kurabiyesini bardak altlığına koydu.

Geriye hala kayda değer bir maddi sorumluluk kaldığının farkındayım. Ayrıca üniforma, ulaşım masrafları, müzik veya okul gezileri gibi ekstralara da var. Ancak bunun inanılmaz bir fırsat olduğunu da vurgulamak isterim. Bay Daly öne doğru eğildi. Seni gerçekten aramızda görmek isteriz Tanzie. Matematik öğretmenin seninle çalışmanın büyük bir zevk olduğunu söylüyor.

Tanzie bir kurabiye daha almak için uzanırken, Okulu seviyorum, dedi. Biliyorum... arkadaşlarımdan çoğu sıkıcı olduğunu düşünüyor. Ama ben okulu eve tercih ederim.

Hepsi utana sıkıla güldüler.

Senin yüzünden değil anne, diyen Tanzie bir kurabiye daha aldı. Ama annemin çok çalışması gerekiyor. Herkes suskunlaştı.

Bugünlerde hepimiz öyleyiz, dedi Bay Cruikshank.

Pekala, dedi Bay Daly. Düşünmeniz gereken birçok şey var. Eminim ki bize soracağınız başka sorular da vardır. İsterseniz kahvenizi bitirin de çocuklardan biri size okulun geri kalanını gezdirsin. Sonra bu konuyu aranızda konuşabilirsiniz.

Jojo M oyes

Linzie bahçede Norman'a top atıyordu. Günün birinde köpeğin lopu alıp geri getireceğinden emindi. Bir yerlerde okumuştun, tekrar ıl inek, hayvanların bir şeyin nasıl yapılacağını öğrenme olasılığını 10 kat artırıyordu. Gerçi Norman'ın sayı sayabildiğinden emin değildi.

Babası evi terk ettikten sonra annesi, bir gece yataklarında yalarken öldürülecekleri endişesiyle art arda on bir gece uykusuz kalınca barınaktan Norman'ı almışlardı. Barınak görevlileri, Ço-1 tıklarla çok iyi anlaşır, olağanüstü bir bekçi köpeğidir, demişti. Annesi ise sürekli, Ama çok büyük, deyip durmuştu.

Daha da caydırıcı olur, demişlerdi neşeyle gülümseyerek. Çocuklarla çok iyi anlaşmış söylemiş miydik?

İki sene sonra annesi, Norman'ın aslında devasa bir yeme, içme ve sıçma makinesi olduğunu söylemişti. Köpek minderlere salya akıtıyor, uykusunda uluyor, tüy dökerek ve arkasında kötü kokular bırakarak evde ağır ağır dolanıyordu. Annesi, barınağın haklı olduğunu itiraf etmişti; bu koşullarda evlerine kimse girmezdi çünkü Norman'ın gaz kokusuyla ölmekten korkarlardı.

Jess, onun Tanzie'nin odasına girmesini yasaklamaya çalışmaktan vazgeçmişti. Tanzie sabahları uyandığında köpek her zaman yatağın dörtte üçünü kaplamış, kıllı bacaklarını yatak örtüsünün üzerine atarak Tanzie'yi yorganın minik bir köşesinin altında titrer halde bırakmış olurdu. Annesi tüyler ve hijyen konusunda söylense de Tanzie bunu umursamıyordu.

Nicky'yi, Tanzie iki yaşındayken almışlardı. Tanzie bir gece yatmaya gitmişti, uyandığında ise Nicky boş odadaydı ve annesi sadece Nicky'nin onlarla kalacağını ve onun ağabeyi olduğunu söylemişti. Tanzie bir keresinde ona ortak genetik malzemelerinin ne olduğunu düşündüğünü sormuş, Nicky de, Tuhaf ezik geni, diye yanıtlamıştı. Tanzie onun şaka yapıyor olabileceğini düşünmüştü

27

Bir Artı Bir

ama genetik konusunda bundan şüphe duyacak kadar bilgi sahibi değildi.

Tanzie dışarıdaki musluğun altında ellerini durularken onların konuşmasını duydu. Nicky'nin penceresi açıktı ve sesleri bahçeye yayılıyordu.

Su faturasını ödedin mi? diye sordu Nicky. Hayır, postaneye gitme imkanım olmadı. Üzerinde son ihtar olduğu yazıyor.

Son ihtar olduğunu biliyorum. Annesi, para konusunda konuşurken her zaman aksi davranırdı. Bir duraksama oldu. Norman topu alıp Tanzie'nin ayağının dibine bıraktı. Top orada yapış yapış ve iğrenç bir halde kalıverdi. Affedersin Nicky. Benim.. sadece bu konuyu kapatmaya ihtiyacım var. Yarın sabah halledeceğim. Söz veriyorum. Babanla konuşmak ister misin?

Tanzie cevabın ne olacağını biliyordu. Nicky artık babasıyla konuşmak istemiyordu. Hey!

Tanzie pencerenin tam altında durduğunda hareketsiz kaldı. Skype'dan babasının sesini duyabiliyordu, gergindi.

Her şey yolunda mı? Tanzie, babasının kötü bir şey olduğunu düşünüp düşünmediğini merak etti. Belki de Tanzie'nin lösemi olduğunu düşünürse geri gelebilirdi. Bir keresinde televizyonda bir film izlemişti; filmde kızın annesi ile babası boşanıyor, sonra kız lösemi olduğu için tekrar bir araya geliyorlardı. Tanzie aslında lösemi olmak istemiyordu çünkü iğneleri görünce kendinden geçiyordu ve kaybetmek istemediği oldukça güzel saçları vardı. Her şey yolunda, dedi annesi. Nicky'nin hırpalandığını ona söylememişti. Ne var ne yok?

Kısa bir sessizlik oldu.

28

Jojo M oyes

Annen mi dekore etti? diye sordu annesi. Neyi?

Yeni duvar kağıdı...

Ha, o mu?

Babaannesinin evine yeni duvar kağıdı mı almışlardı?

Tanzie garip hissetti. Babası ile babaannesini artık hiç bilmediği bir evde yaşıyordu.

Babasını en son 348 gün önce görmüştü, babaannesini ise en son 433 gün önce.

Seninle Tanzie'nin okulu hakkında konuşmam gerek. Neden? Ne yaptı?

Öyle bir şey değil Marty. St. Anne's e gitmek için burs kazandı. St. Anne's' mi? Matematikle yaşından çok ileri olduğunu düşünüyorlar. St. Anne's... dedi babası, inanamıyormuş gibiydi.

Yani... Tanzie'nin zeki bir çocuk olduğunu biliyordum ama...

Babasının sesi gerçekten memnun geliyordu. Tanzie daha iyi duyabilmek için sırtını duvara dayayıp parmak uçlarında yükseldi. Belki de St. Anne's'e giderse babası geri gelirdi.

Küçük kızım sosyete okulunda, ha? Sesi gurur doluydu. Tanzie babasının şimdiden bardaki arkadaşlarına söyleyecekleri üzerinde çalışmaya başladığını gözünde canlandırabiliyordu. Ancak babası bara gidemezdi. Çünkü annesine durmadan kendi keyfi için harcayacak parası olmadığını söylüyordu. Peki sorun ne?

Şey... büyük bir burs. Ama her şeyi kapsamıyor. Yani?

Yani, hala bir dönem için beş yüz sterlin bulmamız gerekiyor. Ve de üniforma. Ve beş yüz sterlin kayıt ücreti.

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki Tanzie, acaba bilgisayar mı bozuldu, diye düşündü.

29

Bir Artı Bir

Dediklerine göre bir sene oraya gittikten sonra yoksulluk parası almak için başvurabilirmişiz. Bir tür burs ya da hak eden bir öğrenciyse verebildikleri ekstra bir miktar. Ama en azından birinci seneyi tamamlayabilmesi için yaklaşık iki bin sterlin bulmamız lazım.

Sonra babası güldü. Gerçekten güldü. Şaka yapıyorsun, değil O

mi?

Hayır, şaka yapmıyorum.

İki bini nerden bulayım Jess? Ben düşündüm ki...

Daha doğru düzgün bir işim bile yok. Burada hiçbir fırsat çıkmıyor. Ben... ben daha yeni yeni ayaklarımın üstünde duruyorum. Kusura bakma canım ama imkanı yok.

Annen yardım edemez mi? Belki biraz birikmişi vardır. Onunla konuşabilir miyim? Hayır. Annem... dışarıda. Ve ondan para sızdırmanı istemiyorum.

Derdi kendine yetiyor.

Ondan para sızdırmıyorum Marty. Tek torunlarına yardım etmek isteyebilir diye düşündüm. Artık tek torun o değil. Elena'nın oğlu oldu.

Tanzie taş kesildi.

Elena'nın hamile olduğunu bile bilmiyordum. Evet, sana söyleyecektim.

Tanzie'nin bir kuzeni olmuştu. Ve haberi bile yoktu. Norman pat diye ayaklarının dibine oturdu. İri, kahverengi gözleriyle ona baktı. Sonra sanki sırf yerde uzanmak çok ama çok zor bir işmiş gibi homurdanarak, yavaşça yuvarlandı.

Peki... Rolls'u satsak?

Satamam. Düğün işine tekrar başlayacağım.

30

Jojo Moyes

A raba neredeyse iki yddır garajda çürüyor.

Biliyorum. Gelip alacağım. Sadece arabayı burada koyabile-1 1 gim güvenli bir yer yok. Sesler artık sınırlı sınırlı çıkmaya başlamıştı. Konuşmaları ge-ırllikle böyle bitiyordu. Tanzie, annesinin iç çektiğini duydu. En ı/ndan bir çare düşünür müsün Marty? Tanzie buraya gitmeyi l'.1 i1, ekten istiyor.

Çok ama çok istiyor. Matematik hocası onunla Konuşurken yüzü öyle bir aydınlandı ki onu şeyden beri böyle görmemiştim...

Ben gittiğimden beri. Öyle demek istemedim.

Yani şimdi de benim suçum oldu.

Hayır, senin suçun değil Marty. Ama burada oturup senin git men onları kahkahaya boğmuş gibi davranacak da değilim. Tan-/ıc onu neden ziyarete gelmediğini anlamıyor. Seni artık neden göremediğini anlamıyor.

Masrafları karşılayamıyorum Jess. Biliyorsun. Sürekli böyle üstüme gelip durmanın bir anlamı yok.

Hastaydım.

Hasta olduğumu biliyorum.

İstediği zaman gelip beni görebilir. Sana söyledim. Dönem ortasında ikisini de gönder.

Gönderemem. O kadar yolu kendi başlarına gitmek için çok küçükler. Masraflarını da karşılayamam. Galiba bu da benim suçum.

Ah, Tanrı aşkına.

Tanzie tırnaklarını ellerinin yumuşak kısmına batırdı. Norman ona bakarak beklemeye devam ediyordu.

Seninle tartışmak istemiyorum Marty, dedi annesi. Sesi alçak ve dikkatliydi, öğretmenin zaten bilmen gereken bir şeyi açıklamaya çalıştığı anda takındığı tavır gibiydi. Sadece herhangi bir şekilde .31.

Bir Artı Bir

bu duruma katkıda bulunmanın bir yolu var mı diye düşünmeni istiyorum. Bu fırsat Tanzie'nin hayatını değiştirebilir. Onun da bizim gibi uğraşıp didinmesine gerek kalmayabilir.

Orası belli olmaz.

Ne demek istiyorsun?

Haberleri izlemiyor musun Jess? Bütün mezunlar işsiz. Ne eğitim alırsan al, fark etmez. Yine de uğraşıp didinecek. Babası durakladı. Hayır, sırf bunun için daha fazla borca girmemizin bir anlamı yok. Bu okullar tabii ki özel olduklarını, çocuğun da özel olduğunu ve oraya giderse harika fırsatlar elde edeceğini söyleyecekler. Adamların işi bu, boş laf.

Annesi hiçbir şey söylemedi.

Zaten dedikleri kadar parlak bir öğrenciyse, kendi yolunu çizecektir. Herkes gibi McArthur's'a gitmesi gerekecek.

Bütün zamanlarını Nicky'nin yüzünü nasıl haşat edeceklerini düşünerek geçiren o küçük pisliklerin arasında, dört kat makyaj yapıp tırnakları kırıldı diye beden dersine girmeyen kızlar gibi. Tanzie oraya uymaz Marty. Uymaz işte.

Şu anda züppeler gibi konuşuyorsun.

Hayır, kızının biraz farklı olduğunu kabullenen biri gibi konuşuyorum. Ve buna kucak açan bir okula ihtiyaç duyabilir. Yapamam, Jess. Üzgünüm. Artık babasının dikkati dağılmış gibiydi. Sanki uzakta bir ses duymuştu. Bak. Gitmem gerek. Pazar günü onunla Skype'tan konuşacağım.

Uzun bir sessizlik oldu. Tanzie on dörde kadar saydı. Kapının açıldığını ve Nicky'nin sesini duydu: Konuşma iyi geçti galiba. Tanzie eğilip Norman'ın karnını okşadı. Gözlerini kapattı, bu yüzden de Norman m üzerine düşen gözyaşını görmedi. Son zamanlarda loto oynadık mı?

Hayır.

32

Jojo Moyes

Bu sessizlik dokuz saniye sürdü. Ardından, annesinin sesi suskun havanın içinde yankılandı. Eh, belki de oynamaya başlasak iyi olur.

3.

Ed

I > canna Lewis. Belki kampüsün en güzel kızı değil ama Ed ile knıan'ın, Önce Dört Ellilik Dikmeye Gerek Olmadan Tek Seferlik Olabilecek Kızlar puanlama sisteminde en yüksek puanı alan kesinlikle oydu. Sanki kız onlardan birine bakarmış gibi...

Deanna üniversitede üç yıl boyunca onu pek fark etmemişti bile; yağmurlu bir günde durakta beklerken Ed'den arabasıyla onu salonlara geri göndermesini istediği zaman hariç. Kızın yolcu koluğunda oturduğu süre boyunca Ed'in dili tutulmuş, tek bir kelime bile etmemişti. Bir tek diğer taraftan kızı indirirken belli belirsiz, boğuk bir sorun değil cevabı dışında. Ve bu iki sözcük nasıl olduysa üç oktav çıkmıştı. Kız, eğilip çizmesinin tabanına yapışan boş cips paketini çıkararak kapıyı kapatmadan önce zarif bir şekilde tekrar arabanın ayak boşluğuna bırakmıştı.

Eğer Ed kötü iş çıkardıysa Ronan daha da beterini yapmıştı. Aşk, çizgi filmlerdeki halterler gibi onu aşağı çekiyordu. Kıza şiirler yazmış, sevgililer gününde isimsiz çiçekler göndermiş, yemek sırasında ona gülümsemiş ve kız bir türlü fark etmeyince de yıkılmış gibi görünmemeye çalışmıştı. Mezun olduktan sonra kendi şirketlerini kurup da kadınlar

hakkında düşünmek yerine yazılım hakkında düşünmeye başladıklarında da yazılım gerçekten dü-35

Bir Artı Bir

şünmeyi tercih ettikleri şey haline gelinceye kadar Deanna Lewis yavaş yavaş bir üniversite hatırasına dönüşmüştü. Ah... Deanna Lewis, derlerdi birbirlerine. Gözleri barda içen diğer insanların başlarının üzerinde, uzaklara dalmış bir halde bakarlardı.

Derken Lara üç ay önce, Roma'daki daireyi, Ed'in hisse senedi portföyünün yarısını ve Ed'in ilişkiler konusundaki iştahından geriye kalanları da beraberinde götürerek onu terk ettikten yaklaşık altı ay sonra Deanna Lewis onu Facebook'ta eklemişti. Kız birkaç yıl New York'ta yaşamıştı ama geri dönüyordu ve üniversitedeki eski arkadaşlarının bazılarıyla arayı kapatmak istiyordu. Ed, Reena'yı hatırlıyor muydu? Peki ya Sam'i? Bir ara bir şeyler içmek ister miydi?

Daha sonra Ronan'a bundan bahsetmediği için utanmıştı. Ronan yeni yazılım güncellemesiyle meşgul, demişti kendi kendine. Deanna'yı aklından çıkarması yıllar almıştı. Tekrar işi bulandırmanın bir anlamı yoktu. Fakat işin aslı, Ed'in uzun zamandır biriyle randevusu olmamıştı ve bir parçası, bir sene önce, şirket satıldığından bu yana nasıl biri olduğunu Deanna Lewis'in görmesini istiyordu.

Çünkü anlaşılan para, insana kıyafetlerini, cildini, saçını ve bedenini adam edecek biri olma şansı tanıyordu. Otuz üç yaşındaki Ed Nicholls'ın üzerinde bariz bir zenginlik işareti yoktu ama zenginliğini etrafında gözle görülmez bir koku gibi taşıdığını biliyordu.

Soho'da bir barda buluştular. Kız özür diledi, Reena onları son dakikada ekmişti. Reena'nın bir bebeği olmuştu. Deanna bunu söylerken biraz alay edercesine bir kaşını kaldırmıştı. Ed çok sonra Sam'in de gelmediğini fark etti. Dahası Deanna, Ronan'ı da sormamıştı.

Ed gözlerini ondan alamıyordu. Deanna hiç değişmemişti, hatta daha da güzeldi.

Şampuan reklamlarında olduğu gibi omuzlarının üzerinde dalgalanan koyu renk saçları vardı. Ed'in hatırladığından daha kibar, daha insancıldı. Belki de üniversite sınırlarının dışına çıkınca altın kızların bile ayakları bir parça yere basabiliyordu.

36

Jojo Moyes

Deanna, Ed'in tüm şakalarına güldü. Ed, onu şaşırttığını görebiliyordu. Ve bu ona kendini iyi hissettirmişti.

Birkaç saat sonra ayrıldılar. Aslına bakılırsa Ed ondan bir daha haber almayı beklemiyordu ama Deanna iki gün sonra aradı. Bu sefer bir kulübe gittiler, Ed onunla dans etti ve kız dans ederken ellerini başının üzerine kaldırdığında, Ed onu yatağa bağlanmış halde hayal etmemek için gerçekten büyük çaba sarf etmek zorunda kaldı. Üçüncü veya dördüncü içkiden sonra Deanna bir ilişkiden yeni çıktığını açıklamıştı.

Söylediğine göre korkunç bir ayrılık olmuştu. Ciddi bir ilişkiye girmek istediğinden emin değildi. Ed, onu dinlerken bütün doğru sesleri çıkardı. Ardından Deanna'ya eski karısı Lara'dan bahsetti ve onun ilk aşkının her zaman iş olacağını ve akıl sağlığını kurtarmak için Ed'den ayrılmak zorunda olduğunu söylemesini anlattı.

Biraz melodram kokuyor, dedi Deanna.

Lara bir İtalyan. Ve aktris. Onun her şeyi melodram kokar.

Melodram kokuyordu demelisin, diye düzeltti Deanna. Bunu söylerken gözlerini Ed'in gözlerinin üzerinde tuttu. Ed konuşurken dudaklarını izliyordu; bu tuhaf bir şekilde dikkatini dağıtmıştı. Ed ona şirketten bahsetti: Ronan'la birlikte Ed'in yatak odasında yarattıkları ilk deneme sürümlerini, yazılım hatalarını, özel jetiyle onları Teksas'a uçuran medya kralıyla yaptıkları toplantıları ve adamın satın alma teklifini reddettiklerinde onlara küfretmesini...

Deanna'ya halka açıldıkları günden, banyosunun kenarında oturup hisse bedellerinin giderek yükselişini telefonundan izlediği zamanlardan ve hayatının ne kadar değişmeye başladığını kavradığında hissettiklerinden bahsetti.

O kadar zengin misin?

İdare ediyorum. Ed, moron herifin biri gibi algılanmasına ramak kaldığının farkındaydı. Şey, boşandığım zaman durumum 37

Bir Artı Bir

daha iyiydi tabii. Ama idare ediyorum. Bilirsin işte... parayla pek ilgim yok. Omuzlarını silkti. Sadece yaptığım işi seviyorum. Şirketi seviyorum. Fikirler bulup bu fikirleri insanlar için gerçekten işe yarayan şeylere dönüştürmeyi seviyorum.

Ama şirketi sattınız?

Şirket çok fazla büyüyordu ve bana takım elbiseli adamların büyük mali işlere bakacakları söylendi. İşin o tarafına hiç ilgi duymadım. Sadece çok fazla hissem var. Ed ona baktı. Ve gerçekten de... saçların çok güzel. Durup dururken neden böyle söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Deanna takside onu öpmüştü. Zayıf ve kusursuz manikürlü eliyle Ed'in yüzünü yavaşça kendine doğru çevirip onu öptü. Üniversite zamanlarının üzerinden on iki yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen (bu on iki yılda Ed Nicholls bir model/aktris/ya da onun gibi bir şeyle kısa bir evlilik yapmıştı) kafasının içinde bir ses aynı şeyi söyleyip duruyordu: Deanna Lewis beni öpüyor. Üstelik sadece öpmüyordu. Eteğini yukarı çekiştirip uzun, zayıf bacağına onun üzerine atmış (görünüşe göre taksi şoförünü önemsemiyordu) ve Ed artık konuşamaz veya düşünemez oluncaya dek ellerini Ed'in gömleği üzerinde dolaştırmıştı. Ed'in dairesine geldiklerinde sözcükler ağzından aptalca seslerden ibaretmiş gibi çıkıyordu ve Ed para üstünü beklemediği gibi şoföre uzattığı banknot tomarında ne olduğunda da bakmamıştı.

Seks harikaydı. Aman Tanrım, gerçekten iyiydi. Tanrı aşkına, kız bir porno filmdeymiş gibi hamleler yapıyordu. Lara'yla son aylardaki cinsel hayatları sanki sadece Lara'nın anladığı bir takım kurallara bağlıymış ve bir lütufmuş gibi geliyordu. Örneğin Ed'in ona yeterince ilgi gösterip göstermediği, onunla vakit geçirip geçirmediği, onu yemeğe çıkarıp çıkarmadığı ya da duygularını nasıl incittiğini anlayıp anlamadığına göre işler değişebiliyordu.

38

Jojo Moyes

Deanna Lewis onun çıplak bedenine baktığında gözleri bir lıır açlıkla aydınlanmış gibi olmuştu. Ah, Tanrım. Deanna Lewis!

Deanna cuma günü tekrar geldi. İki yanında kurdeleler olan şu çılgın iç çamaşırlarından

giymişti.

Kurdeleler çekilince çamaşır da çözülüp bir su dalgası gibi yavaşça bacaklarından kaymıştı. Daha sonra esrar sarmışlardı. Ed normalde ot içmezdi ama keyif verici bir baş dönmesi hissetmiş, parmaklarını kızın ipeksi saçlarında gezdirmiş ve Lara gittiğinden beri kendini ilk kez iyi hissetmişti.

Sonra Deanna, Bizimkilere senden bahsettim, demişti.

Ed odaklanmakta güçlük çekiyordu. Annene ve babana mı?

Senin için bir sakıncası yok, değil mi? Sadece o kadar güzel ki... Tekrar böyle... kendimi bir şeylere ait hissetmek... anlıyor musun?

Ed kendini tavanda bir noktaya bakarken buldu. Önemli bir şey değil, dedi kendi kendine. Pek çok kişi ailesine böyle şeyleri anlatır. İki hafta geçmiş olsa bile.

Bunalımdaydım. Şimdi ise sadece... Parıldayan yüzüyle Ed e baktı ...mutluyum. Deli gibi mutluyum.

Uyanır uyanmaz seni düşünüyorum. Her şey iyi olacak gibi.

Ed'in tuhaf bir şekilde ağzı kurumuştu. Esrar yüzünden olup olmadığından emin değildi. Bunalımda miydin? diye sordu.

Şimdi iyiyim. Yani, bizimkiler bana gerçekten iyi baktı. Son nöbetten sonra beni doktora götürüp doğru ilaçları aldılar. Tabii ki insanı biraz deli dolu yapabiliyor ama kimsenin şikayetçi olduğunu söyleyemem! Hahaha!

Ed esrarı ona verdi.

Sadece bazı şeyleri çok yoğun hissediyorum, anlıyor musun? Psikiyatrim fevkalade hassas olduğumu söylüyor. Bazı insanlar kendilerini hayatın akışına bırakır. Ben öyle değilim. Bazen bir hayvanın ölümü veya başka bir ülkede öldürülen bir çocukla ilgili 39

Bir Artı Bir

bir şeyler okuduğumda abartısız bütün gün ağlıyorum. Abartısız! Üniversitede de böyleydim. Hatırlamıyor musun?

Hayır.

Deanna elini Ed'in penisinin üzerine koydu. Birdenbire Ed erekte olamayacağını oldukça kesin bir şekilde hissetti.

Deanna ona baktı. Saçları, yüzünün yarısını kapatmıştı, saçlarını üfledi. İnsanın hem işini hem evini kaybetmesi çok acı. Beş parasız kalmanın ne demek olduğunu tahmin edemezsin. Sanki ona ne kadarını anlatacağını tartar gibi Ed'e baktı. Yani tamamen meteliksiz kalmak... Ne... ne demek istiyorsun?

Şey... eski sevgilime bir ton borcum var ve ona ödeyemeyeceğimi söyledim. Şu anda kredi kartıma da çok borcum var. Ve eski sevgilim beni arayıp konuşuyor da konuşuyor. Çok stresli bir durum. Ne kadar strese girdiğimi anlamıyor.

Ne kadar paradan bahsediyorsun?

Deanna miktarı söyledi. Ve Ed'in şaşkınlıktan ağzı açık kalınca, Sakın bana borç vermeyi teklif etme.

Erkek arkadaşımın para almam. Bu kabus gibi bir durum, diye devam etti.

Ed, onun erkek arkadaş tabirini kullanmasının anlamı üzerinde düşünmemeye çalıştı. Bakışlarını yere indirip Deanna'ya baktı ve alt dudağının titrediğini gördü. Ed yutkundu. Eee... iyi misin?

Deanna'nın tebessümü abartılıydı. İyiyim. Senin sayende, artık gerçekten iyiyim. Parmağını Ed'in göğsünde gezdirdi. Neyse. Parasını nasıl ödeyeceğim aklıma bile gelmeden güzel akşam yemeklerine çıkmamız bana harika hissettiriyor. Ed'in göğüs uçlarından birini öptü.

40

Jojo Moyes

O gece bir kolunu Ed'in üzerine atarak uyudu. Ed ise gözüne bir damla uyku girmeden öylece uzanırken keşke Ronan'ı araya-bilsen diye düşünüyordu.

Deanna bir sonraki cuma yine geldi, ondan sonraki cuma da. Ed hafta sonu yapması gereken işler olduğunu ima etse de aldırılmıyordu. Babası ona yemeğe çıkmaları için para vermişti. Babam beni tekrar mutlu görmenin içini ne kadar rahatlattığını söylüyor.

Ve dışarı çıktıklarında, metrodan inip yoldan karşıya geçerken Ed ona grip olduğunu söyledi. Onu öpmese daha iyi olurdu.

Deanna, Umurumda değil. Senin olan her şey benim, deyip tam yirmi saniye boyunca yüzünü Ed'in yüzüne kilitlemişti.

Mahalledeki pizzacıda yemek yediler. Ed onu ne zaman görse belli belirsiz, refleks gibi bir panik duygusu hissetmeye başlamıştı. Deanna her zaman, her şey hakkında bir şeyler hissediyordu. Kırmızı bir otobüs görünce mutlu oluyor, bir kafenin penceresinde solmuş bir bitki görünce ağlamaklı oluyordu. Her şeyi uçlarda yaşıyordu. Bazen konuşmaya o kadar çok dalıyordu ki yemek yerken ağzını kapatmayı unutuyordu. Ed'in dairesinde banyonun kapısı açıkken çişini bile yapmıştı. Bir at ziyarete gelmiş de banyosunda rahatlıyormuş gibi bir ses çıkmıştı.

Ed buna hazır değildi. Yalnız kalmak istiyordu. Sessizlik istiyordu, normal rutinine dönmeliydi. Artık bir zamanlar yalnız olduğuna bile inanamıyordu.

O gece Deanna'ya sevişmek istemediğini söyledi. Gerçekten yorgunum.

Ben seni kendine getiririm... Deanna yorganın altında aşağıya doğru ilerlemeye başlamıştı. Ardından

başka şartlarda olsa komik olabilecek bir mücadele başladı. Deanna'nın ağzı, Ed'in cinsel 41

Bir Artı Bir

organına yapışmaya hazır beklerken Ed ise çaresizce onu koltuk altlarından tutmuş yukarı çekiyordu.

Gerçekten Deanna. İstemiyorum. . . Şimdi değil.

O zaman sarılıp yatabiliriz. Artık beni sadece bedenim için istemediğini biliyorum! Ed'in kolunu kendine dolayıp küçük bir hayvan gibi minik zevk mırıltıları çıkarmıştı.

Ed Nicholls orada, karanlığın içinde gözleri sonuna kadar açık halde uzandı ve nefes aldı.

Şey... Deanna. Eee... gelecek hafta iş gezisine gitmem gerekiyor. Güzel bir yere mi gidiyorsun? diye soran Deanna parmağını kışkırtıcı bir şekilde Ed'in kalçalarında gezindirdi.

Hımm . . . Cenevre.

Aaa, çok güzelmiş! Valizine saklanayım mı ben de? Otel odanda seni bekleyebilirim. Çatık kaşlarını yumuşatırım. Parmağını uzatıp Ed'in alnını okşadı. Ed istemsiz bir şekilde irkildi.

Gerçekten mi? Güzel olurdu. Ama bu öyle bir iş gezisi değil. Ne kadar şanslısın. Ben de seyahat etmeye bayılırım. Bu kadar parasız olmasaydım anında bir uçağa atlayıp bir yerlere giderdim. Öyle mi?

Benim tutkum bu. Özgür ruhlu olmayı, kafam nereye eserse oraya gitmeyi seviyorum. Eğildi ve komodinin üzerinde duran paketten bir sigara çıkarıp yaktı.

Ed bir an için öylece uzanarak düşündü. Hiç hisse senedin ve hissene var mı?

Kız dönerek ondan kurtulup, yastığına yaslandı. Borsaya bu-laşamam Ed. Kumar oynayacak kadar param kalmadı.

Ed daha ne söylediğinin farkında değilken sözcükler ağzından dökülürmüşü. Bu

kumar değil. Ne?

42

Jojo Moyes

Yeni bir şey çıkaracağız. Birkaç hafta içinde. Piyasada yer yerinden

oynayacak. Bir şey derken?

Gerçekten çok fazla şey söyleyemem. Ama bir süredir üzerinde çalışıyoruz. Hisselerimize tavan yaptıracağız. Bizim işteki çocukların hepsi bu işle uğraşüyor.

Deanna yanında sessizce duruyordu.

Yani, işten çok fazla konuşmadık biliyorum ama bu işte ciddi para var.

Deanna'nın sesi ikna olmuş gibi değildi. Kalan son birkaç kuruşumu da adını bile bilmediğim bir şeye yatırmamı mı istiyorsun? Adını bilmene gerek yok. Sadece benim şirketimden biraz hisse alman gerekiyor. Ed yan döndü. Bak, birkaç bin sterlin getir, iki hafta içinde eski erkek arkadaşına borcunu ödeyecek kadar kazanacağını garanti ediyorum. Sonra da özgür olacaksın! Ve ne istersen yapabileceksin! Gidip dünyayı dolaşırsın!

Uzun bir sessizlik oldu.

Sen böyle mi para kazanıyorsun Ed Nicholls? Kadınları yatağa atıp onları binlerce sterlinlik hissene almaya ikna ederek mi? Hayır, bu...

Deanna dönünce Ed onun şaka yaptığını anladı. Ed'in yüzünün yan tarafını izliyordu. Bana çok iyi davranıyorsun. Bunu teklif etmen de çok güzel. Ama şu anda bir yere yatırabileceğim binlerce sterlinim yok.

Sözcükler Ed'in ağzından dökülüyordu. Ben sana borç veririm. Eğer bu işten kazanırsan bana geri ödersin. Kazanmazsa da sana işe yaramaz bir tavsiye verdiğim için bu benim suçum olur. Deanna gülmeye başladı ve Ed'in şaka yapmadığını anladığında durdu.

Benim için bunu yapar mıydın?

43

Bir Artı Bir

Ed omuz silkti. Doğrusunu istersen, beş bin sterlin şu anda benim için büyük bir fark yaratmıyor. Ve eğer bu senin gideceğin anlamına geliyorsa on katım da öderdim. Deanna'nın gözleri büyüdü. Ah! Hayatımda birinin benim için yaptığı en güzel şey bu. Ah, yok canım.

Ertesi sabah Deanna çıkmadan önce Ed ona bir çek yazdı. Saçlarını tokayla toplarken Ed'in holündeki aynada kendi kendine dudak büküyordu. Etraf belli belirsiz bir elma aroması kokuyordu. Ed'in ne yaptığını fark ettiğinde, İsim kısmını boş bırak, dedi. Erkek kardeşimden benim yerime halletmesini rica edeceğim. Bu işlerde iyidir. Bu arada hangi hisse senedinden alacaktım? Bunu ciddi ciddi mi soruyorsun?

Elimde değil. Senin yanımdayken doğru dürüst düşünemiyorum. Elini, Ed'in baksırından içeri soktu.

Mümkün olan en yakında zaman geri ödeyeceğim. Söz veriyorum.

Önemli değil. Sadece... sadece kimseye hiçbir şey söyleme, olur mu? Ed'in sahte neşesi, dairenin duvarlarından geri yansıyor kafasının içinde onu uyarıp duran sesi bastırdı.

Ed, Deanna'nın neredeyse bütün e-postalarına geç cevap veriyordu. Ciddi bir ilişkiden yeni çıkmış

olmanın ne kadar garip bir his olduğunu, kendi kendine vakit geçirmenin ne kadar önemli olduğunu anlayan biriyle vakit geçirmiş olmanın iyi geldiğini söylüyordu. Yanıtları kısa ve belirsizdi. Tuhaf bir şekilde Deanna ürün lansmanı veya hisse senetlerinin tavan yapması hakkında özel olarak hiçbir şey söylememişti. Şimdiye

100.000 sterlinden daha fazla kazanmış olması gerekiyordu. Belki de çeki kaybetmişti. Ya da belki de Guadeloupe'da sırt çantasıyla seyahate çıkmıştı. Aslında ona . 44.

Jojo Moyes

verdiği bilgileri düşündüğünde midesi kasılıyordu. Bu yüzden de lııı konuyu düşünmemeye çalışıyordu.

Telefon numarasını değiştirip ona haber vermeyi yanlışlıkla unuttuğunu söyledi. Nihayet ondan gelen e- postalar da azalmıştı. İki ay geçti. Ed ile Ronan dışarı çıkıp takım elbiselileri çekiştirdiler. Ronan hayır işi yapan çorbacıdaki kızın artılarını ve eksilerini tartarken Ed de onu dinlemiş ve kendini önemli bir ders almış gibi hissetmişti. Ya da bir kurşun vücudunu sıyırıp geçmiş gibiydi. Hangisi olduğundan emin değildi.

Derken, SFAX lansmanından iki hafta sonra, kreatif ekibin odasında uzanmış, bir köpük topu boş boş tavana atıp ödeme yazılımındaki bir hatayı çözenin en iyi yolundan bahsetmekte olan Ronan'ı dinlerken finans direktörü Sidney içeri girmiş ve Ed birden insanın kendi başına, yapışkan kız arkadaşlardan çok daha kötü dertler açabileceğini anlamıştı.

Ed?

Ne var?

Kısa bir sessizlik oldu.

Telefona böyle mi cevap veriyorsun? Tam olarak kaç yaşında biraz olsun sosyal beceri kazanacaksın? Selam Gemma. Ed iç çekti, bacağını yatağın üzerinden sarkıtıp oturur pozisyona geçti.

Arayacağını söylemiştin. Bir hafta önce. Ben de koca bir mobilyanın altında falan kaldığını düşündüm.

Ed yatak odasında etrafa göz gezdirdi. Sandalyenin üzerindeki takım elbise ceketine baktı. Yediyi çeyrek geçiyordu. Ensesini ovuşturdu. Ha, şey... işlerim çıktı.

Önce iş yerini aradım. Evde olduğunu söylediler. Hasta mısın? Yok, hasta değilim, sadece... bir iş üzerinde çalışıyorum.

45

Bir Artı Bir

Yani gelip babamı görmeye vaktin olacak mı? Ed gözlerini kapattı. Şu anda biraz meşgulüm.

Gemma'nın suskunluğu ağırdı. Ed, hattın diğer ucunda kız kardeşinin kararlı yüz ifadesini hayal edebiliyordu.

Babam seni soruyor. Kaç zamandır hem de.

Geleceğim, Gem. Sadece... halletmem gereken bazı işler var. Hepimizin halletmesi gereken işler var.

Onu ara, tamam mı? On sekiz lüks arabandan birine atlayıp ziyaretine gidemesen bile ara onu. Şimdi Victoria Koğuşuna aldılar. Ararsan telefonu ona verirler.

İki arabam var. Ama tamam, arayacağım.

Ed, kız kardeşinin telefonu kapatmak üzere olduğunu düşündü ama Gemma kapatmadı.

Ed hafif bir iç çekiş sesi duydu.

Çok yorulduğum, Ed. Amirlerim izin alma meselesine pek sıcak bakmıyorlar. Bu yüzden her hafta sonu gitmek zorunda kalıyorum. Annem kendini daha yeni yeni toparlıyor. Gerçekten ama gerçekten burada biraz olsun desteğe ihtiyacım var.

Ed şiddetli bir suçluluk duygusu hissetti. Kız kardeşi normalde şikayet etmeyi seven biri değildi. Dedim ya, gelmeye çalışacağım. Geçen hafta da öyle demiştin. Bak, arabayla dört saatte oradasın.

Londra'da değilim.

Neredesin?

Ed pencereden dışarıya, kararan gökyüzüne baktı. Güneydeyim.

Tatilde misin? Tatil değil. Karışık işler.

O kadar karışık olamaz. Kimseye karşı bir sorumluluğun yok. Evet. Hatırlattığın için sağ ol.

46

Jojo Moyes

Of, haydi ama. Orası senin şirketin. Kuralları sen koyuyorsun, değil mi? Sadece kendine fazladan iki haftalık tatil ver.

Yine uzun bir sessizlik oldu. Garip davranıyorsun.

Ed konuşmadan önce derin bir nefes aldı. Bir şeyler ayarlayacağım. Söz veriyorum. Annemi de ara.

Ararım.

Ve sonra telefon kapandı.

Ed bir an için telefona bakıp sonra avukatının ofisini aradı. Telefon doğruca telesekretere geçti.

Soruşturma memurları evdeki her çekmeceyi açmışlardı. Filmlerdeki gibi içindekileri etrafa saçmamışlardı ama sistemli bir şekilde, ellerinde eldivenlerle incelemiş, katlı tişörtlerin arasını kontrol etmiş, her dosyanın üstünden geçmişlerdi. İki dizüstü bilgisayarını, flash bellekleri ve iki telefonunu almışlardı. Sanki bunlar onun iyiliği için yapılmış gibiydi de hepsi için imza atmak zorunda kalmıştı. Şehir dışına çık Ed, demişti avukatı. Sadece git ve çok lazla düşünmemeye çalış. Eğer gelmen gerekirse ben seni ararım. Görünüşe bakılırsa burayı da aramışlardı. Ancak o kadar az eşya vardı ki muhtemelen bir saatten az sürmüştü.

Ed yazlık evinin yatak odasında etrafa göz gezdirdi. O sabah temizlikçilerin serdiği temiz Belçika keteni yorgana, acil durumlar için kot pantolon, kumaş pantolon, iç çamaşırı, çorap ve tişört bulunan çekmcelere baktı.

Sidney de gitmesini söylemişti. Eğer bu olay yayılırsa ciddi bir bedelimizin içine etmiş olacaksın.

Ronan polisin ofise geldiği günden beri onunla konuşmamıştı. Telefona baktı. Gemma dışında, neler olduğunu açıklamak /olunda kalmadan konuşabileceği hiç kimse yoktu. Zaten tanı-

-47

Bir Artı Bir

dığı herkes teknik bölümdendi ve Ronan hariç, bu insanlardan kaç tanesinin gerçekten arkadaş sayılabileceğinden emin değildi. Duvara baktı. Geçen hafta boyunca sırf iş olmadığına ne yapacağını bilemediğinden arabayla Londra'yı baştan aşağıya dört kez dolaştığını düşündü. Önceki akşam da Deanna Lewis e, Sidney'ye ve başına gelen bu boktan duruma öylesine öfkelenmişti ki koca bir şişe beyaz şarabı duvara fırlatmıştı. Eğer onu kendi haline bıraksalardı bu durumun tekrar yaşanma olasılığını düşündü.

Yapılacak başka bir şey yoktu. Ceketini sırtına geçirdi, arka kapının yanında duran kilitli dolaptan anahtarlığını aldı ve arabaya doğru yöneldi.

4

Jess

Tanzie her zaman farklı bir çocuk olmuştu. Bir yaşındayken blokları sıraya dizebilir veya belirli kalıplar halinde düzenlerdi. Sonra bazı blokları çekip yeni şekiller yapardı. İki yaşına geldiğinde sayılara kafayı takmıştı.

Daha okula başlamadan, mahallenin kırtasiyecisinin 2, 3, 4 ve 5 yaş matematik alıştırmaya kitabı serisini sırayla bitirmişti. Jess e çarpma işleminin sadece toplama işleminin başka bir yolu olduğunu söylüyordu. Daha altı yaşındayken hiperbolik mozaikleri açıklayabiliyordu.

Bu durum Marty'nin hoşuna gitmiyor, onu rahatsız ediyordu. Ama aslında normal olmayan her şey

Marty'yi rahatsız ederdi. Yine de orada öylece oturup hiçbirinin anlayamadığı problemlerle uğraşmak Tanzie'yi mutlu ediyordu. Marty'nin annesi onları ziyarete geldiği nadir zamanlarda Tanzie'ye inek öğrenci derdi. Ilaliyle bu onlar için olumlu bir tabir değildi.

Peki ne yapacaksın?

Şu anda yapabileceğim bir şey yok.

Özel okuldaki çocuklarla kaynaşması tuhaf olmaz mı? Bilmiyorum. Evet... ama bu bizim sorunumuz olur. Onun değil.

49

Bir Artı Bir

Ya büyüdükçe senden uzaklaşırsa? Zengin bir gruba düşüp de kendi geçmişinden utanırsa? Ben sadece söylüyorum. Bence onu altüst edebilirsin. Bence nereden geldiğini unutabilir.

Jess arabayı kullanan Nathalie'ye baktı. Boktan bir kör talihin içinde yaşıyor Nat. Eğer bunu unutursa ancak mutlu olurum. Jess, Nathalie'ye mülakattan bahsettiğinden bu yana tuhaf bir şey olmuştu. Sanki Nathalie bu durumu kişisel algılamıştı. Bütün sabah defalarca çocuklarının devlet okulunda ne kadar mutlu olduğundan, onların normal olduğuna ne kadar sevindiğinden, farklı olmanın çocuklar için iyi olmadığından bahsedip durmuştu.

Bu arada Tanzie aylardır olduğundan çok daha heyecanlıydı. Matematikte yüzde yüz, mantıkta ise yüzde doksan dokuz yapmıştı. (Kaçırıldığı o yüzde bire gerçekten üzülmüştü.) Bay Tsvangarai onu arayıp başka finansman kaynakları olabileceğini söylemişti. Bunlar ayrıntı, deyip duruyordu. Jess ise para konusunu ayrıntı olarak gören insanların gerçek anlamda hiç para sıkıntısı çekmemiş insanlar olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Nathalie, Beachfront'ta arabayı çekerken, Ve biliyorsun, o aşırı resmî üniformayı giymek zorunda kalacak, dedi.

Hayır, giymeyecek, diye karşılık verdi Jess sinirli bir şekilde. O zaman diğerleri gibi olmadığı için onunda dalga geçecekler. O aşırı resmî üniformayı giyemeyecek çünkü giyme şansı bile olmayacak! Onu gönderme ümidim yok, Nathalie. Tamam mı? Jess arabadan indi ve başka bir söz daha dinlemek zorunda kalmamak için kapıyı çarpıp yürümeye başladı.

Beachfront'a sadece yerli halk tatil parkı diyordu. Müteahhitler için burası tatil köyüydü. Çünkü burası tepenin başındaki Sea Bright karavan parkı gibi, rüzgarla dövülen taşınabilir evlerden ve sezonluk bir çadırlardan oluşan karman çorman bir yer değildi.

50

Jojo Moyes

İkirası titizlikle biçimlendirilmiş yollar arasında kurulu, mimari bir tasarım örneği, kusursuz bir

yaşam alanı bölgesiydi. Spor kulübü, spa, tenis kortları, büyük bir havuz kompleksi, birkaç aşırı pahalı butik, küçük bir market vardı. Böylelikle burada yaşayanlar şehrin derme çatma kesimlerine girme riskini almak zorunda kalmıyorlardı.

Sah, perşembe ve cuma günleri, Benson&Thomas şirketi, kulüp İtinasına bakan iki adet üç odalı kiralık mülkü temizliyordu. Sonra yeni mülklere de geçildi ve denize bakan beyaz tepenin üzerindeki altı adet, önü komple cam olan modern mimarinin örneği evler de elden geçti.

Bay Nicholls'ın evinin önündeki park yerinde, yerinden kıpırdadığını hiç görmedikleri, pırıl pırıl bir Audi duruyordu. Bir keresinde, iki çocuğuyla ve saçları kırışmaya başlamış kocasıyla birlikte kız kardeşi gelmişti (evi tertemiz bırakmışlardı). Bay Nicholls nadiren gelirdi ve burayı temizledikleri bir sene içinde mutfağı ya ila çamaşır odasını hiç kullanmamıştı. Jess, hiç gelmeyen misafirler için haftada bir havluları ve çarşafı toplayarak, yıkayarak ve fitilleyerek fazladan para kazanıyordu.

Çok büyük bir evdi. Arduvaz kaplı zemin yürürken yankı yapıyordu, oturma odalarında büyük boyutlu hasır kaplamalar vardı ve duvarlara pahalı bir ses sistemi döşenmişti. Evin cam malzemedden on cephesi geniş, mavi ufuk çizgisine bakıyordu. Ama duvarlarda o/el fotoğraflara ya da gerçek hayata dair izlere yer yoktu. Nathalie, adam geldiğinde bile sanki burada kamp yapıyor gibi, derdi. Eve kadın getiriyor olmalıydı çünkü Nathalie bir keresinde banyoda ı hij bulmuştu. Geçen sene de yatağın altında minicik, dantelli bir 1 .11'in külotu (La Perla marka) ve bir bikini üstü bulmuşlardı. Ama aıl.11n hakkında bilgi sahibi olabilecekleri başka bir şey yoktu.

Adam burada, diye mırıldandı Nathalie.

51

Bir Artı Bir

Ön kapıyı kapatırlarken yüksek sesli, öfkeli bir erkek sesi koridorda yankılandı. Nathalie surat asıp, Temizlikçi, diye seslendi. Ancak adam cevap vermedi.

Tartışma, mutfağı temizledikleri sürenin tamamı boyunca devam etti. Adam bir kupa kullanmıştı, çöp kutusunda ise iki tane boş hazır yemek kutusu vardı. Dolabın yanındaki köşede cam kırıkları vardı. Sanki biri büyük parçaları toplamış da geri kalanlarla uğraşamamış gibiydi. Ve duvarlarda şarap vardı. Jess, bunları titizlikle yıkadı. O ve Nathalie, adamı duyamıyorlarmış gibi yapıp mırıltıyla konuşarak sessizce çalıştılar.

Jess yemek odasına geçti. Yumuşak bezle resim çerçevelerinin tozunu aldı ve temizlendiği belli olsun diye kenarlarını bir iki santim eğdi. Dışarıda, sundurmada boş bir Jack Daniels şişesi ve bir bardak duruyordu. Jess bunları alıp içeri getirdi. Önceki gün okuldan kulağı kesilmiş ve pantolonunun dizleri tozla aşınmış halde gelen Nicky'yi düşündü. Nicky,

Jess'in bu konu hakkında konuşma girişimlerini omuz silkerek geçiştirmişti. Onun tercih ettiği hayat artık ekranın diğer tarafındaki insanlardan oluşuyordu. Jess'in hiç tanışmadığı ve tanışmayacağı oğlanlar, Nicky'nin SK8RBOI ve TERM-N-ATOR dediği, eğlence için birbirlerini vurup bağırsaklarını deşen insanlar... Ama onu kim suçlayabilirdi ki? Çocuğun yaşadığı hayat gerçek bir

savaş alanına benziyordu.

Mülakattan bu yana Jess uyumadan uzanmış, kafasında hesapları evirip çevirmiş, Tanzie'yi güldürecek şekilde uzun uzun toplama ve çıkarmalar yapmıştı. Kafasından eşyalarını satmış, borç para alabileceği kişileri tek tek gözden geçirmişti. Ama Jess'e para verebilecek olan insanlar sadece gizli, dört haneli faiz oranlarıyla mahallenin etrafını saran köpek balıklarıydı. Komşularının borç aldığı bu dost canlısı temsilcilerin akbabaya dönüştüğünü görmüştü. Ve dönüp dolaşıp tekrar tekrar Marty'nin sözlerine geliyordu. McArthur's gerçekten o kadar kötü bir okul muydu? Bazı çocuklar orada ba-

52

Jojo Moyes şarılı oluyordu. Eğer belalı tiplerden uzak durursa Tanzie'nin de onlardan biri olmaması için hiçbir neden yoktu.

Acı gerçek, taştan bir duvar gibi önünde duruyordu. Jess, parayı denkleştiremediğini kızına söylemek zorundaydı. Jess Thomas, her zaman bir yolunu bulan, hayatı boyunca çocuklara her şeyin yoluna gireceğini söyleyen kadın, işleri yoluna sokamamıştı.

Elektrik süpürgesini holde çekiştirirken süpürge bacağına çarpınca acıyla yüzünü buruşturdu ve Bay Nicholls'ın ofisinin temizlenmesini isteyip istemediğini öğrenmek için kapıyı çaldı. Ses yoktu, kapıyı tekrar

çaldığında adam aniden bağırmaya başladı, Evet, gayet farkındayım Sidney. On beş kere söyledin ama bu demek değil ki...

Artık çok geçti, kapıyı aralamıştı. Jess özür dilemeye başladı ama adam doğru düzgün bakmadan, sanki Jess bir köpekmiş gibi elini kaldırdı. Dur. Sonra ileri uzanıp kapıyı suratına çarptı. Ses evin içinde yankılandı.

Jess öylece kalakaldı, şaşkınlıktan kıpırdayamıyordu. Teni utançtan karıncalandı.

Nathalie birkaç dakika sonra öfkeyle misafir banyosunu ovarken, Sana demiştim, dedi. O özel okullarda görgü kurallarım öğrenmiyorlar.

Kırk dakika sonra Jess, Bay Nicholls'ın tertemiz beyaz havlularını ve çarşaflarını toplayıp kesinlikle gereğinden fazla bir güçle torbasına tıktırdı. Alt kata inip torbayı holdeki temizlik sepetinin yanına bıraktı. Nathalie kapı kollarını parlatıyordu. Onun huyuydu bu. Musluklarda veya kapı kollarında parmak izine dayanamıyordu.

Bay Nicholls, biz gidiyoruz.

Adam mutfakta durmuş, bir eli başının üstünde, sanki elinin orada olduğunu unutmuş gibi pencereden denize bakıyordu. Saçları

53

Bir Artı Bir

koyu renkti, gözünde modaya uygun olması gereken ama insanı tıpkı Woody Ailen kılığına girmiş gibi gösteren gözlükler vardı. Zayıf, atletik yapılıydı ama vaftiz törenine gitmeye zorlanan on iki yaşındaki bir çocuk gibi takım elbise giymişti.

Bay Nicholls.

Adam hafifçe başını sallayıp iç çekti ve yürüyerek koridordan geçti. Tamam, dedi dalgın dalgın. Cep telefonunun ekranına bakmaya devam ediyordu. Teşekkürler.

Beklediler.

Şey, paramızı alabilir miyiz lütfen, dedi Jess.

Nathalie parlatma işini bitirmiş, elindeki bezi katlayıp katlayıp açıyordu. Para meselesiyle ilgili konuşmaktan nefret ederdi. Ödemeyi şirket yapıyor sanıyordum.

Üç haftadır ödeme yapmadılar. Ofiste de kimse yok. Devam etmemizi istiyorsanız bize bilgi verilmesi gerekiyor.

Adam ceplerini karıştırıp cüzdanını çıkardı. Peki. Borcum ne kadar?

Haftalığı otuzdan üç hafta. Üç haftalık da çamaşır ücreti. Adam başını kaldırdı, bir kaşını havaya kalkmıştı. Geçen hafta telefonunuza mesaj bırakmıştık.

Adam sanki böyle şeyleri hatırlaması beklenemezmiş gibi başını salladı. Ne kadar yapıyor? Toplam yüz otuz beş.

Paraları saydı. Üzerimde o kadar nakit yok. Bakın, size altmış vereceğim, geri kalanı için de çek göndermelerini söylerim. Tamam mı? Başka zaman olsa Jess peki der, konuyu uzatmazdı. Sonuçta adamın onları kazıklayacak hali yoktu. Ama birdenbire, asla parasını zamanında ödemeyen, yetmiş beş sterlin kendileri için bir şey ifade etmediğinden onlar için de önemsiz olduğunu

54

Jojo Moyes

ya 1 sayan zenginlerden bıkkınlık gelmişti. Bir özür bile dilemeden kapıyı suratına çarpabilecek müşterilerden bıkmıştı.

Hayır, dedi. Sesinde tuhaf bir netlik vardı. Paraya şimdi ihtiyacım var, kusura bakmayın. Bay Nicholls ilk kez gözlerinin içine baktı. Arkasındaki Nathalie deli gibi kapı kolunu ovuşturuyordu. Ödenmesi gereken faturala-11 m var. Ve faturaları gönderenler haftalarca ertelememe müsaade çimiyorlar.

Adam gözlüklerini çıkarıp Jess sanki özellikle zorluk çıkarıyormuş gibi, çatık kaşlarla ona baktı.

Bunu fark eden Jess .ulama daha da sinirlendi.

Bay Nicholls, Üst kata bakmam lazım, deyip gözden kayboldu. Israrla çarpılarak kapatılan çekmeceleri, gardıroptaki askıların çarpışma sesini duyarak huzursuzca, sessizlik içinde beklediler. Sonunda Bay Nicholls bir avuç banknotla geri geldi.

Jess'e bakmadan içinden bir miktar çıkarıp onlara verdi. Jess, .ulama tam bir dangalak gibi davranmak zorunda olmadığını, insanlar birbirine insan gibi davrandığında hayatın biraz olsun daha sorunsuz gidebileceğini ya da Nathalie'nin gerginlikle ovuştururken kapı kolunun yarısını aşındırmasına neden olacak bir şeyler söylemek üzereydi. Ama tam ağzını açtığı anda adamın telefonu çaldı. Bay Nicholls tekbir söz etmeden ona arkasını dönüp telefonu açmak için koridorda yürümeye başladı.

Norman'ın sepetindeki ne?

Hiçbir şey.

Jess bakkaldan aldıklarını yerleştiriyor, bir gözü saatteyken aldıklarını poşetlerden çıkarıyordu.

Feathers'da üç saatlik vardiyası vardı ve çayı yapıp üstünü değiştirmek için sadece bir saati kalmıştı. İki konserve kutusunu rafın arkasına itip kahvaltılık gevrek 55

Bir Artı Bir

paketlerinin arkasına sakladı. Süpermarketlerin neşeli indirim etiketinden bıkmıştı.

Nicky eğilip kumaş parçasını çekiştirince, köpek isteksizce ayağa kalktı. Beyaz bir havlu. Jess, bu pahalı bir havlu. Norman her tarafına tüy bulaştırmış. Ve salya. Nicky havluyu iki parmağıyla tutup kaldırdı.

Sonra yıkarım. Jess ona bakmamıştı.

Babamın mı?

Hayır, babanın değil.

Anlamıyorum...

Sadece kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor, tamam mı? Şuradakileri dondurucuya kaldırır mısınız?

Nicky ağır ağır mutfak dolaplarına doğru yürüdü. Shona Bryant otobüs durağında Tanzie'yle dalga geçiyordu. Kıyafetleri yüzünden.

Kıyafetlerinin nesi varmış? Jess elinde bir kutu domates konservesiyle Nicky'ye döndü. Kıyafetlerini sen yapıyorsun diye. Üzerine koyduğun bütün o payetler yüzünden.

Tanzie parlak şeyleri seviyor. Hem kıyafetlerini benim yaptığımı nereden biliyor? Tanzie'ye nereden

aldığını sormuş, Tanzie de söylemiş. Onun nasıl olduğunu biliyorsun.

Nicky, Jess'ten bir paket mısır gevreği alıp rafa koydu. Shona Bryant evimizin tuhaf olduğunu çünkü çok fazla kitabımız olduğunu söyleyen şu kız.

Shona Bryant aptalın teki.

Nicky eğilip Norman'ı okşadı. Ha. Bir de elektrik şirketinden ihtarname geldi.

Jojo Moyes

Jess hafifçe iç geçirdi. Ne kadarmış?

Nicky büfede duran kağıt yığınınna gidip karıştırdı. Toplamda iki yüzden fazla ediyor.

Jess bir paket mısır gevreği çıkardı. Ben halledeceğim. Nicky buzdolabının kapağını açtı. Arabayı satmalısın. Satamam. Babanın tek varlığı o. Jess bazen kocasını neden savunup durduğundan tam olarak emin değildi. Tekrar ayağa kalktığında işlerini yoluna sokacaktır. Şimdi üst kata çık. Misafirim geliyor. Jess arka yoldan gelmekte olan kadını görebiliyordu.

Aileen Trent'ten bir şeyler mi alıyoruz? Nicky, kadının bahçe kapağını açıp arkasından dikkatlice kapatmasını izledi.

Jess yüzünün kızardığını saklayamıyordu. Sadece bu seferlik. Nicky ona baktı. Hiç paramız yok demiştin.

Bak, Tanzie'ye okul meselesini söylemek zorunda kaldığımda kafasını dağıtmam gerekiyor. Jess eve gelirken kararını vermişti. Bu fikir tamamen saçmalıktı. Bu durumda bile batmadan suyun yüzünde zar zor duruyorlardı. Bu konuyu düşünmeye çalışmanın bile anlamı yoktu.

Nicky ona bakmaya devam etti. Ama Aileen Trent... Demiştin ki...

Sen de biraz önce kıyafetleri yüzünden Tanzie'yle dalga geçildiğini söyledin. Bazen Nicky... Jess ellerini havaya kaldırdı. Bazen amaca giden yolda her şey mübahtır.

Nicky hin bakışı, Jess'in tam olarak kendini rahat hissettiğinden daha uzun sürdü. Sonra üst kata çıktı. Pekala, akıllı küçük hanım için harika bir koleksiyon getirdim. Biliyorsun ki onun yaşındakiler tasarımcı etiketlerine bayılırlar. Bir de izninizle birkaç parça pullu şey de getirdim, Tanzie biraz alacalı şeyleri seviyor.

57

Bir Artı Bir

Konu alışverişe geldiğinde Aileen'in sesi resmî, sözcük seçimleri aşırı hassastı. Jess'in düzenli olarak King's Arms pubından zorla atıldığını gördüğü birini bu halde görmek oldukça tuhaftı. Yere bağdaş kurup siyah torbasına uzanarak giysi koleksiyonunu çıkardı ve özenle halının üzerine serdi.

Burada bir Hollister bluz var. Şimdiki kızlar Hollister'a çok meraklı. Mağazalarda inanılmaz pahalı. Çok pahalı şeyler istemez dediniz ama diğer çantamda başka özel tasarım mallarım da var. Ah, eğer tek şeker attıysanız bir tane daha atın lütfen.

Aileen her hafta mahallede tur atardı. Jess ise her zaman kesin bir dille, teşekkürler ama istemem, sağ olun, derdi. Aileen'in etiketleri hala üzerinde olan bu ürünleri nereden aldığını herkes biliyor ama dile getirmiyordu. Jess de Marty'ye böyle bir işle para kazanmanın çocuklar için iyi bir örnek teşkil etmeyeceğini söylerdi. Fakat artık işler değişmişti.

Jess iki katlı bluzları aldı. Biri parlak ve askılı, diğeri ise yumuşak ve gül rengiydi. Tanzie'yi şimdiden bu giysilerin içinde hayal edebiliyordu. Ne kadar?

Bluz on, tişört beş, spor ayakkabılar da yirmi. Etiketine bakabilirsiniz, mağazalarda seksen beş satıyorlar. Çok ciddi bir indirim yapıyorum.

O kadar çıkamam.

Pekala, yeni müşteri olduğunuz için size başlangıç ikramiyesi yapabilirim. Aileen defterini alıp göz ucuyla rakamlara baktı. Üç parça alırsanız kot pantolonu da veririm. İyi niyet göstergesi olarak. Gülümsedi, cildi balmumu gibi pürüzsüzdü. Ayakkabı dahil, hepsi için otuz beş sterlin. Ve sadece bu aya özel olarak yanında bir de küçük bir bileklik veriyorum. Bu fiyatları T. J. Maxx'te bile bulamazsınız.

Jess yerde serili kıyafetlere baktı. Tanzie'nin gülümsediğini görmek istiyordu. Kızının, hayatta beklenmedik mutluluklarla

58

Jojo Moyes

karşılaşabilirle şansını olduğunu hissetmesini istiyordu. Ona haberi verdiğiğinde kendini iyi hissedeceği bir şeyleri olmalıydı.

T

Bir saniye.

Mutfığa gidip mutfak dolabından elektrik parasını sakladığı kakao kutusunu çıkardı. Bozuk paraları sayıp ne yaptığını düşünecek vakit bulamadan Aileen'in yapış yapış avucuna bıraktı.

Aileen geri kalan kıyafetleri katlayıp özenle çöp torbasına yerleştirirken, Sizinle iş yapmak keyifliydi, dedi. İki hafta içinde tekrar geleceğim. Bu arada bir şeye ihtiyacımız olursa beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz.

Sanırım uzun bir süre alışveriş etmem, teşekkürler.

Aileen, Jess'e bilmiş bilmiş baktı. Evet, herkes böyle söyler tatlım. ess içeri girdiğinde Nicky

gözlerini bilgisayardan ayırmadı.

Nathalie, Tanzie'yi matematik kulübünden sonra getirecek. Burada tek başına kalabilecek misin? Tabii.

Sigara içmek

yok. Hı hı.

Ders çalışacak mısın?

Tabii.

Jess bazen çalışmasa nasıl bir anne olabileceğinin hayalini kuruyordu. Pastalar yapardı, daha çok gülümserdi, çocuklar ödevlerini yaparken başlarında beklerdi. Her seferinde, Üzgünüm canım, yemeği hazırlamam lazım... Ancak şunu yıkadıktan sonra ilgilenebilirim... Gitmem gerekiyor tatlım... İşten gelince konuşuruz, gibi cümleler kurmak zorunda kalmak yerine onların istedikleri şeyleri yapardı.

Bir Artı Bir

Jess, Nicky'ye, yüzündeki anlaşılmaz ifadeye baktı ve birdenbire içine tuhaf, kötü bir his doğdu. Norman'ı gezdirmeyi unutma. Ama içki dükkanlarına yaklaşayım deme.

Sanki çok gidiyormuşum gibi.

Ve bütün akşamı bilgisayar başında da geçirme. Nicky'nin pantolonunun arkasını yukarıya doğru çekti. Ayrıca pantolonunu da yukarı çek yoksa dayanamayıp donunu başına geçireceğim. Nicky döndü, Jess onun bir anlık gülüşünü yakaladı. Odadan çıkarken en son ne zaman Nicky'yi gülerken gördüğünü hatırlamadığını fark etti.

Nicky

İkibam aşağılık herifin teki.

Jess

feathers adlı bar, ocak ayından beri kapalı olan kütüphane ile Happy l'laice balık patates dükkanının arasındaydı. İçeri girdiğinizde ise senenin hala 1989 olduğuna inanmak mümkündü. Mal sahibi Des'in solmuş turne tişörtleri, kot pantolonlar ve eğer havalar soğuksa kısa deri ceketten başka bir şey giydiği görülmemişti. Sakin bir gecede, eğer şanssızsanız Stratocaster'ın, Rickenbacker 330'a1 göre ne kadar değerli olduğunu en ince ayrıntısına kadar açıklar veya Money For Nothing şarkısının tüm sözlerini bir şair edasıyla ezberden okurdu.

Feathers, diğer Beachfront barları gibi şık bir yer değildi ve burada taze deniz mahsulleri, güzel şaraplar veya avaz avaz bağırarak çocuklara yönelik aile menüleri sunulmuyordu. Bu mekanda patates

kızartmasının yanında çeşitli ölü hayvan türleri servisi eililiyor, salata sözcüğüyle alay ediliyordu. Müzik kutusunda çalan Tom Petty şarkılarından veya duvardaki aşınmış dart tahtasından başka bir eğlencesi de yoktu.

Ama bu formül işe yarıyordu. Feathers bir deniz kasabasında nadiren bulunan bir atmosfere sahipti ve yıl boyunca dolu olurdu.

I İki ünlü gitar modeli, (ç.

n.) 63 Bir Artı Bir

Roxanne burada mı? Des yeni bir fiçı hakiki ale birayı denediği mahzenden çıktığında Jess patates cipsi paketlerini çıkarmaya başladı.

Yok. Annesiyle bir işi varmış. Des bir an için düşündü. Şifacı. Hayır, falcı. Psikiyatır. Psikolog. Cinci mi?

Hani şu sana zaten bildiğin şeyleri söyleten ve senin de şaşırılmış gibi yapman gereken var ya. Medyum.

Orada bir kadeh ucuz şarapla oturup da biri çıkıp seyirciler arasında adı J harfiyle başlayan bir akrabası olan var mı, diye sorunca 'Evet!' diye bağırarak için bir bilete otuz sterlin veriyorlar. Eğilip homurdayarak mahzenin kapısını çarptı. O kadarını ben de tahmin edebilirim Jess. Üstelik de bunun için otuz sterlin istemem. Ben de o cinci bozuntusunun şu anda evde oturmuş, ellerini ovuştura ovuştura, 'Bir avuç kukla sürüsü, ehehehe,' diye düşündüğünü görebiliyorum.

Jess bulaşık makinesinin temiz bardak sepetini çekip bardakları barın üzerindeki rafa dizmeye başladı. Sen tüm o eski zırvalara inanıyor musun?

Hayır.

Elbette inanmazsın. Sen akli başında bir kızsın. Bazen ona ne desem bilmiyorum. Annesi daha da beter. Kendine ait bir koruyucu meleği olduğunu iddia ediyor. Melekmiş! Omzuna bakıp eliyle vurarak kadının taklidini yaptı. Meleğin onu koruduğunu düşünüyor. Onu bütün maaşını alışveriş kanallarına harcamaktan korumadı ama, değil mi? Melek dediğin iki çift laf ederdi. Buraya bak Maureen. Üzerinde köpek resmi olan o lüks ütü masası örtüsünü gerçekten istemezsin. Gerçekten canım. Onun yerine biraz emekli ikramiyene koy.

64

Jojo Moyes

Jess kendini bir hayli kötü hissetse de gülmeden edemedi. Erkencisin. Des anlamlı anlamlı saatine baktı.

Acil ayakkabı durumu. Chelsea kol çantasını barın altına lulatıp saçını düzeltti. Sonra da sanki Des orada değilmiş gibi İrsse, Biriyle internetten konuşuyoruz da, dedi. Adam tek kelimeyle şahane.

Chelsea'nin internet arkadaşlarının hepsi şahaneydi. Ta ki unlarla yüz yüze tanışıncaya dek.

Adı David. Yemek pişirmeyi, temizlik ve ütü yapmayı seven birini arıyor. Ve tabii bir de kaçamak yapmayı.

Süpermarkete mi? diye sordu Des.

Chelsea onu duymazlıktan geldi. Bulaşık bezi alıp bardakları ıslatmaya başladı. Sen de biraz açılmalısın Jess. Bu sarkık taşaklı ıltıyar heriflerle burada çürümektense biraz gez dolaş, kendine gel.

Şensin ihtiyar, dedi Des.

Eutbol maçı başlamıştı. Bu, Des'in bedava krakerleri ve peynir Ktiplerini çıkarması ve hatta o gün cömertliği üzerindeyse küçük sosis halkaları da yapması demektir. Sonra da Jess kalan peynirleri, peynirli makarna yapmak için eve götürürdü. Ta ki Nathalie ona J.n, erkeğin tuvalete gittikten sonra ellerini yıkadığına dair istatistikleri söyleyene kadar.

Bar dolmuş, maç başlamış, akşam olaysız geçmişti. Jess maç spikerinin verdiği aralarda ellilik doldurup yine her zamanki gibi 1 m 1 a meselesini düşünüyordu. Haziran sonu, demişti okul. Eğer o /.imana kadar kayıt yaptırmazsa her şey bitecekti. Ve düşüncelerine u kadar dalmıştı ki Des yanında durup barın üzerindeki bir tabağa bir paket patates cipsi boşaltana dek neredeyse onu duymamıştı bile. Sana söyleyecektim. Gelecek hafta yeni kasamız geliyor. Hani şu açmak için sadece ekrana dokunman gerekenlerden...

Jess bakışlarını çevirdi. Yeni kasa mı? Neden?

65

Bir Artı Bir

Bu benden bile yaşlı. Bütün çalışanlar senin kadar iyi toplama yapamıyor Jess. Chelsea en son barda tek başına durduğunda paraları saydım, on bir papel eksikti. Ona bir duble cin, bir ellilik Webster ve bir paket kavrulmuş çerezi topla desem gözleri şaşkı bakıp kalıyor.

Zamana ayak uydurmamız lazım. Elini hayalî ekranın üzerinde gezdirdi. Dijital kesinlik. Bu hoşuna gidecek. Aklından toplama yapmana bile gerek kalmayacak. Tıpkı Chelsea gibi.

Ben bununla devam edemez miyim? Bilgisayardan hiç anlamıyorum.

Personel eğitimi yapacağız. Yarım gün. Ama ne yazık ki ücretsiz mesai. Benim adamlardan biri geliyor. Ücretsiz mi?

Sadece ekrandaki tuşlara tıklayıp dokunacaksın. Azınlık Raporu gibi olacak. Ama keller olmadan.

Unutmadan, Pete hala bizimle olacak. Pete!

Dokuzu çeyrek geçe Liam Stubbs geldi. Jess'in bara arkası dönüktü. Liam eğilip, Hey, seksi şey, diye kulağına fısıldadı.

Jess dönmedi. Ah. Yine mi sen.

Bu ne sıcak karşılama böyle! Bir ellilik Stella alabilir miyim lütfen Jess? Barda etrafa bakındı ve sonra, Ve ikram edeceğin başka ne varsa... dedi.

Çok güzel kavrulmuş fıstıklarımız var.

Ben biraz daha... ıslak bir şeyler düşünmüştüm. O zaman sana biranı getireyim.

Demek hala naz yapıyorsun.

Jess, Liam'ı okuldan beri tanırđı. Eğer izin verilirse insanın kalbini paramparça edebilecek adamlardan biriydi. Mavi gözlü, ukala, lise hayatı boyunca insanı görmezden gelen, diş tellerini çıkarıp saçını uzattıkları zaman kızları güldürerek yatağı atan fakat sonrasında 66

Jojo Moyes

neşeli bir el sallama ve göz süzmeden başka bir şey vermeyen o I iplerdendi. Saçları kestane kahvesiydi, elmacık kemikleri çıkıktı ve hafifçe yanmıştı. Geceleri taksi şoförlüğü yapıyor, cuma günleri ise pazarda çiçekçi tezgahı açıyordu ve Jess ne zaman yakınından geçse ona adımlarını şaşırtmaya yetecek ciddiyetle, Sen. Ben. Dalyaların arkasında, şimdi, diye fısıldıyordu. Karısı onu, Marty'nin gidişiyile aşağı yukarı aynı zamanda terk etmişti. Ah sadece ufak tefek sadakatsizlik meseleleri. Bazı kadınlar çok titiz oluyor. Altı ay önce ise, Des'in mesai sonrası özel gecelerinden birinin sonunda, en sonunda kendilerini kadınlar tuvaletinde, Liam'ın elleri Jess'in bluzunda gezinirken bulmuşlardı ve Jess günlerce yüzünde çarpık bir gülümsemeyle dolaşmıştı.

liam arka kapıda görüldüğünde Jess boş kraker kutularını tope atıyordu. Ardından Liam, Jess'e doğru yürüdü, böylece Jess döndüğünde barın bahçe duvarına yaslanmak zorunda kalacak, l.i.a111 da onu duvarda sıkıştırabilecekti. Beklediği an geldiğinde, Seni düşünmeden duramıyorum, dedi. Sigara tutan elini ondan İyice uzakta tutmuştu. İşte böylesine centilmen bir adamdı. Bahse girerim bütün kızlara böyle diyorsundur.

Seni barda gezinirken izlemek hoşuma gidiyor. Orada olduğum /.imanların yarısında maçı izliyorum, yarısında ise seni o barın 11/erine yatırdığımı hayal ediyorum.

Ah, bir de romantizm öldü derler!

Tanrım, çok güzel kokuyordu. Jess biraz kıpırdanarak, sonuldan pişman olacağı bir şey yapmadan önce kendini Liam'dan I ur!armaya çalıştı. Liam Stubbs'ın yanında durmak, vücudunun var olduğunu bile unuttuğu parçalarına yaşam kıvılcımları üflüyordu.

O zaman izin ver de sana romantizmi yaşatayım. Seni dışarı S ıkırayım. Sen ve ben.

Doğru düzgün bir randevu. Haydi ama Jess. 111 işe bir şans verelim.

Bir Artı Bir

Jess kendini geri çekti. Neye şans verelim? Dediklerimi duydun.

Jess bakakaldı. Bir ilişki mi istiyorsun?

Sanki kötü bir sözmüş gibi söylüyorsun bunu.

Jess arka kapıya doğru bakıp eğilerek Liam'dan kurtuldu. Bara dönmem lazım Liam.

Niye benimle çıkmayı kabul etmiyorsun? Bir adım yanaştı. Harika olacağını biliyorsun... Sesi şimdi fısıltıya dönmüştü.

Ayrıca benim iki çocuğum ve iki işim olduğunu, seninse bütün vaktini arabanda geçirdiğini ve seninle benim kanepede oturup çöpü çıkarma sırası kimde, diye atışmaya başlamamızın sadece üç hafta kadar süreceğini de biliyorum, diyen Jess tatlı tatlı gülümsedi. Ve sonra, bunun gibi insanın kalbini yerinden oynatan romantik sohbetleri sonsuza tek kaybedeceğimizi de.

Liam, Jess'in bir tutam saçını yakalayıp parmaklarının arasında kaydırıldı. Sesi yumuşak bir hırıltıya dönmüştü. Ne kadar kuşkucusun. Kalbimi kırıyorsun Jess Thomas.

Sen de beni kovdurmak üzeresin.

Sanırım bu hızlı bir seks kaçamağının söz konusu olmadığı anlamına geliyor?

Jess kendini kurtarıp yanaklarındaki kızarıklığı bastırmaya çalışarak arka kapıya doğru yöneldi. Sonra birden durdu. Hey, Liam.

Liam sigarasını söndürdükten sonra başını kaldırdı. Bana beş yüz papel borç vermezsin, değil mi?

Olsa vermez miydin bebeğim. Jess içeri girerken arkasından bir öpücük gönderdi.

Jojo Moyes

Jess, yanakları hala kızarıkken barın etrafında dolanıp boşları topladı ve onu gördü. Gerçekten emin olmak için bir daha baktı. Adam köşede tek başına oturuyordu ve önünde üç tane boş ellilik bardak vardı.

Üzerini değiştirip Converse spor ayakkabı, kot pantolon ve tişört giymişti; oturmuş cep telefonuna bakıyor, ekrana dokunup ara sıra herkes gol sevinci yaşadığında bakışlarını kaldırıyordu. Jess onu izlerken bir birayı kaldırıp tek yudumda devirdi. Adam muhtemelen kot pantolonu giyince ortama uyum sağladığını düşünmüştü ama her tarafında kasabanın yabancısı yazıyordu. Çok fazla para ve sadece sağlam bir masrafla sağlanabilen özenli pejmürdelik... Adam bara doğru bakınca Jess ruhunun karardığını hissederek hızla arkasını döndü.

Chelsea ye, Biraz daha çerez almak için aşağı inip geliyorum, elledi ve mahzene yöneldi. Ahh, diye mırıldandı. Lanet olsun. Tekrar ortaya çıktığında ise adamın önünde yeni bir ellilik vardı ve başını telefonundan neredeyse hiç kaldırmıyordu.

Akşam bitmek bilmedi. Chelsea internet seçeneklerini tartıştı, Bay Nicholls birkaç ellilik daha içti ve adam ne zaman bara gelse Jess ortadan kayboldu, ayrıca Liam'la göz göze gelmemeye çalıştı. On bire on kala, bar sadece sürüden ayrılan bir avuç adama kalmıştı; Des onlara her zamanki failler derdi. Chelsea montunu giydi.

Nereye gidiyorsun?

Chelsea ışıkların arkasındaki aynada ruj sürmek için eğildi. Des erken çıkabileceğimi söyledi.

Dudaklarını büzdü. Randevum var da.

Randevu mu? Kim gecenin bu saatinde biriyle buluşur?

Jess ona dik dik baksa da, Randevu David'in evinde. Merak etme, dedi. Kız kardeşim de geliyor. David üçümüzün birlikte güzel vakit geçireceğimizi söyledi.

69

Bir Artı Bir

Chels, sen hiç eve atma diye bir laf duydun mu? Ne?

Jess bir an için ona baktı. Yok bir şey. Sadece... iyi eğlenceler. Bay Nicholls bara yaklaştığında Jess bulaşık makinesini dolduruyordu. Gözleri yarı kapalıydı ve sanki dans etmeye başlamak üzereymiş gibi hafifçe sallanıyordu.

Bir ellilik lütfen.

Jess bulaşık makinesinin telden rafına iki bardak daha koydu. Servisimiz bitti. Saat on biri geçiyor.

Adam saate baktı. Bir dakika var. Alkolün etkisiyle sesi kayıyordu. Yeterince içtiniz.

Adam ağır ağır gözlerini kırpıştırıp ona baktı. Kısa, koyu renk saçları hafifçe bir tarafa dikilmişti. Sen kimsin ki bana yeterince içtin diyorsun?

İçkileri servis eden kişiyim. Genelde işler böyle yürür. Jess, adamın dik dik bakışına karşılık verdi. Beni tanımadınız bile, değil mi?

Tanımam mı lazım?

Jess bir an daha adama baktı. Bekle. Barın arkasından çıkıp kanatlı kapıya doğru yürüdü. Adam şaşkın şaşkın orada dikilirken kapıyı açıp bir elini kaldırarak ve bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açarak kapının yüzüne doğru kapanmasını bekledi.

Kapıyı tekrar açtı ve adamın önünde dikildi. Şimdi tanıdın mı? Adam gözlerini kırıştırdı. Sen şey mi... seni dün mü görmüştüm?

Temizlikçi. Evet.

Adam elini saçlarına gezdirdi. Ah. Şu kapı meselesi. Ben sadece... çok önemli bir görüşme yapıyordum.

70

Jojo Moyes

Şimdi değil, teşekkürler, demek de gayet işe yarıyor bildiğim kadarıyla.

Anlaşılmıştır, diyen Bay Nicholls bara doğru eğildi ve dirseği kaydığında Jess yüz ifadesini korumaya çalıştı.

Yani bu bir özür, değil mi?

Bay Nicholls uykulu gözlerle fakat dikkatle ona baktı. Özür ılılerim. Gerçekten, gerçekten ama gerçekten özür dilerim. Çok özür dilerim Barmen Hanım. Şimdi bir içki alabilir miyim? Hayır, saat on biri geçti,

Beni lafa tuttuğun için geçti.

Sen bir elliliği daha içerken burada oturacak vaktim yok. O zaman bana bir shot ver.

Haydi ama. Bir içkiye daha ihtiyacım var. Bana bir votka shot verebilirsin. Al. Üstü kalsın. Bara bir yirmilik koydu. Bu hareketin etkisi, bütün vücuduyla birlikte başının hafifçe geriye doğru sarsılmasına yol açtı. Sadece bir tanecik. Hatta double olsun. Hepsini bitirmek sadece iki saniyemi alır. Bir saniye.

Hayır, yeterince içtiniz.

Des'in sesi mutfaktan patladı. Ah, Tanrı aşkına Jess, adama içki ver.

Jess bir an durdu, sinirden çenesi kasıldı ve sonra dönüp bir bardağa iki ölçek doldurdu. Parayı kasaya işleyip adamın parasının üstünü usulca barın üzerine bıraktı. Adam votkayı kafasına dikti, bardağı indirirken duyulabilecek kadar sesli yutkundu ve hafifçe sendeleyerek arkasını döndü.

Paranızın üstünü unuttunuz. Kalsın.

İstemiyorum.

O zaman bağış kutusuna at.

71

Bir Artı Bir

Jess parayı alıp adamın eline koydu. Des genellikle Harris Memphis'teki Tatil Fonuna bağış yapılmasını ister, dedi. Gerçekten. Al şu parayı gitsin.

Adam gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve Jess onun için kapıyı açarken yana doğru iki dengesiz adım attı.

Jess, adamın cebinden çıkardığı şeyi o sırada fark etti: araba anahtarı. Ve de otoparkta gıcır gıcır bir Audi vardı.

Eve kendi arabanızla gidemezsiniz.

Ben iyiyim. Jess e karşı çıkmakla uğraşırken anahtarlarını düşürmüştü. Zaten gece burada pek araba olmuyor.

Araba kullanamazsınız.

Eğer fark etmediysen söyleyeyim, cehennem dibinde bir yerdeyiz. Gökyüzüne doğru el kol hareketleri yaptı. Her şeyden kilometrelerce uzakta, burada, bu ıssız cehennem dibinde tıklıp kalmışım. Öne doğru eğilince nefesinden alkol kokusu yayıldı. Çok çok yavaş giderim.

O kadar sarhoştum ki elinden anahtarları almak gülünç derecede kolay olmuştu. Hayır, dedi Jess ve bara geri döndü. Kaza yapmanızın sorumluluğunu alamam. İçeri girin, size taksi çağıracağım. Anahtarlarımı ver.

Hayır.

Anahtarlarımı çaldın.

Sizi sarhoş araba kullanma cezasından kurtarıyorum. Jess anahtarları havaya atıp tuttu ve dönerek bara doğru yöneldi.

Ah, Tanrım! Bay Nicholls bunları söylerken sesi sanki Jess, uzun bir sinir bozucu şeyler listesindeki son maddeymiş gibi çıkmıştı. O anda Jess ona bir tekme savurmak istemişti.

Size taksi çağıracağım. Sadece... sadece burada oturun. Güvenle taksiye bindiğinizde anahtarlarınızı geri vereceğim.

72

Jojo Moyes

1k.1 salondaki telefonda Liam'a mesaj attı.

Yoksa şanslı gecemde miyim? diye yanıtladı Liam. liğerkıllı seviyorsan. Ve erkek.

'lekrar dışarı çıktığında Bay Nicholls gitmişti. Arabası hala mı,alaydı. Jess, acaba işemek için çalılıklara mı gitti, diye düşüneli I İki kez seslendi. Sonra yere baktı ve işte oradaydı; dışarıdaki hıııkm üzerinde uyuyakalmıştı.

Kısa bir an için onu orada bırakmayı düşündü. Ama hava mgııktu ve denizden gelen sisin sağı solu belli olmazdı. Ayrıca ıııl.ılı uyandıığında cüzdanını cebinde bulamayabilirdi.

Liam taksisiyle otoparka yaklaştığında camdan başını çıkarıp, İlen bunu almam, dedi.

Bir şeyi yok. Sadece sızdı. Nereye gideceğini sana ben söylerim. Olmaz. Arabaya en son sızmış birini aldığımda uyanıp yeni I nll ıık örtülerimin her tarafına kustu. Sonra da nasıl olduysa parayı ödemededen kaçacak kadar ayılmıştı.

Adam Beachfront'da oturuyor. Paranı ödemededen kaçacak I ııil i yok. Saatine baktı. Off, haydi ama Liam.

Geç oldu. Artık eve gitmek istiyorum.

O zaman bırak adamı gitsin. Kusura bakma Jess.

Pekala. Sen adamı bırakırken ben de gelsem olur mu? Eğer k ııısarsa ben temizleyeceğim. Sonra beni de eve bırakırsın. Parasını n öder. Bay Nicholls'ın para üstünü, bankın yanında düşürdüğü yerden alıp saydı. On üç sterlin yeter, değil mi?

Liam surat astı. Ah, Jess. İşimi zorlaştırma.

Lütfen Liam. Gülümseyen Jess, elini Liam'ın koluna koydu. < icrçekten rica ediyorum. Liam yola baktı. Pekala.

Jess başını Bay Nicholls'ın suratına doğru eğdi ve sonra da evet mlamında başını salladı.

O da iyi olduğunu söylüyor.

73

Bir Artı Bir

Liam başını iki yana salladı. Gecenin başındaki flörtöz halleri buharlaşıp uçmuştu. Ah, haydi ama Liam. Yardım et de adamı bindirelim. Eve j gitmem lazım.

Bay Nicholls hasta bir çocuk gibi başını Jess'in dizlerine yasladı. Jess ellerini nereye koyacağını bilemedi. Sonunda koltuğun ! arkasına koyup yol boyunca adamın midesi bulanmasın diye dua etti. Ne zaman homurdansa ya da yön değiştirse camı indirdi veya eğilip yüzünü kontrol etti. Sakın yapma, dedi yavaşça. Sakın! Eve varmalarına sadece iki dakika kalmıştı ki telefonu titredi. Komşusu Belinda mesaj

atmıştı. Kısık gözlerle aydınlanan ekrana baktı. Oğlanlar yine senin Nicky'nin peşine düşmüşler.

Balık patates dükkanının orada yakalamışlar. Nigel onu hastaneye götürdü.

Jess'in göğsüne soğuk, koca bir ağırlık çöktü ve, yoldayım, geliyorum, diye yazdı. Nigel sen gelene kadar orada kalacağım söylüyor. Ben burada Tanzie'yle kalırım. Teşekkürler Belinda. Elimden geldiğince acele edeceğim.

Bay Nicholls öbür yana dönüp uzun uzun horladı. Jess adama, pahalı saç kesimine ve fazla mavi kot pantolonuna bakıp aniden öfkeleni. Eğer o olmasaydı şimdi eve varmış olabilirdi. Köpeği gezdiren de Nicky değil kendisi olurdu.

Geldik.

Jess, Liam'ı Bay Nicholls'ın evine doğru yönlendirdi ve onu birlikte aralarına alıp kollarını omuzlarına atarak sürüklediler. Şaşırtıcı ağırlığının altında Jess'in dizleri bir miktar bükülüyordu. Ön kapıya vardıklarında adam biraz olsun canlanmıştı. Jess kendisinde olan anahtar kullanmanın daha kolay olacağına kadar vermeden önce adamın anahtarlarına bakıp doğru olanı bulmaya çalıştı.

Liam oflayarak, Nereye bırakalım? diye sordu.

.74.

Jojo Moyes

Kanepeye. Bir de yukarı taşıyacak değilim.

Jess adamı çabucak kurtarma pozisyonuna soktu, gözlüklerini çıkardı, etrafına bakıp bulduğu bir ceket üzerine attı ve anahtarları cebine koydu. Daha o sabah parlatmış olduğu sehpanın üzerine bıraktı.

Sonra da söylemesi gereken şeyi söylemeye karar verdi. Liam, Liam hastaneye bırakabilir misin? Nicky kaza geçirmiş.

Alınca boş yollarda sessizlik içinde hızla ilerlemeye koyuldu. Jess'in ıncileri de arabayla yarış halindeydi. Nasıl bir manzarayla karşılaşacaktı? Yaraları ne kadar ağırdı? Tanzie olanları görmüş müydü? Sonra korku korku, hastanede ne kadar ıncileriyle ilgili o dünyevi işler geldi aklında. Oradan eve gitmek için 100 sterlin tutardı.

Beklememi ister misin? diye sordu Liam.

O daha arabayı bile durdurmadan Jess asfalt yolda koşmaya başlamıştı.

Nicky'yi köşedeki bölmelerden birine almışlardı. Hemşire peroneli'leri açıp Jess'i içeri alınca Nigel plastik sandalyesinden kalktı. Nazik, tombul yüzü endişeyle gerilmişti. Nicky'nin arkası dönüktü, elmacık kemiğinin üzeri sargı beziyle sarılmıştı ve bir gözü de morandı. Alnında, saç çizgisi hizasında geçici bir bandaj yılan gibi ıncileri olarak uzanıyordu.

Jess'in elinden gelen tek şey ağlamamaya çalışmak oldu.

Dikiş atacaklar. Ama onu bu gece burada tutmak istiyorlar. Çatlak var mı diye bakacaklar. Hem de tedbir amaçlı. Nigel garip görünüyordu. Polisi aramamı istemedi. Eliyle çıkış yönünü işaret el I i. Eğer sen iyiyse, Belinda'nın yanma gideceğim. Geç oldu da...

Jess fısıldayarak teşekkür edip Nicky'ye doğru yöneldi. Ellerini battaniyenin üzerine, omuzlarının olduğu yere koydu.

Nicky ona bakmadan, Tanzie iyi, diye fısıldadı.

75

Bir Artı Bir

Biliyorum tatlım. Jess yatağın yanındaki plastik sandalyeye oturdu. Neler oldu? Nicky belli belirsiz omuz silkti. Belli ki bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. Sonuçta ne anlamı vardı ki? Bu işlerin nasıl yürüdüğünü herkes biliyordu. Ucube gibi görünürsen hırpalanıyordun. Ve yine ucube gibi görüldüğünde peşine düşmeye devam ediyorlardı. Küçük bir yerde yaşamının ezici, sarsılmaz mantığıydı bu.

Ve bu sefer Jess ona ne diyeceğini bilemiyordu. Ona her şeyin yolunda olduğunu söyleyemezdi çünkü değildi. Polislerin Fisherları yakalayacağını söyleyemezdi çünkü hiçbir zaman yakalamazlardı. O daha farkına bile varmadan işlerin değişeceğini de anlatamazdı çünkü ergenlik yıllarında insan ancak iki hafta sonrasını hayal edebilirdi. Ve zaten ikisi de o zamana kadar işlerin daha iyiye gitmeyeceğini biliyordu. Hatta muhtemelen daha sonrasında da...

Jess yavaşça dışarı çıkıp arabaya doğru yürürken Liam, İyi mi? diye sordu. Jess'in vücudundaki adrenalin geri çekilmiş, omuzları bitkinlikle çökmüştü. Arka kapıyı açıp ceketini ve çantasını aldı. Dikiz aynasından bakan Liam bir bakışta her şeyi anladı. Yaşayacak.

Küçük piçler. Biraz önce komşunla konuşuyordum. Birinin bir şey yapması lazım. Aynayı ayarladı.

Ehliyetime dikkat etmek zorunda olmasam onlara güzel bir ders verirdim. Canları sıkılıyor, hepsi o yüzden. Birine bulaşmaktan başka ne işe yarayacaklarını bilmiyorlar. Her şeyini aldın mı Jess?

Jess montuna uzanmak için tekrar arabanın içine girmek zorunda kalmıştı. Uzandığında ise ayağının altında bir şey hissetti. Sert, silindirik şeklinde bir şey. Ayağını oynattı, arabanın ayak boşluğuna eğildi ve orada şişkin bir banknot rulosu buldu. Yarı karanlıkta 76

Jojo Moyes

Om o paraya, sonra da paranın yanında duran şeye baktı. Lamine I aplı bir kimlik kartı. Ofislerde kullanılan şu şeylerden. İkisi de a 1 k a koltuğa yığıldığında Bay Nicholls'in cebinden düşmüş olmalıydı. Jess hiçbir şey düşünmeden bulduklarını çantasına tıktı. Buyur, dedi cüzdanına uzanarak ama Liam elini kaldırdı. I layır, bu benden. Senin başında yeterince dert var. Göz kırptı. 'Seni almamı istediğin zaman birimize telefon aç.

Ama...

Aması yok. Haydi in bakalım Jess. Oğlana iyi bak, tamam ıııı< Barda görüşürüz. ess, neredeyse minnet duygusundan gözyaşlarına boğulacaktı, ı >ı .ula öylece durmuş bir eli hava beklerken Liam otoparkı dolanıp ıııııicü camından seslendi: Yine de ona de ki eğer biraz daha nırmal görünmeyi denerse başına bu kadar sık darbe almayabilir.

7.

Jess

İliştik hastane sandalyesi üzerinde, ara sıra rahatsızlıktan ve kokuşla, perdelerin arasındaki trajedilerin sesi yüzünden uyanarak, ı.ı.ıtlar boyunca uyukladı. Nihayet uykuya daldığında yeni dikiş atılmış olan Nicky'yi izleyip onu nasıl koruması gerektiğini dü-şündü. Acaba kafasından neler geçiyordu? Sonra midesinde artık geçeceğe benzemeyen o kasılma hissiyle, acaba sırada ne var, diye tluşündü. Saat yedide hemşirelerden biri perdelerin arasından başım uzatarak ona çay ve tost getirdiğini söyledi. Bu küçük nazik hareket,

Jess'in utanç içinde gözyaşlarını bastırmaya çalışmasına yol açtı. Saat sekizi biraz geçerken de danışman gelip iç kanama var mı diye bakılması için Nicky'nin muhtemelen bir gece daha kalacağını söyledi. Röntgeninde henüz nedenini tespit edemedikleri bir leke

vardı ve emin olmak istiyorlardı. En iyisi Jess eve gidip biraz dinlenmeliydi. Sonra Nathalie arayıp Tanie'yi kendi çocuklarıyla birlikte okula götürdüğünü ve her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

Evet, her şey yolundaydı.

Jess evden iki durak geride otobüsten inip Leanne Fisher'ın evine uğradı, kapısını çaldı ve ona elinden geldiği kadar nezaketle Jason bir daha Nicky'nin yanına bile yaklaşırsa polisi üzerine salacağım söyledi. Bunun üzerine Leanne Fisher da yüzüne tükürüp eğer Jess 79

Bir Artı Bir

hemen siktir olup gitmezse o pis penceresinden içeri tuğla atacağını söyledi. Jess uzaklaşırken evin içerisinden kahkaha sesleri geliyordu.

Bu aşağı yukarı beklediği tepkiydi.

Boş eve girdi. Su faturasını kira parasından ödemişti. Elektriği de temizlikten aldığı parayla halletmişti. Duş alıp üzerini değiştirdi ve bardaki öğle vardiyasına gitti. Fakat o kadar düşünceliydi ki o farkına varana kadar Stewart Pringle tam on saniye boyunca kalçasını ellemiştir. Jess de karşılığında adamın ellilik Best Bitter birasının yarısını yavaşça ayakkabılarına dökmüştü.

Stewart şikayet edince Des, Neden öyle yaptın? diye bağırdı.

Eğer sana göre normalse, orada sen dur da senin kıcını ellesin, diye çıkışan Jess de yeniden bardakları temizlemeye koyuldu.

Eh, kız haklı...

Tanzie eve gelmeden önce bütün evi süpürdü. O kadar yorgundu ki neredeyse komaya girecekti ama öfkesi her şeyi iki kat daha hızlı yapmasını mümkün kıldı. Kendini durduramıyordu. Temizlik yaptı, çamaşırları katladı ve eşyaları topladı çünkü eğer bunları yapmazsa köhne garajda iki kancaya asılı duran Marty'nin eski balyozunu alıp Fisherların evine giderek hepsinin tamamen sonunu getirecek bir şey yapacaktı. Temizlik yapıyordu çünkü yapmasa orman gibi olmuş küçük arka bahçesinde durup yüzünü gökyüzüne çevirecek, avaz avaz çığlık atacaktı. Dahası, sonrasında durabileceğinden emin değildi.

Evin yolunda yaklaşan ayak seslerini duyduğunda ev zehirli bir mobilya cilası ve mutfak temizleyicisi karşımı içinde yüzüyordu. İki kez derin nefes aldı, biraz öksürdü ve sonra kapıyı açmadan önce kendini zorlayıp bir nefes daha aldı. Rahatlatıcı bir tebessüm çoktan yüzüne yapışmıştı. Nathalie, elleri Tanzie nin omuzlarında, yolun ortasında duruyordu. Tanzie ona doğru gelip ellerini beline doladı ve gözlerini kapatıp sımsıkı sarıldı.

80

Jojo Moyes

Jess kızının saçlarını okşayarak, Nicky iyi tatlım, dedi. Her şey yolunda. Sadece aptal bir oğlan kavgası. Nathalie, Jess'in koluna dokunup başını belli belirsiz iki yana salladı ve, Kendine dikkat et, deyip gitti.

Jess, Tanzie'ye sandviç yaptı, algoritma çalışması için bahçenin gölgeli bölümüne giderken kızını izledi ve St. Anne's haberini ona yarın vereceğini söyledi kendi kendine. Evet, yarın kesinlikle söyleyecekti.

Sonra banyoya gidip takside bulduğu Bay Nichollsın para destesini açtı. Dört yüz seksen sterlin. Banyo kapısını kilitleyip parayı düzgün yığınlar halinde yere serdi.

Jess ne yapması gerektiğini biliyordu. Elbette biliyordu. Bu para onun değildi. Çocuklarının beynine işlemeye çalıştığı ders buydu: Çalmayacaksın. Senin olmayan bir şeyi almayacaksın. Doğru olanı yap, sonunda mükafatını görürsün.

Doğru olanı yap.

Ama yeni, daha karanlık bir ses alçak sesle kulağına fısıldamaya Haşladı. Neden geri veresin ki? Adam eksikliğini bile hissetmeyecek. Otoparkta sızdı, takside sızdı, evinde sızdı. Herhangi bir yerde düşmüş olabilir. Sonuçta senin bulmuş olman sadece şanstı. Hem ya bu civardan başka birinin eline geçmiş olsaydı ne olacaktı? Ona geri verirler miydi, sanıyorsun?

Güvenlik kartında şirketinin adı Mayfly yazıyordu. Adamın adı da Ed'di.

Jess parayı Bay Nicholls'a geri götürecekti. Beyni, çamaşır kurutma makinesiyle aynı anda vızır vızır dönüp duruyordu.

Yine de yapmadı.

Icss eskiden para konusunu hiç düşünmezdi. Marty haftanın beş günü mahalledeki bir taksi durağında çalışırdı. Bütün para işlerine 81

Bir Artı Bir

o bakardı ve genellikle Marty'nin haftada bir iki gece arkadaşlarıyla bara gitmesine, onun ise Nathalie'yle birlikte dışarı çıkıp bir şeyler yapmasına yetecek kadar paraları olurdu. Ara sıra da tatile çıkarlardı. Bazı yıllar diğerlerinden daha iyi geçerdi ama idare ediyorlardı.

Derken Marty idare etmektен bıktı. Galler'de gittikleri bir kamp tatilinde tam sekiz gün boyunca aralıksız yağmur yağmıştı ve sanki hava kişisel algılanabilecek bir şeymiş gibi Marty'nin hoşnutsuzluğu giderek daha da artmıştı. Sırılsıklam olmuş çadırın kanatları arasından dışarı bakarak, Neden biz de İspanya'ya veya daha sıcak bir yerlere gidemiyoruz? diye söylenmişti. Bu tatil bile değil. Bombok bir şey!

Marty işinden de bıkmıştı, giderek daha çok şikayet edecek şey buluyordu. Diğer şoförler ona karşıydı, durak başkanı onu kandırıyordu, yolcular pintiydi...

Sonra başka iş planları yapmaya başlamıştı. Listelerin başına çıktıkları gibi hızla liste dışı kalan bir müzik grubunun korsan tişörtleri, iş işten geçtikten sonra iki hafta katıldıkları saadet zinciri... Hatta bir gece de bardan gelip, asıl iş ithalat ve ihracatta, demişti Jess'e. Hindistan'dan ucuz elektronik mal getiren bir herifle tanışmıştı ve bunları Marty'nin tanıdığı birine satabilirlerdi.

Derken (Aman ne sürpriz!) malları ona satacak olan adamın, tam olarak Marty'ye anlatılan kişi olmadığı ortaya çıkmıştı. Aletleri alan az sayıdaki kişi de malların çok elektrik yaktığından şikayet etmişti. Geri kalanları ise daha garajda dururken çürümüşü. Böy-lece üç kuruşluk yatırımları da işe yaramaz bir beyaz eşya yığınınına dönüşmüştü. Sonunda malların hepsini Marty'nin arabasına yükleyip çöpe götürmek zorunda kalmışlardı.

Sonra da Rolls Royce gelmişti. En azından Jess bu seferkinin mantığını anlayabilmişti. Marty arabayı spreyle boyayla metalik griye boyayıp düğünlerde ve cenazelerde özel araç şoförlüğü yapacaktı. Arabayı eBay'den, Midlands bölgesinde yaşayan bir adamdan al-82

Jojo Moyes

inişti ve yolda arızalanıncaya kadar Manhattan yolunu yarılamaı başarmıştı. Tamirci, kaputun altına şöyle bir bakıp marş motoruyla ilgili bir sorun, demişti. Ama bakmaya devam ettikçe daha çok arıza bulmuştu.

Arabayı evin önüne park ettikleri ilk kış, koltuk döşemesine fareler yuva yapmıştı; bu yüzden arabayı kiralayabilmesi için bir de arka koltukları yenileme parası çıkmıştı. Sonradan öğrendikleri üzere, eBay'den bulunamayan belki de tek şey Rolls Uoyce koltuk döşemesinin yedek parçasıydı. Böylece araba garajda öylece durarak, işlerini toparlamayı bir türlü başaramadıklarını her gün hatırlatan bir eşya olmuştu.

Marty günlerinin büyük bir bölümünü yatakta geçirmeye haşladığında para işlerini Jess devralmıştı.

Depresyon bir hastalıktı, herkes öyle diyordu. Fakat Marty'nin arkadaşlarına bakılırsa kendini bara sürüklemeyi başarabildiği haftanın o iki akşamı hiç ile bu hastalıktan muzdarip gibi görünmüyordu.

Jess banka hesap dökümlerini zarftan çıkarıp salondaki masanın ü/erinde duran hesap defterini eline aldığıında ne kadar büyük bir sorunun içinde durduklarını anlamıştı.

Birkaç kez Marty'yle konuşmaya çalışmıştı ama o sadece yorga m başına çekip bunlarla uğraşmadığını söylemişti. İşte tam o .ıralarda bir süreliğine eve, annesinin yanma gitmek istediğini söylemişti. Dürüst olmak gerekirse onun gidişini görmek Jess'i lalıatlatmıştı. Sessiz, sıska, hayalet gibi bir tip olan Nicky, Tanzie ve iki işle uğraşmak zaten yeterince zordu.

Git, demişti saçlarını okşayarak. Bu hareket Marty'ye uzun şiiredir dokunmadığını hatırlatmıştı. Birkaç haftalığına git. Biraz .1 ra vermek iyi gelecektir. Marty kızarmış gözleriyle sessizce Jess'e bakıp elini sıkmıştı.

Bu an tam iki sene önce yaşanmış ve ikisi de onun geri dönme ihtimalini hiç ciddi ciddi tartışmamışlardı.

83

Bir Artı Bir

Jess, Tanzie yatıncaya kadar normal davranmaya çalıştı, Nathalie'nin evinde ne yediğini sordu, Norman'ın yaptıklarını anlattı... Sonra Tanzie'nin saçlarını taradı ve yatağına oturup ona sanki çok daha

küçük bir çocukmuş gibi eski bir Harry Potter kitabı okudu ve Tanzie de bir kez olsun aslında matematik çalışmayı tercih edeceğini söylemedi.

Jess, Tanzie nin uykuya daldığından emin olduğunda hastaneyi aradı. Hemşire, Nicky'nin rahat olduğunu söyledi. Röntgenlerde akciğerinde bir sıkıntı görülmemişti. Yüzündeki küçük çatlak da kendi kendine iyileşecekti.

Marty'yi aradı. Ve Marty onu sessizce dinledikten sonra, Hala yüzüne o şeyleri sürüyor mu? diye sordu. Azıcık maskara sürüyor, evet.

Uzun bir sessizlik oldu.

Sakın düşündüğüm şeyi söyleme Marty. Sakın! Ve Jess Marty'den önce davranıp telefonu kapattı. Saat ona çeyrek kala polis arayıp Jason Fisher'ın bütün bilgileri yalanladığını söyledi.

On dört şahit varmış, diyen Jess'in sesi bağırma çabasıyla gerilmişti. Balık patates dükkanını işleten adam da dahil. Oğlumun üzerine çullanmışlar. Dört kişilermiş.

Evet, ama tanıklar ancak saldırganların kimliğini belirleyebilirlerse işe yarıyor hanımefendi. Bay Brent'in dediğine göre kimin kimi dövdüğü de net değilmiş. Adam, yeni yetme erkek çocuklarının nasıl olduklarını bilirsin, der gibi derin bir nefes verdi. Bunu bilmeniz gerekiyor hanımefendi, Fisherlar kavgayı oğlunuzun başlattığını iddia ediyor.

Kavgayı onun başlatmış olma ihtimali, Dalai Lamanın başlatmış olma ihtimalinden daha az. Birine zarar veririm diye endi-84

Jojo M oyes

şelcnmeden kimsenin üzerine yorgan bile örtemeyen bir çocuktan Bahsediyoruz.

Biz sadece kanıtlar üzerinden hareket edebiliyoruz hanımefendi.

Fisherlar. Onların namı bu kadar yaygınken tek bir kişi bile günlüklerini hatırlarsa şanslı sayılırlardı.

Bir an için Jess başını ellerinin arasına gömdü. Bir türlü sili ınlıdan kurtulamayacaklardı. Ortaokula geçtiğinde sıra Tanzie'ye gelecekti. Matematik aşkı, tuhafılığı ve kurnazlıktan nasibini almanı ış o saf haliyle ana hedef olacaktı. Jess kaskatı kesildi. Marty'nin g.1 rajda duran balyozunu düşündü. Balyozu kaptığı gibi Fisherların evine gidip...

Telefon çalınca kapar gibi açtı. Yine ne var? Onun kendi kendi dövdüğünü de mi söyleyeceksiniz? Öyle mi?

Bayan Thomas?

Jess gözlerini kırptı.

Bayan Thomas? Ben Tsvangarai.

Ah. Bay Tsvangarai, affedersiniz. Kötü bir zamanlama da. I linin uzatıp önünde tuttu. Titriyordu.

Böyle bir saatte aradığım için kusura bakmayın ama biraz .11 il bir konu. İlginizi çekecek bir şey fark ettim. Matematik Olimpiyatları var da. Bay Tsvangarai sözcükleri tane tane söylüyordu.

Efendim?

İskoçya'da yetenekli öğrencilere yönelik yeni bir şey. Bir tür matematik yarışması. Ve

Tanzie'yi yarışmaya sokmak için hala /.imanımız var.

Matematik yarışması mı? Jess gözlerini kapattı. Şey, çok nazıksınız Bay Tsvangarai ama şu anda başımızda ilgilenmemiz gereken bir sürü konu var, ne yazık ki...

85

Bir Artı Bir

Bayan Thomas, ödüller beş yüz sterlin, bin sterlin ve beş bin sterlin. Beş bin sterlin! Eğer kazanırsa St.

Anne's'in okul ücretlerinin en azından birinci yılını halletmiş olursunuz.

Baştan söyler misiniz?

Bay Tsvangarai olayı daha derinlemesine açıklarken Jess sandalyeye oturdu. Gerçekten böyle bir şey var mı?

Gerçekten var.

Ve siz gerçekten de Tanzie'nin kazanabileceğini düşünüyor musunuz?

Onun yaş grubuna özel bir kategori var. Başarısız olması için bir sebep göremiyorum.

Beş bin sterlin, diye bir ses çınladı kafasında. Eğer en büyük ödülü kazanırsa bu ilk iki yılı atlatmasına yeterdi.

Ne isteniyor peki?

Hiçbir şey. Yani, tabii ki ileri seviyede matematik yapmanız gerekiyor. Ama bunun Tanzie için sorun olacağını sanmıyorum. Jess ayağa kalkıp tekrar oturdu.

Ve tabii, İskoçya'ya gitmeniz gerekecek.

Bunlar ayrıntı Bay Tsvangarai. Ayrıntı. Başı dönüyordu. Bu gerçek, değil mi? Şaka değil yani? Ben şakacı biri değilimdir Bayan Thomas.

Ah, lanet olsun! Bay Tsvangarai, tek kelimeyle muhteşemsiniz. Adamın utangaç

- [gülüşünü duydu. Eh, şimdi ne yapıyoruz?](#)
- [Tanzie uzun zamandır bunu düşünüyordu. Bu yüzden B](#)
- [248](#)
- [Jess aceleyle ayağa kalktı. Ben sandviç alayım mı?](#)
- [Kalbine tuhaf bir şeyler oluyordu. Elini göğsüne k](#)

gölüşünü duydu. Eh, şimdi ne yapıyoruz?

Şey, ben Tanzie'nin çalışmalarından bazı örnekler gönderince eleme sınavlarını yapmakta vazgeçtiler. Anladığım kadarıyla kısıtlı imkanlara sahip okullarda okuyan çocukların katılımı konusunda çok istekliler. Bu arada aramızda kalsın, elbette Tanzie'nin kız ol-86

Jojo Moyes

ması çok büyük bir avantaj. Ama çabuk karar vermemiz gerekiyor. Itı yilki Olimpiyat sadece beş gün sonra.

Beş gün. St. Anne's'in son kayıt günü ise yarındı.

Odanın ortasında durup düşünmeye başladı. Sonra merdivenlerden çıkıp Bay Nicholls'm parasını, sakladığı yerden çıkardı ve 11/.orinde düşünmeye vakit bulamadan parayı bir zarfa tıktırıp 111/.1ıca bir not çiziktirdi ve yarın temizliğine giderken uğrayabile-1 cğııı düşünüp zarfın üstüne özenli harflerle adresini ve ELDEN I ESLİM ibaresini yazdı.

Parayı Bay Nicholls'a geri ödeyecekti. Kuruşu

kuruşuna. Ama şu anda başka bir seçeneği yoktu.

() gece Jess mutfak masasında oturup kabataslak bir plan yaptı. I diııburgh'a giden trenlerin tarifelerine bakıp biraz da histerik bir şekilde güldü. Ardından üç otobüs biletinin ne kadar tuttuğuna (lenninale gitmek

için ödeyeceği 13 sterlin dahil, toplan 187 sterlin) ve Norman'ı bir haftalığına köpek bakımevine bırakmanın maliyetine (>1 sterlin) baktı. Avuçlarının içini göz yuvalarına bastırıp bir süre öylece tuttu. Sonra çocuklar uyurken Rolls Royce'un anahtarlarını arayıp buldu, dışarı çıktı ve sürücü koltuğunun üzerindeki fare pisliklerini süpürüp arabayı çalıştırmayı denedi.

Üçüncü denemede araba çalıştı.

Jess her zaman küf kokan garajın içinde, eski bahçe mobilyalarının, araba parçalarının, plastik kovalarının arasında oturup motoru çalışmaya bıraktı. Sonra öne eğilip solmuş vergi pulunu söküp çıkardı. Tarihi geçeli neredeyse iki sene olmuştu. Üstelik sigortası da yoktu.

Kontağı kapattı, benzin kokusu havadan yavaş yavaş silinirken karanlıkta oturup belki yüzüncü kez aynı şeyi düşündü: Doğru olanı yap.

87

8

Ed

11.Nicholls@mayfly.com Sana söylediğimi unutma. Eğer kartı kaybedersen detayları

hatırlatabilirim.

Deannal@yahoo.com: Unutmam. Bütün gece beynime kazındı.;-) lid.Nicholls@mayfly.com: Söylediğimi yaptın mı? Deannal@yahoo.com: Hallediyorum.

lid.Nicholls@mayfly.com: İyi sonuçlar alırsan haber ver. Deannal@yahoo.com: Eh, son performansına bakılırsa başka blı şey çıkarsa şaşıracağım! ;-0 Deannal@yahoo.com: Bu yaptığımı daha önce benim için kimse yapmadı. lid.Nicholls@mayfly.com: Gerçekten. Önemli değil. Deannal@yahoo.com: Yine sevişmek ister misin, gelecek hafta? Ed.Nicholls@mayfly.com: Biraz yoğunuz. Sana haber veririm. Deannal@yahoo.com: Sanırım bu iş ikimiz için de iyi işliyor;-)

I alektif iki sayfa yazıyı okumasını bekledi, sonra da kağıtları I 11'ini avukatı Paul Wilkes'e uzattı.

Bunlar hakkında söyleyeceğiniz bir şey var mı, Bay Nicholls? 89 Hlr Arlı Bir

t >/rl ı pıısi,ıl.ıı ı resmî bir belge üzerinde görmenin işkence gibi bu l>ıı .111 varili: ilk cevaplarındaki heveslilik, bariz bir şekilde brlll olan ve iki anlama çekilebilecek sözler, gülen suratlar (sanki on dört yaşındaydı).

Bir şey söylemen gerekmiyor, dedi Paul.

Bu e-posta alışverişinin konusu herhangi bir şey olabilir. Ed belgeleri kendinden uzağa itti. İyi sonuçlar alırsan haber ver. Ona cinsellikle ilgili bir şey söylüyor olabilirim. E-posta seksi gibi bir şey olabilir.

Sabah on biri on dört geçe mi? Ne var bunda?

Açık plan tasarımlı bir ofiste? Ben böyle şeylerden çekinmem.

Dedektif gözlüklerini çıkarıp ona sert bir bakış attı. E-posta seksi? Gerçekten mi? Burada yaptığınız bu muydu?

Eee, hayır. O sırada değil. Ama konu bu değil.

Bana kalırsa konu tam olarak bu Bay Nicholls. Bunlardan tomar tomar var. İletişim halinde olmaktan bahsediyorsunuz. Kağıtlara göz attı. Bakalım sana daha fazla yardım edebilir miyim, diyorsunuz.

Ama burada görüldüğü gibi değil. Kız bunalımdaydı. Eski sevgilisinden kurtulmakta zorluk yaşıyordu.

Ben sadece... onun için işleri kolaylaştırmak istedim. Size defalarca söyledim. Birkaç sorumuz daha var. Soracakları vardı, pekala. Deanna'yla ne sıklıkta görüştüğünü bilmek istiyorlardı. Nereye gitmişlerdi, ilişkilerinin niteliği tam olarak neydi, gibi sorular. Ed,

kızın hayatı hakkında çok fazla şey bilmediğini ve erkek kardeşi hakkında hiçbir bilgisi olmadığını söylediğinde ona inanmadılar. 90 Jojo Moyes

Ah, haydi ama! diye karşı çıktı Ed. Sizin hiç sadece seks odaklı bir ilişkiniz olmadı mı? Bayan Lewis ilişkinizin seks odaklı olduğunu söylemiyor. İkinizin yakın ve yoğun bir ilişki içerisinde olduğunu, birbirinizi üniversite yıllarından beri tanıdığınızı ve onu bu işe sokmaya ka-1 a 111 olduğunuzu, ona baskı yaptığınızı söylüyor. Sizin tavsiyenizi alalı ak yasa dışı bir şey yaptığından haberi olmadığı söyleniyor. Ama... sanki gerçekte aramızda olandan daha ciddi bir ilişki varmış gibi konuşmuş. Üstelik ben onu hiçbir şeye zorlamadım. Yani ona bilgi verdiğinizi kabul ediyorsunuz.

Ben öyle demedim! Sadece şunu demek istiyorum.. Sanırım müvekkilim, ilişkileri hakkında Bayan Lewis'in düşmüş olabileceği yanlışlardan dolayı kendisinin sorumlu tutulamaya-1 ağımlı söylüyor, diye araya girdi Paul. Ya da kadının kardeşine vermiş olabileceği bilgilerden ötürü...

Ve ilişkimiz falan yoktu. O tür bir ilişki değildi.

Dedektif omuz silkti. Ne var biliyor musunuz? İlişkinizin niteliği gerçekten umurunda bile değil. Kadını on yıllar boyunca tliidüklemiş olsanız da umurunda değil. Beni ilgilendiren şey, Bay Nicholls, bu genç kadına, onun da bir arkadaşına anlattığı gibi, yirmi sekiz şubatta ciddi kar getirecek bir bilgi vermiş

olduğunuz. Ve hem kadının hem de kardeşinin banka hesaplarına bakılırsa gerçekten de ciddi kar sağlamışlar.

liir saat sonra iki haftalığına kefaletle serbest bırakılmış olan Ed, Paul'ün ofisinde oturuyordu. Paul, ikisine de birer viski doldurdu. Ed gündüz saatlerinde aldığı güçlü alkolün tadına tuhaf bir şekilde alışmaya başlamıştı.

Kadının kardeşine söylediklerinden ben sorumlu tutulamam. I ler potansiyel partnerimin finans alanında çalışan bir kardeşi

91

Bir Artı Bir

var mı diye kontrol edecek halim yok. Ben sadece ona yardımcı olmaya çalışıyordum.

Eh, kesinlikle oldun. Ama SFA ve SOCA, gerekçenin ne olduğunu umursamaz Ed. Kadın ve kardeşi kamyon yüküyle para kazanmış ve bunu senin ona verdiği bilgi üzerinden yasa dışı bir şekilde yapmışlar.

Kısaltmalarla konuşmayı bırakabilir miyiz? Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Şey, finans dünyasıyla ilintili her türlü suçla mücadele eden kurumlan düşünmeye çalış.

Şu anda bu kurumlar seni soruşturuyor. Gerçekten de hüküm giyecekmişim gibi konuşuyorsun. Ed viskiyi yanındaki masaya bıraktı.

Sanırım bu ihtimal son derece yüksek, evet. Ve çok hızlı bir şekilde mahkemeye çıkabiliriz. Bu tür davaları hızlandırmaya çalışıyorlar.

Ed ona baktı. Sonra başını ellerinin arasına gömdü. Bu bir kabus. Ben sadece... sadece başımdan gitsin istedim Paul. Hepsi bu. Yani, şu an için umabileceğimiz en iyi şey, onları boyundan büyük işlere karışmış asosyal ineğin biri olduğuna ikna etmek. Harika.

Daha iyi bir fikrin var mı? Ed başını iki yana salladı. Sadece sabırlı ol.

Bir şeyler yapmam lazım Paul. İşe geri dönmem lazım. Çalışmazsam ne yaparım bilmiyorum. Kuş uçmaz kervan geçmez bir kasabada kafayı yiyorum.

Şey, senin yerinde olsam durduğum yerden kıpırdamazdım. SFA bu haberi sızdırabilir, o zaman da bu pislik gerçekten ayyuka çıkar. Medya tepene çöreklenir. Yapabileceğin en iyi şey, o kuş

92

Jojo Moyes

ii, maz kervan geçmez kasabada bir hafta ya da ne kadar gerekirse n kadar saklanmak.

Paul ajandasına bir şeyler karaladı.

Ed de yukarıdan yazdıklarına baktı. Gerçekten de bu olayın basına yansıtacağını düşünüyor musun?

Bilmiyorum. Muhtemelen yansır. Ailenle konuşman iyi olur, böylece herhangi bir olumsuz habere hazırlıklı olurlar.

Ed ellerini dizlerinin üzerine koydu.

Yapamam. Ne yapamazsın?

Babama olanları anlatamam. Babam hasta. Bu olay onu... başını iki yana salladı. Nihayet başını kaldırıp baktığında Paul .ahit bir şekilde onu izliyordu.

Pekala, orasına sen karar vereceksin. Ama dediğim gibi, bence olur da bu olaylar patlak verirse diye gözlerden uzak bir yeı de kalman akıllıca olur. Mayfly muhtemelen bu olay tamamen ço/.ülünceye dek ofisin yakınından bile geçmeni istemez. SFAX 11/.erinden çok para dönüyor. Bu yüzden şirketle ilişkisi bulunan herkesten uzak durman gerek. Aramak yok. E-posta atmak yok. F.ğer olur da biri nerede olduğunu öğrenirse Tanrı aşkına hiçbir şey söyleme. Hiç kimseye. Kalemini masaya vurarak görüşmenin sona erdiğinin işaretini verdi.

Yani ıssız bir yerde saklanıp hapisaneyeye gönderilinceye kadar sessiz kalacağım..

Paul ayağa kalkıp masasının üzerindeki dosyayı kapattı. Bu iş ii, i n en iyi ekibimizi görevlendiriyoruz.

Bu şekilde sonuçlanmaması İçin elimizden gelen her şeyi yapacağız.

l ül, Paul'ün ofisinin merdivenlerinde, kurşun kaplama binaların, (erli başlarından kasklarını çıkaran

Bir Artı Bir

lerini kırıpıştırarak durdu ve birdenbire eski hayatına dayanılmaz bir özlem duydu.

Ofisindeki Nespresso makinesini, sekreterinin suşi almaya gitmesini, şehir manzaralı dairesini ve kreatif ekibin odasındaki koltukta uzanıp takım elbiselilerinin kar zarar meseleleri hakkında vızıldamasını dinlemesini... Kendi hayatını hiç gerçek anlamda başkalarınınkiyle karşılaştırmamıştı ama şu anda çevresinde günlük kaygılarla koşturan insanlara, metroya atlayıp evlerine, ailelerine gidebilmesine karşı dayanılmaz bir kıskançlık hissediyordu. Peki onun elinde ne vardı? Konuşacak kimsenin olmadığı bomboş bir evde haftalarca tıklı kalacak ve sonra da yargılanmayı bekleyecekti.

İşini, eski karısını hiç özlemediği kadar özlüyordu. Daimî metresini özler gibiydi, bir rutininin olmasına hasret kalmıştı. Ve bir de geçen haftayı, Beachfront'ta kanepenin üzerinde, oraya nasıl geldiğine dair en ufak bir fikri olmadan, ağzı pamuk doluymuş gibi kupkuru, gözlükleri de sehpanın üzerine özenle katlanmış halde uyanışını düşündü. Haftalardır, eve nasıl geldiğini hatırlamayacak kadar sarhoş olduğu üçüncü seferdi bu. Ve ilk kez cebinde beş para olmadan uyanmıştı.

Telefonunu kontrol etti (yeni almıştı ve sadece üç kişi kayıtlıydı), Gemma'dan iki sesli mesaj vardı.

Kimse aramamıştı. Ed iç çekerek SÎL tuşuna bastı ve ardından güneşte kavrulan kaldırım boyunca otoparka doğru ilerledi. Aslında çok içen biri değildi. Lara ısrarla alkolün ona göbek yaptığını söyleyip iki taneden fazla içerse horladığından şikayet ederdi. Ama şu anda deliler gibi içmek istiyordu.

Ed bir süre boş dairesinde oturdu, pizzacıya gidip bir şeyler yedi, tekrar evde oturdu ve sonra da arabasına atlayıp deniz kıyısına doğru sürdü. Londra'dan çıkarken yol boyunca Deanna Lewis gözlerinin önünde dans edip durdu. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti? Neden kızın bu bilgiyi başkasına söyleyebileceği ihtimalini düşünmemişti?

94

Jojo Moyes

) ii ila gerçekten daha kötü bir noktayı gözden mi kaçırıyordu? I 1/, kardeşiyle birlik olup bütün bunları planlamış mıydı? Onu İm a kliği için psikopatça intikam mı alıyordu?

I ler kilometrede Ed'in öfkesi daha da artıyordu. Bari bir de 1 1/a dairesinin anahtarlarını ve banka hesap bilgilerini verip eski I-a1 ısının yaptığı gibi Deanna'nın da onu soyup soğana çevirmesine U11 verseydi. Bu hakikaten daha iyi olabilirdi. En azından işini ve mî kadaşını kurtarmış olurdu. Godalming çıkışına gelmek üzereyim artık öfkeden gözü dönmüş olan Ed yolda kenara çekip kızın 1 q> numarasını tuşladı. Polis eski cep telefonuyla

birlikte kayıtlı İllin iletişim bilgilerine delil olarak el koymuştu. Ama Ed, kızın numarasını hatırladığını sanıyordu. Giriş cümlesi hazır: Sen ne t apliğim sanıyorsun?

Ama numara doğru değildi.

Ed telefonu elinde, konaklama tesisinde oturup öfkesinin ağır ağır dinmesini bekledi. Önce tereddüt etti, ardından Ronan'ın numarasını tuşladı. Ezbere bildiği bir avuç numaradan biri buydu.

Cevap vermeden önce telefon birkaç kez çaldı. Ronan...

Seninle konuşmam yasak Ed. Sesi bitkin geliyordu.

Evet. Biliyorum. Ben sadece... sadece şeyi söylemek istedim. Neyi? Ne söylemek istiyorsun Ed?

Ronan'ın ani hiddeti karşısında Ed'in sesi durakladı.

Ne var biliyor musun? Gerçekten içerinden bilgi sızdırma olayı umurumda bile değil. Üstelik bu yaptığın şirket için kahrolası bir Irlaket olsa da. Ama sen benim arkadaşımydın.

En eski dostumdun. İlen bunu sana asla yapmazdım.

Bir tık sesi duyuldu ve telefon kapandı.

Ed orada durup birkaç dakika boyunca başı direksiyona gömülü lıalde bekledi.

Kafasının içindeki uğultular kaybolup gidene kadar

95

Bir Artı Bir

öyle kaldı, sonra sinyal verip yavaşça arabayı çıkardı ve Beachfront'a doğru yola koyuldu. Ne istiyorsun Lara?

Merhaba canım.

Nasılsın? Ah, pek iyi değilim.

Neyin var?

Bunun İtalyanlara özgü bir şey olup olmadığından emin değildi ama Lara, yani eski karısı, bir şekilde insana kendini iyi hissettirirdi. Başını kucağına alır, parmaklarını saçlarında gezdirir, söylenip durur, anaç bir tavuk gibi gıdıklardı.

Evliliğin sonlarına doğru buna gıcık olmaya başlamıştı ama şu anda gecenin köründe, boş bir yoldayken buna özlem duyuyordu. Şey... işle alakalı.

Ah. İşle alakalı demek. Sesinde içgüdüsel bir nefret vardı. Sen nasılsın Lara? Annem beni deli ediyor. Bir de apartmanın çatısıyla ilgili bir sorun var.

İş buldun mu?

Batı yakasındaki bir program için geri aradılar ama sonra çok yaşlı görüldüğümü söylediler. Çok yaşlı!

İnanabiliyor musun? Çok yaşlı görünmüyorsun.

Biliyorum! On altı yaşında bile gösterebilirim! Canım, seninle apartmanın çatısı hakkında konuşmam lazım.

Lara, orası senin evin. Nafakamı da aldın.

Ama çok para tutar diyorlar. Çok para. Benimse hiçbir şeyim yok. Nafakaya ne oldu? Ed sesindeki sakinliği korudu.

96

Jojo Moyes

Hiçbir şey kalmadı. Ağabeyimin işi için biraz paraya ihtiyacı vardı ve biliyorsun babamın sağlığı da iyi değil. Sonra kredi kartları vardı...

İlepsini mi harcadın?

Çatı için yetecek kadar yok. Bu kış sızdırır dediler. Eduardo... Pekala, aralık ayında dairemden götürdüğün baskı resmi istediğin / .aman satabilirsin. Avukatı, kapıların kilitlerini değiştirmedeği İçli bu konuda Ed'in suçlu olduğunu ima etmişti. Görünüşe göre İn i kes böyle yapıyordu.

Üzgündüm Eduardo. Seni özlüyorum. Sadece seni hatırlatacak lılı şey

istedim. Tabii. Artık yüzünü bile görmeye dayanamadığın adamı hain lal ması için.

Onu kızgınlıktan söylemiştim.

Aksarıyla kızgın diye telaffuz etmişti. Nihayetinde Lara her nımanı kızgındı. Ed gözlerini ovuşturdu ve sahil yoluna çıkmak İçli sinyal verdi.

Sadece mutlu olduğumuz zamanları hatırlatacak bir şey işlemiştim.

Baksana, belki bir dahaki sefer beni özlediğinde ikimizin çerçevesi bir resmini falan alırsın, Mao Zedong'un ön dört bin ,1 erlin değerindeki sınırlı üretim baskısını değil.

Gidecek kimsemin kalmaması umurunda değil mi? Sesi fısıltılı lıalını almıştı ve neredeyse dayanılmaz ölçüde samimiydi. Bu sesi ılıyınca Ed refleks olarak erekte olur gibi hissediyordu. Lara da hı ı m biliyordu.

Ed dikiz aynasına baktı. Neden Jim Leonard'a sormuyorsun? Ne? Adamın karısı beni aradı. Ne tuhaftır ki kadın pek mutlu değil.

Bir Artı Bir

Sadece bir kerelik bir şeydi! Adamla sadece bir kere çıktım. Ve kiminle görüştüğüm kimseyi ilgilendirmez! Ed onu gözünde canlandırabiliyordu; kusursuz manikürlü eli havada, parmakları dünyanın en sinir bozucu adamıyla uğraşmak zorunda kalmanın hayal kırıklığıyla açılmıştı. Beni sen terk ettin! Bu yüzden hayatım boyunca rahibe gibi mi yaşamam gerekiyor?

Sen beni terk ettin Lara. Mayısın yirmi yedisinde, Paris'ten dönerken. Hatırladın mı? Ayrıntılar! Sözlerimi ayrıntılara takılarak çarpıtıyorsun! İşte sırf bu yüzden seni bırakmam lazımdı! Ben de işime aşık olduğum ve insani duygulardan anlamadığım için sanıyordum.

Seni bıraktım çünkü bamyaya kadar çükün var! Mini minnacık!

Karamal gibi! Kalamar demek istedin herhalde.

Kalamar. Kerevit, en küçüğü hangisiyse! Minicik!

O zaman galiba aslında karides demek istedin. Baksana, değerli bir sınırlı üretim baskıyı öylece alıp gittiğini düşünürsen bence bana en azından bir ıstakozu layık görebilirsin. Aman... neyse ne. Sonrasında duyduğu İtalyanca sözlerin gerçekten ne anlama geldiğini hala merak ediyordu. On bir kilometre yol gitmişti ama daha sonra düşününce yolun nasıl geçtiğini hatırlamayacaktı. Sonra, iç çekip radyoyu açtı ve bakışlarını önünde sonsuz gibi görünen kara yola dikti.

Tam sahil yolundan çıkarken Gemma aradı. Ed, neden cevap vermemesi gerektiğini düşünecek vakit bulamadan telefonu açmıştı. Dur, söyleme. Gerçekten çok meşgulsün.

Araba kullanıyorum.

98

fojo Moyes

Ama eller serbest diye bir zımbırtın var. Annem yıl dönüm İr cindeki yemeğe gelip gelmeyeceğini öğrenmek istedi.

Ne yıl dönümü yemeği?

Ah, haydi ama Ed. Sana aylar önce söylemiştim. Kusura bakma. Şu anda ajandama ulaşamıyorum.

Gemma derin bir nefes aldı. Annem evde kendileri için özel bir öğle yemeği veriyor. Babam sırf bunun için hastaneden çıka-1 ak. Annem bizim de orada olmamızı istedi. Sen de gelebileceğini söylemiştin.

Ha. Evet.

Evet ne? Evet, hatırlıyorum mu? Yoksa evet geliyorum mu? Ed parmaklarıyla hafifçe

direksiyona tıkladı.

Bilmiyorum. Bak, babam dün seni soruyordu. Bir iş projesine gömüldüğünü söyledim ama çok hassas Ed. Bu onun için gerçekten önemli. İkisi için de.

Gemma, sana söyledim...

Kız kardeşinin sesi arabanın içinde yankılandı. Evet, biliyo-r 11 ın, çok meşgulsün. Başında bir sürü iş olduğunu söylemiştin. Başımnda bir sürü iş var! Tahmin bile edemezsin!

Yo hayır, muhtemelen anlayamam bile, değil mi? Ben öyle bilmem kaç haneli maaşlar almayan aptal bir sigortalı işçiyim sadece. Ama babamızdan bahsediyorum Ed. Seni okutmak için her şeyini feda etmiş adamdan. Seni dünyanın en mükemmel insanı olarak görüyor. Ve çok fazla vakti kalmadı. Buraya gelip yüzünü göstermen ve oğulların ölmek üzere olan babalarına söylemesi gereken lafları söylemen gerekiyor, tamam mı?

Babam ölmüyor.

Sen nereden bilebilirsin ki? Adamı iki aydır gördüğün yok! Bak, gideceğim. Sadece yapmam gereken bazı...

.99.

Bir Artı Bir

Zırva! Sen iş adamısın. Ne işleri hallediyorsun. Bunu da halledebilirsin. Yoksa yemin ederim ben...

Sesin gelmiyor Gem. Kusura bakma, burada telefon az çekiyor. Ben... Sonra hışırtılı sesler çıkarmaya başladı.

Gemma sakın ve uysal, sigortalı işçi sesiyle, Bir öğle yemeği, dedi. Tek bir yemek Ed.

İleride bir polis arabasının durduğunu fark edip hız göstergesine baktı. Bir farı sönmüş külüstür bir Rolls- Royce, sodyum lambanın turuncu ışığı altında, yarısı banketin üzerinde duruyordu. Arabanın yanında küçük bir kız çocuğu vardı. Elinde de kocaman bir köpeğin tasmaını tutuyordu. Ed geçerken yavaşça başını çevirmişti.

Bak, gerçekten çok fazla sorumluluğun olduğunu ve işinin hakikaten önemli olduğunu anlıyorum.

Hepimiz bunun farkındayız Bay Koca Kafalı Teknoloji Manyağı. Ama sadece bir aile yemeği istiyorum, çok mu?

Bir saniye Gem. İleride kaza var.

Kızın yanında, saçları elektrik çarpmışa benzeyen, omuzları düşük, hayalet gibi bir ergen vardı. Erkek miydi, kız mıydı? Ve bir şeyler yazmakta olan polise kısa bir an için arkasını dönen bir çocuk daha vardı. Hayır, ufak tefek bir kadındı bu, saçları dağınık bir şekilde at kuyruğu yapılmıştı. Hiddetle ellerini kaldırıyordu, bu hareket ona Lara'yı hatırlattı. Çok sinir bozucusun!

Ed kadını tanıdığını fark edinceye kadar bir yüz metre daha gitmişti. Kendini biraz zorladı. Barda mı görmüştü? Yoksa yazlık evin yakınlarında mı? Birdenbire gözünün önünde kadının ondan anahtarları alıp evinde gözlüklerini çıkarışı aklına geldi. Gecenin bu saatinde, burada çocuklarla ne işi vardı? Arabayı kenara çekip dikiz aynasından izlemeye başladı. Grubu zar zor seçebiliyordu. Küçük kız karanlık banketin üzerinde oturuyordu. Köpek de yanında dağ gibi bir tümseğe benziyordu. 100

Jojo Moyes

Ed? İyi misin? Gemmanın sesi kesildi.

Aslında Ed tam olarak neden durduğunu bilemedi. Belki de o boş eve gidişini geciktirme çabasıydı. Belki de böylesine raydan çıkmış bir hayatın içinde artık bununla da uğraşmak ona tuhaf gelmiyordu. Belki de sadece mevcut tüm delillerin aksine, tümüyle aşağılık bir herif olmadığına kendini ikna etmek istemişti.

Gem, ben seni sonra arayacağım. Tanıdık biri zor durumda.

Kenara yanaşıp dönüş yaparak loş yolda polis arabasına gelinceye kadar yavaşça geri döndü. Ardından arabayı yolun diğer tarafına çekti.

Ed pencereyi indirip, Merhaba, dedi. Yardıma ihtiyacınız var mı? 101

Tanzie

I an/.ie'nin mutlu ruh hali, Nicky'nin şişmiş yüzünü ilk kez gördü-p,(11 ıle kaybolmuştu. Bu yüz Nicky ye pek benzemiyordu ve başka bir yrı e, hatta karşı duvardaki asılı olan dörtnala koşan atlar resmine (ki .il l.ır gerçek ata bile benzemiyordu) kaymak isteyen gözlerini azimle Nu ky'nin gözlerinde tutmak zorunda kalıyordu. Ona matematik yarışmasından ve St. Anne's'e kayıt yaptırdıklarından bahsetmek I'.I i yordu ama burnunda hastane kokusuyla ve Nicky'nin gözü davul gibi şişken bunu yapamıyordu. Tanzie kendini düşünürken buldu. Bunu Fisherlar yapmıştı, kesinlikle onların işiydi. Tanzie korkuyordu çünkü tanıdıkları birinin hiçbir sebep yokken bunu yapacağına inanamıyordu.

Nicky koridorda yürümek için ayağa kalkınca Tanzie nazikçe oıııın eline dokundu ve başka bir koşulda olsa belki de ikile ufaklık diyecek Nicky, sadece parmaklarım birazcık sıktı.

Annesi, hastanedekilerle her zamanki muhabbeti yapmak zorunda kalmıştı: Hayır, Nicky'nin gerçek annesi değilim ama öyle sayılırım. Ah hayır, Nicky'nin sosyal hizmetler uzmanı yok... Tanzie bu konuşmaları duyduğunda hep bir tuhaf olurdu. Sanki Nicky, aslında öyle olmasına rağmen, ailelerinin gerçek bir parçası değilmiş gibiydi.

Bir Artı Bir

Nicky odadan yavaşça çıktı ve hemşireye teşekkür etmeyi de unutmadı. İyi çocuk, değil mi? dedi hemşire. Gayet kibar. Annesi, Nicky'nin eşyalarını topluyordu. En kötü tarafı bu, dedi. Sadece yalnız kalmak istiyor.

Buralarda gerçekte işler öyle yürümüyor ama değil mi? Hemşire, Tanzie'ye gülümsedi. Ağabeyine dikkat et, tamam mı? Nicky nin arkasından ana giriş kapısına doğru ilerlerken Tanzie artık her konuşmalarının sonunun tuhaf bir bakışla ve kendine dikkat et gibi sözlerle bitiyor olmasının aileleri için ne anlama geldiğini merak etti.

Annesi akşam yemeğini hazırladı, Nicky'ye içmesi için üç farklı renkte hap verdi ve birlikte kanepede oturup televizyon izlediler. Televizyonda Total Wipeout programı vardı. Bu yarışma normalde Nicky'yi neredeyse gülmekten altına işletirdi ama Nicky eve döndüklerinden beri neredeyse hiç konuşmamıştı ve Tanzie, bunun sadece çenesi ağrıdığı için olduğunu düşünmüyordu. Annesi üst katta bir şeylerle uğraşıyordu. Tanzie annesinin çekmeceleri açıp kapattığını ve merdivenlerin başında ileri geri gittiğini duyabiliyordu. O kadar meşguldü ki yatma saatinin çoktan geçtiğini fark etmemişti bile.

Tanzie parmağıyla Nicky'ye çok hafifçe dokundu. Acıyor mu? Ne acıyor mu? Yüzün.

Ne demek istiyorsun?

Şey... biraz tuhaf görünüyor. Seninki de öyle. Acıyor mu? Aman ne komik.

Ben iyiyim Titch. Kes artık. Sonra Tanzie ona dik dik baktığında, Gerçekten. Sadece... unut artık. Ben iyiyim.

Jojo Moyes

Annesi gelip Norman'a tasma taktı. Norman kanepede uzanın işli, kalkmak istemiyordu ve annesi onu sürükleyerek dışarıya çıkarmak için birkaç kez çekiştirmek zorunda kalmıştı. Tanzie, l 1 ipeği yürüyüşe mi çıkaracağını soracaktı ama geç kaldı. Fakat lılı itti sonra annesi geri geldi.

Pekala çocuklar. Montlarımızı alın.

Montlarımızı mı? Neden?

Çünkü yola çıkıyoruz. İskoçya'ya gideceğiz. Son derece nor-11 inl bir şeymiş gibi

söylemişti bunu. Nicky başım televizyondan çevirmedi. İskoçya'ya mı gidiyoruz? Kvet. Arabayla gideceğiz.

A ma arabamız yok ki. kolls'u alıyoruz.

Nicky, Tanzie'ye baktı ve sonra da tekrar annesine döndü. A ma sigortan yok ki.

(On iki yaşından beri araba kullanıyorum. Ve hiç kaza yapma- lııı İkkin, yan yollardan gideceğiz ve çoğunlukla gece yolculuk t 11 hu ağız. Kimse bizi çevirmediği sürece bir şey olmaz.

İkisi de ona bakakaldı. Ama demiştin ki...

Ne dediğimi biliyorum. Ama bazen böyle şeyler yapmak gerekir Bıı da ne demek?

A ınesi ellerini boşlukta savurdu. Nicky, hayatımızı değiştirebilir ek bir matematik yarışması var ve yarışma İskoçya'da. Şu anda ı ııl parası ödeyecek durumumuz yok. İşin doğrusu bu. Biliyorum, İm aı abayı kullanmak çok doğru değil ama eğer ikinizin daha iyi bı lılu i yoksa o zaman arabaya binip yola koyulalım.

A ma eşyalarımızı hazırlamamız gerekmez mi? I ler şey arabada.

105

Bir Artı Bir

Tanzie, Nicky'nin ne düşündüğünü biliyordu, annesi en sonunda delirmişti. Ama bir yerlerde de delilerin uyurgezerlere benzediğini okumuştı, en iyisi onları rahatsız etmemekti. Bu yüzden sanki her şey çok mantıklı geliyormuş gibi, çok yavaş bir şekilde başını salladı. Montunu aldı ve birlikte arka kapıdan geçerek garaja girdiler. Norman arka koltukla oturmuş onlara, Evet, ben de, diyen gözlerle bakıyordu. Arabanın içi biraz küf kokuyordu ve Tanzie gerçekten de ellerini koltukların üzerine koymak istemiyordu çünkü yine bir yerlerde farelerin sürekli işediğini okumuştı ve insan, fare sidiğinden sekiz yüz hastalık kapabilirdi. Hemen koşup eldivenlerimi alabilir miyim? diye sordu. Annesi, ona sanki deli olan Tanzie'ymiş gibi baktı ama başını sallayarak onay verdi. Böylece Tanzie koşup eldivenlerini taktı ve kendisini biraz olsun daha iyi hissettiğini düşündü.

Nicky ihtiyatla ön koltuğa geçip oturdu ve arabanın ön panosunun üzerindeki tozu parmaklarıyla sildi. Annesi garaj kapısını açtı, motoru çalıştırdı, arabayı dikkatli bir şekilde geri geri sürerek yola çıkardı.

Ardından inip garajın kapısını kapattı ve iyice kilitledi. Sonra oturup bir dakika kadar düşündü. Tanzie. Yanında kalem kağıt var mı?

Tanzie, çantasına bakıp bir kalem ve kağıt uzattı. Annesi yazdığı şeyin görünmesini istemiyordu ama Tanzie koltukların arasından çaktırmadan baktı.

FISHER, SENİ KÜÇÜK İNSAN İSRAFI, POLİSE EĞER BİRİ BURAYA ZORLA GİRERSE BU KİŞİNİN SEN OLACAĞINI SÖYLEDİM VE SENİ İZLİYORLAR Arabadan indi ve kağıdı dışarıdan görülmeyecek şekilde, kapının alt tarafında tutturdu. Sonra tekrar yarısı kemirilmiş sürücü

106

koltuğuna oturdu ve hafif bir pırrr sesiyle Rolls gecenin karanlığına tloğru yola koyuldu. Annesinin araba kullanmayı unuttuğunu fark etmeleri yaklaşık on dakika sürdü. Tanzie'nin bile bildiği şeyleri (ayna, sinyal, manevra gibi) yanlış sırayla yapıp duruyordu ve direksiyonun üzerine abanarak kullanıyordu. Direksiyonu şehir merkezinde saatte yirmi k i lometreyle giden nineler gibi sımsıkı kavramıştı ve belediyenin otoparkında kapılarını sütunlara sürtmüştü.

Rose and Crown'u, beş kişilik bir oto yıkamacının ve halı deposunun olduğu mahalleyi geçtiler. Tanzie burnunu cama yasladı. Resmen şehirden çıkıyorlardı. En son Durdle Door a yaptıkları okul gezisinde şehir dışına çıkmışlardı. Melanie Abbott otobüste her Kıratına kusarak 5-C sınıfının tamamında zincirleme bir kusma te,ıksiyonu başlatmıştı.

Sadece sakin ol, diye mırıldandı annesi kendi kendine. Ra-11.11 ve sakin.

Sakin görünmüyorsun, dedi Nicky. Nintendo oynuyordu. Başparmakları, parlayan küçük ekranın iki tarafında bulanık gö-1 uıı'ıyordu.

Nicky, bana haritayı okuman lazım. Şimdi oyun oynama. Şey, tabii ki. Sadece kuzeye gidelim. Ama kuzey neresi? Yıllardır burada araba kullanmadım. Ne-ıryo gideceğimi söylemen lazım. Nicky trafik levhasına baktı. M3'ten mi gitmek istiyoruz? Bilmiyorum. Ben de sana soruyorum!

Ben bakayım. Tanzie arkadan uzanıp haritayı Nicky'nin İlliden aldı. Hangi tarafını yukarıda tutacağım?

Tanzie haritayla boğuşurken göbeğin etrafını iki kere dolaştılar m sonra yola girdiler. Tanzie bu yolu belli belirsiz hatırlıyordu:

107

Bir Artı Bir

Annesi ile babası klima satmaya çalışırken bir keresinde bu yol dan geçmişlerdi. Arka tarafın ışığını açar mısın anne? Hiçbir şey göremiyorum.

Annesi koltuğunda geri döndü. Düğme başının üstünde olmalı.

Tanzie uzanıp başparmağıyla düğmeye bastı. Eldivenlerimi çı karmam gerekirdi, diye düşündü. Fareler baş aşığı yürüyemezdi. Örümcekler gibi değillerdi. Çalışmıyor.

Nicky, haritayı senin okuman gerekecek. Jess bıkkınlıkla baktı. Nicky.

Tamam, bakacağım. Sadece şu altın yıldızları almam lazım. Beş yüz puanlar. Tanzie becerebildiği kadarıyla haritayı katlayıp ön koltukların arasından geri uzattı. Nicky başını oyununa eğmiş tümüyle odaklanmıştı. Hakkını vermek gerekirse, altın yıldızları almak gerçekten zordu.

Şu şeyi elinden bırakacak mısın!

Nicky ofladı ve oyunu çarparak kapattı. Önce Tanzie'nin bilmediği bir barı, sonra da yeni bir oteli geçtiler. Annesi M3'ü aradıklarını söylemişti ama Tanzie çok uzun süredir M3 tabelası görmemişti. Yanında Norman alçak sesle homurdanmaya başlamıştı. Tanzie, annesinin yaklaşık otuz sekiz saniye kadar sonra bu zırlıtının sinirlerini altüst ettiğini söyleyeceğini düşündü.

Ancak sonra yirmi yedi saniye olarak karar değiştirdi.

Tanzie, lütfen köpeği susturur musun? Bu şekilde konsantre olmam imkansız. Nicky. Senin de bana haritayı okuman lazım.

Her yere salya akıtıyor. Galiba dışarı çıkması lazım. Tanzie yana kayd.

Nicky gözlerini kısarak önlerindeki trafik levhalarına baktı. Eğer bu yol boyunca devam edersen galiba Southampton'a varıyoruz.

Ama bu yanlış yol. Ben de onu diyorum.

108

Jojo Moyes

İk'inin kokusu gerçekten ağırdı. Tanzie acaba bir şey mi sız- lı yor, diye düşündü. Eldivenini burnuna kapattı.

Bence geldiğimiz yere geri dönüp baştan başlamamız gerek, İn İl Nicky.

A n nesi homurdanarak arabayı bir sonraki çıkışa savurdu. Di-111'. İyonu sağa döndürdüğünde çıkan sesi hepsi duymazlıktan geldi. 1 it yönlü yolun diğer tarafından geriye doğru yola koyuldular.

Tanzie. Lütfen köpeğe bir şey yap. Lütfen. Rolls'un pedalla-ı nıl.ın biri o kadar sertti ki vites değiştirmek için adeta üzerine il inak zorunda kalıyordu. Başını kaldırıp şehir sapağını gösterdi. Nr yapıyorum Nicky?

Buradan mı sapıyorum?

Ah, Tanrım. Norman osurdu. Anne,

boğuluyorum. Nicky, haritayı okur musun lütfen.

Tanzie artık annesinin araba kullanmaktan nefret ettiğini hanı l.ımıştı. Bilgileri yeterince hızlı işleme konusunda iyi değildi. Her .mı,ın beyninde bunun için gerekli sinirlerin olmadığını söylerdi. N v 1 u a, doğruyu söylemek gerekirse şu anda arabada süzülmekte olan I. nk u o kadar kötüydü ki doğru düzgün düşünmeyi zorlaştırıyordu. Tanzie öğürmeye başladı. Ölüyorum!

Norman yaşlı, koca kafasını çevirerek üzgün bakışlarla, sanki pekten ayıp ediyorsun der gibi ona baktı. Ama iki sapak var. Buradan mı gireceğim yoksa bir sonra-I imlen mi? Kesinlikte bir sonrakinden. Yo, hayır, pardon, bundan. Ne? Annesi çim banketi kıl payı sıyrarak, keskin bir dönüşle

iiild.m sapıp çıkışa girdi. Kaldırırna çarptıklarında araba sarsıldı e l .lnzie, Norman'ın tasmaını yakalamak için elini burnundan I 111ek zorunda kaldı.

Tanrı aşkına, şunu adam gibi... 109 Bir Artı Bir

Bir sonraki demek istedim. Bu bizi yoldan kilometrelerce çıkarıyor.

Neredeyse yarım saattir yodayız ve başladığımızdan daha uzaktayız. Tanrım, Nicky, ben... Tam o sırada Tanzie yanıp sönen mavi ışığı gördü. Polis arabasının geçip gitmesini umdu. Ama onun yerine mavi ışıklar arabanın içini dolduruncaya kadar yanaştı da yanaştı.

Nicky koltuğunda acıyla döndü. Şey, Jess, galiba kenara çekmeni istiyorlar.

Siktir. Siktir, siktir, siktir! Tanzie, sen bunu duymadın. Annesi derin bir nefes aldı ve yavaşlamaya başlarken direksiyonun üzerinde ellerinin yerini ayarladı.

Nicky koltuğunda tortop olup biraz aşağı kaydı Şey, Jess? Şimdi değil Nicky.

Polis arabası yaklaşıyordu. Tanzie'nin avuçları terlemeye başlamıştı. Her şey yoluna girecek. Sanırım yanıma ot aldığımı söylemenin zamanı değil. 110

10.

Jess

İşle oradaydı. Gece saat ikiye yirmi kala, çift yönlü kara yolunun çim banketinde, iki polis memuruyla birlikte duruyordu. Adamlar bir bakıma beklediği gibi, ona büyük bir suçluymuş gibi değil de d.1luu kötüsü gerçekten ama gerçekten aptalmış gibi davranıyorlardı. Söyledikleri her şeyin küstah bir havası vardı. Böyle sık sık, gecenin yyç saatlerinde ailenizi dışarı çıkarmak gibi bir alışkanlığımız var 111 hanımefendi? Üstelik sadece bir far çalışırken... Vergi pulunun tarihinin iki sene önce dolduğunu fark etmediniz mi hanımefendi? Üstelik daha sigortasının olmadığına bakmamışlardı. Sırada bir de o vardı...

Nicky terliyor, zula ettiği otun yerini bulmalarını bekliyordu. Tanzie'nin rengi solmuştu. Birkaç metre ötede sessiz bir hayalet gibi duruyordu. Rahatlamak için Norman'm boynuna sarılırken pullu ceketi ışıkların altında parıldıyordu.

Jess kendinden başka suçlayacak kimseyi bulamıyordu. Durumu bundan daha kötü olamazdı. Derken Bay Nicholls çıkageldi.

Adamın arabasının camı inerken Jess yüzünde geriye kalan rengin de çekildiğini hissetti. Aklından milyonlarca düşünce ışık hızıyla geçti. Mesela o hapse girince çocuklara kim bakacaktı? 111

Bir Artı Bir

I gri M.n ly bakacaksa, Tanzie'nin ayaklarının ara sıra büyüdüğü gibi şeyleri hatırlayacak mıydı ve ayak tırnakları, parmaklarının üzerinde kıvrılıncaya kadar beklemek yerine ona yeni ayakkabı alacak

miydi? Peki ya Norman'a kim bakacaktı? Ve neden en başta yapması gerekeni yapıp o kahrolası para destesini Ed Nicholls'a vermemiști? Ve Ed her şeyin üzerinde bir de polise onun hırsız olduğunu söylemek üzere miydi?

Ama hayır. Yardıma ihtiyacınız var mı, diye sormuști. Polislerden biri yavaşça dönüp Ed'e baktı. Sağlam duruşlu, gövdesi fiçı gibi, kendini fazla ciddiye alan ve başkası onu ciddiye almadığında sorun çıkaracak türden bir adamdı. Siz kimsiniz? Ben Edward

Nicholls. Bu kadını tanıyorum. Durum neydi? Araba sorunu mu? Gerçekten yola çıktığına inanamıyormuşçasına Rolls'a baktı.

Öyle de denebilir, dedi diğer polis.

Jess göğsündeki çarpıntıyı duymazdan gelmeye çalışarak, Vergi pulunun tarihi dolmuş, diye mırıldandı.

Çocukları bir yere götürmeye çalışıyordum. Ama artık sanırım tekrar eve gidiyorum. Hiçbir yere gitmiyorsunuz, dedi polis. Aracınızı bağlıyoruz. Çekme aracı yolda. Geçerli bir vergi pulu olmadan halka açık yolda araç kullanmak Araç Vergi ve Tescil Kanununun otuz üçüncü maddesine göre suç teşkil ediyor. Bu sigortanızın da geçersiz kılınacağı anlamına geliyor.

Sigortam yok.

İkisi de ona döndü.

Arabanın sigortası yok. Benim sigortam da yok.

Bay Nicholls'ın ona baktığını görebiliyordu. Artık ne olacaksa olacaktı. Ayrıntılara girdikleri anda bunu zaten kendileri de göreceklerdi. Biraz başımız sıkışık. Çocukları götürmek için bulabildiğim tek yol buydu. 112 Jojo Moyes

Aracınızı vergisiz ve sigortasız kullanmanın suç olduğunun lıııkmdasımızdır herhalde. Ve hapis cezası olasılığı da taşır.

Araba da benim değil. Jess çimenlerin üzerindeki bir taşı İrk meledi. O sistemden bakma işleminizi yaptığımızda göreceğiniz bir sonraki şey bu.

Aracı çaldınız mı hanımefendi?

Hayır, aracı çalmadım. İki senedir garajımda duruyor. Bu benim sorunun cevabı değil.

Eski kocamın arabası.

Aldığınızdan haberi var mı?

Cinsiyet değiştirip kendime Sid desem bile haberi olmaz. Kendisi Yorkshire'da yaşıyor, son iki...

Baksana, gerçekten de şu anda konuşmayı kessen iyi olabilir. Bay Nicholls elini başının üzerinden geçirdi.

Siz kimsiniz, avukatı mı?

Avukata ihtiyacı var mı?

Vergisiz ve sigortasız araç kullanmak, kanunun otuz üçüncü maddesi...

Evet. Söylemiştiniz. Şey, bence başka bir şey söylemeden önce birine danışmayı düşünebilirsin... Adım Jess.

Jess, tamam. Ed polislere baktı. Beyler, bu kadının gerçekten de merkeze gitmesine gerek var mı? Çünkü kendisi gördüğünüz gibi çok üzgün. Saatin kaç olduğunu da düşünürsek bence çocukların eve gitmesi gerekiyor.

Vergisiz ve sigortasız araç kullanmaktan ceza kesilecek. Adınız ve adresiniz, hanımefendi? Jess polislerden birine bilgileri verdi.

Araç bu adrese kayıtlı, evet. Ama SORN kaydı var, yani... 113 Bir Artı Bir

Yani halka açık yollarda kullanılmaması gerekiyor. Biliyorum. O zaman yola çıkmadan önce bunu düşünmemeniz yazık olmuş, değil mi? Polis ona, öğrencisini azarlayan bir öğretmen gibi bakıyordu. Ve bu bakış, Jess için bardağı taşıran son damla oldu.

Bana baksanıza, dedi. Mutlaka gerekli olmasa gecenin on birinde çocuklarımı arabayla bir yere götürmem, değil mi? Gerçekten de bu akşam küçük evimde oturup ‘çocuklarımı ve kahrolası köpeğimi alıp öylesine bir gidip başımı bir sürü belaya sokacağım diye düşündüğümü mü sanıyorsunuz. Ve...

Ne düşündüğünüz beni ilgilendirmiyor hanımefendi. Beni ilgilendiren husus sigortasız, muhtemelen emniyetli olmayan bir aracı kamu yoluna sokmuş olmanız.

Çaresizdim, tamam mı? Ve o lanet veritabamınızda beni bulamazsınız çünkü daha önce yanlış hiçbir şey yapmadım!

Veya hiç yakalanmadınız.

İki polis sert bir ifadeyle ona baktı. Banketin üzerinde Norman iç çekerek yere oturdu. Tanzie her şeyi sessizlik içinde izliyordu, gözleri iki büyük çukur gibiydi. Ah Tanrım, diye düşündü Jess ve bir özür cümlesi mırıldandı.

Polislerden biri, eline bir kağıt parçası verip, Gerekli belgeler olmadan araç kullandığınız için ceza kesilecek Bayan Thomas, dedi. Sizi uyarmam gerekiyor, tarafınıza mahkeme celbi gönderilecek ve muhtemelen beş bin sterline kadar bir ceza ödeyeceksiniz. Beş bin mi? Jess gülmeye başladı.

Ve bu şeyi... Polis memuru buna araba diyemiyordu. Polis garajından çıkarmak için de para ödemeniz

gerekecek. Orada kaldığı her gün için ayrıca on beş sterlin ekleneceğini söylemem gerek. Harika. Peki eğer aracı kullanmama izin verilmiyorsa oradan nasıl çıkaracağım?

114

Jojo Moyes

Çekme aracı gelmeden önce bütün eşyalarınızı almanızı huriririm. Araç buradan ayrıldıktan sonra içindekilerden sorumlu değil olamayız.

Tabii ya. Çünkü bir arabanın polis garajında emniyette olmasını beklemek ahmaklık olur, diye mırıldandı.

Ama anne, eve nasıl gideceğiz?

Kısa bir sessizlik oldu. Polisler arkalarını döndüler. Ben sizi bırakırım, dedi Bay Nicholls.

Jess bir adım geri gitti. Ah hayır, teşekkürler. Biz iyiyiz. Yüzyüz. Çok uzak değil. Tanzie, annesinin ciddi olup olmadığını anlamak istercesine gözlerini kısıp ona baktı, sonra da yorgun argın ayağa kalktı. Jess, Lizzie'nin montunun altında pijamalı olduğunu hatırladı. Bay Nicholls çocuklara baktı. Ben de o tarafa gidiyorum. Başıyla şehir merkezini işaret etti. Nerede yaşadığımı biliyorsun.

Tanzie ile Nicky konuşmadılar ama Jess, Nicky'nin topallayarak arabaya gidip çantaları çıkarmaya başlamasını izledi. Onca şeyi eve kadar taşıtamazdı. En az üç kilometre yol vardı.

Teşekkürler, dedi kaskatı bir halde. Çok naziksiniz. Adamın gözüne bakamıyordu. Polislerden biri, Oğlunuza ne oldu? diye sordu.

Jess, Veri tabanınızdan bakın, diye çıkışıp çanta yığımına doğru yöneldi.

Polisin yanından sessizlik içinde uzaklaştılar. Jess, Bay Nicholls'ın gıcıır gıcıır arabasının yolcu koltuğunda oturmuş doğruca önüne, yola bakıyordu. Kendini daha önce hiç bu kadar rahatsız hissetmemişti. Gözüyle görmese bile geceki olaylar karşısında çocukların şaşkınlıktan dilinin tutulduğunu hissedebiliyordu. Onları hayal kırıklığına uğratmıştı. Yol kenarındaki çalılıkların, yerini çitlere

115

Bir Artı Bir

ve taş duvarlara bırakmasını, siyah şeritlerin yerini sokak lambalarının almasını izledi. Sadece bir buçuk saattir yolda olduklarına inanamıyordu. Sanki bir ömür sürmüştü. Ve beş bin sterlin ceza... Neredeyse kesin bir araç kullanma yasağı... Mahkeme... Marty delirecekti. Ve biraz önce Tanzie'nin St. Annese gitmesi için son şansını da heba etmişti. Jess boğazında bir yumrunun yükseldiğini hissediyordu. İyi misin?

İyiyim. Yüzünü Bay Nicholls'tan başka tarafa çevirmiş duruyordu. Adam ne olduğunu bilmiyordu.

Elbette ki bilmeyecekti. Adamın arabasına binmeyi kabul ettikten sonra kısa ve dehşet verici bir an için bunun bir numara olup olmadığını düşünmüştü. Polisler gidene kadar bekleyip sonra ona gününü göstermek için korkunç bir şey yapacaktı.

Ama öyle olmamıştı ve bu daha da kötüydü. Adam sadece yardımcı olmaya çalışıyordu.

Hımm, buradan sola dönebilir misiniz? Biz şu aşağıdayız. Yolun sonuna kadar gidip sola döneceğiz, sonra ikinci saptan sağa gireceğiz.

Şehrin güzel manzaralı bölümü yarım kilometre geride kalmıştı. Burada, Danehall'da ağaçlar yazın bile iskelet gibi olur, arabalar da taş yığınlarının üzerindeki şehir heykelleri gibi güneşin altında kavrulurdu. Her sokakta taraçalı, astar sıvalı veya küçük, kırmızı tuğlalı ve PVC pencereleri eski tarzda evler vardı. Adam

arabayı sola döndürüp Seacole Caddesine çıktı ve Jess evi gösterirken yavaşladı. Jess dönüp arka koltuğa baktı ve bu kısa yolculuk sırasında Tanzie'nin ağzı yarı açık, başı Norman'a yaslanmış halde uyukladığını, Norman'm da cüssesinin yarısını Nicky'nin gövdesine dayadığını gördü. Nicky ruhsuz bir halde camdan dışarı bakıyordu.

Peki, nereye gitmeye çalışıyordunuz?

116

Jojo Moyes

İskoçya'ya. Jess burnunu ovuşturdu. Uzun hikaye. Adam bekledi.

ess'in bacağı istemsizce titremeye başladı. Kızımı Matematik (limpiyatları'na götürmem lazım. Bilet fiyatları pahalıydı. Gerçi tulaşılan aynasızlar tarafından kenara çekilmek kadar pahalı değilmiş.

Matematik Olimpiyatları mı?

Biliyorum. Bir hafta öncesine kadar ben de hiç duymamıştım. İ fediğim gibi, uzun hikaye. Peki, ne yapacaksın?

Jess arka koltuğa, hafifçe horlamakta olan Tanzie'ye baktı ve omuz silkti. Konuşmamıştı. Bay Nicholls'ın gözü birden Nicky'nin yüzüne takıldı. İlk kez görüyormuş gibi uzun uzun baktı. Evet. O da başka bir hikaye.

Sizde hikaye çok.

Jess adamın gerçekten derin düşüncelere mi daldığını yoksa sadece onun arabadan inmesini mi beklediğini anlayamadı. Teşekkürler. Bizi getirdiğiniz için. Çok naziksiniz.

Eh, şey... sana borcum vardı. Geçen gece beni bardan eve götürenin sen olduğundan eminim. Kanepede uyandığımda arabam sapasağlam barın otoparkında duruyordu ve başımda dünyanın en berbat akşamdan kalmalığı vardı. Durakladı. Ayrıca belli belirsiz hatırladığım kadarıyla tam bir

aşğılık gibi davrandım.

Muhtemelen ikinci kez.

Önemli değil, dedi. Kan kulaklarına hücum etmişti. Gerçekten.

Nicky arabanın kapısını açınca Tanzie sarsıldı. Gözlerini ovuş-lurup kırpıştırarak Jess'e baktı. Sonra yavaşça arabada etrafına 117

Bir Artı Bir

bakınca geceki olayların izi tekrar yüzünde belirlemeye başladı. Yani... gitmiyor muyuz?

Jess çantaları alıp ayağa kalktı. Bu, başkasının önünde konuşulacak bir konu değildi. içeri gidelim Tanzie. Geç oldu.

Yani işkoçya'ya gitmiyor muyuz?

Jess utana sıkıla Bay Nicholls'a gülümsedi. Tekrar teşekkürler. Çantalarını kaldırımın üzerine yığıdı.

Hava şaşırıcı derecede serindi. Nicky de bahçe kapısının dışında durmuş bekliyordu. Tanzie'nin sesi titredi. Yani St. Anne's'e gidemiyor muyum? Jess gülümsemeye çalıştı. Bunu şimdi konuşmayalım tatlım. Peki ama ne yapacağız? diye sordu Nicky.

Şimdi değil Nicky. Haydi içeri girelim.

Şimdi polise beş bin borcun var. İşkoçya'ya nasıl gideceğiz? Çocuklar, lütfen. Önce bir içeriye girebilir miyiz?

Norman homurdanarak arka koltuktan kalktı ve salınarak arabadan indi.

Bir çaresini buluruz demedin. Tanzie paniklemişti. Her zaman bir çaresini buluruz derdin. Jess eşyaları bagajdan çıkarıp, Bir çaresini buluruz, dedi. Gerçekten bir çaresini bulacağın zaman kullandığın ses tonu bu değil. Tanzie ağlamaya başladı.

Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki Jess ilk başta şaşkınlık içinde orada durmaktan başka hiçbir şey yapamadı. Bunları al. Elindekileri Nicky'ye attı ve arabanın içinde eğilerek Tanzie'yi dışarı çıkarmaya çalıştı. Tanzie... tatlım. Haydi in. Geç oldu. Bunu konuşacağız.

St. Anne's'e gitmeyeceğimi mi konuşacağız?

Bay Nicholls direksiyonunun üzerinden, sanki tüm bunlar onun için çok fazlaymış gibi bakıyordu. Jess alçak sesle özür di-118

Jojo M oy es

lı dı. Kolunu, kızının sırtına dolamaya çalışırken, Yoruldu... dedi. I.ııı/.ie kayarak geri çekildi. Çok

özür dilerim.

'Iam o anda Bay Nicholls'ın telefonu çaldı.

Gemma, dedi bıkkınlıkla. Sanki bu telefonu bekliyordu. Jess iiiiiki avizenin içinde bir yaban arısı sıkışıp kalmış gibi kızgın bir n'sııı vızıldadığını duyabiliyordu.

Biliyorum, dedi.

Ben sadece St. Anne's'e gitmek istiyorum, diye ağladı Tanzie. ı iö/.lükleri düşmüştü (Jess gözlüğünü sıkıştırmak için onu gözlükçüye götürecektir zaman bulamamıştı) ve elleriyle yüzünü kapatmıştı. I iil fen gitmeme izin ver. Lütfen anne. Gerçekten çok uslu olacağım. S,idece oraya gitmeme izin ver.

Bak, tamam... Jess'in boğazına bir yumru oturdu. Tanzie hiçbir zaman bir şey için yalvarmazdı. Tanzie...

Kaldırımında, N icky sanki bunu izlemeye dayanamıyormuş gibi arkasını döndü.

Bay Nicholls telefonuna Jess'in seçemediği bir şeyler söyledi. Tanzie hıçkırmaya başladı. Gülle gibi ağırlaşmıştı.

Jess onu çekiştirerek, Haydi tatlım, dedi.

Tanzie kapıya yaslanmıştı. Lütfen anne. Lütfen. Lütfen. Tanzie, arabada kalamazsın. Lütfen...

Dışarı. Haydi bebeğim.

Ben sizi götürürüm, dedi Bay Nicholls. Jess başını, kapının kenarına çarptı. Ne?

Sizi İskoçya'ya götürürüm. Telefonunu bırakmıştı ve hala direksiyona bakıyordu. Anlaşılan benim de Northumberland'a gitmem gerekiyor. İskoçya oradan çok uzak değil.

Sizi oraya bırakırım. Herkes sustu. Sokağın sonunda bir kahkaha patlaması oldu ve bir arabanın kapısı çarpıldı. Jess, atkuyruğu şeklinde topladığı 119

Bir Artı Bir

saçını düzeltti. Bakın, bunu teklif etmeniz gerçekten çok nazik bir davranış ama bizi götürmenizi kabul edemeyiz.

Evet, dedi Nicky öne eğilerek. Evet, edebiliriz Jess. Tanzie'ye baktı. Gerçekten. Edebiliriz. Ama sizi tanımıyoruz bile. Sizden böyle bir şeyi isteye... Bay Nicholls ona bakmıyordu. Sadece bir araba yolculuğu. Önemli bir şey değil.

Tanzie burnunu çekip sildi. Anne? Lütfen...

Jess önce Tanzie'ye, ardından Nicky'nin yara bere içindeki yüzüne ve sonunda da Bay Nicholls'a

baktı.

Daha önce hiçbir arabadan koşarak uzaklaşmayı bu kadar çok istememişti. Karşılığında size teklif edebileceğim hiçbir şey yok, dedi. Sesi hafifçe titredi. Hem de hiçbir şey.

Adam bir kaşını kaldırdı ve başını köpeğe doğru çevirdi. Daha sonra arka koltuktaki tüyleri süpürmez misiniz?

Jess hızla nefesini verdi, rahatlamış görünüyordu. Şey, tabii... onu yapabilirim.

Tamam, dedi Bay Nicholls. O zaman bence hepimiz birkaç saat uyuyalım, yarın ilk iş sizi alırım.

12

0

Ed

Ilvvard Nicholls'ın biraz önce ne halt ettiğini sorgulamaya başlaması, Danehall bölgesinden çıktıktan sonra yaklaşık on beş dakika .i lılı. biraz önce küstah temizlikçisini, onun iki tuhaf çocuğunu ve i l ı .ılı leş gibi kokutan dev gibi bir köpeği ta İskoçya'ya götürmeyi idi lif etmişti. Ne halt ediyordu gerçekten de?

Gemma'nın sesini, söylediklerini tekrar ederken sesindeki şüpheciliği duyabiliyordu: I .mımadığın bir kadın ile ailesini ülkenin diğer ucuna götürüyorsun ve buna acil bir iş diyorsun. Öyle mi? Ed, bu cümlede ııcyıı vurgulanmak istendiğini anlamıştı. Kısa bir sessizlik oldu. < iizel, değil mi?

Ne?

Anne. Koca memeler, uzun kirpikler, zor durumdaki küçük lı.ııum... Öyle bir şey değil. Eee... Onlar arabadayken bir şey söyleyememişti.

O zaman cevabının evet olduğunu kabul ediyorum. Derin bir iç çekti. Tanrı aşkına Ed... Yarın sabah kadının evine uğrayıp özür dileyecek ve bir işi t, ıkliğim söyleyecekti. Muhtemelen bunu anlardı. Neredeyse yabancı 121

Bir Artı Bir

bir adamla aynı arabayı paylaşmaktan o da rahatsızlık duyardı. Teklife tam olarak balıklama atlamamıştı.

Çocuğun tren parası için biraz para verecekti. Sonuçta kadının (adı Jess miydi?) vergisiz ve sigortasız bir arabayı kullanmaya kalkışması Ed'in suçu değildi. Kağıt üzerinde bakıldığında (polisler, tuhaf çocuklar, gece vakti yola çıkmalar) kadının başı beladaydı. Ve Ed Nicholls'ın hayatında artık daha fazla belaya ihtiyaç yoktu.

Kafasında bu düşüncelerle duş aldı, dişlerini fırçaladı ve haftalardır ilk defa doğru dürüst bir uyku

çektii. Saat dokuzu biraz geçerken arabayı bahçe kapısının önüne çekti. Aslında daha erken orada olacaktı ama evin yerini hatırlayamamıştı ve sosyal konutların robot

resim gibi birbirine benzeyen geniş bir sokak yığını olduğu düşünülürse, Seacole Caddesini tamyıncaya kadar yaklaşık otuz dakika boyunca kör gibi arabayla aşıağı yukarı gidip durmuştu.

Nemli, sakin bir sabahtı. Kaldırım boyunca sinsice ilerleyen, kuyruğu soru işareti gibi kıvrılmış sarı bir kedi dışında sokak boştu. Danehall gün ışığında biraz daha az sevimsiz görünüyordu ama yine de arabadan inince kapının kilitlenip kilitlenmediğini iki kez kontrol etmişti.

Başını kaldırıp pencerelere baktı. Üst kattaki odalardan birinde pembe beyaz bir flama asılıydı. Ön verandadan da iki asma sepet sallanıyordu. Yan evin yolundaki brandanın altında bir araba duruyordu. İşte o sırada evin kocaman köpeğini gören Ed, önceki akşam arka koltuğunda aynı canlının yayılışını gözlerinin önüne getirdi. Bu sabah tekrar arabaya bindiğinde köpeğin kokusunun hafif bir kalıntısı duruyordu.

Olur da köpek peşine düşerse diye bahçe kapısının kilidini tedbirli bir şekilde açtı ama

köpek sadece hafif bir ilgisizlikle koca kafasını çevirip yabancı otlarla kaplı bir ağacın gölgesine doğru 122

Jojo Moyes

lılcık yan yattı. Ardından da Ed belki gelip de karnını kaşır diye öıı ayağını yukarı kaldırdı. İten almayayım, teşekkürler, diyen Ed'in kafasında hazırladığı I ılı, iik konuşma dönüp duruyordu.

Kapının önüne geldi.

Merhaba, gerçekten özür dilerim ama işle ilgili çok önemli bir ,ıt çıktı ve korkarım önümüzdeki birkaç gün izin de alamayacağım. ıııa kızınızın Olimpiyat masraflarına biraz katkıda bulunmaktan ıııulluluk duyarım. Bence derslerine böyle sıkı çalışması çok güzel hlı şey. İşte, tren parası burada.

Kulağa dün gecekinden biraz daha az ikna edici geliyordu .i 11 ta yapacak bir şey yoktu. Kapıyı çalmak üzereyken yarısı iğneyle kapıya tutturulmuş, rüzgarda sallanmakta olan, yırtılmış bir not kağıdı gözüne çarptı:

FISHER, SENİ KÜÇÜK İNSAN İSRAFI, POLİSE EĞER BİRİ İti İ RAYA ZORLA GİRERSE BU KİŞİNİN SEN OLACAĞINI SÖY-İ EDİM VE SENİ İZLİYORLAR Ed doğrulurken kapı açıldı. Küçük kız orada duruyordu. Gözleri ni kısıp başını bir yana yatırarak, Her şeyimiz hazır, dedi. Annem gelmeyeceğinizi söyledi ama ben geleceğinizi biliyordum, bu yüzden saat ona kadar valizleri boşaltmasına izin vermeyeceğimi söyledim. Üstelik siz elli üç dakika erken geldiniz. Ki aslında İhi benim tahmin ettiğimden yaklaşık otuz üç dakika daha iyi. Ed gözlerini kırptırdı.

Anne! Kapıyı iterek açtı. Jess sanki yarı yolda aniden durmuş gibi koridorda dikiliyordu. Üzerinde yırtık bir kot pantolon ve kolları kıvrılmış bir gömlek vardı. Saçlarını tepeden tutturmuştu. Ülkeyi boydan boya geçmeye hazırlanan biri gibi görünmüyordu. Merhaba. Ed sıkılgan bir şekilde selam verdi.

Ah, merhaba. Jess başını iki yana salladı. O zaman Ed, çocuğun doğruyu söylediğini anladı, kadın gerçekten de Ed'in gel-

123

Bir Artı Bir

meşini beklemiyordu. Size kahve ikram ederdim ama dün gece yola çıkacağız diye son sütü de bitirmiştım.

Oğlan gözlerini ovuşturarak yanından geçti. Yüzü hala şişti ve şimdi morlardan ve sarılardan oluşan empresyonist bir renk yelpazesi gibiydi. Ed holde duran çanta ve çöp torbası yığınınına bakıp, Bunlardan hangilerini alıyoruz? diye sordu.

Hepsini, dedi küçük kız. Norman'ın battaniyesini de aldım. Jess bitkinlikle Ed e baktı. Ed dudaklarını aralasa da sesi çıkmamıştı. Koridor boyunca eskimiş kitaplar diziliydi.

Bu çantayı alabilir misiniz Bay Nicholls? Küçük kız çantayı eline tutuşturdu. Ben sabah kaldırmayı denedim çünkü Nicky şu anda eşya taşıyamıyor. Ama benim için çok ağır.

Tabii. Ed kendini eğilirken buldu ama çantayı kaldırmadan önce bir an öyle kaldı. Bunu nasıl yapacaktı?

Bakın. Bay Nicholls... Jess önünde duruyordu. O da en az Ed kadar rahatsız görünüyordu. Bu yolculuk konusu...

Tam o anda ön kapı çarparak açıldı. Üzerinde eşofman altı ve tişört olan bir kadın, elinde havaya kalkmış bir beyzbol sopasıyla duruyordu.

Elindekileri bırak! diye gürledi kadın. Ed donakaldı. Ellerini havaya kaldır! Nat! diye bağırdı Jess. Adama vurma!

Ed ellerini yavaşça kaldırdıktan sonra dönüp kadına baktı. Ne oluyor... Kadın, Ed'in arkasında duran Jess'e baktı. Jess? Aman Tanrım. Evinde biri var sandım.

Evimde biri var, evet. Ben varım.

Kadın sopayı indirip dehşet içinde Ed'e baktı. Aman Tanrım. Şey... çok özür dilerim. Ön kapıyı gördüm ve doğruyu söylemek gerekirse sizi hırsız sandım. Sizi şey zannettim... Sinir bozuklu-

124

Jojo Moyes

guulan gülmeye başladı, sonra sanki Ed onu göremiyormuş gibi ın ılı bir surat ifadesiyle Jess e baktı. Kim zannettiğimi biliyorsun. Ed tuttuğu nefesini bıraktı. Kadın sopayı arkasına saklayıp gülümsemeye

çalıştı. Buraların nasıl olduğunu bilirsiniz.

Ed geriye doğru bir adım atıp başını hafifçe salladı. Pekala... İt'iim gidip telefonumu almam lazım.

Arabada unutmuşum da. Ellerini kaldırarak kadının yanından geçip araba yoluna doğru yöneldi. Arabanın kapısını açıp kapattı, sonra sırf bir şey yapmış olmak için tekrar kilitledi. Kulaklarındaki çınlamayı bastırarak ıloğru düzgün düşünmeye çalışıyordu. Bas git işte, dedi hafif bir m's. Hemen, şimdi git. Onu bir daha görmek zorunda da değilsin. Şu anda buna ihtiyacın yok.

Ed düzeni severdi. Sırada neyin geleceğini bilmek isterdi. Ancak I m 1 kadının hayatındaki her şey bir tür... sınırsızlık halini yansıtıyor ve bu da onu rahatsız ediyordu.

Yolun yarısına geldiğinde aralık kapının arkasından konuşmaları duydu, sesleri küçük bahçeye kadar geliyordu.

Adama hayır diyeceğim.

Yapamazsın Jess. Bu oğlanın sesiydi. Neden?

Çünkü durum çok karışık. Ben onun yanında çalışıyorum. Adamın evini temizliyorsun. Aynı şey değil.

Hem... onu tanımıyoruz. Tanzie'ye tanımadığı adamların arabasına binmemesini söyleyip sonra tam olarak aynı şeyi nasıl yapabilirim?

Adam gözlük takıyor. Seri katil olacak hali yok.

Bunu Dennis Nilsen'in kurbanlarına söyle. Ve Harold Shipman'ın. Çok fazla seri katil tanıyorsun, sorun bu. Eğer adam kötü bir şey yaparsa Norman'ı üzerine salarız. Yine oğlanın sesiydi.

Tabii ya. Çünkü Norman geçmişte ailemizi koruma konu-.1111da çok yararlı oldu.

125

Bir Artı Bir

Bay Nicholls bunu bilmiyor ama, değil mi?

Bak. Adam tanımadığım herifin biri. Muhtemelen dün bu dramatik olaylara istemeden yakalanıverdi. Adamın da bunu yapmak istemediği çok bariz. Biz sadece. . . sadece Tanzie'ye alıştırma alıştırma söyleriz.

Tanzie. Ed, kızın bahçede koşuşturmasını izledi, saçları arkasında uçuşuyordu. Yarı köpeğe yarı Tibet öküzüne benzeyen hayvanın, arkasında salya izi bırakarak paytak paytak tekrar kapıya doğru gitmesini izledi.

Yolculuğun büyük bir bölümünde uyusun diye köpeği yoruyorum. Kız nefes nefese önünde belirmişti. Doğru.

Benim matematiğim gerçekten çok iyidir. Üst düzey matematik dersi alabileceğim bir okula gidebilmek için para kazanabileyim diye olimpiyatlara gidiyoruz. Benim adımın ikili koda dönüştürülmüş hali ne biliyor musunuz?

Ed ona baktı. Tanzie senin tam adın mı? Hayır. Ama bunu kullanıyorum.

Ed yanaklarını şişirip içindeki havayı boşalttı. Hımm. Pekala. 01010100 01100001 01101110 01111010

01101001 01100101 00001101 00001010 00001101 00001010.

En sonda 1010 mu dediniz? Yoksa 0101 mi? 1010 tabii ki. Bu oyunu Ronan'la oynardı.

Vaaay! Gerçekten de doğru söylediniz. Sonra yanından geçip kapıyı itti. Ben İskoçya'ya hiç gitmedim.

Nicky bana orada yabani haggiş sürüleri olduğunu söyleyip duruyor. Ama yalan değil mi? Bildiğim kadarıyla öyle, dedi Ed.

2 İskoçya'da yaşadığı düşünülen mitolojik bir

yaratık, (ç. n.) 126 Jojo Moyes

Tanzie ona baktı. Sonra yüzü aydınlandı ve aynı anda neşeyle kıkırdadı. Ve Ed o anda İskoçya yolcusu olduğunu fark etti.

Kapıyı iterek açtığı anda iki kadın sustu. Bakışları Ed'in birer eline aldığı çantalara indi. Gitmeden birkaç eşya almam lazım, dedi kapıyı arkasından açarken. Bu arada Gary Ridgway'i unuttun.

Green River Katili. Ama merak etmeyin, onların hepsi miyoptu. Ben hipermetropum. Şehirden çıkmaları yarım saat sürdü. Yokuşun başında trafik ışıkları sönmüştü ve bunun üzerine bir de Paskalya tatili trafiği eklenince yolculukları aksi ve yavaş bir seyir haline dönüşmüştü. Jess yanında, sessiz ve rahatsız bir halde oturuyordu. Ellerini dizlerinin arasına sıkıştırmıştı.

Ed klimayı açtı ama klima, köpeğin kokusunu bastırmaya yetmedi. Bu yüzden klimayı kapatıp onun yerine dört camı da açarak yol aldılar. Tanzie durmaksızın çene çalıyordu. Daha önce İskoçya'ya gittiniz mi?

Nerelisiniz?

Orada eviniz var mı?

O zaman neden burada kalıyorsunuz?

Halletmesi gereken bazı işler olduğunu söylemişti. Böylesi, yedi yıldı kadar hapis cezası bekliyorum, demekten daha kolaydı bu. Karınız var mı?

Artık yok.

Onu aldattınız mı?

Tanzie! diye araya girdi Jess.

Ed gözlerini kırıştırdı ve dikiz aynasına baktı. Hayır.

127

Bir Artı Bir

Jeremy Kyle programında birileri genellikle hep aldatıyor. Bazen başka bir bebekleri oluyor ve DNA testi yapmak zorunda kalıyorlar. Ve genellikle doğru çıktığında kadın birini dövmek istiyormuş gibi görünüyor. Ama çoğunlukla ağlamaya başlıyorlar.

Tanzie gözlerini kısarak camdan dışarı baktı.

Bu kadınlar çoğunlukla biraz deli oluyor. Çünkü adamların hepsinin başka birinden çocuğu var. Ya da bir sürü kız arkadaşları. Yani istatistiksel olarak tekrar aldatmaları mümkün. Ama kadınların hiçbiri istatistikleri düşünüyormuş gibi görünmüyor. Ed navigasyon cihazına bakarak, Ben Jeremy Kyle'ı pek izlemiyorum, dedi.

Ben de izlemiyorum. Sadece annem çalışırken Nathalie'nin evine gittiğim zamanlarda görüyorum.

Nathalie temizliğe gittiği zaman programı kaydediyor, böylece akşamları izleyebiliyor. Haricî belleğinde kırk dört bölüm var.

Tanzie... dedi Jess. Bence Bay Nicholls muhtemelen dikkatini yola vermek istiyordur. Önemli değil.

Jess bir tutam saçını parmağına doluyordu. Ayaklarını koltuğun üzerine toplamıştı. Ed insanların, ayaklarını koltukların üzerine koymasından gerçekten nefret ederdi. Ayakkabılarını çıkarmış olsalar bile.

Peki, karınız sizi neden terk etti?

Tanzie!

Kibarlık ediyorum. Kibarca sohbet etmenin güzel bir şey olduğunu söylemiştin. Kusura bakmayın, dedi Jess.

Gerçekten. Önemli değil. Ed dikiz aynasından Tanzie'ye baktı. Çok fazla çalıştığımı düşündü. Jeremy Kyle'da bunu hiç söylemiyorlar.

128

Jojo Moyes

Trafik açılmıştı. Çift yönlü yolda ilerlemeye koyuldular. Güzel bir gündü, Ed'in içinden sahil

yolundan gitmek gelmişti ama tekrar I ra fiğe yakalanma riskine girmek istemedi. Köpek mızırdanıyordu, oğlan dünyayı unutmuş gibi başını eğmiş Nintendo oynuyordu,

Tanzie ise suskunlaşmıştı. Radyoyu, bir pop müzik kanalını açtı ve bir iki dakikalığına yolculuğun sorunsuz geçebileceğine inanmaya başladı. Eğer çok fazla trafik olmazsa sadece hayatının bir gününü harcamış olacaktı. Ve bu da evde kapanıp kalmaktan daha iyiydi. GPS'e göre eğer trafikte sıkışıp kalmazsak yol yaklaşık sekiz uat sürecek, dedi. Otoyoldan gidersek mi?

Eee, evet. Ed sola baktı. Sınıfının en iyilerinden biri olan bir Audi'nin bile kanatları yok. Şaka yaptığını göstermek için gülümsemeye çalıştı ama Jess bala ciddiye.

Ah, küçük bir sorun var.

Sorun mu?

Eğer hızlı gidersen Tanzie'yi araba tutabilir. 'Hızlıdan kastın ne? Seksen mi? Doksan mı? Hımm... aslında elli.

Tamam, belki de kırk.

Ed dikiz aynasına baktı. Ona mı öyle geliyordu yoksa çocuğun iniği biraz solmuş muydu? Eli köpeğin başında, pencereden dinin bakıyordu. Kırk mı? Yutkundu. Şaka yapıyorsun, değil mi? Iskoçya'ya çevre yollarından gitmemiz gerektiğini mi söylüyorsun? Hayır, şey belki... Bakın, belki büyüdükçe bu huyu geçmiştir. Ama arabayla çok fazla seyahat etmiyor ve eskiden bu konuda ı idili sorun yaşıyorduk. Ve... ben sadece güzel arabayı batırmak İlemediğim için söylemek istedim.

Ed tekrar dikiz aynasına baktı. Yan yollardan gidemeyiz, bu çok saçma. Oraya varmamız günler sürer.

Çocuğa da bir şey ol-

129

Bir Artı Bir

ma/, . İhı aı aba son model. Ödüllü süspansiyon sistemi var. İçinde kimsenin midesi bulanmaz. Jess dosdoğru önüne baktı. Çocuğun yok, değil mi? Niye sordun?

Öylesine.

Arka koltuğu dezenfekte edip şampuanlamak yirmi beş dakika sürdü ve o zaman bile Ed ne zaman başını içeri soksa hafif bir kustumuk kokusu alıyordu. Jess petrol istasyonunda bir kova alıp çocukların çantalarından birine koyduğu şampuanı kullandı. Nicky garajın yanındaki bankette oturmuş, bir çift büyük boy güneşliğin altında saklanmıştı. Tanzie ise köpekle birlikte oturmuş, bir top kağıt mendili veremli gibi ağzına tutuyordu.

Jess, Çok özür dilerim, deyip duruyordu. Kolları sıvanmış, yüzüne kaskatı bir ifade çökmüştü. Önemli değil. Temizleyen sensin ne de olsa.

Daha sonra arabanızı temizletmek için para vereceğim.

Ed bir kaşım kaldırarak Jess'e baktı. Çocuklar tekrar oturduklarında ıslanmasınlar diye koltuğun üzerinde plastik çöp torbası seriyordu.

Peki, tamam, yapacak bir şey yok. Koku zamanla geçer zaten. Biraz sonra tekrar arabaya bindiler. Kimse kokudan bahsetmedi. Ed camını sonuna kadar indirdiğinden emin olduktan sonra GPS'i yeniden kurmaya başladı.

Pekala, dedi. İstikamet İskoçya. Yan yollardan gideceğiz. Ardından varış yeri düğmesine bastı. Glasgow mu Edinburgh mı? Aberdeen.

Ed, Jess'e baktı.

130

Jojo Moyes

Aberdeen. Tabii ya. Umutsuzluğunun sesine yansımaya rıngel olmaya çalışarak arkaya baktı. Herkesin keyfi yerinde mi? Su ister misiniz? Mide bulantısı için poşetler hazır mı? Güzel. O lı.ilde gidelim.

Ed tekrar yola çıkarken kız kardeşinin sesini duyar gibi oldu. UAIHAHAH Ed! Cezam buldun!

Portsmouth'u geçtikten biraz sonra yağmur yağmaya başladı. Ed a ika yollardan geçip yol boyunda hızı otuz sekizde sabit tuttu. Kapatacak gücü bulamadığı bir santimlik cam aralığından içeriye İm e ince yağmur damlaları düşüyordu. Yolculuk boyunca ayağını gaz pedalının üzerine çok bastırmamaya çalışmak zorunda olduğunu fark etti. Bu hızda gitmek işkence gibiydi, kaşınan bir yerinizi kaşıyamamaya benziyordu.

Sonunda hız kontrol özelliğini açtı.

Neredeyse bisiklet hızıyla gittikleri düşünülürse artık Jess'i yaktırmadan inceleyecek zamanı vardı. Jess sessizliğini koruyordu. Sanki Ed onu kızdıracak bir şey yapmış gibi, başı çoğu zaman diğer tarafa dönüktü. Ed şimdi onu evinin koridorunda, çenesini yukarı kaldırıp para isterken hatırlayabiliyordu.

Hala onun aşağılık bir herif olduğunu düşünüyor gibiydi. Haydi ama, dedi Ed kendi kendine. En fazla iki gün. Sonra onları bir daha görmem gerekiyor. Kibarlığımızı koruyalım.

Eee... temizliğe gittiğin çok ev var mı? Jess hafifçe kaşlarını çattı. Evet.

Düzenli müşteriniz çok mu? Haliyle.

Peki eskiden... Yani yapmak istediğin iş bu muydu? Çocukken evlere temizliğe gitmeyi hayal edip etmediğimi ini soruyorsun? Sanki Ed'in bu soruyu ciddi ciddi sorup sormadığını kontrol edermiş gibi bir kaşım kaldırmıştı. Hımm, hayır.

Bir Artı Bir

Profesyonel dalgıç olmak istiyordum. Ama sonra Tanzie doğdu ve bebek arabasıyla birlikte dalabilmenin bir yolunu bulamadım. Tamam, aptalca bir soruydu.

Jess burnunu ovuşturdu. Hayal ettiğim iş bu değil, evet. Ama fena değil. Çocukların yakınında çalışabiliyorum ve temizliğini yaptığım insanların çoğunu seviyorum.

Çoğunu.

Geçimini sağlayabiliyor musun?

Jess beyninden vurulmuşa döndü. Ne demek istiyorsun? Az önce söylediğim şeyi. Geçimini sağlayabiliyor musun? Kazançlı bir iş mi?

Jess başını diğer tarafa çevirdi. İdare ediyoruz. Hayır etmiyoruz, dedi Tanzie arkadan.

Tanzie!

Her zaman paramızın yetmediğini söylüyorsun. O lafin gelişi. Jess kızardı.

Peki, siz ne iş yapıyorsunuz Bay Nicholls? diye sordu Tanzie. Bilgisayar yazılımı yapan bir şirkette çalışıyorum. Ne demek olduğunu biliyor musun?

Tabii ki.

Nicky başını kaldırdı. Ed, dikiz aynasından onun kulaklıkları çıkarmasını izledi. Oğlan onun baktığını fark edince bakışlarını çevirmişti.

Oyun mu tasarlıyorsunuz?

Hayır, oyun değil.

Ne peki?

Şey, son birkaç yıldır bizi üzerimizde hiç para taşımayacağımız bir düzene bir adım daha yaklaştıracığını umduğumuz bir yazılım üzerinde çalışıyoruz.

Jojo Moyes O nasıl oluyor?

Eee, bir şey aldığında veya fatura ödediğinde telefonunu gösteriyorsun, telefonun arkasında barkot gibi bir şey oluyor ve her işlem yaptığında bir sterlinin sıfır nokta sıfır biri kadar küçük bir lıılar ödüyorsun.

Ödeme yapmak için para mı ödeyeceğiz yani? dedi Jess. kimse bunu istemez.

Orada yanılıyorsun. Bankalar bu işe bayılıyor. Satıcıların da hoşuna gidiyor çünkü kartlar, nakit, çekler vs. yerine onlara tek bir -.istem sunuyor ve işlem başına kredi kartında ödediğinden daha az ödüyorsun. Yani iki tarafın da işine geliyor.

Bazılarımız çok zor durumda kalmadıkça kredi kartı kullanmıyoruz.

O zaman sistem sadece banka hesabına bağlanır. Senin hiçbir şey yapman gerekmeyecek. Yani eğer bankalar ve satıcılar bu sisteme geçerse seçme şansını kaybediyor.

Ona daha çok yolumuz var.

Kısa bir sessizlik oldu. Jess, dizlerini çenesine doğru çekip kollarını bacaklarına sardı. Yani aslında zenginler, bankalar ve satıcılar daha zengin, fakirler daha fakir oluyor.

Şey... teoride belki. Ama işin güzelliği şu. O kadar küçük bir tutar ki fark etmiyorsun bile. Ve sistem çok kullanışlı olacak. Jess seçemediği bir şey mırıldandı. Ne kadar demiştiniz? dedi Tanzie.

Bir peniden biraz daha az. Günde kaç işlem oluyor?

Yirmi, belki elli... Sizin ne kadar yaptığınıza bağlı. Yani günde elli peni.

133

Bir Artı Bir

Kesinlikle. Hiçbir şey.

Haftada üç buçuk sterlin, dedi Jess.

Yılda yüz seksen iki sterlin, dedi Tanzie. Tabii işlem ücreti gerçekten yaklaşık bir peni ise. Ve artıyıl değilse.

Ed bir elini direksiyondan kaldırdı. Taş çatlasın o kadar. Sen bile buna çok diyemezsin. Jess koltuğunda döndü. Yüz seksen iki sterlin bizim için neye karşılık geliyor Tanzie?

Süpermarketten iki okul pantolonu, dört okul üstü, bir çift ayakkabı. Bir eşofman takımı ve beş tane beyaz çorap. Eğer bunları süpermarketten alırsan seksen beş sterlin ve doksan yedi peni yapar. Yüz sterline ise tam olarak 9.2 günlük mutfak malzemesi alınır, tabii misafir gelip gelmeyeceğine ve annemin bir şişe şarap alıp almayacağına göre değişir.

Şarap da süpermarketin markasından olacak. Tanzie durakladı. Ya da D grubu evler için bir aylık belediye vergisi. Biz D grubuyduk, değil mi anne?

Evet, öyleyiz. Eğer grubumuzu değiştirmezlerse.

Ya da Kent'teki tatil köyünde sezon dışında üç günlük tatil. KDV dahil yüz yetmiş beş sterlin. Öne eğildi. Geçen sene oraya gittik. Annem, adamın perdelerini onardığı için bir gece fazladan bedava kaldık. Üstelik su kaydırakları da vardı.

Yine kısa bir sessizlik oldu.

Ed konuşmak üzereyken Tanzie'nin başı iki ön koltuğun arasında tekrar belirdi. Ya da mevcut ücret tarifesi üzerinden hesaplıysak annemin dört yatak odalı bir evin tam bir aylık temizliğinden kazandığı para eder, çarşafın ve havluların yıkanması da dahil. Bu da üç saat temizlik, bir nokta üç saat de çamaşır hizmeti yapar. Tanzie bunları söyledikten sonra memnuniyetle arkasına yaslandı.

Üç kilometre gittiler, T şeklindeki bir yol ayrımından sağa döndüler, oradan da sola dönüp dar bir yola çıktılar. Ed bir şeyler

134

Jojo Moyes

toy İçmek istiyordu ama sesini geçici bir süreliğine kaybetmiş gibiydi. Arkasındaki Nicky tekrar kulaklıklarını takıp başını çevirdi. (iiiıneş kısa süreliğine bir bulutun arkasına gizlendi.

Jess çıplak ayağını ön panonun üzerine koyup müziği açmak İç in eğilerek, Yine de... dedi. İşlerinizin gerçekten iyi gitmesini umalım, değil mi?

12

Jess

Jess'in büyükannesi her zaman, Mutlu bir hayatın anahtarı, geçmişi çabuk unutmaktır derdi. Kuşkusuz bu, büyükannesi bunayıp da nerede yaşadığını unutmadan önceydi ama Jess onun ne demek istediğini anlamıştı. O parayı unutmak zorundaydı. Yaptığı şeyin iistüne bu kadar düşünürse Bay Nicholls'la aynı arabanın içinde I ıklı kalmışken asla sağ çıkamazdı. Marty ona hiç rol yapamadığını söylerdi. Duyguları sakın bir su birikintisinin üzerindeki yansımalar gibi yüz hatlarının üzerinde süzülürdü. Birkaç saat içinde ağzından bir

itiraf çıkacaktı. Ya da gerginlikten aklını kaçıracak veya tırnaklarıyla döşemenin parçalarını yolmaya başlayacaktı.

Arabada oturup Tanzie'nin çene çalmasını dinledi ve kendi kendine, adam ne yaptığının farkına bile varmadan parayı geri ödemenin bir yolunu bulacağını söyledi. Tanzie'nin kazanacağı paradan alacaktı. Onu nasılsa bir şekilde telafi ederdi. Evet, sonuçta Ed sadece onları bir yerlere götürmeyi teklif etmiş bir adamdı ve şimdi yapması gereken şey onunla nazikçe sohbet etmektir.

Belirli aralıklarla arkada oturan iki çocuğa bakıp, başka ne yapabilirdim ki, diye düşündü.

Arkasına yaslanıp yolculuğun tadını çıkarmak zor olmasa gerekti. Taşra yollarının kenarı yaban çiçekleriyle çevriliydi ve yağmur

İtli Artı Bir

ılıırup bulutlar çekildiğinde 1950'lerin tebrik kartları gibi masmavi bir gökyüzü ortaya yıkılmıştı. Tanzie'yi tekrar araba tutmadı ve evden uzaklaştıkları her kilometrede Jess omuzlarının biraz olsun gevşeyerek yavaş yavaş indiğini fark ediyordu. En son biraz olsun gevşediğini hissettiği zamandan bu yana aylar geçtiğini fark etti. Bugünlerde hayatının arka planında durmak bilmeyen bir davul ritmi vardı: Fisherlar bundan sonra ne yapacaktı? Nicky'nin kafasından neler geçiyordu? Tanzie meselesini nasıl çözüme kavuşturacaktı? Ve bütün bunların altında çalan o güçlü bas sesi duyabiliyordu: Para. Para. Para.

Bay Nicholls, İyi misin? diye sordu.

Düşüncelerinden sıyrılan Jess, İyiyim, teşekkürler, diye mırıldandı. Birbirlerine tuhaf bir sıklıkla kafa salladılar. Adam hala biraz gergindi. Ara sıra kasılan çenesinden, direksiyonun üzerindeki parmaklarının boğumlarından açıkça anlaşılıyordu bu. Jess, Bay Nicholls'ın onları götürme kararının arkasında ne gibi bir sebep yattığını bilmiyordu ama adamın pişman olduğundan gayet emindi. Eee, acaba tıkırdamayı bırakman mümkün mü? Tıkırdamak mı?

Ayağınla. Ön panoya

vurarak. Jess durdu.

Gerçekten dikkat dağıtıcı da.

Ayağımı tıkırdatmayı bırakmamı mı istiyorsun?

Adam doğruca, başını çevirmeden ön camdan bakıyordu. Evet. Lütfen.

Jess ayaklarını indirdi ama rahat edemedi. Bir süre sonra ayaklarını kaldırıp koltukta kıvrıldı ve başını cama yasladı.

Elin.

Ne?

Elin. Şimdi de dizine vuruyorsun.

138 r

fojo Moyes

Jess farkında olmadan dizine vuruyordu.

Sen araba kullanırken hiçbir şekilde tıkırdamam mı ge-1 ekliyor? Öyle bir şey demiyorum. Ama bu tıkırtı gerçekten odaklanmamı

zorlaştırıyor. Vücudumun herhangi bir bölümünü hareket ettiğimde araba kullanamıyor musun? Öyle değil.

Ne o zaman?

Bu tıkırtı. Ben sadece... tıkırtı sesini... sinir bozucu buluyorum.

Jess derin bir nefes aldı. Çocuklar, kimse kıpırdamasın. Tamam mı? Bay Nicholls'ı sinir etmek istemeyiz.

Ed ılımlı bir tonla, Çocuklar yapmıyor, dedi. Sadece sen. Gerçekten de çok kıpırdanıyorsun anne.

Sağ ol Tanzie. Jess ellerini önünde tutup birbirine kenetledi. (Murup dişlerini sıktı ve kıpırdamadan durmak için çabaladı. Gözlerini kapatıp para konusunun, Marty'nin aptal arabasının, çocuklarla ilgili endişelerinin aklından çıkarak kilometrelerle birlikte uçup gitmelerini bekledi. Ve açık camdan gelen esinti yüzünde dalgalanıp müzik kulaklarını doldururken, sadece kısa bir an için, tümüyle farklı bir tür yaşam süren bir kadın gibi hissetti kendini.

Oxford'un dışında bir yerlerde, bir barda öğle yemeği için durup arabadan indiler ve eklemlerini çıtlatıp ağrımış uzuvlarını esnettiler. Bay Nicholls bara girip gözden kayboldu. Jess bir piknik masasına oturup o sabah gerçekten de birinin onları götüreceği ortaya çıktığında aceleyle hazırladığı sandviçleri açtı.

.139.

Bir Artı Bir

Nicky geri gelip iki ekmek diliminin arasını açarak ters ters, Marmite mi? diye sordu. Acelem vardı.

Başka bir şeyimiz var mı?

Reçel var.

Nicky iç çekip torbaya uzandı. Tanzie bankın ucunda oturmuş çoktan matematik kağıtlarına gömülmüştü. Arabada okuyamıyordu çünkü midesini bulandırıyor bu yüzden her türlü çalışma fırsatından yararlanmak istiyordu. Jess, onun derin bir konsantrasyon içinde alıştırma kitabının üzerine cebir denklemleri çiziktirmesini izledi ve yüzüncü kez kızının hangi gezegenden geldiğini merak etti.

Bay Nicholls elinde bir tepsiyle gelerek, İşte, dedi. Bir şeyler içmek hepimize iyi gelir diye düşündüm. İki şişe kolayı çocuklara doğru itti. Ne istediğinizi bilmiyordum, onun için farklı çeşitler aldım. Birazcık elma suyunu andıran bir şişe İtalyan birası, bir kadeh beyaz şarap, başka bir çeşit kola, limonata ve bir şişe portakal suyu almıştı. Kendisi sade soda içiyordu. Ortada farklı aromalı çeşitleriyle cips paketleri de vardı.

Bunların hepsini mi aldınız?

Sıra vardı. Tekrar geri gelip sormakla uğraşamazdım. Benim.. üzerimde o kadar nakit yok. Sadece içecek bir şeyler getirdim. Size ev almadım.

O sırada telefonu çaldı. Telefonu alıp bir elini ensesine bastırarak, otoparkın diğer tarafına doğru ilerledi.

Giderken bir yandan da konuşuyordu.

Bizim sandviçlerimizden ister mi, diye sorayım mı? diye sordu Tanzie.

3 Maya özünden yapılan ve genellikle ekmeğe sürülerek yenen bir tür vitaminli yiyecek, (ç. n.)

140

Jojo Moyes

Jess, bir eli cebinde ilerleyen ve sonra da gözden kaybolan Bay Nicholls'ı izledi. Şimdi değil.

Nicky hiçbir şey söylemedi. Jess ona en çok neresinin acıdığı sorduğunda sadece mırıldanarak iyi olduğunu söyledi.

Gececek, dedi Jess elini uzatarak. Gerçekten. Bu sırada biraz ara vereceğiz, Tanzie'nin

işlerini halledeceğiz ve ne yapacağımıza bakacağız. Bazen kafandakileri çözmek için biraz uzaklaşmak gerekir. O zaman her şey daha da netleşir.

Sorunun kafamın içindekiler olduğunu sanmıyorum.

Jess, Nicky'ye ağırı kesicilerini verdi ve onları kolayla birlikte içmesini seyretti.

Kambur durup ayaklarını sürüyen Nicky köpeği yürüyüşe çıkardı. Jess, Nicky'nin yanında sigara olup olmadığını merak etti. Yirmi kilometre önce Nintendo'nun şarjı bittiği için canı sıkındı. Jess, onun herhangi bir oyun cihazına yapışık ikiz gibi bağlı olmadığı zamanlarda kendi kendine ne yapacağını bildiğinden emin eğildi. Birlikte onun sessizce ilerleyişini izlediler.

Jess, Nicky'nin zaten az olan tebessümlerinin giderek istikrarlı bir şekilde daha da azalmasını, onun ihtiyathlıgım, odasından çıktığı ender saatlerde sudan çıkmış balık gibi solgun ve savunmasız halini

düşündü. O hastanedeki yüzünü düşündü; kabullenmiş, i ladesiz... Ancak en mutsuz çocuğun kadar mutlusundur, sözünü kim söylemişti?

Tanzie kağıtlarının üzerine eğildi. Sanırım ben genç olunca başka bir yerde yaşayacağım. Jess ona baktı. Ne?

Sanırım üniversitede yaşayabilirim. Gerçekten Fisherların yakınında büyümek istemiyorum. Çalışma kitabına bir sayı karaladı, sonra bir hanesini silip yerine dört yazdı. Beni biraz korkutuyorlar, dedi usulca. 141 Bir Artı Bir Fisherlar mı?

Onlarla ilgili bir kabus gördüm.

Jess yutkundu. Onlardan korkmama gerek yok, dedi. Sadece aptal oğlanlar işte. Onların yaptığını korkaklar yapar ancak. Bir hiçler.

Onlar kendilerini bir hiç gibi görmüyorlar ama.

Tanzie, onlar konusunda ne yapacağımı düşüneceğim ve bu durumu düzelteceğiz. Tamam mı? Kabus görmene gerek yok. Ben halledeceğim.

Sessizce oturdular. Uzaktan gelen bir traktör sesi dışında yol sessizdi. Başlarının üzerindeki sonsuz mavilikte kuşlar dönüp duruyordu. Bay Nicholls ağır adımlarla geri geldi. Sanki bir şeyi çözmüş gibi duruşu dikleşmişti ve telefonu kavrayan elleri gevşemişti. Jess gözlerini ovuşturdu.

Sanırım karmaşık denklemleri bitirdim. Görmek ister misin?

Tanzie sayılara dolu bir sayfayı kaldırdı. Jess, kızının sevimli ve samimi yüzüne baktı. Uzanıp Tanzie'nin burnunun üzerindeki gözlükleri düzeltti. Evet, dedi kocaman bir gülümsemeye. Karmaşık denklemlere bakmayı kesinlikle çok isterim.

Yolculuklarının bir sonraki ayağı iki buçuk saat sürdü. Bay Nicholls yolculuk boyunca iki telefon görüşmesi yaptı: Bir kere Gemma adında bir kadından telefon gelmiş, Bay Nicholls görüşmeyi kısa kesmişti. Diğeri ise kesinlikle işle ilgiliydi. Bir benzin istasyonuna girdikten hemen sonra İtalyan aksanlı bir kadın aradı ve, Edu- ardo, bebeğim, sözünden sonra Bay Nicholls telefonu eller serbest tutacağından koparırcasına alarak

dışarıya çıktı. Hayır, Lara... dedi arabadakilere arkasını dönerek. Bunu konuşmuştuk... Eh, avukatın yanılıyor... Hayır, bana ıstakoz demen kesinlikle durumu değiştirmeyecek.

142

Jojo Moyes

Nicky bir saat boyunca uyudu. Mavi siyah saçları, şişmiş elmacık kemiklerinin üzerine dökülmüştü; yüzü uyurken endişesizdi. Tanzie alçak sesle şarkı söyleyerek köpeği okşuyordu. Norman uyuyordu, birkaç kez yüksek sesle osurup arabayı kokusuyla doldurmuştu. K i n i se şikayetçi değildi. Hatta bu koku, kalmış kustumuk kokusunu maskeliyordu.

Nihayet büyük bir merkeze vardıklarında Bay Nicholls, Çocukla ıa yemek almak gerekir mi? diye sordu. Her yarım kilometrede bir devasa, parlak ofis blokları çıkıyordu karşılına. Önlerinde loss'in hiç duymadığı şirketlerin isimleri vardı: Accsys, Technologica, Avanta. Yollarda, sonu gelmek bilmeyen otoparklar sıralanıyordu. Kimse yürümüyordu.

McDonald's bulabiliriz. Bu civarda tonla olması

lazım. Biz McDonald's'dan yemek yemeyiz, dedi Jess.

McDonald's'dan yemez misiniz?

Hayır, istersen bir daha söyleyebilirim. Biz McDonald's'tan yemeyiz. Vejetaryen misiniz?

Hayır. Sadece bir süpermarket bulabilir miyiz? Sandviç yapacağım. Eğer konu paraysa, McDonald's muhtemelen daha ucuzdur.

Sorun para değil.

Jess ona söyleyemiyordu: Bekar bir anne olarak yapamayacağı bazı şeyler vardı. Bunlar aslında herkesin bekar bir anneden beklediği şeylerdi: İşsizlik parası almak, sigara içmek, belediyenin sığınma evinde yaşamak, çocuklarını McDonald's'tan doyurmak. Bazı şeyler elinde değildi ama bazıları elindeydi.

Ed Nicholls bakışlarını ileriye sabitleyerek hafifçe ofladı. Tamam, peki, kalacak bir yer bulup yanında restoranı var mı diye bakarız.

Şey, aslında biz arabada uyuruz diye planlamıştım.

.143.

Bir Artı Bir

Bay Nicholls arabayı yolun kenarına çekip ona baktı. Arabada uyumak mı?

Utanç duygusu Jess'i huysuzlaştırıyordu. Yanımızda Norman var. Oteller onu almaz. Biz böyle iyiyiz.

Bay Nicholls telefonunu çıkarıp ekrana dokunmaya başladı. Köpekleri kabul eden bir yer bulurum. Biraz daha gitmemiz gerekse bile buralarda öyle bir yer olması lazım.

Jess yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. Aslında... bakmasan daha iyi. Adam telefona dokunmaya devam etti.

Gerçekten. Biz... Otel odasını karşılayacak paramız yok. Bay Nicholls'ın parmağı telefonun üzerinde sabit kaldı. Ama bu delilik. Arabamda uyuyamazsınız.

Bize bir şey olmaz. Rolls'ta uyuyacaktık zaten. Yorganları bu yüzden getirdim. Tanzie arka koltuktan onları izliyordu.

Günlük bütçem belli. Bu bütçeye bağlı kalmalıyım. Eğer sizin için sorun olmazsa. Yemek için günde on iki sterlin. O da maksimum.

Bay Nicholls ona sanki deliymiş gibi baktı.

Senin otel bulmana engel olmuyorum, diye ekledi Jess. Aslında öyle yapmasını tercih edeceğini söyleyemedi tabii.

Bay Nicholls en sonunda, Bu delilik, dedi.

Sonraki birkaç kilometre boyunca sessizlik içinde yola devam ettiler. Bay Nicholls oldukça öfkeli görünüyordu. Jess tuhaf bir şekilde bunu eski haline tercih ediyordu. Ve eğer Tanzie Olimpiyatta görünüşe göre herkesin beklediği kadar iyi sonuç alırsa kazandığı paranın birazını tren biletine harcayabilirlerdi.

Dönüşte Bay Nicholls'la ol- 144 Jojo Moyes

mama ihtimali ona kendini öyle iyi hissettirdi ki adam Travel Inn < ileli'nin önüne park ettiğinde hiçbir şey demedi.

Bay Nicholls, Bir dakikaya dönerim, deyip yürüyerek parkı geçti. Anahtarlarını yanına almış, sabırsızlıkla elinde sallıyordu.

Tanzie gözlerini ovuşturup etrafa bakınarak, Burada mı ka-lıyoruz? diye sordu. Bay Nicholls kalıyor. Biz arabada yatacağız. Maceralı olacak! dedi Jess.

Kısa bir sessizlik oldu. Nicky ofladı.

Jess onun rahatsız olduğunu biliyordu. Ama başka ne yapabiliirdi ki? Sen arkada

uzanabilirsin. Tanzie ve ben önde uyuruz. Bir şey olmaz.

Bay Nicholls ellerini akşam güneşine karşı siper olarak kullanarak geri geldi. Jess, adamın üzerinde o gece barda giydiği kıyafetin lam olarak aynısı olduğunu fark etti.

Bir boş odaları kalmış. O da çift kişilik. Siz orada kalabilirsiniz. Ben yakınlarda başka bir yer var mı diye bakacağım.

Yo, hayır, dedi Jess. Sana söyledim. Artık senden başka bir şey kabul edemem.

Bunu senin için yapmıyorum. Çocukların için yapıyorum. Jess biraz daha ılımlı konuşmaya çalışarak, Hayır, dedi. Çok naziksin ama biz burada iyiyiz.

Bay Nicholls elini saçlarına götürdü. Bak, hastaneden yeni çıkmış bir çocuğun beş metre ötede bir arabanın arka koltuğunda uyduğunu bilerek otel odasında kalamam. En azından Nicky be-11imle kalsın.

Jess refleks olarak, Hayır, dedi.

Neden? Bay Nicholls kaşlarını çattı. Ben sapık değilim. Öylesin demedim.

145

Bir Artı Bir

O zaman neden oğlunun benimle aynı odada kalmasını izin vermiyorsun? Tanrı aşkına, çocuk neredeyse benim boyumda. Jess kızardı. Son günlerde zor zamanlar geçiriyor. Sadece gözümün üstüne olması lazım.

Tanzie, Sapık nedir? diye sordu.

Nicky de arkadan, Nintendo' mu şarj edebilirdim, dedi.

Bu çok saçma bir tartışma. Benim karnım aç. Yiyecek bir şeyler almam lazım. Bay Nicholls başını arabadan içeri soktu. Nicky, arabada mı uyumak istiyorsun yoksa otel odasında mı? Nicky yan gözle Jess e baktı. Otel odası. Ve ben de sapık değilim. Tanzie, Anne, ben sapık mıyım? diye sordu.

Pekala, dedi Bay Nicholls. Anlaşmamız şu. Nicky ile Tanzie otel odasında uyuyor. Sen de onlarla birlikte uyuyabilirsin.

Ama otel paramızı sana ödetip sonra da seni arabada uyuta-mam. Hem köpek bütün gece ulur. Seni tanımıyor.

Bay Nicholls gözlerini devirdi. Belli ki sabrı taşmak üzereydi. Peki o zaman, çocuklar otel odasında uyur. Sen ve ben de köpekle birlikte arabada uyuruz. Herkes halinden memnun kalır böylece. Fakat Bay Nicholls halinden memnun görünmüyordu.

Ben hiç otelde kalmadım. Ben hiç otelde kaldım mı Anne? Kısa bir sessizlik oldu. Jess durumun kontrolünü kaybettiğini hissedebiliyordu.

Ben Tanzie'ye göz kulak olurum, dedi Nicky. Umutlu görünüyordu. Yüzünün yara bere olmayan yerleri macun rengine dönmüştü. Banyo yapmak çok iyi gelirdi.

Bana hikaye okur musun?

Sadece içinde zombiler varsa. Nicky, Tanzie'ye gülümserken Jess onları izledi.

146

Jojo Moyes

Peki, dedi ve biraz önce kabul ettiği şey yüzünden midesindeki bulantı hissiyle mücadele etmeye çalıştı. Mini markette her şey çeşit çeşitti. Çıtır çıtır balık dilimleri ve İçeceklerle dolu parlak bir vitrini vardı. Jess sandviç ekmeği, peynir, krakerler ve fiyatı yüksek elmalar alıp çocuklara piknik sofrası hazırladı; yemeklerini otoparkın yakınlarındaki eğimli bir çim alanın ıı/.erinde yediler. Diğer tarafta trafik, güneye doğru mor bir tonda turlına gibi akıp gidiyordu. Jess, Bay Nicholls a yemeklerinden ikram elli ama adam torbanın içindekilere şöyle bir göz attıktan sonra leşekkür edip restoranda yiyeceğini söyledi.

Bay Nicholls gözden kaybolduğunda Jess rahatlamıştı. Çocukla rı odalarına yerleştirdi, onlarla birlikte orada olmadığı için biraz hüzünlüydü. Oda birinci kattaydı, otoparka bakıyordu. Jess, Bay Nicholls'tan mümkün olduğunca pencereye yakın bir yere park el meşini rica etti. Tanzie de

perdelerin arasından Jess'e el sallayıp .ninesini üç defa arabadan inmeye zorladı.

Nicky bir saat boyunca banyoda adeta kayboldu, musluk sesi geliyordu. Banyodan çıkıp televizyonu açtı ve aynı anda hem yorgun hem de rahatlamış görünerek yatağa uzandı.

Jess onun ilaçlarını bıraktı, Tanzie'ye banyo yaptırıp pijamaları ını giydirdi ve çok geç saate kadar uyanık kalmamalarını söyledi. Ve sigara içmek yok, diye uyardı Nicky'yi. Ciddiyim.

Nasıl içebilirim ki? dedi. Zulamı aldın.

Tanzie yana dönüp matematik kitaplarına gömüldü. Jess köpeği besleyip yürüyüşe çıkardı, kapıyı açık bırakarak yolcu koltuğunda olurdu, peynirli sandviç yedi ve Bay Nicholls'ın yemeğini bitirmesini bekledi.

Saat dokuzu çeyrek geçiyordu. Bay Nicholls geldiğinde Jess soluk ışığın altında gazete okumaya çalışmaktaydı. Bay Nicholls'ın

147

Bir Artı Bir

telefonu, biraz önce başka bir telefon görüşmesi yaptığını işaret edercesine elinde duruyordu ve Jess onu görmekten ne kadar memnun oluyorsa adam da onu görmekten o kadar memnun görünüyordu. Kapıyı açtı, arabaya bindi ve kapattı.

Resepsiyona eğer biri rezervasyonunu iptal ederse beni aramalarını söyledim. Karşıya, ön cama baktı.

Tabii ki onlar otoparkta beklediğimi bilmiyor.

Norman sanki büyük bir yükseklikten atılmış gibi asfaltın üzerinde yatıyordu. Jess, acaba onu içeri alsam mı, diye düşündü. Arkada çocuklar olmayınca ve karanlık çökünce bir arabada, tanımadığı birinin yanında olmak daha da tuhaf geliyordu.

Çocuklar iyi mi?

Hallerinden memnunlar.

Teşekkürler. Senin oğlan iyi hırpalanmışa benziyor. Düzelecek.

Uzun bir sessizlik oldu. Bay Nicholls ona baktı. İki elini direksiyonun üzerine koyup koltuğunda arkasına yaslandı. Ellerinin tabanlarıyla gözlerini ovuşturdu ve sonra dönüp Jess'e baktı. Pekala... seni kızdıracak başka bir şey mi yaptım?

Ne?

Bütün gün sanki canımı sıkıyormuşum gibi davrandın. Geçen gece barda olanlar için özür dilerim.

Burada size yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum. Yine de yanlış bir şey yaptığım hissine kapılıyorum.

Sen... yanlış bir şey yapmadın, diye kekeledi Jess.

Bay Nicholls bir dakika boyunca onu inceledi. Şimdi bu, bir kadının yok bir şey deyip de aslında çok büyük bir şey yaptığını ve benim tahmin etmem gerektiğini kastettiği zamanlar gibi bir durum mu? Sonra tahmin edemezsen hakikaten öfkeden deliye mi döneceksin?

148

Jojo Moyes Hayır.'

Gördün mü, şimdi bilmiyorum. Çünkü bu 'hayır' sözü bir kadının 'yok bir şey' sözünün bir parçası olabilir.

Ben şifreli konuşmuyorum. Yanlış bir şey yok.

O zaman birbirimizin yanında biraz olsun rahat davranabilir miyiz? Beni gerçekten huzursuz ediyorsun. Ben mi sizi huzursuz ediyorum?

Bay Nicholls başını yavaşça ona doğru çevirdi.

Arabana bindiğimiz andan beri bize bu yolculuk teklifinde bulunduğuna pişman olmuş gibi görünüyorsun. Aslında, biz daha binmeden önce... Bunları söyledikten sonra, kapa çeneni Jess, diye uyardı kendi. Kapa çeneni. Kapa çeneni. Kapa çeneni. Bunu neden yaptığından emin bile değilim.

Ne?

Yok bir şey, dedi başını çevirerek. Unut gitsin.

Bay Nicholls arabanın ön camından dışarıya, önüne bakıyordu. Birdenbire gerçekten ama gerçekten yorgun göründü.

Hatta iyisi mi bizi yarın sabah bir istasyona bırakabilirsin. Sana daha fazla rahatsızlık vermeyiz. İstedğin bu mu?

Jess dizlerini göğsüne çekti. En iyisi bu olabilir.

Gökyüzü kararı, üzerlerine zifirî karanlık çöktü. Jess iki kez konuşmak için ağzını açtı ama sesi çıkmadı. Bay Nicholls, arabanın camından otel odasının kapalı perdelerine baktı. Belli ki derin düşüncelere dalmıştı.

Jess duvarın diğer tarafında huzur içinde uyuyan Nicky ile Tanzie'yi düşündü ve onların yanında olmayı diledi. Midesi bulanıyordu. Neden rol yapmamıştı ki? Neden daha iyi davranamamıştı. Aptalın tekiydi. Yine her şeyi berbat etmişti.

Bir Artı Bir

Hava serinlemişti. En sonunda, arka koltuktan Nicky'nin yorganını çekip adamın üstüne attı. Alın, dedi. Ah... Dev Süper Mario resmine bakıyordu. Teşekkürler.

Jess köpeği içeri çağırdı, koltuğunu köpeğe gelmeyecek kadar indirdikten sonra Tanzie'nin yorganını üzerine çekti. İyi geceler. Burnunun birkaç santim ucunda duran konforlu araba döşemesine baktı ve yeni araba kokusunu soluyarak, karmaşık düşüncelere daldı. İstasyon ne kadar uzaktaydı? Bilet ücreti ne kadar tutacaktı? En azından bir yerde fazladan bir günlük yatak ve kahvaltı parası vermeleri gerekecekti. Peki, köpeği ne yapacaktı? Jess, Norman'ın belli belisiz horlamasını duyuyordu ve eğer artık o arka koltuğu süpürürsem yüzüme tükürsünler, diye düşündü.

Saat dokuz buçuk. Bay Nicholls sessizliği bozdu. Jess, hiç kıpırdamadan uzanmaya devam etti.

Bay Nicholls tekrar, Saat. Dokuz. Buçuk, deyip derin bir iç geçirdi.

Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim ama bu gerçekten de evli olmaktan daha beter. Ne? Çok mu sesli nefes alıyorum?

Bay Nicholls hızla kapıyı açtı. Ah Tanrım! dedi ve ardından otoparkta yürümeye başladı. Jess koltuğunu kaldırıp onun hızlı adımlarla yolu geçmesini ve mini markete girerek floresan ışıklı binanın içinde gözden kaybolmasını izledi. Birkaç dakika sonra bir şişe şarap ve bir paket plastik bardakla geri döndü.

Tekrar sürücü koltuğuna oturarak, Muhtemelen berbattır, dedi. Ama şu anda kadeh kaldıracak halim yok. Jess şişeye baktı.

150

Jojo Moyes

Ateşkes yapalım mı Jessica Thomas? Uzun bir gün oldu. Ve de boktan bir hafta. Ve her ne kadar geniş olsa da bu araba birbiriyle konuşmayan iki insan için yeterince büyük değil.

Jess'e baktı. Gözleri çökmüş, sakalları çıkmaya başlamıştı. Bu, onu tuhaf bir şekilde savunmasız gösteriyordu.

Jess ondan bir bardak aldı. Özür dilerim. İnsanların bize y.ı1dım etmesine alışkın değilim. O zaman kendimi şey gibi hissediyorum...

Kuşkucu? Aksi?

Sanki daha çok çırpınmam gerekiyor gibi hissediyorum, diyecektim.

Bay Nicholls derin bir nefes verdi. Doğru. Şişeye doğru baktı. O zaman biz de... Off, Tanrı aşkına...

Ne oldu?

Şişe çevir aç kapaklı sanmıştım. Sanki sırf canını daha da sıkmak için tasarlanmış bir şeymiş gibi şişeye baktı. Harika. Yanında şişe açacağı yoktur herhalde?

Yok.

Sence değiştirirler mi? Fiş aldın mı?

Bay Nicholls derin derin iç çekmeye başlayınca Jess araya girdi. Gerek yok, dedi şişeyi alarak. Kapıyı açıp arabadan indi. Norman başını kaldırdı.

Şişeyi arabanın camında parçalamayacaksın değil mi? Hayır. Folyoyu çıkardı.

Ayakkabımı çıkar. Ne?

Ayakkabımı çıkar. Terlikle olmaz.

151

Bir Artı Bir

Lütfen kadeh yerine kullanma. Eski karım bir kere topuklu ayakkabıyla yapmıştı ve ayak kokan bir şampanya erotik bir deneyimmiş gibi davranmak gerçekten ama gerçekten zor olmuştu.

Jess elini uzattı. Bay Nicholls sonunda ayakkabısını çıkarıp ona verdi. Adam ona bakarken Jess şarap şişesinin tabanını ayakkabının içine yerleştirerek ve ikisini birden dikkatle tutarak otelin yanında durdu ve sert bir şekilde duvara vurdu.

Sanırım ne yaptığını sormamın bir anlamı yok.

Jess dişlerini sıkarak, Bana sadece bir dakika ver, dedi ve tekrar vurdu. Bay Nicholls başını yavaşça iki yana salladı.

Jess doğruldu ve, Eğer istersen buyur sen hallet, diye çıkıştı.

Bay Nicholls ellerini kaldırdı. Hayır hayır, devam et. Ayakkabımın cam kırıklarıyla dolması bu gece için tam da beklediğim türde bir son.

Jess mantarı kontrol edip tekrar vurdu. Ve sonunda mantar, şişenin boğazından bir santimetre kadar çıkmıştı. Bir daha vurdu ve bir santimetre daha oynadı. Jess ayakkabı ile şişeyi dikkatle tutarak bir kere daha vurdu ve sonunda mantarın şişenin içinde kalan kısmını yavaşça çekip Bay Nicholls'a verdi.

Bay Nicholls önce mantara, sonra Jess'e baktı. Jess ayakkabısını geri verdi. Vaaay! Seni tanımamda kesinlikle bir fayda varmış.

Aynı zamanda raf kurabiliyorum, çürüyen döşeme tahtalarını değiştirebiliyorum ve çorapları bağlayıp vantilatör kayışı yapabiliyorum.

Gerçekten mi?

Vantilatör kayışı biraz abartı oldu. Jess arabaya binip plastik bardaktaki şarabını aldı. Bir kere denedim.

Daha yolda otuz metre gitmeden parçalara ayrıldı. Marks&Spencer çoraplarımı boşu boşa bo- 152 Jojo Moyes

m 11.1 harcamış oldum. Bir yudum aldı. Ve araba haftalarca yanık l 11loilu çorap koktu.

A rkalarında duran Norman uykusunda inledi.

Bay Nicholls, bardağını kaldırarak, Ateşkese içelim, dedi. Ateşkese. İçtikten sonra araba kullanmayacaksınız, değil mi? Sen kullanmazsan ben de kullanmam.

Ha ha, çok komik.

Ve birdenbire işler biraz olsun kolaylaşmıştı.

13

Ed

lı-ssica Thomas bir iki kadeh içip (aslında dört veya beş) aksi tavırla-ı mı bir kenara bıraktığında Ed onun hakkında şunları öğrenmişti:

1. Oğlan aslında onun çocuğu değildi. Eski kocası ile eski kocasının eski sevgilisinin

oğluydu ve ikisinin de çekip gittiği dü->1111ülürse aslında çocuğun Jess'ten başka kimsesi kalmamıştı. Ne kadar iyisin, dedi Ed.

Jess, Pek değil, diye cevapladı. Nicky de benim kadar iyidir. Sekiz yaşından beri benimle. Tanzie'yi kollar. Hem artık klasik aileler pek kalmadı, değil mi? Bunu söyleyişindeki savunmacı tavır, ess'in bu konuşmayı daha önce defalarca yaptığını düşündürdü Ede.

2. Küçük kız on yaşındaydı. Ed içinden hesap yaptı ve o daha lek kelime etmeden

Jess araya girdi. On yedi yaşındaydım.

Şey... çok gençmişsin.

Haylaz bir çocuktum. Her şeyi bilirdim. Aslında hiçbir şey bilmiyormuşum. Marty karşıma çıktı, okulu bıraktım ve sonra hamile kaldım. Zaten temizlikçi olacak biri değildim. Annem öğretmendi. Bu bilginin şaşırtıcı olduğunu biliyormuş gibi bakışlarını Ed'e doğru çevirdi.

Bir Artı Bir

Şimdi emekli. Cormvall'da yaşıyor. Aramız pek iyi değil. Onu tabiriyle söyleyecek olursak 'yaşam tercihlerime' katılmıyor. On yedi yaşında bebek sahibi olunca başka seçeneğim kalmadığını hiç anlayamadı.

Şimdi bile mi?

Hayır. Jess bir tutam saçı parmaklarına doladı. Çünkü hiçbir zaman arayı kapatamıyorsun. Arkadaşların üniversitede, sen küçük bir bebekle evdesin. Hayatta gerçekten ne istediğin üzerine düşünmeye bile vaktin olmuyor. Sonra arkadaşların kariyerlerine başlıyor, sen başını sokacak bir yer bulmaya çalışıyorsun.

Arkadaşların ilk arabalarını ve evlerini alıyor, sen aynı zamanda çocuğuna bakabileceğin bir iş bulmaya çalışıyorsun. Ve okul saatlerinde bulabildiğin bütün işlerin maaşları gerçekten berbat... Ve bu, ekonomi kötüye gitmeden önceydi. Yanlış anlama. Tanzie'yi doğurduğuma pişman değilim, bir an bile. Nicky'nin sorumluluğunu üzerime aldığım için de pişman değilim. Ama eğer bir şansım daha olsaydı kesinlikle hayatımı yoluna koyduktan sonra onlara sahip olurdum. Onlara... daha iyi fırsatlar sunabilmek güzel olurdu.

Ed'e bunları anlatırken koltuğu kaldırma zahmetine girmemişti. Yorganın altında, dirseğine yaslanarak, yüzü ona dönük halde uzanmıştı ve çıplak ayakları ön panonun üzerindeydi. Ed artık Jess'in ayaklarını o kadar da umursamadığını fark etti.

Hala bir kariyer sahibi olabilirsin, dedi. Gençsin. Yani... okuldan sonra çocuklara bakacak bir bakıcı bulabilirsin.

Jess gerçekten gülmüştü. Hem de büyük bir fok balığı gibi. Gülüşü yüksek sesli, ani ve sıkılgandı. Ed ondan böyle bir şey beklemiyordu. Koltuğunu kaldırıp şarabından bir firt çekti. Evet. Doğru Bay Nicholls. Tabii, yapabilirim.

3. Bir şeyleri tamir etmeyi seviyordu. Hatta bazen bu alanda düzenli bir iş bulup bulamayacağını bile düşünüyordu. Belediye

Jojo Moyes

İm mutlarında, prizleri değiştirmekten insanların banyosuna fayans ılı işemeye kadar ufak tefek işler yapıyordu. Evdeki her şeyi ben yıplım. Bu konuda iyi sayılırım. Duvar kağıdı bile basabiliyorum. Kendi duvar kağıdını kendin mi yapıyorsun?

Bana öyle bakma. Evet, yapıyorum. Tanzie'nin odasında var. i. İsa bir süre öncesine kadar onun

kıyafetlerini de ben dikiyordum. Cidden İkinci Dünya Savaşı zamanlarında falan mıyız? Reçel 1 .ıvanozu ve iplikleri de biriktiriyor musun?

Peki, sen ne olmak istiyordun?

lid, Şu andaki mesleğimi, dedi ve sonra bu konuda konuşmak İşlemediğini fark edip konuyu değiştirdi.

4. Cidden minicik ayakları vardı. Söylediğine göre zaten çocuk leyonundan alışveriş edebiliyordu. Jess bunu söyledikten sonra Ed lıluuf tipler gibi gizlice kadının ayaklarına bakmaya devam etmiş, kendine engel olamamıştı.

5. Çocuk sahibi olmadan önce art arda dört duble votka içip yıllıe de düz çizgide yürüyebiliyormuş. Evet, alkole dayanıklıydım. Isı kat anlaşılın doğum kontrolünü hatırlayacak kadar değilmişim.

Evde neredeyse hiç içmiyormuş. Barda çalışırken biri bana), k i ikram ederse sadece parasını alıyorum.

Evde olduğum zaman d.ı çocuklara bir şey olursa diye korkuyorum, çünkü o zaman kendimde olmam gerekir. Pencereden dışarı baktı. Şimdi düşündüm de son beş aydır gece dışarı çıktım diyebileceğim tek olay bu. Kapıyı suratına kapatan bir adam, iki şişe mide ağrıtıcı şarap ve bir otopark.

Çok şikayet ettiğim söylenemez.

Jess çocukları hakkında neden bu kadar endişelendiğini açık-l.mıamıştı. Nicky'nin yüzünü düşünen Ed bu konuyla ilgili bir şey sormamaya karar verdi.

Bir Artı Bir

6. Çenesinin altında bir yara izi vardı. Bisikletten düşmüş11ı ve bir çakıl parçası tam iki hafta boyunca içeride kalmıştı. EdV göstermeye çalıştı ama arabadaki ışık yeterince güçlü değildi. Ayrıcı kuyruk sokumunda bir dövmesi vardı. Marty'ye sorarsan tam d.ı kaşarların yaptıracığı bir dövme olduğunu söyler. Yaptırdıktan sonra tam iki gün benimle konuşmadı. Durdu. Galiba muhte melen bu yüzden yaptırdım.

7. İkinci ismi Rae'ydi. Her seferinde kodlamak zorunda kalıyordu,

8. Temizlik yapmak zoruna gitmiyordu ama ona sadece te mizlikçi gibi davranan insanlardan gerçekten ama gerçekten nefret ediyordu. (Ed'in yüzü burada biraz kızarma nezaketini göstermişti.)

9. Eski kocası gittiğinden bu yana iki senedir kimseyle gö rüşmemişti. İki buçuk senedir seks yapmadın mı?

İki sene önce gitti dedim.

Benimki bir hesaplama yalnızca.

Jess koltuğunu kaldırıp Ed e yan yan baktı. Aslında üç buçuk yıl. Eğer sayacak olursak. Şey, geçen seneki bir vaka hariç... Neden bu kadar şaşkın görünüyorsunuz?

Yüz ifadesini toparlamaya çalışan Ed, Şaşkın değilim, dedi ve omuzlarını silkti. Üç buçuk sene. Yani, ne kadar ediyor? Ye tişkinlik hayatının dörtte biri mi? Hiç de önemli bir süre değil.

Evet, hesapladığın için teşekkürler. Ed sonra ne olduğundan emin değildi ama sanki bir şeyler değişmişti.

Jess seçemediği bi şeyler mırıldanıp saçını tekrar atkuyruğu yapmıştı. Ed, onun keıı dini rahatsız hissettiğinde sanki bir şeyler yapması gerekiyormuş gibi, sebepsiz yere saçlarını topladığını fark etmişti. Dahası belki de artık gerçekten biraz uyumalarının zamanı geldiğini söylemişti.

Ed uzun süre gözleri açık uzanabileceğini düşündü. Karanlık bir arabada, bir kol mesafesi ötede, biraz önce iki şişe şarabı pay-158

Jojo Moyes

fi /I ıgı çekici bir kadınla yan yana olmanın tuhaf ve rahatsız edici lılı y.ııu vardı. Üstelik kadın Sünger Bob Kare Pantolon desenli bir 1 m g,ıııın altında kıvrılmış olsa da. Açılır tavandan yıldızlara baktı, I ıııulra'ya doğru gürültüyle ilerleyen kamyonları dinledi ve gerçek lı-ıyalıııın, şirketinin, ofisinin ve başındaki belanın milyonlarca I- llometre uzakta olduğunu düşündü.

I lala uyanık mısın?

Ed, Jess'in onu izleyip izlemediğini merak edip başını çevirdi. I l.ıyı ı Yolcu koltuğundan, Peki, diye bir mırıltı geldi. Doğruluk ııvıııı oynayalım mı? Ed bakışlarını tavana kaldırdı. Başla ba-I alım.

('ince sen.

Ed hiçbir şey bulamıyordu. Bir şey bulman lazım.

'lamam, neden terlik giyiyorsun? Soru bu mu?

I)ışarısı buz gibi. Kaydedilen en soğuk, en yağışlı bahar mev- 1111 i. Ve sen terlik giyiyorsun. Sizi bu kadar mı rahatsız ediyor?

Sadece anlamıyorum. Belli ki üşüyorsun. less bir ayak parmağını işaret etti. Bahar mevsimindeyiz. Yani?

Yani... bahar mevsimi. Havalar düzelecek.

Bir inanç göstergesi olarak mı terlik giyiyorsun? Eğer böyle bir cevabı tercih ediyorsan...

Ed, buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. Tamam, sıra bende.

Ed

bekledi. 159.

Bir Artı Bir

Bu sabah bizi bırakıp basıp gitmeyi düşündün mü?

Hayır. Yalancı.

Tamam. Belki biraz. Komşun beysbol sopasıyla beynimi da ıtmak istedi ve köpeğın gerçekten kötü kokuyor.

Off. Bahane bunlar.

Ed, Jess'in koltuğında kıpırdandığını duydu. Ayakları yorga-mn altında kaybolmuştu. Saçları da Hindistan cevizi kokuyordu. Peki, neden gitmedin?

Ed cevap vermeden önce bir dakika düşündü. Belki Jess'in yüzünü göremediği içindi. Belki de içkinin etkisi ve saatin geç olması sebebiyle gardım indirmişti çünkü başka zaman olsa böyle cevap vermezdi.

Çünkü son zamanlarda aptalca şeyler yaptım. Belki de bir parçam sadece kendimi iyi hissettirecek bir şeyler yapmak istedi.

Ed, onun bir şey söyleyeceğini düşündü. Aslında biraz da bir şeyler söylemesini umdu. Ama söylemedi.

Birkaç dakika boyunca orada uzanıp dışarıdaki solgun ışıklara bakarak Jessica Rae Thomas'ın soluk alıp verişini dinledi ve sadece başka bir insanın yanında uyumayı bile ne kadar özlediğini düşündü. Çoğu günler, kendini gezegendeki en yalnız adammış gibi hissediyordu. O küçücük ayaklar ile ojeli tırnakları düşündü ve muhtemelen içkiyi fazla kaçırdığını fark etti. Aptallık etme Nicholls, dedi kendi kendine ve ona sırtını döndü.

O sırada uyuyakalmış olmalıydı çünkü birdenbire dışarısı soğumuş ve soluk gri bir renge bürünmüştü.

Ayrıca kolu uyuşmuştu ve o kadar uyku sersemiydi ki duyduğu sesin, orada uyuyamayacak-larını söylemek için sürücü penceresini tıklatan güvenlik görevlisi olduğunu anlaması tam iki dakika sürdü. r

14.

Tanzie

A, 1k büfe kahvaltıda dört çeşit Danimarka çöreği, üç çeşit meyve uyu ve bütün bir raf boyunca, annesinin ekonomik olmadığı goı ökçesiyle asla almayacağı küçük, kahvaltılık gevrek paketleri vardı. Annesi saat sekizi çeyrek gece pencereyi tıklatıp kahvaltıda 1 ekollerini giymelerini ve ceplerini bunlarla doldurabildikleri kadar doldurmalarını söylemişti. Saçının bir tarafı yapışmıştı ve yüzünde

makyaj yoktu. Bunu gören Tanzie arabanın o kadar da maceralı olmadığını tahmin etti.

Tereyağı ya da reçel almak yok. Çatal bıçak gerektiren herhangi bir şey de. Sandviç

ekmekleri, kekler, o tarz şeyler alın. Ve sakın yakalanmayın. Arkasına baktı, Bay Nicholls güvenlik görevlisiyle tartışıyor gibiydi. Ve elma. Elma sağlıklıdır. Belki de Norman için birkaç dilim jambon alabilirsiniz.

Jambonu nereye koyacağım? Sosis de olur. Peçeteye sar. Bu çalmak değil mi?

Hayır.

Ama...

161

HirArtı Bir

Bu sadece o anda yiyebileceğinden biraz daha fazlasını almak. Sen sadece... hormon bozukluğu olan biri olduğunu ve bu yüzden çok ama çok acıktığını düşün.

Ama benim hormon bozukluğum yok ki.

Ama olabilirdi. Önemli olan nokta bu. Sen o aç, hasta insansın Tanzie. Kahvaltının parasını ödedin ve şimdi çok yemen lazım. Normalde yiyeceğinden daha fazla.

Tanzie kollarını bağladı. Çalmanın doğru bir şey olmadığını söylemiştin. Bu çalmak değil. Sadece paranın karşılığını almak.

Ama parasını biz ödemedik ki. Bay Nicholls ödedi. Tanzie, lütfen yalnızca söylediğimi yap. Bak, Bay Nicholls ile benim yarım saatliğine otoparktan ayrılmamız gerekecek. Sadece dediğimi yapın, sonra odaya dönüp saat dokuzda hazır olun. Tamam mı? Jess pencereden uzanıp Tanzie'yi öptü ve sonra ceketini üzerine alıp yorgun argın arabaya doğru yürüdü. Bir an sonra durdu ve arkasına dönüp bağırdı. Dişlerini fırçalamayı unutma. Matematik kitaplarını da unutma sakın.

Nicky banyodan çıktı. Üzerinde daracık bir siyah pantolon ve önünde NEYSE NE yazan bir tişört vardı. Tanzie, Nicky hin pantolonuna bakıp, Bunların içine asla sosis sokamazsın, dedi.

Bahse girerim senden daha fazla şey saklarım.

Tanzie, Nicky'nin gözlerinin içine baktı ve, Görelim bakalım, deyip koşarak giyinmeye gitti.

Bay Nicholls öne doğru eğilmiş, Tanzie ve Nicky otoparkı geçerken arabasının ön camından kısıık gözlerle onlara bakıyordu. Doğrusu, diye düşündü Tanzie, onun yerinde kendisi de olsa onlara öyle bakardı. Nicky pantolonunun önüne iki portakal ile bir elma 162

Jojo Moyes

sokuşturmuştu ve asfaltı geçerken sanki kaza geçirmiş biri gibi paytak paytak yürüyordu. Tanzie de çok sıcaqlamasına rağmen pullu ceketini giymişti çünkü kapüşonlu bluzunun önünü küçük kahvaltılık gevrek paketleriyle doldurmuştu ve eğer ceketini giyil ıseydi hamile gibi görünürdü. Bebek robotlara hamile gibi.

Gülmeden duramıyorlardı.

Annesi arkasına bakarak, Haydi binin, binin, dedi. Eşyaları ve çantaları bagaja atıyordu. Neler aldınız?

Bay Nicholls yola koyuldu. Onlar sırayla yüklerini boşaltıp uzatırken Tanzie, Bay Nicholls'ın aynadan baktığını görebiliyordu.

Nicky cebinden beyaz bir paket çıkardı. Üç Danimarka çöreği. Dikkat et, kremasının birazı peçeteye yapışmış. Dört sosis ve bir de kağıt bardakta birkaç dilim domuz pastırması. İki dilim peynir, yoğurt ve... Nicky ceketini kasıklarının üzerine doğru çekiştirip uzandı ve yüzünü buruşturup gerilerek içeriden meyveleri çıkardı. Bunları buraya sığdırmayı başardığıma inanamıyorum.

Eğer gerektiği gibi bir anne oğul konuşması yapıyor olsaydık buna söyleyecek bir şeyim olmazdı, dedi Jess.

Tanzie altı küçük paket kahvaltılık gevrek, iki muz ve bir de reçelli sandviç almıştı. Oturup Norman ona bakarken paketlerden birini yemeye başladı ve bir süre sonra

Norman'ın ağzından akan iki salya sızıntısı uzaya uzaya Bay Nicholls'ın arabasının koltuğuna kadar inip orada göl gibi birikmeye başladı.

Haşlanmış yumurtaların arkasında duran kadın bizi kesin gördü.

Ona senin hormon bozukluğun olduğunu söyledim, dedi Tanzie. Kadına senin günde üç kez ağırlığının iki katı kadar yemek yemen gerektiğini, yoksa buracıkta bayılabileceğini ve hatta ölebileceğini söyledim.

İyiymiş, dedi Nicky.

163

Bir Artı Bir

Tanzie, Nicky'nin getirdiklerini sayıp, Sayıca üstünlük sende, dedi. Ama becerimden ötürü ben de ekstra puan kazandım. Herkes ona bakarken öne eğilip ceplerinden köpük bardakta birer kahve çıkardı. Bardakları

dik dursunlar diye peçeteyle sarmıştı. Birini annesine verdi, diğerini de Bay Nicholls'ın yanındaki bardak tutacağına koydu.

Annesi kahvenin kapağını çıkarıp, Sen bir dahisin, dedi. Ah Tanzie, buna ne kadar ihtiyacım vardı,

bilemezsin. Gözlerini kapatıp bir yudum aldı. Açık büfede iyi iş çıkardıkları için mi yoksa sadece Nicky çok uzun süredir ilk defa güldüğü için mi annesi böyle sevinmişti emin değildi ama bir an da olsa annesi, babası gittiğinden bu yana olduğundan daha mutlu görünmüştü.

Bay Nicholls ise onlara bir grup uzaylılarmış gibi şaşkınlıkla bakıyordu.

Tamam, bu durumda jambon, peynir ve sosislerle öğle yemeği için sandviç yapabiliriz. Çörekleri şimdi yiyebilirsiniz. Tatlı niyetine de meyve. Sen de ister misin? Bay Nicholls'a bir portakal uzatmıştı. Hala biraz ılık. Ama soyabilirim.

Bay Nicholls bakışlarını çevirip, Ah, teşekkürler, dedi. Ama sanırım ben bir Starbucks'ta duracağım. Yolculuğun bir sonraki kısmı aslında oldukça güzel geçmişti. Trafik yoktu ve annesi, Bay Nicholls'a en sevdiği radyo istasyonunu açtırıp her seferinde daha yüksek sesle olmak üzere altı şarkıya eşlik etmişti. Dahası, Tanzie ile Nicky'ye de eşlik ettirmişti. Bay Nicholls ise ilk başta sıkılmış gibi görünüyordu ama Tanzie birkaç kilometre sonra onun da sanki biraz keyif alıyormuş gibi başını salladığını fark etti. Güneş gerçekten yakıyordu ve Bay Nicholls da tavanı açmıştı. Norman, dışarıdaki havayı koklamak için dimdik 164 fojo Moyes

oturuyor ve bu da onları kapılara doğru sıkıştırmaması anlamına geliyordu. Fakat yine de her şey güzeldi.

Bu yolculuk Tanzie'ye, babasının onlarla birlikte yaşadığı ve bazen onun arabasıyla gezmeye çıktıkları zamanları hatırlatmıştı. Tabii babası çok hızlı sürerdi ve nerede durup yemek yiyecekleri konusunda hiç anlayamazlardı. Sonra babası neden bir restoranda para verip yiyemediklerini anlamadığını söylerdi. Annesi ise sandviç yaptığını ve hazırladıklarını boşa harcamanın aptallık olacağını iddia ederdi. Sonra da babası, Nicky'den başını oynadığı oyundan biraz kaldırıp canım manzaranın tadını çıkarmasını isterdi. Nicky ise mırıldanarak aslında daha en baştan dışarı çıkmak bile istemediğini söylediğinde babası daha da kızardı.

işte o zaman Tanzie, babasını sevmesine rağmen muhtemelen İni yolculuğu onsuz yapmayı tercih ettiğini düşündü.

İki saat sonra Bay Nicholls arabadan inip biraz açılması gerektiğini söyledi. Norman'ın da çişini yapması gerekiyordu. Bu yüzden şehrin dışında bir parkın kenarında durdular. Annesi büfeden yağmaladıklarının birazını çıkardı ve gölgede düzgün, ahşap bir piknik masasında oturup yediler. Tanzie biraz kitaplarına göz gezdirdi (asal sayılar ve ikinci dereceden denklemler), sonra da Norman'ı ağaçların arasında yürüyüşe çıkardı. Norman çok mutluydu ve iki dakikada bir durup bir şeyleri kokluyordu. (İüneş, ağaçların arasından küçük, hareketli ışınlar göndermeye devam ediyordu ve bir geyik ile iki sülün görmüşlerdi. Gerçekten de tatile çıkmış gibilerdi.

Annesi, kollarını göğsünde kavuşturmuş yürürken, İyi misin canım? diye sordu. Durdukları yerden Nicky'nin, Bay Nicholls'la konuştuğunu görebiliyorlardı. Kendine güveniyor musun? Galiba, dedi.

Dün gece eski sınav kağıtlarının üzerinden geçtin mi?

Bir Artı Bir

Evet. Asal sayı dizileri biraz zor geliyor ama hepsini yazdım ve diziyi kağıt üzerinde görünce daha kolay geldi.

Fisherlar hakkında başka kabus gördün mü?

Dün gece, dedi Tanzie. Kaykay yapabilen bir lahana gördüm. Adı Kevin'dı. Annesi ona uzun uzun baktı. Peki.

Orman daha serindi ve arka odalarındaki küf kokulu nem gibi değil de yosunlu, yeşil ve canlı, güzel bir nem kokusu vardı. Annesi patikada durup arabaya doğru döndü. Sana iyi şeyler de olur demiştim, değil mi?

Tanzie'nin onu yakalamasını bekledi. Bay Nicholls bizi yarın oraya götürecek. Sakin bir gece geçireceğiz, seni bu yarışmaya sokacağız ve yeni okuluna başlayacaksın. Sonrasında da umarım hepimizin hayatı biraz daha iyi yönde değişecek. Eğlenceli, değil mi? Güzel bir yolculuk oluyor.

Konuşurken gözleri arabanın üzerindeydi ve sesi bir şey söyleyip başka bir şey düşündüğü zamanlarda olduğu gibi çıkıyordu. Tanzie, onlar arabadayken annesinin makyajını yapmış olduğunu fark etti. Anne, dedi.

Efendim?

Aslında açık büfeden yemek çalmış sayılırız, değil mi? Yani orantısal olarak bakarsan gerçekten de kendi payımızdan fazlasını aldık.

Annesi bir süreliğine ayaklarına doğru bakıp düşündü. Eğer gerçekten canını sıkıyorsa ödül parasını aldığı anda bir zarfa beş sterlin koyup onlara gönderirim. Ne dersin?

Bence aldıklarımıza bakarsak muhtemelen altı sterlin yapar. Hatta altı buçuk, dedi Tanzie. O zaman o kadar göndeririz. Şimdi bence şu senin yaşlı ve şişko köpeğini biraz etrafta koşturmalıyız ki (a) yorgun düşüp 166

Jojo Moyes

yolculuğun bir sonraki ayağında uyusun ve (b) tuvaletini burada yapsın ki önümüzdeki seksen kilometre boyunca osurup durmasın.

Tekrar yola çıktılar. Yağmur yağıyordu. Bay Nicholls, Sidney diye bir adamla yine o telefon görüşmelerinden birini yapıp hisse bedelleri ve piyasa hareketleri gibi konulardan konuşmuş ve biraz ciddileşmişti. Bu yüzden annesi bir süreliğine şarkı söylemedi. Tanzie matematik kağıtlarına bakmamaya çalışıyordu çünkü annesi bunun midesini bulandırdığını söylemişti. Bacakları Bay Nicholls'ın deri koltuklarına yapışıp duruyordu ve şort giydiği için biraz pişman olmuştu. Üstelik bir de Norman ağaçlıkta ağzına bir şeyler atmıştı ve Tanzie çok kötü bir koku alıyordu. Ama Bay

Nicholls onlardan da kokmuş köpeklerinden de bıkip usandığını söylemesin diye susmayı tercih etti. Bu yüzden sadece burnunu parmağıyla kapatıp ağzından nefes almaya başladı. Sadece her otuz elektrik direğinde bir burnunu açmak için kendine izin vermişti.

Ne düşünüyorsun Tanzie? Annesi koltukların arasında arkaya baktı. Permütasyonları ve kombinasyonları düşünüyordum.

Annesi, Tanzie'nin ne dediğini hiç anlamadığı zamanlardaki gibi güldü.

Şey, kahvaltı büfesindeki meyve salatasını düşünüyordum. Sanki o bir kombinasyon gibi. Elmaların, armutların ve muzların herhangi bir sırada olmasının önemi yok, değil mi? Ama permütasyonlarda var.

Annesi hala boş boş bakıyordu. Bay Nicholls dikiz aynasından baktı, sonra annesine döndü. Bak şimdi, bir çekmeden renkli çoraplar aldığını düşün. Çekmecede altı çift farklı renk çorap varsa, yani toplamda on iki 167

Bir Artı Bir

çorap var diyelim, çorapları alabileceğim altı çarpı beş çarpı dmi çarpı üç farklı kombinasyon vardır, değil mi? dedi Bay Niclioll

Ama eğer on ikisi de farklı renk olsaydı gerçekten çok la/1 1 sayıda farklı şekilde çorap çıkarabilirdin.

Yaklaşık yarım mily.11 kadar.

İşte bu bizim çorap çekmecelerine benziyor, dedi annesi,

Bay Nicholls geriye dönüp Tanzie ye baktı ve sırıttı. Peki Tan/ m eğer çekmecede on iki çorap varsa ama onları göremiyorsan en azından iki çift aynı çorap olduğuna karar vermek için kaç tayır çekmen gerekir?

Tanzie uzun zamandır bunu düşünüyordu. Bu yüzden B.1y Nicholls, Nicky'yle konuşmaya başladığında onu duymadı.

Sıkıldın mı? Benim telefonumu ödünç almak ister misin?

Gerçekten mi? Nicky kambur pozisyonundan çıkıp dimili İv oturdu. Tabii. Ceketimin cebinde.

Nicky ekrana yapışınca annesi ile Bay Nicholls konuşmaya başladılar. Arabada başkalarının olduğunu unutmuş olmaları mümkündü.

Annesi, Hala çorapları mı düşünüyorsun? diye sorup lafa girmişti.

Yo, hayır. O problemler insanın beynini yer bitirir. O işi kı zina bırakacağım. Kısa bir sessizlik oldu.

Eee, bana karınızı anlatsanıza.

Eski karımı. Sorduğun için sağ ol ama anlatmasam daha iyi.

Neden? Onu aldatmamışsınız. Tahmin ettiğim üzere o da aldatmamış yoksa o yüz ifadesini yapardınız. Hangi yüz ifadesini?

168

İ

Jojo Moyes

Kısa bir sessizlik daha yaşandı. Belki on elektrik direği kadar ın ııüştü.

O yüz ifadesini hiç yapmış mıyım emin değilim. Ama lı.ıyır. O da aldatmadı. Ve hayır, bu konuda gerçekten konuşmak hlrmiyorum. Bu çok...

Özel mi?

Ben sadece kişisel şeylerden bahsetmeyi sevmiyorum. Sen ılı 1 kocandan bahsetmek ister misin? Çocuklarının önünde mi? Harika fikirmiş.

Birkaç kilometre boyunca kimse konuşmadı. Annesi parmaklın mı camın üzerinde tıkırdatmaya başladı. Tanzie, Bay Nicholls'a I iiii k l l. Annesi ne zaman biraz tıkırtı yapsa Bay Nicholls'ın çenesinde ! ın, tik bir kas seyiriyordu.

Neden bahsedelim peki? Ben yazılımlarla pek ilgilenmem. İilimin ediyorum ki sizin de benim yaptığım işe ilginiz sıfırdır. Çoı ap matematiğinden de anlamam. Geriye bir tek tarlanın birini yuslerip, Aa, bakın, inekler! demek kalıyor.

Bay Nicholls iç çekti.

Haydi ama. İskoçya'ya daha çok yolumuz var.

Otuz elektrik direği geçene kadar sessiz kaldılar. Nicky, Bay Nk holls'ın telefonuyla dışarının resimlerini çekiyordu.

Adı Lara. İtalyan. Manken.

Manken. Annesi, o kocaman kahkahalarından birini patlattı.

Tabii ya. Bay Nicholls aksi aksi, O ne demek? diye sordu.

Sizin gibi adamların hepsi mankenlerle çıkar. Sizin gibi adamlar ne anlama geliyor?

Annesi dudaklarını sımsıkı kapattı.

Haydi ama. Söylesene.

169

Bir Artı Bir

Zengin adamlar.

Ben zengin değilim.

Annesi başını iki yana salladı. Çok komik. Değilim.

Bence zengini nasıl tanımladığına bağlı.

Zengin ne demek iyi bilirim. Ve ben zengin değilim. Halim vaktim yerinde, evet. Ama zengin olmaktan çok uzağım.

Annesi ona döndü. Bay Nicholls gerçekten de kiminle uğraş tığının farkında değildi. Birden fazla evin var mı?

Bay Nicholls sinyal verip direksiyonu çevirdi. Olabilir. Birden fazla araban var mı? Yan yan baktı. Evet.

O zaman zenginsin.

Hayır. Zengin demek özel jetler, yatlar demek. Zengin demek hizmetçiler demek. Peki ben neyim.

Bay Nicholls başını salladı. Hizmetçi değilsin. Sen şeysin... Ne?

Senden hizmetçim diye bahsedersen yüzünün alacağı ifadeyi hayal etmeye çalışıyorum da. Annesi gülmeye başladı. Yanımda çalışan kadın. Temizlikçi kadın.

Evet. Ya da onlardan birini. Pekala, sence zengin ne? Annesi, açık büfeden aldıkları elmalardan

birini çantasından çıkarıp ısırıldı. Konuşmadan önce bir süre çiğnedi. Zengin demek, faturaların hepsini sıkıntı çekmeden zamanında ödemek demek. Zengin demek, tatile çıkabilmek ya da ocak ve şubat ayı için borç yapmak zorunda kalmadan Noel'i atlatmak demek. Aslında zengin 170

Jojo Moyes

nl ıllık demek, sadece her an ama her an parayı düşünmek zorunda l .ıllılamak olurdu.

Parayı herkes düşünür. Zengin insanlar bile.

Evet ama siz sadece daha fazla para kazanmak için ne yapa-ı ağınızı düşünöyorsunuz. Bense bir haftayı daha atlatmak için ne lı.ıll etsem de yeteri kadar para bulsam diye düşünüyorum.

Bay Nicholls burnundan solur gibi bir ses çıkardı. Hepinizi .11 abayla îskoçya'ya götürmekte olduğum halde sırf yanılığa düşüp beni Donald Trump falan sandığın için bana kötü davrandığına İnanamıyorum.

Ben sana kötü davranmıyorum. Yaa tabii.

Ben sadece senin sandığımız zenginlik ile gerçekte zengin olmak arasındaki farkı gösteriyorum.

Tuhaf bir sessizlik oldu. Annesi fazla ileriye gitmiş gibi kızardı ve büyük, sesli ısırıklarla elmasını yemeye başladı. Oysa Tanzie oyle yeseydi onu azarlardı. Tanzie'nin kafası hala çorap permülasyonundaydı. Annesi ile Bay Nicholls'ın küsmesini istemiyordu çünkü gayet güzel idare ediyorlardı. Başını ön koltukların arasına koyup onlara baktı ve lafa girip, Aslına bakarsanız bir yerlerde bu ülkenin yüzde birlik en üst dilimine girmek için yılda yüz kırk bin sterlinden fazla kazanmak gerektiğini okumuştum, dedi. Yani eğer bay Nicholls o kadar kazanmıyorsa muhtemelen zengin değildir. Gülümseyip arkasına yaslandı.

Annesi, Bay Nicholls'a uzun uzun baktı.

Bay Nicholls başını ovdu ve bir süre sonra, Baksanıza, dedi. Bir yerlerde durup çay içelim mi?

Moreton Marston tam olarak turistler için yapılmışa benziyordu. 11er şey aynı gri taştan yapılmıştı ve çok eskiydi. Duvarlarının 171

Bir Artı Bir

üzerine uzanan küçük mavi çiçeklerle ve küçük, tertemiz sarmaşık saksılarıyla herkesin bahçesi bir kitaptan fırlamış gibi kusursuzdu Dükkanlar, Noel kartlarının üzerindeki gibi benziyordu. Pazar meydamnda, Viktorya Döneminden kalma gibi görünen giysiler giymiş bir kadın tepside çörek satıyor, etrafında turist grupları dolaşıyor, fotoğraf çekiyorlardı. Tanzie pencereden bakmakla o kadar meşgüldü ki ilk başta Nicky'yi fark etmedi. Ancak arabayı park yerine çektikleri zaman gerçekten renginin attığını gördü.

Kaburgaların mı acıyor? diye sorduğunda Nicky, Hayır, dedi. Pantolonunun içinde çıkaramadığın bir elma mı kaldı, diye sorduğunda ise, Ha yır, Tanzie, kes artık, diye çıkıştı. Fakat bir şey olduğu

kesinlikle

ortadaydı. Tanzie, annesine baktı ama annesi sadece Bay Nicholls'a bakmamakla meşguldü. Bay Nicholls ise en iyi park yerini bulmaya çalışıyordu. O sırada Norman başını kaldırıp Tanzie'ye, Sormaya bile kalkışma, der gibi baktı.

Herkes inip kollarım bacaklarını esnetti. Bay Nicholls herkese çay ve pasta alacağını, onun ikramı olduğunu söyleyip, Bunu büyük bir maddi sorun haline getirmesek lütfen, alt tarafı bir çay, olur mu? dedi. Annesi bir şey söyleyecekmiş gibi kaşlarını kaldırdı ama sonra pek içten olmasa da sadece, Teşekkür ederiz, dedi.

Tabelasında Orta Çağ İngilizcesiyle, Ye Spotted Sowe Çay Salonu yazan bir mekana oturdular. Oysa Tanzie Orta Çağ'da çay salonu diye bir şey olmadığına bahse girebilirdi. Fakat bu kimsenin umurundaymış gibi görünmüyordu. Nicky kalkıp tuvalete gitti. Bay Nicholls ile annesi tezgahta yiyecek seçiyorlardı.

Tanzie fırsattan faydalanıp Bay Nicholls'ın telefonunu aldı ve bir anda Nicky'nin Facebook sayfası açıldı. Tanzie bir süre bekledi çünkü Nicky başkalarının onun eşyalarına bakmasına gerçekten sinir oluyordu. Ama onun tuvalette olduğundan emin olunca okuyabilmek için ekranı büyüttü ve kanı dondu. Fisherlar, Nicky'nin

172

Jojo Moyes

ın.m t önelinde mesajlar ve birbirine ayıp şeyler yapan adamların ı timlerini yayınlamışlardı. Ona mankafa ve ibne demişlerdi. Tanzie İm sözcüklerin anlamını bilmese de kötü olduklarını biliyordu ve lılı deııbire midesi bulanmaya başladı. Başını kaldırdı, annesi elinde lılı tepsiyle geliyordu.

'l anzie! Bay Nicholls ın telefonuna dikkat et!

Telefon masanın kenarında titriyordu. Tanzie ona dokunmak ı il emiyordu. Acaba Nicky tuvalette ağlıyor mudur, diye düşündü, 1/111kü Tanzie olsa ağlardı.

Başını kaldırdığında annesi ona bakıyordu. Ne oldu? Hiçbir şey.

Annesi sandalyeye oturup bir tabakta duran portakallı keki masanın karşısına itti. Kekin üstü renkli süslerle kaplı olsa da r.111zie'nin iştahı kaçmıştı.

Tanzie. Ne oldu? Söyle bakayım

Tanzie telefonu sanki çok sıcakmış da yanacakmış gibi parma-ğının ucuyla ahşap masanın üzerinde yavaşça itti. Annesi kaşlarını ı, 1111, sonra başını eğip telefona baktı. Telefona dokundu ve uzun 111111 bekledi. Bir süre sonra, Aman Tanrım, dedi.

Bay Nicholls yanma oturdu. Önünde Tanzie'nin gördüğü en büyük çikolatalı pasta dilimi vardı. Keyifler yerinde mi? diye sordu. Mutlu görünüyordu.

Annesi, Piç kuruları, dedi ve sonra gözleri yaşlarla doldu. Ne? Bay Nicholls'ın ağzı kek doluydu.

Anne, bu da sapık gibi bir söz mü?

Annesi onu duymamış gibiydi. Muazzam bir gıcırtyla sandalyeyi geri itip hızlı adımlarla tuvalete yöneldi.

Annesi kapıyı açarken görevli kadın, Orası erkekler tuvaleti, hanımefendi, diye seslendi.

173

Bir Artı Bir

Okuma yazma biliyorum, teşekkürler, diyen annesi içeriye girip gözden kayboldu.

Ne oldu? Yine neler oluyor? Bay Nicholls güçlkle lokmasını yutmaya çalıştı ve annesinin gittiği tarafa baktı. Sonra Tanzie hiçbir şey söylemeyince telefonuna bakıp iki kez dokundu. Ve öylece bakmaya devam etti. Sonra yazılan her şeyi okuyormuş gibi ekranı kaydırmaya başladı. Tanzie biraz tuhaf hissetti. Bay Nicholls'ın bunlara bakmasının sorun olup olmayacağından emin değildi.

Bu... bunların ağabeyine olanlarla bir ilgisi var mı?

Tanzie ağlamak istiyordu. Fisherlar bu güzel günü berbat etmişti. Sanki onları buraya kadar takip etmişlerdi, sanki onlardan asla kurtulamayacaklardı. Konuşamıyordu.

İri bir damla gözyaşı Tanzie'nin yüzünden masaya düşerken Bay Nicholls, Yapma ama, dedi. Haydi.

Sonra ona peçete uzattı, Tanzie gözlerini sildi ve boğazında yükselen hıçkırığı tutamayacak duruma geldiğinde Bay Nicholls masanın etrafında dolaşıp yanına gelerek bir kolunu dolayıp onu kendine çekerek sarıldı. İri ve sağlam yapılıydı. Tıraş losyonu ve erkek gibi kokuyordu. Tanzie babası gittiğinden beri bu kokuyu duymamıştı. Bu onu daha da üzdü. Hey, ağlama ama.

Özür dilerim.

Özür dileycek bir şey yok. Aynısını biri benim kardeşime yapsa ben de ağlardım. Bu, bu yaptıkları...

Tekrar telefonuna baktı. Bu inanılmaz! Başını iki yana sallayıp ofladı. Bunu sürekli yapıyorlar mı?

Bilmiyorum. Burnunu çekti. Nicky artık pek bir şey anlatmıyor.

Bay Nicholls, Tanzie'nin ağlaması geçene kadar bekledi ve sonra tekrar yerine geçerek marşmelovlu, çikolata parçacıklı ve ekstra .174.

Jojo Moyes

kremalı bir sıcak çikolata sipariş etti. Geldiğinde de, Her derde devadır, deyip Tanzie'ye uzattı. Güven bana. Ben her şeyi bilirim. İşin tuhafı bu gerçekten de doğrudu.

Annesi ile Nicky tuvaletten çıktığında Tanzie sıcak çikolatasını ve kekini bitirmişti. Annesi yüzüne sanki hiçbir sorun yokmuş gibi parlak bir gülücük kondurmuş, kolunu Nicky'nin omzuna atmıştı. Bu aslında biraz tuhaf görünüyordu çünkü Nicky ondan yarım baş daha uzundu. Nicky koltuğuna oturup gözlerini pastasına dikti. Tanzie, Bay Nicholls'ın Nicky'ye bakışını izledi ve acaba telefonundaki şeyler hakkında bir şey söyleyecek mi, diye merak etse de sesi çıkmadı. Belki de Nicky'yi utandırmak istememiştir, diye düşündü. Fakat ne olursa olsun bu mutlu gün sona ermişti.

Annesi kalkıp dışarıya bağladıkları Norman'a bakmaya gitti. Bay Nicholls da ikinci bir kahve siparişi verip geldiğinde yavaş yavaş karıştırdı. Bir şeyler düşünüyor gibiydi. Kaşlarının altından Nicky'ye bakıp alçak sesle, Söyle bakalım Nicky. Hacklemek nedir biliyor musun? diye sordu.

Tanzie, bu konuşmayı dinlememesi gerektiği hissine kapılmıştı. Bu yüzden gözlerini ısrarla ikinci dereceden denklemlerine dikti. Hayır, dedi Nicky.

Bay Nicholls masanın üzerine doğru eğilip sesini alçalttı. Eh, şimdi öğrenmek için uygun zaman olabilir.

Annesi geri geldiğinde etrafına bakıp, Neredeler? diye sordu.

Bay Nicholls onu arabaya götürdü. Rahatsız etmeyecekmiz. Tanzie, kurşun kaleminin tepesini kemiriyordu.

Annesi kaşlarını öyle bir kaldırmıştı ki neredeyse saçlarının başladığı yerle aynı hizaya gelmişlerdi.

175

Bir Artı Bir

Evet, Bay Nicholls buna benzer bir tepki verebileceğini söylemişti. Meseleyi hallediyormuş, öyle söylememi istedi. Şu Facebook işini.

Ne yapıyormuş? Nasıl?

Bunu soracağını da söylemişti. Tanzie daha çok beşe benzeyen bir ikiyi silip silgi tozlarını üfledi. Sana şöyle dememi istedi: Fütfen onlara yirmi dakika verir miymişsin, sana bir çay daha söylemiş ve beklerken biraz pasta yemeliymişsin. İşleri bitince gelip bizi alacaklarmış. Bir de çikolatalı pasta gerçekten iyi. Evet, böyle diyecekmişim.

Bu durum annesinin hoşuna gitmemişti. Tanzie sessizce oturup ünitesini bitirdi. Bu sırada annesi oturduğu yerde kıpırdanarak pencereden bakıyordu; bir an konuşacakmış gibi yapıp tekrar ağzını kapattı.

Çikolatalı kekten de hiç yemedi. Bay Nicholls'ın masanın üzerine bıraktığı beş sterlini annesi orada öylece bırakmıştı. Tanzie de biri kapıyı açtığında uçup gitmesin diye silgisini üzerine koydu.

En sonunda görevli kadın onlara sessiz bir mesaj verecek kadar masalarına yakın durarak yerleri süpürmeye başlamıştı ki kapı açıldı, küçük bir çan çaldı ve Bay Nicholls, Nicky'le birlikte içeri

girdi. Nicky'nin elleri cebindeydi, saçları gözlerinin üzerinde düşmüştü ama hafifçe sırtıyordu.

Annesi ayağa kalkıp gözlerini onlara dikti. Gerçekten ama gerçekten bir şey söylemek istediği fakat ne söyleyeceğini bilmediği halinden belli oluyordu.

Çikolatalı pastanın tadına baktınız mı? diye sordu Bay Nicholls. Yüz ifadesi yarışma programı sunucuları gibi nazik ve tamamen ifadesizdi.

Hayır.

Yazık olmuş. Gerçekten güzeldi. Ardından görevli kadına dönüp, Teşekkürler! Pastanız bir harika! diye seslendi. Kadının 176

Jojo Moyes

birdenbire yüzü aydınlandı ve gözleri parladı. Ardından Bay Nicholls ile Nicky, tekrar dışarı çıkıp yıllardır birbirini tanıyan yakın arkadaşlar gibi hızlı adımlarla yolun karşısına geçtiler. Tanzie ve annesine ise masada kalan eşyaları toplayıp onların ardından gitmek düştü.

15

Nicky

İtir keresinde gazetede tüysüz bir babunla ilgili bir haber görmüştü, 111 dişi babunun, derisinin her tarafı bekleneceği gibi siyah değil, biraz benekli ve pembe siyahtı. Gözlerinin etrafı siyahtı ve sanki gerçekten sürme çekilmiş gibi çok havalıydı. Uzun meme uçları pembe diğeri ise siyahtı; sanki David Bowie'nin aptal maymun hali gibiydi.

Ama tamamen kendi başınaydı. Anlaşılan o ki babunlar farklılıktan hoşlanmıyormuş. Gerçekten de tek bir babun bile onunla vakit geçirmeye hazır değil gibiydi. Bu yüzden çekilen fotoğrafların hepsinde tamamen yapayalnız ve savunmasız bir halde, tek bir babun arkadaşı bile olmadan yemek arıyordu. Çünkü diğer babunların hepsi, ne olursa olsun onun da bir babun olduğunu bilmelerine rağmen farklılık karşısındaki hoşnutsuzlukları, ona sahip çıkmalarını söyleyen bütün genetik dürtülerden daha baskındı.

Nicky bunu sık sık düşünürdü: Yalnız, tüysüz bir babundan ilaha hüznü bir şey yoktu. Belli ki Bay Nicholls sosyal ağın tehlikeleri hakkında ona vaaz verecekti veya hepsini öğretmenlerine ya da polise falan şikayet el meşini söyleyecekti. Fakat beklenenin aksine arabasının kapısını açtı, bagajdan dizüstü bilgisayarını çıkardı, güç kablosunu vitesin .179.

Bir Artı Bir

yanındaki bağlantı noktasına taktı ve internet bağlantısı için bir cihaz yerleştirdi.

Nicky yolcu koltuğuna yerleşirken, Tamam, dedi. Bana bu küçük yılan hakkında bildiğin her şeyi anlat.

Kardeşleri, doğum tarihi, varsa evcil hayvanı, adresi... Ne biliyorsan işte.

Ne?

Şifresini bulmamız lazım. Haydi, bir şeyler biliyorsundın mutlaka.

Otoparkta oturuyorlardı. Burada grafiti veya ortalık yere bı rakılmış alışveriş sepetleri yoktu; insanların alışveriş sepetlerini geri götürmek için neredeyse kilometrelerce yolu tekrar geri yürüdüğü yerlerdendi.

Nicky, burada En Bakımlı Köy tabelası da olduğuna bahse girebilirdi. Aldıklarım yanlarında duran arabaya yükleyen kır saçlı bir kadınla göz göze gelince kadın gülümsedi. Hakikaten gülümsedi. Belki de koca kafası, Nicky'nin omuzundan sarkan Norman'a gülümsemişti. Nicky?

Evet. Düşünüyorum. Fisher'la ilgili bildiği her şeyi çabucak anlattı. Adresini, kız kardeşinin ve annesinin adını söyledi. Doğum gününü bile biliyordu çünkü daha üç hafta önceydi ve babası ona şu atv motorlardan almıştı. Tabii onu da bir hafta içinde haşat etmişti.

Bay Nicholls yazmaya devam ediyordu. Yok. Bu da değil. Haydi ama. Başka bir şey olmalı. Ne tür müzik seviyor? Hangi takımı tutuyor? Ah, bak. Hotmail adresi varmış.

Güzel, bunu da deneyebiliriz.

Ancak hiçbiri işe yaramadı. Tam o anda aniden Nicky'nin aklına bir şey geldi. Tulisa. Tulisa'ya karşı hayranlığı var. Şarkıcı olan.

Bay Nicholls klavyeye harfleri tuşladı, sonra da hayır anlamında başını salladı. Tulisa'nın Götü falan yazmayı dene, dedi Nicky.

180

Jojo Moyes

Bay Nicholls yazdı. Değil.

Tulisamngötü. Bitişik.

Değil.

Tulisa Fisher.

Hımm. Bu da değil. İyi denemeydi ama. Oturup bir süre daha düşündüler.

Sadece adını deneyebilirsin: Jason.

Bay Nicholls başını salladı. Kimse şifre olarak kendi adını kullanacak kadar aptal değildir. Nicky ona baktı. Bay Nicholls birkaç harf yazdı, sonra ek-1 .1 11a baktı. Vay, nereden bildin? Arkasına

yaslandı. Doğuştan yeteneklisin.

Eee, ne yapacaksın?

Sadece Jason Fisher'ın Facebook sayfasıyla biraz oynayacağız. Aslında ben yapmayacağım. Ben... şey... Şu anda kendi IP adresimi kullanarak bir şeyler yapma riskini alamam. Ama yapabilecek birini tanıyorum. Bir numara çevirdi.

Ama benim başımın altından çıktığını anlamayacak mı? Nasıl anlasın? Şu anda aslında biz Jason'ız.

Buradan senin izine ulaşabilecekleri hiçbir şey olmayacak. Muhtemelen fark etmeyecektir bile. Bir saniye. Jez, selam. Ben Ed... Evet. Evet, biraz gözlerden uzak kalmaya çalışıyorum. Senden bir iyilik isteyeceğim. Beş dakikanı alır.

Nicky onun Jez'e, Jason Fisher'ın şifresini ve e-posta adresini vermesini dinledi. Fisher denen pisliğin bir arkadaşına birtakım güçlükler çıkardığından bahsetti. Bunu söylerken de yan gözle Nicky ye baktı. Sadece biraz eğlen, olur mu? Her şeyini oku. Olayı anlarsın. Ben yapardım ama şu anda hiçbir şeye bulaşmamam lazım. .. Evet, görüştüğümüz zaman anlatırım. Teşekkür ederim.

181

Bir Artı Bir

Nicky bu kadar kolay olduğuna inanamıyordu. O da beni , hacklemez mi ama?

Bay Nicholls telefonu kapattı. Orada biraz risk alacağım. Ama şifre olarak kendi adından başka bir şey bulamayan birinden bilgisayar becerileri fişkırması beklenemez.

Arabada oturup Jason Fisher'ın Facebook sayfasını tekrar tekrar yenileyerek beklediler.

Ve sihirbaz eli değmiş gibi bir şeyler değişmeye başladı. Tanrım, Fisher tam bir pislikti. Duvarı okuldan şu veya bu kızı nasıl becereceğini, falan filanın ne kadar yollu olduğunu, kendi tayfası dışındaki hemen hemen herkesi nasıl patakladığını anlatan yazılarla doluydu. Mesajları da hemen hemen aynıydı. Nicky mesajlardan birinde kendi adının geçtiğini görmüştü ama Bay Nicholls mesajı hızlıca okuyarak sayfayı kaydırmış ve, Eh, senin bunu okumana gerek yok, demişti. Fisher'ın gerçekten pislik gibi görünmediği tek yazışma, Chrissie Taylor'a ondan gerçekten hoşlandığını söylediği ve bize gelmek ister misin, diye sorduğu mesajdı. Kız pek istekli görünmüyordu ama Jason mesaj atmaya devam etmişti. Kıza onu cidden manyak bir yere

götüreceğini ve babasının arabasını alabileceğini söylemişti. (Fakat alamazdı, yaşı tutmuyordu.) Ona okulun en güzel kızı olduğunu, aklını ondan alamadığını ve eğer arkadaşları bir kızın onu bu hale soktuğunu öğrenirlerse, hipnoz edildiğini düşüneceklerini söylemişti.

Kim demiş romantizm ölmüş diye? diye mırıldandı Bay Nicholls.

Ve sonra esas bekledikleri şey gerçekleşmeye başladı. Jez, Fisher'ın iki arkadaşına mesaj atıp artık şiddet karşıtı olmaya karar verdiğini ve onlarla takılmak istemediğini söyledi. Chrissie'ye de mesaj

atıp ondan hala hoşlandığını ama onunla çıkmadan önce birtakım işleri halletmesi gerektiğini yazdı: Çünkü doktorlar bir enfeksiyon kapığımı ve ilaç kullanmam gerektiğini söylüyorlar. Ama tekrar bir araya geldiğimizde tertemiz olacağım, ne dersin?

182

Jojo Moyes

Yok artık. Nicky öyle şiddetli gülüyordu ki kaburgaları acı-ımsıtı. Yok artık.

Ayrıca yeni Jason, adı Stacy olan başka bir kıza ondan çok hoşlandığını ve eğer onunla çıkmak isterse annesinin onun için çok güzel kıyafetler aldığını söyledi. Aynı mesajı onların döneminden olan ve bir keresinde tiksiniç dediği Angela diye bir kıza da gönderdi. Sonra da Jez, Danny Kane'den gelen okunmamış bir mesajı sildi. Mesajda önemli bir futbol maçı için elinde bilet olduğunu ve birini Jason'a verebileceğini ama akşama kadar ona haber vermesi gerektiğini yazmıştı. Yani bugündü.

Fisher'ın profil resmini de anıran eşek resmi yaptı. O zaman Bay Nicholls ekrana bakıp düşündü ve cep telefonunu aldı. Aslında bence şimdilik kendi fotoğrafını bıraksak daha iyi olur dostum, dedi Jez'e.

Nicky, Bay Nicholls telefonu kapatınca, Neden? diye sordu. Eşek olayı aslında gayet iyi olmuştu.

Çünkü çaktırmadan ilerlemek daha iyi. Şimdilik sadece özel mesajlarına dadanırsak yaptıklarımızın farkına varmaması kesinlikle mümkün. Bunun için önce mesajları gönderip sonra sileriz. E-posta bildirimlerini de kapatırız. Böylece arkadaşları ve o kız, Jason'un görüldüğünden daha da salak olduğunu düşünür. Jason ise nedenini bile anlayamaz ki olayın amacı da bu sayılır.

Nicky inanamıyordu. Birinin çıkıp da Fisher'ın hayatını böylece altüst edebilmesini anlamakta güçlük çekiyordu.

Jez arayıp sayfadan çıkış yaptığını söyledi ve onlar da Facebook u kapattılar. Bu kadar mı? diye sordu Nicky.

Şimdilik. Sadece biraz eğlendik. Ama biraz iyi geldi, değil mi? Senin sayfanı da temizleyecek ve böylece Fisher'ın seninle ilgili paylaştığı şeylerin hiçbiri artık görünmeyecek.

183

Bir Artı Bir

O anda verdiği tepki biraz utanç vericiydi çünkü Nicky nılı.ii layıp oh çektiğinde adeta tüyleri diken diken olmuş ve ürpermen Bu gerçekten iyi gelmişti. Bir şeyi kökünden çözdüğü falan yollu ama bir kez olsun, herhangi bir eşek şakasının kurbanı olmadığım hissetmek hoştu.

Nefes alışışı normale dönünceye kadar tişörtünün ucuyla oy nadı. Bay Nicholls'ın bunu fark etmiş

olması mümkündü çiiıılı arabalar ve yaşlı insanlar dışında hiçbir şey olmamasına rağmen camdan dışarıya büyük bir ilgiyle bakıyormuş gibi davranıyordu Bunları neden yapıyorsun? Hack olayını, bizi İskoçya'ya gı ı türmeyi... Yani, bizi tanımıyorsun bile.

Bay Nicholls camdan dışarıya bakmaya devam etti ve bir a11 için gerçekten artık Nicky'yle konuşmuyor gibiydi. Annene borçlu sayılırım. Kabadayılık yapan serserilerinden de hoşlanmıyorum Bu tipler sadece sizin nesille birlikte başlamadı, biliyorsun.

Bay Nicholls bir süre öylece oturdu. Nicky birden onu olan la 1 hakkında konuşurmaya çalışacağından korktu. Okuldaki rehbe1 likçinin yaptığı gibi yapıp sanki arkadaşı gibi davranmaya çalışanı1 en az elli kere, artık kulağa biraz ürkütücü gelmeye başlana kada1, Söylediğin her şey aramızda kalacak, diyeceğini sandı.

Sana bir şey söyleyeyim.

İşte başlıyoruz, diye düşündü Nicky ve Norman'ın salyasını bıraktığı omzunu sildi. Bugüne dek karşıma çıkan insanlar içinde gerçekten tanımayı değer bulduğum herkes okul yıllarında karşıma çıktı. Senin dr sadece onları bulman gerekiyor.

Onları mı?

Yani, kendi grubunu. Nicky yüzünü ekşitti.

184

Jojo Moyes

Uitün hayatını sanki hiçbir yer sana pek uymuyormuş gibi 1.1 irilerek geçiriyorsun. Derken bir gün, ister üniversitede ister ill 1lr ister bir tür kulüpte olsun, bir yere giriyorsun, sadece gi-(lyı11 sun ve bir bakıyorsun ki işte oradalar. O zaman birdenbire k 1111ü evinde hissediyorsun.

ben hiçbir yerde kendimi evimde hissetmiyorum. .Şimdilik.

Nicky söylediklerini düşündü. Peki, seninki nerede oldu? Üniversitede, bilgisayar odasında. Ben bildiğin inektim. En 1vI arkadaşım Ronan'la orada tanıştım. Sonra... şirketim... Bir m için yüzü düştü.

Ama okulu bitirene kadar burada tıklılıp kalacağım. Bizim 111unluğumuz yerde öyle gruplar falan yok.

Nicky saçlarını göz-

1.1inin önüne doğru çekiştirdi. Ya Fisher'ın yolundan gideceksin i a 1la onun yoluna çıkmayacaksın. O zaman sen de kendi grubunu internetten bul.

Nasıl?

Bilmem. İlgilendiğin şeylerle alakalı internetteki gruplara bak. Yaşam tercihlerinle ilgili olanlara mesela. Nicky'nin yüz ifadesi değişti. Sen de eşcinsel olduğumu dü-)liiniyorsun, değil mi?

Hayır, ben sadece internetin çok büyük bir mecra olduğunu oyluyorum. Daima seninle aynı ilgi alanlarını paylaşan, hayatı m'ninkine benzeyen bir ileri vardır.

Kimsenin hayatı benimki gibi değildir.

Bay Nicholls dizüstü bilgisayarını kapatıp çantasına koydu ve bütün kabloları çıkarıp kafeye doğru baktı. Geri dönmemiz lazım. Annen merak eder. Kendi tarafındaki kapıyı açtı, sonra tekrar döndü. Baksana, istediğin zaman blog yazabilirsin mesela. 185 Bir Artı Bir Blog mu?

Kendi adını vermen gerekmiyor. Ama hayatında olup bitenleri anlatmak için güzel bir yol. Birkaç anahtar sözcük koyuyorsun, insanlar seni buluyor. Senin gibi insanlar yani.

Maskara kullananlar ya da futbol veya müzikal sevmeyen insanlar mı?

Dev gibi, kokmuş köpekleri olan ve kız kardeşleri matematik dahisi olan insanlar da...

Bahse girerim bir yerlerde en az bir tane buna benzer insan vardır. Bir an düşündü. Belki... Belki Hoxton'da ya da Tupelo'da.

Nicky perçemini biraz daha çekiştirerek artık gerçekten kor kunc sarı bir renge dönen yüzündeki yarayı kapatmaya çalıştı. Sağ ol ama blog işi... pek bana göre değil. Bu genellikle boşanma deneyimlerinden ve kedilerinden falan bahseden orta yaşlı kadınlar için. Ya da tırnak cilası takıntısı olanlar için.

Ben sadece fikir üretiyorum. Sen blog yazıyor musun?

Hayır. Arabadan indi. Ama tabii benim kendim gibi birilerini bulma isteğim yok. Nicky de onun arkasından indi. Bay Nicholls anahtarlığını uzattı ve araba pahalı bir şak sesiyle kilitletti. Bı arada, dedi sesini alçaltarak. Aramızda böyle bir konuşma geçmedi, tamam mı? Eğer masum çocuklara insanların özel bilgilerim hacklemeyi öğrettiğimi duyarlarsa pek iyi olmaz.

Jess sorun etmez.

Jess'ten bahsetmiyorum.

Nicky, Bay Nicholls ın gözlerinin içine baktı. İnekler Kulübünün ilk kuralı. İnekler Kulübü diye bir şey yoktur.

Tanzie otoparkı geçip yanlarına geldiklerinde, Çorap problemi.. dedi. Elinde üzeri karalanmış bir peçete vardı. Çözdüm. Eğer N 186

Jojo Moyes

sayıda çorabın varsa 1 bölü N serisini, N'in kuvvetiyle toplamak gerekir.

Tek seferde buldun. Kesinlikle ben de öyle derdim, dedi Bay Nicholls. O zaman annesi, Nicky'ye sanki hepsini hayatında ilk defa görüyormuş gibi baktı.

Tanzie

11 içbiri tekrar arabaya binmek istemiyordu. Lüks bir arabanın içinde 11.1aller geçirmenin verdiği o ilginç his artık geçmişti. Annesi iğne yapıp mak üzere olan biri gibi, En uzun gün bu olacak, demişti. Heptin in mutlaka tuvalete gidip işlerini halletmesi gerekiyordu çünkü 11.1y Nicholls'ın amacı tek seferde en azından Newcastle yakınlarına k.nlar gitmekti. Orada köpekleri kabul eden bir motel bulmuştu. (İrce saat on gibi orada olacaklardı. Sonrasında ise hesapladığına göre Aberdeen'e varmak için bir günlük yolları kalıyordu. Bay Nicholls onlara üniversite yakınlarında kalacak bir yer bulmuştu, İtöylece Tanzie ertesi günkü matematik yarışması için dinlenmiş ve enerjik olacaktı. Tanzie'ye baktı. Tabii eğer artık kırkın üzerinde gülebilecek kadar arabaya alıştıysan başka...

Tanzie başını iki yana salladı.

Hayır mı? Bay Nicholls'ın yüzü biraz düştü. Eh, peki. Gözü arka koltuğa ilişince öylece kaldı. Krem rengi deri koltuk-

1.1 ra erimiş çikolata parçaları bulaşmış, ayak boşluğundaki paspas İte ağaçların arasında yürürken ayaklarına bulaşan çamurla kaplanmıştı. Bay Nicholls, Tanzie'nin baktığını görünce önemli değil, iler gibi yarım ağızla gülümsedi ama belli ki önemliydi.

189

1

Bir Artı Bir

Ardından direksiyona döndü ve, Peki o zaman, deyip mo toru çalıştırdı.

Bay Nicholls Radyo 4'te teknolojiyle ilgili bir şeyler dinlerken yaklaşık bir saat kadar herkes sessiz kaldı. Annesi, kitaplarından birini okuyordu. Kütüphane kapandığından beri hayır kurumu mağazasından her hafta iki kitap alırdı ama sadece birini okuyacak vakti olurdu.

Öğleden sonra saatler uzadıkça uzadı. İri, cam gibi yağımı ı damlaları bardaktan boşanırcasına yağdı.

Tanzie pencereden ba kıp zihinden matematik işlemleri yapmaya çalıştı ama yaptıklarını göremeyince odaklanmak zordu. Nicky rahat edemiyormuş gibi kaykılıp durmaya başladığında saat altıya geliyordu.

Nerede mola vereceğiz?

Annesinin biraz içi geçmişti. Hemen uyumuyormuş gibi yapıp doğrularak

saate baktı. Altıyı on geçiyor, dedi Bay Nicholls.

Bir şeyler yemek için durabilir miyiz? diye sordu Tanzie.

Gerçekten biraz yürümem lazım. Kaburgalarım acımaya başladı.

Yemek yiyecek bir yer bulalım, dedi Bay Nicholls. Leicester'e sapıp Hint yemeği yiyebiliriz. Birkaç sandviç alsak daha iyi olur, dedi annesi. Oturui yemek yiyecek vaktimiz yok.

Bay Nicholls küçük bir kasabanın içinden geçti, sonra bir ka sabayı daha geçtiler ve süpermarket tabelasını takip ettiler. Hav.ı kararmaya başlamıştı. Audi, karanlığın içinde ağır ağır ilerledikten sonra bir süpermarketin önünde durdu ve annesi yüksek sesle ollaarak arabadan inip içeri koştu. Yağmurla

kırbaçlanan camlardan bakınca soğutucu dolapların önünde durduğunu, bir şeyler alıp tekrar bıraktığını görebiliyorlardı.

190

Jojo Moyes

Neden hazır olanlardan almıyor ki? diye söylendi Bay Nicholls saatine bakarak. İki dakika içinde dönerdi.

Nicky, Çok pahalı, dedi. Ve içine kimin parmak soktuğunu lıı İçmiyorsun. Jess geçen sene bir süpermarkette üç haftalığına sandviç hazırlama işinde çalıştı. Yanındaki kadının tavuklu, Sezar soslu dürüm için tavukları doğrarken arada burnunu karıştırdığını söylemişti.

Bay Nicholls biraz suskunlaştı.

Nicky izlerken, Süpermarketin kendi markası olan jambondan ıklığına bire beş koyuyorum, dedi. Süpermarketin jambonuna bire iki, dedi Tanzie de.

Bay Nicholls, Ben de dilimlenmiş peynir diyorum, dedi. Dilimlenmiş peynire kaç veriyorsunuz?

Yeterince net değil, dedi Nicky. Dairylea veya daha ucuz, Hipermarketin kendi markası olan turuncu renkli dilimler demen

I. ızım. Muhtemelen uyduruk isimli bir şey.

Güzel Vadi Peyniri.

Halis İnek Kaşarı.

Kulağa iğrenç geliyor. Huysuz İnek Dilimleri.

Ah, haydi ama, Jess o kadar da kötü biri değil, dedi Bay Nicholls. Tanzie ile Nicky gülmeye başladılar.

Anneleri kapıyı açıp market poşetiyle birlikte koltuğa oturdu. T'ekala, dedi neşeyle. Konserve ton balığı indirimdeydi. Kim ı.mdviç ister?

II. 1y Nicholls kasabayı geçerken annesi, Neden bizim sandviçlerimizden yemiyorsunuz? diye sordu.
191

Bir Artı Bir

Bay Nicholls sinyal verip çevre yoluna çıktı. Sandviç sevini yorum. Bana okulu hatırlatıyor.

Peki, siz ne yiyorsunuz? Annesi sandviçleri hazırlıyordu Sadece birkaç dakika içinde bütün araba ton balığı kokmuştu.

Londra'da mı? Kahvaltıda tost. Öğlen de belki suşi veya no odle. Akşamları da sipariş verdiğim bir paket servis restoranı v.u Hazır yemek mi sipariş ediyorsunuz? Hem de her gece? Eğer dışarı çıkmıyorsam.

Ne sıklıkla dışarı çıkıyorsunuz? Şu aralar mı?

Hiç.

Annesi ona sert bir bakış attı.

Peki, tamam, eğer sizin barda sarhoş olmuyorsam. Gerçekten her gün aynı şeyi mi

iyiyorsunuz? Bay Nicholls şimdi biraz utanmış gibiydi. Farklı Hint yemek leri alabiliyorsun.

Her gün bunlardan yemek bir servet eder. Peki Beachfont'day ken ne yiyorsunuz? Eve söylüyorum.

Raj'dan mı?

Evet. Biliyor musun orayı? Bilmez miyim.

Arabada sessizlik oldu.

Ne, diye tekrar lafa girdi Bay Nicholls. Siz oraya gitmiyoy musunuz? Nesi var? Çok mu pahalı? Fırında patates yapmak kolay diyeceksin, değil mi? Eh, ben fırında patates sevmiyorum. Sandviç sevmiyorum.

Yemek pişirmeyi de sevmiyorum. Karnı acıktığı için olabilirdi ama birdenbire bayağı aksileşmişti.

Tanzie koltukların arasından uzandı. Bir keresinde Nathalie'nin Tavuk jalfrezi yemeğinden kıl çıkmıştı.

192

i

Jojo Moyes

Bay Nicholls bir şey söylemek için ağzım açmıştı ki, Ve saç 11 lı değildi, diye ekledi. Yirmi üç

elektrik direği geride kaldı.

Sonunda Bay Nicholls, Bu konuları çok fazla kafaya takmamak gerek, dedi.

Nıneaton'u geçtikten biraz sonra Tanzie sandviçinden gizli gizli Morinana vermeye başladı çünkü ton balığı konservesinin tadı, loıı balığına pek benzemiyordu ve ekme de üst damağına yapışıp ılımiyordu. Bay Nicholls arabayı benzin istasyonuna çekti.

Buraların sandviçleri berbat olur, dedi annesi büfeye bakarak. T,n az üç haftalıktır. Sandviç almayacağım.

Nicky içeri bakıp, Kıymalı börek var mıdır? diye sordu. Ba-yılıırım kıymalı böreğe.

Onlar daha da beter. Muhtemelen içi köpek eti doludur. Tanzie elleriyle Norman'ın kulaklarını kapattı.

Annesi, Bay Nicholls'a, İçeri girecek misiniz? diye sordu ve (,1 utasım açtı. Bize de iki çikolata alır mısınız? Kendimizi şımar. I

l,1 lı m.

Nicky, Crunchie olsun lütfen, dedi. Neşesi yerine gelmişti. Aero. Nanelisinden lütfen, dedi Tanzie de.

Büyük olanla-ı ıııdan alabilir miyim?

Annesi elini uzatıyordu. Ama Bay Nicholls sağına bakıyordu. Sen alabilir misin? Ben yolun karşısına geçeceğim.

Nereye gidiyorsunuz?

Bay Nicholls karnını ovuşturdu. Birdenbire neşesi yerine gelmişti. Oraya.

Bir Artı Bir

Keith Kebapçısında yere vidalanmış altı plastik sandalye, camında sıralanmış on dört Diyet Kola ve B harfi yanmayan bir neon tabela vardı. Tanzie arabanın camından bakıp Bay Nicholls'ın yürüyüşünün, şerit ışıklarla aydınlatılmış mekana girerken adeta neşeli bir hal almasını izledi. Tezgahın arkasındaki duvara bakıp bir şişin üzerinde ağır ağır dönen devasa bir kırmızı et kütesini işaret etti. Tanzie hangi hayvanın şeklinin öyle olacağını düşündü ve aklına sadece manda geldi. Belki de tüm organları çıkarılmış bir manda.

Adam eti kesmeye başladığında Nicky, Ah be, dedi. Canı çektiği için alçak sesle sızlanıyordu. Biz de bunlardan bir tane alamaz mıyız?

Hayır, dedi annesi.

Bahse girerim istersek Bay Nicholls bize bir tane alır, dedi. Annesinin sezi azarlar gibiydi. Bay

Nicholls bizim için yete rince fazla şey yapıyor. Artık adamı daha fazla sömürüp bedava yemeyeceğiz, tamam mı?

Nicky gözlerini devirip Tanzie'ye baktı ve aksi aksi, İyi ta mam, dedi. Ardından kimse hiçbir şey söylemedi.

Annesi bir süre sonra, Özür dilerim, dedi. Ben sadece., sadece ondan yararlandığımızı düşünmesini istemiyorum.

Ama biri sana bir şey ikram ederse bu yine de ondan yararlanmak mıdır? diye sordu Tanzie.

Eğer hala karnın açsa elma ye. Ya da kahvaltıda aldığım/ keklerden birini. Eminim birkaç tane kalmıştır. Nick sessizce bakışlarını kaldırdı. Tanzie de ofladı.

Bay Nicholls arabanın kapısını açıp beraberinde sıcak, yağlı et kokusu ve beyaz, yağ lekeli bir kağıda sarılmış bir döner dürüm getirdi. Norman'ın ağzından anında lastik gibi uzayan iki salya akl ı Nicky ve Tanzie'ye dönüp keyifle, Biraz almak istemediğimizden emin misiniz? diye sordu. Çok az acı sos koydum.

.194.

Jojo Moyes

Annesi kesin bir tonla, Hayır. Çok nazıksınız ama teşekkürler, ılcı ve uyaran gözlerle Nicky'ye baktı. Tanzie de usulca, Hayır, teşekkürler, dedi. Ama çok güzel kokuyordu. Hayır. Teşekkür ederim, diyen Nicky de başını çevirip başka lırafı baktı.

Nuneaton, Market Bosworth, Coalville, Ashby de la Zouch... Tabelalar sırayla geride kalıp bulanıklaşıyordu. Zanzibar veya Tanzania yazsa da fark etmezdi çünkü Tanzie nerede olduklarını bilmiyordu. Tanzie, Ashby de la Zouch, Ashby de la Zouch diye içinden tekrar çilerken bunun ne kadar güzel bir isim olacağını düşünüp durdu. Merhaba, adın ne? Ashby de la Zouch. Selam Ashby! Adın çok havalı! (Astanza Thomas da beş heceliydi ama aynı ritim yoktu. Constanza de la Zouch'u düşündü; bu altı heceliydi. Sonra da Ashby Thomas'ı düşündü ama bu kulağa nispeten daha yavan geliyordu.

Costanza de la Zouch.

Annesi, yolcu ışığını açıp yine kitap okumaya başlamıştı. Bay Nicholls koltuğunda kıpırdanıp duruyordu.

En sonunda Şu hari-I .ula, önümüzde bir restoran veya başka bir yer var mı? diye sordu.

Tekrar yola çıktıklarından bu yana 389 elektrik direği geçmişlerdi. Genelde durmak isteyen onlardan biri olurdu. Tanzie iti rekli susayıp çok fazla su içiyor, sonra da çışı geliyordu. Norman d.ı her yirmi dakikada bir sızlanıyordu ama gerçekten çışı mi geliyordu yoksa sadece etrafı mı koklamak istiyordu, hiçbir zaman bilemiyorlardı.

Hala aç mısınız? Annesi başını kaldırdı. Hayır. Şey... tuvalete gitmem lazım.

Annesi kitabına döndü. Ah, bizi dert etmeyin. Bir ağacın .1 i kasına gidiverin. Öyle tuvalet değil, diye mırıldandı.

195

Bir Artı Bir

Şey, en yakın kasaba Kegworth gibi görünüyor. Eminim orada gidebileceğiniz bir yer vardır. Ya da çift yönlü karayoluna çıkabilerseniz orada tesisler olabilir.

Ne kadar uzakta?

On dakika kadar sürer sanırım.

Peki. Bay Nicholls kendi kendine başını salladı. On dakika, tamam... Yüzünde tuhaf bir parlaklık vardı.

On dakika olabilir. Nicky kulaklıklarını takmış müzik dinliyordu. Tanzie, Norman'ın yumuşak, koca kulaklarını okşayıp sicim teorisini düşünüyordu. Derken birdenbire Bay Nicholls direksiyonu aniden bir cebe kırdı. Herkes öne doğru yalpaladı. Norman neredeyse koltuktan yuvarlanıyordu. Bay Nicholls sürücü kapısını iterek açıp arkaya doğru koşmaya başladı ve bir elini dizine yaslayıp hendeğin yanına çökerek öğürmeye başladı. Camlar kapalıyken bile sesi duymamak imkansızdı.

Hepsi baktılar.

Oha, dedi Nicky. İçinden bir sürü şey çıkıyor. Sanki şey gibi... uzaylı gibi. Annesi, Aman Tanrım, diye mırıldandı.

Tanzie de arka camdan bakıyordu. İğrenç, dedi.

Çabuk, dedi annesi. Kağıt havlu rulosu nerede Nicky? Annesi arabadan inip ona yardım etmeye giderken izlediler. Bay Nicholls iki büklüm olmuştu. Tanzie ile Nicky nin arka camdan baktığı görünce bakmayın der gibi elini salladı. Fakat kendisi gözünü dikmiş bakıyordu.

Tanzie, Nicky ye, Hala yediği şeyden istiyor musun? diye sordu, Sen kötü kalpli cadının tekisin, dedi Nicky ürpererek. r

Jojo Moyes

Kay Nicholls yürümeyi sanki biraz önce öğrenmiş biri gibi aksayarak arabaya döndü. Beti benzi atmış, yüzü sararıp solmuştu. Yüzü ile küçük ter damlacıklarıyla kaplıydı.

Çok kötü görünüyorsun, dedi Tanzie.

Bay Nicholls yerine oturdu ve, Geçer birazdan, diye fısıldadı. Şimdi geçer.

Annesi koltukların arasından geriye doğru uzanıp sadece ağzını oynatarak, Poşet, dedi. Bay Nicholls, sonraki birkaç kilometre boyunca yavaş kullandı. () kadar yavaştı ki iki araba onlara uzunları çakıp durdu; bir sürücü de yanlarından geçerken öfkeyle kornaya bastı. Bazen, sanki pek konsantre olamıyormuş gibi beyaz şeritten biraz sapıyordu ama Tanzie, annesinin kararlı sessizliğini örnek alıp hiçbir şey söylememeye karar verdi.

Bay Nicholls, Şimdi ne kadar kaldı? diye sorup duruyordu.

Annesi muhtemelen hiçbir fikri olmamasına rağmen, Çok değil, dedi. Çocuk avutur gibi de onun kolunu sıvazladı. Gayet İyi gidiyorsun.

Bay Nicholls ona baktığında acısı gözlerinden okunuyordu.

Dayan biraz, dedi usulca. Fakat aslında talimat verir gibiydi. Ardından, yaklaşık bir kilometre kadar daha gittikten sonra Ah Tanrım, diye inledi ve tekrar frenlere asıldı. Benim inmem...

Annesi, Bak! diye bağırdı ve ilerideki köyün eteklerinde zorlukla seçilen bir ışığı gösterdi. Bak!

Yapabilirsin!

Bay Nicholls gaz pedalına basmaya başlayınca Tanzie'nin yanakları geri çekildi. Kayarak otoparka girdi, kapıyı iterek açtı ve sendeleyerek inip kendini içeri attı.

Oturup beklediler. Araba o kadar sessizdi ki motordan gelen lı iiçik tıkırtıları duyabiliyorlardı.

.197.

Bir Artı Bir

Beş dakika sonra annesi uzanıp soğuğu dışarıda tutmak için sürücü kapısını kapattı. Arkasına dönüp onlara gülümsedi. Eec, size aldığım çikolata nasıldı?

Güzeldi.

Evet, ben de sevdim, diyen Nicky gözlerini kapatıp başıyla müziğe eşlik etti.

Otoparka bir adam ile kadın girdi. Kadın saçını tepeden atkuy -ruğu yapmıştı ve arabaya sert sert bakıyordu. Annesi gülümsedi. Kadın ise gülümsemesine karşılık vermedi.

On dakika geçti.

Nicky kulaklıkları çıkarıp saate baktı ve, Gidip onu getireyim mi? diye sordu. Annesi, Bence karışmayalım, dedi. Ayaklarını hızla sallamaya başlamıştı.

On dakika daha geçti. En sonunda Tanzie, Normanı otoparkta dolaştırırken annesi de tutulup kaldığını söyleyip arabanın arkasında esneme hareketleri yaparken Bay Nicholls göründü.

Tanzie'nin bugüne kadar gördüğü herkesten daha beyaz gözü nüyordu, yüzü kağıt gibiydi. Sanki bir silgiyle yüzünü silmiş gibi görünüyordu. Sanırım burada biraz kalmamız gerekebilir, dedi.

Barda mı?

Barda değil, dedi arkasına bakarak. Kesinlikle barda değil. Belki... birkaç kilometre ileride bir yerde. Benim kullanmamı ister misiniz? diye sordu annesi.

Herkes bir ağızdan, Hayır, deyince Jess gülümseyip alınmamış gibi davranmaya çalıştı.

Bluebell Haven, on kilometre içinde bulabildikleri, yer var levhası asılı olan tek yerdi. On sekiz karavan, iki salıncaklı bir oyun sahası, bir kum havuzu ve Köpekler Giremez yazan bir tabelası vardı.

198

Jojo Moyes

Hay Nicholls'ın direksiyonda yüzü düştü. Başka bir yer buluyoruz. Acıyla kıvrınarak iki büklüm oldu. Gerek yok, burada da kalabiliriz.

Köpeği arabada bırakamayacağını söylemiştin.

Arabada bırakmayacağız. Tanzie, güneş gözlüklerini tak. Ön kapının yanında, üzerinde Resepsiyon yazan bir karavan vardı. İlk önce annesi girdi. Tanzie de güneş gözlüklerini takıp lü/lu cam kapıdan

bakarak dışarıda, basamaklarda bekledi. Sandalyesinden yorgun argın kalkan şişman adam annesine şanslı okluğunu, hala boş olan sadece bir karavan kaldığını ve özel fiyatla lılabileceklerini söyledi.

Ne kadar?

Seksen sterlin.

Bir gece için mi? Karavanda mı?

Bugün cumartesi.

Saat akşamın yedisi ve içinde kimse yok. Hala birileri gelebilir.

Evet. Duyduğuma göre Madonna yolun biraz aşağısındaki bir barda içiyormuş ve tur arabasını park edecek bir yer arıyormuş. Terslenmenize gerek yok.

Sizin de beni soymanıza gerek yok. Otuz sterlin, diyen annesi ı ebinden paraları çıkardı. Kırk.

Otuz beş. Annesi elini uzattı. Bütün paramız bu kadar. Ah, bir de köpeğimiz var. Adam etli ve sarkık kolunu kaldırdı. Tabelaya bakmadınız mı? Köpekler giremez.

O kılavuz köpek. Küçük kızım için. Bir insanı engelli olduğu için kabul etmemenin yasalara aykırı

olduğunu size hatırlatırım.

.199.

Bir Artı Bir

Nicky kapıyı açıp dirseğinden tutarak Tanzie’i içeri geçini Tanzie koyu renk gözlüklerinin arkasında hareket etmeden dunu ken Norman da sabırla önünde duruyordu. Babası gittikten sonra Portsmouth’a giden otobüse yetişmek için bunu iki kez yapmak zorunda kalmışlardı.

İyi eğitilidir, dedi annesi. Hiç sorun çıkarmaz.

Tanzie de, O benim gözlerim, dedi. O olmazsa hayatım bir hiç olurdu.

Adam, Tanzie’nin eline ve sonra da yüzüne baktı. Adamın gıdısı Tanzie ye, Norman’ın gıdısını hatırlatmıştı. Tam o sırada televizyona bakmaması gerektiğini kendi kendine hatırlatmak zorunda kaktı, Başımı belaya sokacaksınız hanımefendi.

Ah, umarım sokmam, dedi annesi neşeyle.

Adam başını iki yana salladı, koca elini çekip ağır ağır anahtar dolabına doğru gitti. Altın Hektar. İkinci sıra, sağdan dördüncü. Tuvalet bloğunun yanı.

Karavana geldiklerinde Bay Nicholls o kadar kötüydü ki nerede olduklarını fark etmemiş bile olabilirdi. Yavaşça inleyip midasını tutuyordu; Tuvaletler yazısını görünce hafif bir feryatla gözden kayboldu.

Neredeyse bir saat boyunca da görünmedi.

Altın Hektar hiç de altın gibi değildi ve bir hektarın yarısı kadar bile yoktu. Ama annesi, denize düşen yılanı sarılır, demişti. İki küçük yatak odası ve salonda yataklı bir kanepede vardı. Annesi, Nicky ile Tanzie’nin ikiz yataklı odada kalabileceğini, Bay Nicholls’ın diğerinde kalacağını, kendisinin de kanepede yatacağını söyledi. Nicky’nin ayakları, yatağın ucundan çıkmasına ve her yer sigara kokmasına rağmen onların odası aslında fena değildi. Annesi pencereleri biraz açtı, sonra yorganlar ile yatakları yaptı ve suyu 200

Jojo Moyes

’i mana kadar akıttı. Bay Nicholls’ın geri geldiğinde muhtemelen duş almak isteyeceğini düşünmüştü.

Tanzie banyodaki klozeti inceledi ve sonra burnunu cama yapıştı! irip diğer karavanlardaki ışıkları saydı.

Görünüşe göre sadece iki lanesi doluydu. (Yalancı pislik, demişti annesi.)

Telefonunu şarja taktıktan tam olarak on beş saniye sonra telefon t, a İmaya başladı. Annesi irkilerek hala fişe takılı olan telefonu açtı.

Alo? Des? Elini hemen ağzına götürmüştü. Aman Tanrım. I es, ben zamanında dönemeyeceğim. Hattın diğer ucundan boğuk gürültüler yükseldi.

Gerçekten özür dilerim. Ne dediğimi biliyorum. Ama işler <, ıgırından çıktı. Ben şeydeyim.. Yüzünü buruşturarak Tanzie'ye kikti. Neredeyiz biz?

Ashby de la Zouch yakınlarında.

Annesi, Ashby de la Zouch, diye tekrarladı. Ardından elini taçlarına götürdü. Ashby de la Zouch. Biliyorum. Gerçekten özür dilerim. Yolculuk planladığım gibi gitmedi, bizi götüren kişi hastalandı, telefonumun şarjı bitti, her şey üst üste... Efendim?

Tanzie'ye baktı. Bilmiyorum. Muhtemelen sah gününden önce olmaz. Hatta belki çarşamba. Düşündüğümüzden daha uzun sürüyor.

Tanzie o andan itibaren adamın bağırdığını kesinlikle duya-biliyordu.

Chelsea yerime bakamaz mı? Ben onun yerine çok baktım. Yoğun sezonda olduğumuzu biliyorum.

Biliyorum Des, gerçekten çok özür dilerim. Dedim ya ben... Duraksadı. Hayır. Daha önce dönemem. Hayır, gerçekten... Ne demek istiyorsun? Son bir senedir bir tek vardiya bile kaçırmadım. Ben... Des? Des?

Birdenbire durup telefona baktı. 201 Bir Artı Bir

Bardaki Des mi aradı? Tanzie, Des'i severdi. Bir keresinde bir pazar günü öğleden sonra Norman'la birlikte dışarıda oturup annesini beklerken ona bir paket karides cipsi vermişti.

O anda karavanın kapısı açıldı ve Bay Nicholls adeta düşer gibi içeri girdi. Biraz uzanayım, diye mırıldanıp hafifçe doğrulduktan sonra çiçekli kanepelerinin üzerine yıkıldı. Kül rengi bir surat ve çukurlaşmış iki gözle annesine baktı. Uzanıyorum. Kusura bakma, dedi mırıltıyla.

Annesi öylece durmuş telefonuna bakıyordu.

Bay Nicholls gözlerini kırparak ona baktı. Bana mı ulaşmaya çalışıyordun? Beni kovdu, dedi annesi. İnanmıyorum. Resmen tekme bastı!

202

17.

Jess

(I ece tuhaf, bölük pörçük bir hal almıştı. Saatler birbirine girmişti ve sonu gelmek bilmiyordu. Jess bir adamın bu kadar kötü hasta olduğunu daha önce hiç görmemişti. Uyumaya çalışmaktan vazgeçti. Karavanın karamel rengi, silinebilir duvarlarına baktı ve sonra da biraz kitap okudu, içi geçmişti. Bay Nicholls yanında inliyor, ara sıra kalkıp ayaklarını sürüye sürüye tuvalet bloğuna gidip

geliyordu. Jess, çocukların kapısını kapatıp küçük karavanın içinde durup onu bekledi. Ara ara L şeklindeki kanepenin uzak ucunda kestirip Bay Nicholls sendeleyerek içeri girdiğinde ona su ve peçete uzattı.

Saat üçü biraz geçerken Bay Nicholls duş almak istedi. Jess ona banyo kapısını kilitlememesi için söz verirdi, çamaşırlarını çamaşır odasına götürdü (bir kulübe içerisinde bir yıkama ve kurutma makinesi vardı) ve altmış dakikalık bir çamaşır yıkama işlemi için üç sterlin yirmi peni harcadı. Fakat kurutucu için hiç bozuk parası yoktu.

Karavana geri geldiğinde Bay Nicholls hala duştaydı. Jess sabaha kadar biraz kuruyacaklarını umarak yıkadığı kıyafetleri radyatörün üzerindeki askılara astı, sonra yavaşça kapıyı tıklattı. (ievap yoktu, sadece akan suyun sesi geliyor ve bir buhar dalgası 203

Bir Artı Bir

yükseliyordu. Kapı aralığından baktı. Cam buğulanmıştı ama onu seçebiliyordu, yere yığılıp kalmıştı. Jess bir an bekleyip onun canı panele yaslanmış, soluk, ters üçgen şeklinde ve şaşırtıcı derecede kaslı geniş sırtına baktı. Sonra elini kaldırıp bitkinlikle yüzünde gezdirişini izledi.

Bay Nicholls? diye seslendi ama hiçbir ses gelmiyordu. Bay Nicholls?

O zaman arkasına dönüp onu gördü. Gözlerinin etrafı kızarmış, başı omuzlarının içine gömülmüştü. Lanet olsun. Ayağa bile kalkamıyorum. Su da soğumaya başlıyor, dedi.

Yardım etmemi ister misin? Hayır. Evet. Ah,

Tanrım.

Bekleyin.

Bir havlu uzattı (onu mu yoksa kendisini mi korumak içindi, emin olamıyordu), uzanıp duşu kapattı, kolu sıırılsıklam olmuştu. Ardından çömelip üstünü örtmesine yardım ettikten sonra yanına daha da yaklaştı.

Kolunu omzuma at.

Ufak tefek bir şeysin. Seni de aşağı çekerim. Görüdüğümden daha güçlüyüm. Bay Nicholls kıpırdamadı.

Bana yardımcı olman lazım. İtfaiye asansörü değilim.

Bay Nicholls ıslak kolunu Jess'in boynuna doladı ve havluyu beline sardı. Jess de duşun duvarından destek alınca güçlkle de olsa doğruldular. Şanslarına, karavan o kadar küçüktü ki her adımda yaslanabileceği bir duvar vardı. Sendeleyle sendeleyle kanepeye ulaşmayı başardılar.

Bay Nicholls, Jess'in kanepenin yanına bıraktığı kovaya baka rak, Şu halime bak, diye sızlandı.

Jojo Moyes

Evet. Jess soyulan duvar kağıdına ve nikotin lekeli boya işine İraktı. Eh, benim de daha iyi cumartesi gecelerim olmuştu.

Saat dördü biraz geçiyordu. Gözleri kupkuru olmuştu ve ağ-11 yordu, bir süre gözlerini kapattı. Bay Nicholls halsizce, Teşekkürler, dedi.

Ne için?

Yerinde doğruldu. Gecenin bir yarısı tuvaleti ayağımın dibine getirdiğin için. İğrenç kıyafetlerimi yıkadığın için. Duştan çıkmama yardım ettiğin için... Dahası, Keith Kebapçısı diye bir yerden sağ-11 ksız bir döner aldığım için bir kez bile olsun beni suçlamadın. Hem de senin suçun olmasına rağmen.

Ama şimdi her şeyi mahvediyorsun işte.

Yastığına uzanan Bay Nicholls kolunu, gözlerinin üzerine kapattı. rss onun geniş göğüs kafesine bakmamaya çalıştı. Geçen ağustos ayında Des'in saçma Bar Plaj Voleybolu Maçı haricinde, en son ne /aman bir erkeğin çıplak gövdesini gördüğünü hatırlayamıyordu. Gidip yatak odasında uzan. Daha rahat edersin.

Bir gözünü açtı. Sünger Bob yorganını da alır mıyım? Benim pembe çizgiliyi al. Ama bunu erkekliği tehdit eden lıir şey olarak görmeyeceğime söz veriyorum.

Sen nerede uyuyacaksın?

Burada. Ama önemli değil, dedi. Tam Bay Nicholls karşı 1, 1 k maya kalkışacaktı ki, Çok uyuyacağımdan da emin değilim / .ilen, diye ekledi.

Jess onu küçük yatak odasına götürdü. Bay Nicholls yatağa yalarken sanki bu bile onu rahatsız ediyormuş gibi sızlandı. Jess yorganı yavaşça üzerine çekti. Gözlerinin altındaki gölgeler kül 1 eliğiydi ve sesi uykulu çıkıyordu. Birkaç saat içinde yola çıkmaya lı.ızır olurum.

Bir Artı Bir

Jess, Bay Nicholls'ın hayalet gibi sararmış benzine bakıp, Ta bii, dedi.

Rahatına bak. Biz hangi cehennemdeyiz bu arada?

Ah, Sarı Tuğlalı Yolun oralarda bir yerde.

Şu herkesi kurtaran tanrısal aslanın olduğu yer mi?

Sizin dediğiniz Narnia. Bu ise korkak ve işe yaramaz.

Hımmm. En sonunda uykuya daldı.

Jess sessizce odadan çıkıp saate bakmamaya çalışarak dar ka nepenin üzerinde uzandı. Dün akşam Bay Nicholls tuvalet bloğun dayken Nicky'yle birlikte haritayı inceleyip yolculuklarını mümkün olan en iyi şekilde yeniden düzenlemişlerdi.

Hala bol bol vaktimiz var, dedi kendi kendine. Ve en sonunda o da uykuya daldı.

Sabah olduğunda Bay Nicholls'ın odasında çıt çıkmıyordu. Jess onu uyandırmayı düşündü ama ne zaman kapısına doğru yönelse gözünün önüne, duşa kabine yaslanmış oturan hali geldi ve par makları kapı kolunda kaldı. Kapıyı sadece bir kere, Nicky onun kendi kusmuğunda boğulup ölmüş olabileceğini söylediği zaman açtı. Bay Nicholls'ın sadece gerçekten derin bir uykuda olduğu anlaşıldığında ise Nicky çok az da olsa hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Çocuklar Norman'ı yola çıkarıp (Tanzie gerçekçi olsun diye güneş gözlüklerini takmıştı), bakkaldan bir şeyler aldılar ve fisıldayarak kahvaltı ettiler. Jess kalan ekmeklerden sandviç yaptı, yapacak bir iş olsun diye karavanı temizledi ve Des'e sesli mesa) bırakıp tekrar özür diledi. Fakat Des telefonu açmadı.

O sırada küçük odanın kapısı gıcırdayarak açıldı ve üzerinde tişört ve baksırla Bay Nicholls göründü.

Elini kaldırıp selam verdi. Yanağında uzun bir yastık izi vardı. Biz neredeyiz? 206 Jojo Moyes

Ashby de la Zouch. Ya da oraya yakın bir yerlerde. Beachfront'a benzemiyor. Saat geç mi?

On bire çeyrek var.

On bire çeyrek var. Peki. Yüzünde kirli sakal çıkmış, saçları l'.c bir tarafa doğru yatmıştı. Jess kitabını okuyormuş gibi yaptı, bay Nicholls sıcak ve uyku sersemi >erkek kokuyordu. Jess bunun ne kadar etkili bir koku olduğunu unutmuştu.

On bire çeyrek var. Çenesindeki sakalları sıvazladı, sonra sarsak adımlarla pencereye doğru yürüyüp dışarı baktı. Sanki bir milyon yıldır uyuyor gibiyim. Jess'in karşısındaki kanepede-1 ine hızla oturup elini çenesinde gezdirdi.

Jess'in yanında duran Nicky, Ahbap... dedi. Hapishaneden I i rar alarmı. Ne?

Nicky elindeki tükenmez kalemi salladı. Mahkûmları tekrar kodese tıkman lazım. Bay Nicholls ona baktı, sonra da oğlun delirmiş, der gibi Jess'e döndü.

Jess, Nicky'nin bakışlarını takip edip Bay Nicholls'ın bacaklarına doğru baktı ve sonra

çabucak başka tarafa döndü. Ah, Tanrım. Bay Nicholls kaşlarını çattı. Ne? Neler oluyor?

Jess kahvaltı bulaşıklarını toplamak için ayağa kalktığı anda yarı şaka bir tonla, En azından

öncesinde beni bir yemeğe çıkarabilir-İliniz, dedi. Kulaklarının kızardığını hissediyordu.

Ah... Bay Nicholls aşağıya baktığında ne olduğunu anladı ve kendini düzeltti. Özür dilerim. Peki.

Tamam. Ayağa kalkıp banyoya yöneldi. Ben, şey... Bir duş daha alsam olur mu?

Bir köşede başını kağıtlarına gömmüş olan Tanzie, Sana sıcak su ayırdık, dedi. Dün gerçekten kötü kokuyordun.

207

Bir Artı Bir

Yirmi dakika sonra banyodan çıktı, saçları nemliydi ve şam puan kokuyordu. Yeni traş olmuştu. Jess bir bardak suda tuz ve şekeri eritirken Bay Nicholls'ın çıplak bölgelerini düşünmemeye çalışmakla meşguldü. Bardağı ona uzattı.

Bu ne?

Su kaybını gidermek için bir çözelti. Dün gece kaybettiğin minerallerin birazını geri kazanmak için. Bir bardak tuzlu su içmemi mi istiyorsun? Bütün geceyi kıı sarak geçirdikten sonra hem de?

İç işte. Bay Nicholls yüzünü ekşitip öğürürken Jess ona sade tost ve acı kahve hazırladı. Bay Nicholls küçük formika masanın karşısına oturup kahveden bir yudum, tosttan da birkaç küçük ısırık aldı. On dakika sonra biraz şaşkın bir sesle gerçekten de biraz daha iyi hissettiğini itiraf etti.

İyi derken, kaza yapmadan araya kullanabilecek kadar iyi gibi mi?

Kaza yapmaktan kastın ne?

Yol kenarındaki cebe bindirmemek.

Açıkladığın için teşekkür ederim. Tostan bir ısırık daha aldı, bu sefer daha kendinden emin görünüyordu. Evet. Bana yirmi dakika daha verin ama. Kendimden emin olmak istiyorum ki... Ki benim gibi ceplere falan bindirip yolda kalmayalım.

Ha ha! Sırıtmıştı ve onun güldüğünü görmek keyifliydi. Evet. Öyle sayılır. Ama ciddiye daha iyi hissediyorum. Elini plastik örtü kaplı masanın üzerinde gezdirip kahvesinden büyük bir yudum aldı ve memnuniyetle iç çekti. Birinci tostunu bitirdi, ardından başka olup olmadığını sordu ve sonra masanın etrafına baktı. Ama biliyorsunuz ki ben yemek yerken hepimiz bana bakmazsanız daha da iyi hissedebilirim. Başka bir taraflarım da görünüyor diye korkuyorum.

208

Jojo Moyes

Görünse anlarsın, dedi Nicky. Çünkü hepimiz çılgılık atıp kaçarız.

Annem senin neredeyse organlarımı bile çıkaracağını söyledi, dedi Tanzie. Merak ediyorum, acaba nasıl bir duygudur?

Bay Nicholls, Jess'e bakıp kahvesini karıştırdı. Jess ise kızarın-caya kadar bakışlarını çekmedi. Doğruyu söyleyeyim mi? Aslında dünkü halim pek çok cumartesi gecemden farklı sayılmaz.

Tanzie sınav kağıdını iyice inceledikten sonra özenle katladı. Sanki hep birlikte başka bir muhabbet yapıyorlarmış gibi, Sayıların ilginç tarafı... dedi. Her zaman sayı olmamaları.

Yani i sayısı farazi sayı. Pi aşkın sayı. E de öyle. Ama hepsini birleştirirsen e üzeri i çarpı pi, eksi birdir. Yani aslında olmayan bir sayı oluştururlar. Çünkü eksi bir, sayı değildir, bir sayının olması gereken yerdir. Eh, çok mantıklı, dedi Nicky.

Bence de, dedi Bay Nicholls. Mesela benim de şu anki yerimin sürücü koltuğu olması gerekiyor.

Kahvesinin kalanını içip fincanını bıraktı. Tamam. Haydi yola koyulalım.

Öğleden sonra yola çıktıklarında manzara, geride bıraktıkları her kilometreyle birlikte değişime uğradı. Yamaçlar dikleşti ve her tarafa hakim olan yeşil renk etkisini kaybetti. Etraflarındaki uzanan çalılıklar, gri taş duvarlara dönüştü. Sonra gökyüzü açıldı, çevrelerindeki ışık daha parlak bir hal aldı ve sanayi bölgesi manzarasının uzaktan görünen sembollerini, kızıl tuğla fabrikalarını, hardal rengi dumanlar kusan dev gibi güç santrallerini geride bıraktılar. Bay Nicholls araba kullanırken, Jess ara ara midesi bulanacak mı diye endişeyle ona bakıyor, daha sonra da yüzünün renginin tekrar normale döndüğünü görüp memnun bir ifadeye bürünüyordu.

Aberdeen'e bugün varabileceğimizi sanmıyorum, dedi Bay Nicholls. Sesinde hafif de olsa özür dileyen bir ton vardı.

209

Bir Artı Bir

Gidebildiğimiz kadar gidelim, son turu da yarın erken saatte yaparız. Ben de aynısını önerecektim.

Hala vaktimiz var.

Jess kendini kilometrelerin akışına bıraktı, ara ara kestirdi ve endişelenmesi gereken konular hakkında endişelenmemeye çalıştı. Aynasını çaktırmadan arka koltuktaki Nicky'yi görebilecek şekilde ayarladı.

Evden uzakta kaldıkları bu kısa süre zarfında bile yüzündeki çürükler geçmeye başlamıştı. Eskisinden daha fazla konuşuyor gibiydi. Ama hala ona karşı kendini kapatıyordu. Bazen Jess, onun hayatının geri kalanı boyunca böyle hissetmesinden endişeleniyordu. Onu sevdiğini, ailesinin de Tanzie ve o olduğunu ne kadar sık söylerse söylesin fark etmiyormuş gibiydi. Jess, annesini ziyaret ettiği bir gün, Nicky'nin de gelip onlarla yaşayacağını söylediğinde annesi, Çok geç kaldın, demişti. O yaşta bir çocukta yaşadığı hasarın izleri kalır. İyi bilirim.

Öğretmenlik yapan annesi, sekiz yaşındaki otuz çocuğu istediği kadar mutlak bir sessizlik içinde tutabilir, sürüsünü kalemle güden bir çoban gibi hepsine sınavlarda başarı kazandırabilirdi. Ama Jess onun hiç

keyifle, insanın sadece dünyaya getirdiği birine bakmanın vereceği keyifle gülümsediğini hatırlayamıyordu.

Annesi pek çok konuda haklıydı. Ortaokula başladığı gün Jess e şöyle demişti: Şimdi yapacağın seçimler hayatının geri kalanını belirleyecek. Jess'in tek duyduğu ise bütün benliğini çivilenmiş bir kelebek gibi tek bir noktaya bağlayacağını gösteren korkutucu ifadelerdi. Fakat işin aslı şuydu; annesi onu gereksiz yere o kadar çok azarlamıştı ki artık onun söylediği mantıklı şeylere bile kulak asmıyordu.

Jess, Tanzie'yi doğurduğunda bir hayli genç ve aptal olsa da onu ne kadar çok sevdiğini her gün söyleyeceğini bilecek kadar akıllı vardı. Ona sarılacak, gözyaşlarını silecek ve bacaklarını spagetti 210 Jajo Moyes

gibi birbirine dolayıp onunla birlikte kanepenin üzerine atlayacaktı. Çocuğunun etrafına sevgiden bir koza örecekti. Tanzie daha ufacıkken, Jess kollarını ona dolayarak uyurdu. Marty de ona hiç yer kalmadığından yakınıp söylene söylene boş odaya giderdi. Jess onu duymazdı bile.

İki sene sonra Nicky geldiğinde ise herkes ona başkasının çocuğunun, üstelik sekiz yaşma gelmiş ve sorunlu bir geçmişi olan bir çocuğun sorumluluğunu üstüne aldığı için deli olduğunu söylemişti. Böyle çocukların sonu nasıl olur bilirsin, deseler de Jess onlara kulak asmamıştı. Çünkü herkesten en az otuz santim uzaklıkta duran o iirkek küçük gölgede, bir anda eskiden hissettiği duyguları görebilmişti. Çünkü annen sana yakın değilse veya daima başına gelen en güzel şeyin sen olduğunu söylememişse ve hatta eve geldiğini bile fark etmemişse, içinde fırtınalar kopuyor, bir parça mühürleniyordu. Ona ihtiyaç duymuyordun. Kimseye ihtiyaç duymuyordun. Ve farkında bile olmadan bekliyordun. Yakınlaştığın herkesin sende başta fark etmedikleri, hoşlanmadıkları bir şey görmesini ve giderek soğuk davranmaya başlayıp tıpkı deniz tuzu gibi, onların da ortadan kaybolmasını bekliyordun. Çünkü öz annen bile seni gerçekten sevmediyse sende bir sorun olmalıydı, değil mi?

İşte bu yüzden Marty gittiğinde Jess yıkılmamıştı. Neden yı-kılsındı ki? Marty canını yakamazdı. Jess'in gerçekten önem verdiği tek şey bu iki çocuktu ve onlara gözü gibi bakmak istiyordu. Çünkü bütün dünya karşında dursa bile eğer annen arkadaysa sana bir şey olmazdı. İçinde derinlerde bir yerde, sevildiğini bilirdin. Sevilmeyi hak ettiğini bilirdin. Jess, hayatında gurur duyabileceği pek fazla şey yapmamıştı ama en çok gurur duyduğu şey Tanzie'nin bunları bilerek büyümesiydi. Her ne kadar tuhaf, küçük bir cadı olsa da Jess kızının bu gerçeği bildiğinin farkındaydı.

Nicky konusunda ise hala çabalıyordu...

Acıktınız mı? Bay Nicholls'ın sesi, Jess'i yarı uyur halinden uyan dırdı.

Oturduğu yerde doğruldu. Boynu tutulmuş, tel çamaşır askısı gibi bükülüp kalmıştı.

Açlıktan ölüyorum, dedi beceriksizce ve ona doğru döndü. Öğle yemeği için bir yerlerde durmak ister misiniz?

Güneş ortaya çıkmıştı. Gözle görülür netlikteki ışınlar sol ta > rafa vuruyor, yanlarındaki geniş, açık çimenlik arazinin üzerinde parlıyordu. Tanrının parmakları, derdi Tanzie onlara. Jess önle rinde hangi tesislerin olduğuna bakmak için torpido gözündeki haritaya uzandı.

Bay Nicholls ona baktı. Adeta utanmış gibiydi. Aslında ne var biliyor musun? Şu sizin sandviçlerden yesem gerçekten iyi olurdu.

. 212

18.

Ed

Stag and Hounds Moteli, konaklama rehberlerinin hiçbirinde liste-lenmemişti. İnternet sitesi veya broşürü yoktu. Nedenini anlamak zordu. Bar da rüzgar alan, açık bir fundalığın kıyısında bir başına duruyordu. Gri

renkli ön cephenin önünde duran yosun tutmuş plastik bahçe mobilyaları buraya uğrayan pek fazla ziyaretçinin olmadığını ya da belki umudun, deneyim karşısındaki zaferini gösteriyordu. Yatak odaları belli ki en son onlarca yıl önce dekore edilmişti. Odalarda parlak pembe duvar kağıdı ile dantelli perdeler vardı. Ve şampuan ya da peçete gibi işe yarar her şeyin yerinde de porselen heykelcikler duruyordu. Üst kattaki koridorun sonunda, ortak kullanılan bir banyo vardı; banyodaki eşyalar eskiydi ve kireç tortularıyla çevriliydi. Çift kişilik odadaki küçük, kutu gibi televizyon sadece üç kanalı çekmeye tenezzül ediyor, bunların hepsi de hafif karıncalı gösteriyordu. Nicky, tuvalet kağıdı rulusunun üzerinde oturan kabarık, yün kumaştan balo elbiseli oyuncak bebeği görünce dehşete kapılmıştı. Aslında hoşuma gitti, demişti bebeği ışığa doğru tutup parlak, sentetik eteğini incelerken. O kadar kötü ki cidden havalı duruyor.

Ed hala böyle yerlerin olduğuna inanamıyordu. Ama sekiz saatten fazladır saatte kırk kilometreyle araç kullanıyordu. Stag

213

Bir Artı Bir

and Hounds'un geceliği oda başına yirmi beş sterlindi (Jess bile bu fiyattan memnun kalmıştı) ve Norman'ı seve seve kabul etmişlerdi Ah, köpekleri çok severiz. Bayan Deakins, yerinde duramayan, Pomeranian cinsi küçük bir köpek sürüsünün arasından geçerek ağı ağır ilerledi. Başını sıvazladı, saçları özenle topuz yapılmıştı. Hatlı köpekleri insanlardan daha çok severiz, değil mi Jack? Alt kat 1.1 bir yerlerden bir homurtu geldi. Onları memnun etmek kesinlikle daha kolay. Sizin tatlı koca

oğlanı isterseniz bu gece küçük kabine getirebilirsiniz. Benim kızlar yeni bir adamla tanışmaya bayılır. Bunu söylerken Ed'e bakıp gereğinden biraz fazla gibi görünen samimi bir tavırla başını sallamıştı.

İki kapıyı açıp eliyle uzatarak içeriyi gösterdi.

İşte Bay ve Bayan Nicholls, odanız hemen çocuklarınızınkini nin yanında. Bu gece tek misafirimiz sizsiniz, yani sessiz ve güzel olur. Kahvaltı için mısır gevreği çeşitlerimiz var. Ya da Jack size yumurtalı ekmek hazırlayabilir. Yumurtalı ekmeği çok güzel yapar. Teşekkürler.

Anahtarları Ed'e uzattı, bakışlarını da üzerinde gerekenden bir salise kadar daha uzun süre tuttu.

Tahminimce siz... yumurtanızı haşlanmış seviyorsunuz. Doğru mu?

Ed arkasına bakıp ona mı söylüyor diye kontrol etti. Bildim, değil mi?

Şey... aslında fark etmez.

Bayan Deakins yavaşça, Fark etmez... diye tekrarladı ve gözlerini Ed'in gözlerinden çekmedi. Bir kaşını kaldırdı, tekrar Ed'e gülümsedi ve ardından ayaklarının dibinde tüylü bir deniz gibi dalgalanan küçük köpekleriyle birlikte alt kata yöneldi. Ed göz ucuyla bakınca Jess'in sırtıttığını görüyordu.

Sakın bir şey söyleyeyim deme. Çantaları yatağın üzerine bıraktı.

214

Jojo Moyes

Nicky belini ovuşturarak, ilk banyo benim, dedi.

Benim çalışmam lazım, dedi Tanzie de. Olimpiyata tam olarak on yedi buçuk saat kaldı. Kitaplarını kolunun altına alıp y.m odada gözden kayboldu.

Gel de önce Norman'ı yürüyüşe çıkar canım, dedi Jess. Biraz İriniz hava al. Sonra daha rahat uyursun.

Jess bir çantayı açıp kapüşonlu bir kazağı başından geçirdi. Kollarını kaldırdığında çıplak karnının bir kısmı kısa bir an için görünmüştü; teni açık ve tuhaf bir şekilde baştan çıkarıcıydı. Sonra kazağın boyun kısmından yüzü göründü. En az yarım saat gelmeyiz. Belki daha da uzun kalırız, diyen Jess atkuyruğunu düzelitti, merdivenlere doğru baktı ve Ede dönüp bir kaşını kaldırdı. I laberin olsun.

Bana göre hava hoş.

Jess, Tanzie'yle birlikte gözden kaybolurken, Ed onun hala güldüğünü duyabiliyordu. Ed saçlarının hafifçe elektriklendiğini hissederek naylon yatak örtüsünün üzerine uzandı ve cebinden telefonunu çıkardı.

Pekala, iyi haber şu, dedi Paul Wilkes. Polis ilk soruşturmasını tamamladı. İlk sonuçlar senin tarafında suça teşvik eden bir eylem olmadığını gösteriyor. Deanna Lewis'in veya ağabeyinin borsa işlemlerinden senin

kar elde ettiğine dair herhangi bir kanıt yok. Daha önemlisi, her çalışanın zaten elde edeceği hisse kazançları dışında SFAX'in lansmanından herhangi bir kazanç elde ettiğine dair hiçbir işaret de yok. Tabii ki senin elinde bulunan toplam hisse düşünülünce oran daha yüksek olacaktı ama senin tarafında herhangi bir kıyı bankası hesabı veya hiçbir saklama girişimi bulamıyorlar. Çünkü yok.

215

Bir Artı Bir

Ayrıca soruşturma ekibi, Michael Lewis'in ailesinin adına birçok hesabı ortaya çıkardıklarını, bunun da bariz bir şekilde ada mın işlemlerini saklamaya çalıştığını gösterdiği söylüyor. İlandan hemen önce adamın yüksek miktarda alım satım işlemi yaptığını gösteren borsa işlem kayıtlarına ulaşmışlar ki bu da onlar için başka bir kırmızı bayrak demek.

Paul hala konuşuyordu ama telefon kesik kesik çekiyordu, Ed de onu duymaya çalışıyordu. Ayağa kalkıp pencerenin kenarında durdu. Tanzie barın bahçesinde döne döne koşuyor, neşeye avaz avaz bağırıyordu.

Küçük, gürültücü köpekler de onu takip ediyordu. Jess kollarını göğsünde bağlayıp durmuş gülüyordu. Norman ise alanın ortasında onlara bakıyordu; bir çılgınlık denizinin içinde sersemlemiş, hareketsiz bir nesne gibiydi. Ed eliyle diğer kulağını kapattı. Yani artık geri gelebilir miyim? Mesele halloldu mu? Birden ofisi gözlerinin önünde belirdi; çölde bir serap gibiydi.

Ağır ol. Bir diğer haber de şu. Michael Lewis sadece hisse senedi alıp satmıyormuş, hisse opsiyonu alım satımı da yapıyormuş. Ne alım satımı? Gözlerini kırptırdı. Pekala. Şu anda Fransız kaldım.

Ciddi misin? Kısa bir sessizlik oldu. Paul'un ahşap panelli ofisinde oturmuş, gözlerini deviren hali Ed'in gözünde canlanmıştı. Opsiyonlar, işlemciye kaldıraçlı yatırım yoluyla çok daha fazla kar elde etme imkanı verir.

İyi de bunların benimle ne alakası var?

Eee, adamın opsiyonlardan elde ettiği kar çok büyük. Yani dava tamamen bir üst boyuta taşınıyor. Bu da bizi kötü habere getiriyor.

Kötü haber bu değil miydi?

Paul iç geçirdi. Ed... Deanna Lewis'e neden çek yazdın ve bu haltı yediğini neden bana söylemedin?

216

Jojo Moyes

Ed gözlerini kırpıştırdı. Çek.

Kadın senin tarafından yazılmış beş bin sterlinlik bir çeki bozdurarak hesabına aktarmış. Eee?

Eee diye soruyor musun? Paul'ün bu soruyu sorarken yine gözlerini devirdiğini görmek mümkündü. Bu seni mali olarak I leanna Lewis'in yapmakta olduğu şeyle bağlantılı hale getiriyor. İhı işlemin bir kısmı senin sayende gerçekleşmiş oluyor.

Ama sadece zor durumdan çıkmasına yardım etmek için yaptım! Hiç parası yoktu!

Kar elde etmiş olsan da olmasan da Lewis'le bariz bir mali ilgin olmuş oluyor ve bu da SFAX piyasaya sürülmeden hemen (ince olmuş. E-postaların yetersiz olduğunu ileri sürebilirdik ama bu demek oluyor ki artık sadece onun sözüne karşı senin sözün yok, Ed.

Ed çayırlığa baktı. Tanzie yukarı aşağı zıplayarak salyaları akan köpeğe çubuk sallıyordu. Kahkaha atıyordu ve gözlükleri burnunun üzerinde yamulmuştu. Jess de gidip ona sarıldı.

Yani?

Yani Ed, seni savunmak artık çok daha zor bir hal aldı. Ed hayatı boyunca babasını sadece bir kez hayal kırıklığına uğratmıştı. Bu hiçbir zaman onun istediği gibi bir evlat olmadığı anlamına gelmiyordu. Tabii babası mutlaka kendisine daha çok benzeyen bir çocuk

isterdi: sağlam, kararlı, azimli ve bir denizci kadar disiplinli. Ama bu sessiz, inek oğlan çocuğu karşısında içten içe duyduğu kederi bastırmayı başarmıştı. Oğlunun kendi başının çaresine bakamayacağı anlaşıldığı için de belli ki bu işi pahalı bir eğitimin yapmasına karar vermişti.

217

Bir Artı Bir

Çalıştıkları yıllar boyunca kıt kanaat geçinerek yaptıkları birikimle kız kardeşini değil de Ed'i özel okula göndermiş olmaları, ailede dile getirilmeyen büyük bir kırgınlıktı. Sık sık, ailesi Gemma'nın önüne ne kadar büyük bir duygusal engel diktiklerinin farkında olsalardı yine de aynı şeyi yaparlarmıydı, diye merak ederdi. Ed, Gemma'yı aslında her işte çok iyi olduğu için ailesinin onu gönderme ihtiyacı duymadığına hiçbir zaman ikna edememişti. Uyanık olduğu her anı odasında, ekrana yapışık geçiren Ed'li Sporda umutsuz vaka olan da.

Ama hayır, tüm aksi delillere rağmen eski ordu polisi ve dedesinin sonra da kuzeyli küçük bir inşaat

firmasının güvenlik başkanı olan Bob Nicholls, ilkesi, Spor insanı insan yapar, olan, pahalı sayılabilecek bir özel okulun oğlunu adam edeceğine karar vermişti. Sana muazzam bir fırsat veriyoruz Edward. Annenin ve benim elimize geçen tüm fırsatlardan daha iyi, derdi hep. Bu fırsatı boş harcama. Böylece birinci yılın sonunda, ilgisiz ve düşümlü performans ve de en kötüsü takım oyuncusu değil sözlerinin kullanıldığı karnesini açtığında Ed, babasının yüzünden rengin yavaşça çekilmesini izlerken, babası da uzun uzun karneye bakmıştı. Ed, eşek şakaları yapıp duran şımarık ve zengin çocuklarının gittiği o okulu hiç sevmediğini söyleyemiyordu. Ragbi sahasının etrafında kaç kere

koştururlarsa koştursunlar, yine de bu sporu hiç sevmeyeceğini de söyleyemiyordu. Onun ilgisini çeken asıl şey, pikseli ekranın olasılıkları ve bu alanda yaratılabilecek şeylerdi Hayatını buradan kazanabileceğini hissetse de açıklayamıyordu Babasının yüzü gerçekten de her şeyini boşa harcamış olmanın hayal kırıklığıyla çökmüştü ve Ed başka bir seçeneği olmadığını farkına varmıştı.

Gelecek sene daha iyi olacağım baba, demişti.

Şimdi ise Ed Nicholls birkaç gün içinde Londra Polis Karakolunda ifade verecekti.

218

Jojo M oyes

Artık ordudaki eski arkadaşlarına iftiharla anlattığı oğlunun İhını olarak ne iş yaptığını anlamıyorum tabii ama anlaşılabilir bu işimde geleceğim varmış.) büyük ihtimale içeriden bilgi ticareti Hnj.1 masıyla tutuklanmak üzere olduğunu duyduğunda babasının , 11/11nün alacağı şekli gözünde canlandırmaya çalıştı.

Babasının o i n ılıcakmış gibi duran boynunun üzerindeki başını döndürmesini, .11- 1.11naya çalışmasına rağmen yorgun yüz hatlarını daha da çökerle 11 şaşkınlığını, söyleyeceği veya yapabileceği hiçbir şey olmadığını Kıvrıldığı için hafifçe büktüğü dudaklarım hayal etmeye çalıştı.

Böylece Ed kararını verdi. Avukatından kovuşturma sürecini mümkün olduğunca uzatmasını isteyecekti. Sözde suçunun açıklın masını geciktirmek için parasının her kuruşunu bu davaya akıtılabirdi. Ama babası ne kadar hasta olursa olsun, o aile yemeğine

gitmeyecekti. Bu sayede babasına iyilik yapmış olacaktı. Kendini 11/.1k tutarak, aslında onu koruyacaktı.

Ed Nicholls, oda parfümü ve hayal kırıklığı kokan o küçük ve pembe otel odasında durup açık fundalık araziye baktı. Kendini ıslak çimenlere atmış, dili dışarıda, koca suratında aptalca bir mutluluk ifadesiyle duran köpeğin kulaklarını çeken Tanzie'yi izledi ve bariz bir şekilde doğru olanı yapıyor olmasına rağmen neden kendini berbat hissettiğini düşündü.

19.

Jess

I .111/.ie gergindi. Yemek yemek istemedi ve kısa bir ara vermek için dl kata inmeyi reddedip pembe, naylon yatak üzerinde uzanarak o piknik sepetinden kalanları kemirerek matematik kağıtlarına i(üü mil meyi tercih etti. Jess şaşırılmıştı çünkü matematikle ilgili bir yy süz konusu olduğunda kızının heyecanlanıp gerildiği pek

görülmemişti. Onu rahatlatmak için elinden geleni yaptı ama Tanzie'nin inden bahsettiğini bile bilmediğinde bunu yapmak zor oluyordu.

Neredeyse vardık! Her şey yolunda Tanzie. Endişelenecek bir

(ey yok. Sence bu gece uyur muyum?)

Tabii ki uyursun.

Ama eğer uyumazsam yarışma gerçekten kötü geçebilir. Uyumasan bile iyi geçecek. Hem senin uyumadığını hiç görmedim.

Çok fazla endişelenip uyuyamam diye endişeleniyorum. Ben endişelenmiyorum. Sadece rahat ol. İyi olacaksın. Her V7 iyi olacak.

Jess onu öperken, Tanzie'nin tırnaklarını dibine kadar yediğini gördü. 221 Bir Artı Bir 1

Bay Nicholls bahçedeydi. Yarım saat önce Tanzie'yle dolaş 1 Um > yerde bir aşağı bir yukarı yürüyerek hırsla telefonla konuşuyonlu Birkaç kez durup telefona baktı, sonra herhalde telefon dalı.1.1 u > çeksin diye plastik bahçe sandalyesinin üzerine çıktı. Orada dııı ne sallanarak, içeridekilerin meraklı bakışlarına aldırmadan el k i hareketi yapıp küfürler ederek konuşmaya devam etti.

Jess barın penceresinden baktı, gidip konuşmasını bölün um yoksa bölmesin mi emin değildi. Tezgahın arka tarafında çene >. < lan ev sahibi kadının etrafında toplanmış birkaç yaşlı adam v.1nh Ellilik biralarının üzerinden ilgisizce Jess'e baktılar.

İş konuşuyor, değil mi? Ev sahibi kadın, Jess'in bakışl.1..... takip ederek camdan baktı.

Ah, evet. Hiç durmaz. Jess gülümsedi. Ona bir içki götürey im Jess nihayet dışarı çıktığında Bay Nicholls alçak bir taş ılın varın üzerinde oturuyordu. Dirseklerini dizlerine dayamış ol İm bakıyordu.

Jess ellilik bardağı uzattı. Bay Nicholls bir an baktı, sının bardağı aldı. Teşekkürler. Yorgun görünüyordu.

Her şey yolunda mı?

Hayır. Birasından büyük bir yudum aldı. Hiçbir şey y lunda değil.

Jess birkaç santim uzağına oturdu. Yardımcı olabileceğim bir şey

var mı? Hayır.

Sessizce oturdular. Etraf çok huzurluydu, çevrelerinde çıv n ların üzerinde dalgalanan meltem ve içeriden gelen hafif konuşma mırıltıları dışında hiçbir şey yoktu. Jess manzarayla ilgili bir şey l 1 söylemek üzereydi ki Bay Nicholls'ın sesi sakin havanın içinde pal l.n 11 Sikerim böyle işi, dedi öfkeyle. Lanet olsun!

Jess irkildi.

Jojo M oyes

I layatımın böyle bir anda darmadağın olduğuna inanamı-11 tını.

Sesi titriyordu. Yıllarca çalış çalış çalış sonra da her şey böyle aıamparça olsun, aklım almıyor. Hem de ne için? Ne bok için? Sadece besin zehirlenmesi. Yakında düze...

1 tünerden falan bahsetmiyorum burada. Başım ellerinin ara-11.1 gömdü. Ama bu konuda konuşmak istemiyorum. Uyararı n bakış attı.

Teki.

<)lay şu. Yasal olarak kimseyle bu konu hakkında konuşmamam gerekiyor. css ona bakmadı.

I liç kimseye anlatamam.

ess bacağını uzatıp batan güneşe baktı. Ama ben sayılmam, i 111 mi? Ben temizlikçi kadınıam.

İkiy Nicholls derin bir nefes verdi ve yine, Lanet olsun, diye m ıklandı.

Sonra başını eğip elleriyle kısa, koyu renk saçlarını karıştırarak l.111ları Jess'e anlattı. Doğru düzgün ayrılmayı beceremediği kız 11 adaşını ve bütün hayatının nasıl altüst olduğunu... Şirketini ve ılımla şu anda orada, son altı senedir üzerinde deli gibi çalıştığı ıtı lansmanım kutluyor olması gerektiğini... Oysa şimdi bildiği her ı den, tanıdığı herkesten uzaklaşmak zorunda kaldığını, bütün mılar olup biterken tutuklanma ihtimaliyle karşı karşıya olduğunu...

ıkalının biraz önce arayıp bu yolculuktan döndükten kısa bir ciiif sonra Londra polis merkezine gitmesi gerektiğini söylediğini, tabasıyla olan durumunu, polis merkezinde içeriden bilgi ticareti f ağmakla suçlanacağını ve bu suçlama yüzünden yirmi yıl hapis , alabileceğini... Anlatmayı bitirdiğinde Jess'in nefesi kesilmişti.

223

Bir Artı Bir

Uğruna çalıştığım her şey, önemsedğim her şey gitti. Kendi ofisime giremiyorum. Basın duyar da neler olduğunu ağızımdan kaçırırım diye kendi evime bile dönemiyorum. Oğlunun ne kaday gerizekalı olduğunu görerek ölür diye gidip kendi babamı göremiyorum. İşin en boktan tarafı, onu özliyorum. Gerçekten özliyorum.

Jess birkaç dakika boyunca duyduklarını sindirmeye çalışılı, Bay Nicholls gökyüzüne bakarak gülümsedi.

En iyi yanı da 11e biliyor musun? Bugünün doğum günüm olması.

Ne?

Bugün. Bugün benim doğum.

Bugün mü? Neden hiçbir şey söylemedin?

Çünkü otuz dört yaşındayım ve otuz dört yaşındaki bir adamın doğum günlerinden bahsetmesi mallık olur. Birasından bir ful çekti. Üstüne bir de o besin zehirlenmesi olayı gelince kutlanacak pek bir şey bulamadım. Yan gözle Jess'e baktı. Ayrıca arabada durduk yere iyi ki Doğdunl diye şarkı söylemeye başlayabilirdiniz. Burada da söylerim.

Lütfen yapma. Her şey yeterince kötü zaten.

Jess sersemlemişti. Bay Nicholls'ın onca yükü sırtında taşıdığına inanamıyordu. Onun yerinde başkası olsa Jess kolunu omzuna atıp rahatlatacak bir şey söylemeye çalışırdı. Ama Bay Nicholls aksiydi.

Her şey yoluna girer, biliyorsun, dedi söyleyecek başka bir şey bulamayınca. Karma seni darmadağın eden o kızın peşim bırakmaz.

Yüzünü buruşturdu. Karma mı?

Çocuklara dediğim gibi. İyi insanların başına iyi şeyler gelir. Sadece inancını sağlam tutmak... O zaman bundan önceki hayatımda bombok bir adammışım demek ki.

224

Jojo Moyes

Haydi ama. Hala bir evin var. Arabaların var. Aklın var. Pahalı avukatların var. Bu işi çözebilirsin. Nasıl bu kadar iyimser olabiliyorsun?

Çünkü işler gerçekten düzeliyor.

Bunu diyen de trene binecek parası bile olmayan bir kadın. Jess sarp kayalıklı yamaçlara bakmaya devam etti. Bugün doğum günün olduğu için bu söylediğini duymazlıktan geleceğim. Bay Nicholls iç geçirdi. Özür dilerim. Yardımcı olmaya çalıştığını biliyorum. Ama şu anda senin iyimserliğim beni yoruyor. Hayır, seni bir arabanın içinde tanımadığın üç kişi ve koca bir köpekle yüzlerce kilometre yol almak yoruyor. Çıkıp uzun bir lıanyo yap, iyi gelir. Haydi.

Hüküm giymek üzere olan adam ağır adımlarda içerdi girdi; Jess ise oturup önündeki yeşil çayırılığa baktı. Hapse girme ihtimaliyle karşı karşıya olmanın, sevdiğin şeylere ve insanlara yaklaşamama-m n nasıl bir duygu olduğunu düşünmeye çalıştı. Bay Nicholls gibi birinin hapis yattığını hayal edemiyordu.

Bir süre sonra boş bardakları alıp içeri girdi. Bara yaslandı; ev sahibi kadın Homes Under the Hammer programının bir bölümü izliyordu. Adamlar da arkasında sessizce oturmuş programı izliyorlardı veya mahmur gözlerle biralarına bakıyorlardı.

Bayan Deakins? Aslında bugün... kocamın doğum günü. Rica etsem bana bir iyilik yapar mısınız?

May Nicholls en sonunda saat sekiz buçukta aşağı indi. Üzerinde yine o günlük giysiler vardı. Ve de önceki günkü. Ama Jess onun banyo yaptığını anlamıştı; saçları nemliydi ve yeni tıraş olmuştu. Çantanda ne var peki? Ceset mi?

Efendim? Bara doğru yürüdü. Üzerinden hafifçe Wilkinson Svword sabun kokusu yayılıyordu.

225

Bir Artı Bir

Yola çıktığımızdan beri üzerinde aynı kıyafetler var. Kontrol eder gibi aşağı baktı. Ah. Hayır. Bunlar temiz. Hep aynı tişörtü ve kot pantolonu mu giyiyorsun? Her gün mü? Böylece düşünmek zorunda kalmıyorum.

Bir an için ona baktı, sonra dilinin ucuna kadar gelen sözleri yutmaya karar verdi. Ne de olsa bugün doğum günüydü.

Bay Nicholls birden, yeni fark etmiş gibi, Ah. Güzel olmuşsun, dedi. Jess üzerini değiştirip mavi bir yazlık elbise ve hırka giymişti. Bu kıyafeti Olimpiyata saklamayı planlamıştı ama bugünün önemli olduğunu düşünmüştü. Şey, teşekkür ederim. İnsan çevresine uyum sağlamak için çaba göstermeli, değil mi?

Ne oldu da şapkamı ve köpek tüylü kot pantolonu çıkardın? Böyle iğneleyici konuştuğun için birazdan mahcup olacaksın. Çünkü sana bir sürprizim var.

Sürpriz mi? Bay Nicholls aniden temkinli görünmüştü. Güzel bir sürpriz. İşte... Jess, Bayan Deakins'ı şaşırtarak önceden hazırladığı iki bardaktan birini uzattı. Burada 1997'den beri kokteyl hazırlamamışlardı; Jess camların arkasındaki tozlu şişelere göz atarken Bayan Deakins onu izlemişti. Gördüğüm kadarıyla yeterince iyileştin.

Bu ne? Bardağa şüpheyle bakıyordu. Viski, triple sec ve portakal suyu.

Bay Nicholls bir yudum aldı. Sonra büyük bir yudum daha. Fena değilmiş.

Hoşuna gideceğini biliyordum. Senin için özel olarak yaptım. Adı Mithering Bastard. Bakımsız çimlerin ortasında, beyaz plastik masa üzerinde, paslanmaz çelik çatal bıçak takımıyla hazırlanmış iki kişilik servis, ortada ise şarap şişesi içinde bir mum vardı. Jess sandalyeleri bardaki 226 Jojo M oyes

bezlerden biriyle silmiş, üzerindeki yosunların hepsi gitmişti. Bay Nicholls için sandalyelerden birini çekti.

Açık havada yiyeceğiz. Doğum günü ikramı. Bay Nicholls'ın bakışını görmezden geldi. Eğer oturmak istersen gidip mutfağa geldiğimizi haber vereceğim.

Kahvaltıdaki keklerden yemeyeceğiz, değil mi?

Tabii ki kahvaltıdaki keklerden yemeyeceğiz. Alınmış gibi yaptı. Mutfağa doğru giderken,

Kalanları Tanzie ile Nicky yedi, diye mırıldandı.

Tekrar masaya geldiğinde Norman, Bay Nicholls'ın ayağının dibine çökmüştü. Jess, Bay Nicholls'ın onu kaldırmak isteyeceğini düşündü ama daha önce Norman'ın üzerine oturduğu zamanlarda hayvanın gülle gibi ağır olduğunu anlamıştı. Bu yüzden ayağı morarıp kalmadan önce biraz kaysın diye dua etmekten başka yapacak bir şey yoktu.

Ee, içkin nasıldı?

Bay Nicholls boş kokteyl bardağına baktı. Enfesti.

Pekala, ana yemek gelmek üzere. Korkarım bu akşam sadece ikimiz yiyeceğiz, diğer ikisinin önceden yapılmış planları vardı. Tuhaf bir ergen dizisi ve tamamen anlamsız cebir denklemleri mi?

Bizi iyi tanımışsın. Jess sandalyesine oturdu. O sırada Bayan Deakins ayağının dibinde koşuşturan köpekleriyle çimlerin üzerinden dikkatle yürüyerek onlara doğru geliyordu.

Elinde de iki tabak tutuyordu.

Buyurun bakalım, dedi tabakları masaya koyarak. Size biftek ve böbrek de getirdim.

Yolun yukarısındaki lan'dan. Çok güzel etli börek de yapar.

227

Bir Artı Bir

Jess o kadar acıkmıştı ki, muhtemelen lanı bile yiyebilirim, diye düşünüyordu. Kağıt peçeteyi dizlerine serip, Harika. Teşekkürler, dedi.

Bayan Deakins, manzarayı sanki ilk defa görüyormuş gibi durup etrafına baktı. Biz burada hiç dışarıda yemiyoruz. Güzel fikirmiş. Diğer müşterilerime de teklif edebilirim. Şu kokteylde de. Bunlardan da hazırlayabilirim sanırım.

Jess bardaki yaşlı adamları düşündü. Yapmamak yazık olur, dedi sirkeyi Bay Nicholls'a uzatarak. Bay Nicholls kısa bir süre afallamış gibiydi.

Bayan Deakins ellerini önlüğüne sildi. Eee, Bay Nicholls, eşiniz size doğum gününüzde güzel vakit geçirtmeye kesinlikle kararlı, dedi göz kırparak.

Bay Nicholls başını kaldırıp ona baktı. Ah. Jess'le sakın geçen tek bir an bile yoktur, dedi bakışlarını kaydırıp tekrar ona bakarak. Ne kadardır evlisiniz?

On yıl.

Üç yıl.

Çocuklar benim önceki evliliğimden, dedi Jess böreği keserek. Ah!

Öyle mi? Bay Nicholls, Onu yolda kaldığında kurtardım ve böylece tanıştık.

Evet.

Çok romantik. Bayan Deakins'in tebessümü biraz tereddütlüydü. Pek değil. O sırada tutuklanmak üzereydi.

Ben hepsini anlattım. Hımmm, bu patatesler çok lezzetli. Öyle mi. Polisler de çok anlayışlıydı. Dikkate aldılar.

Bayan Deakings yavaş yavaş geri çekilmeye başlamıştı. Ah, ne güzel. Hala birlikte olmanız çok hoş.

228

Jojo Moyes İdare ediyoruz.

Şu anda başka seçeneğimiz yok. O da doğru.

Biraz domates sosu getirebilir misiniz? Ah, iyi fikir sevgilim.

Kadın gözden kaybolduğunda Bay Nicholls muma ve tabaklara bakarak başını salladı. Ardından tekrar başını kaldırıp Jess e baktı, artık somurtmuyordu. Kuzey Yorkshire çayırlarında, adını bile duymadığım bir yerdeki tuhaf bir motelde, gerçekten de hayatımdaki en güzel börek ve patates kızartmasını yiyorum.

Çok sevindim. Mutlu yaşlar.

Samimi bir sessizlik içinde yemeklerini yediler. Sıcak bir yemek ile güçlü bir kokteylin insana kendini bu kadar iyi hissettirebil-111esi şaşırtıcıydı. Norman homurdanıp diğer tarafa dönerek Bay Nicholls'ın ayağını serbest bıraktı. Ed şüpheyile bacaklarını uzattı, belki de sakatlanıp sakatlanmadığını anlamaya çalışıyordu.

Jess'e bakıp tazelenmiş kokteyl bardağını kaldırdı. Gerçekten teşekkür ederim. Jess gözünde gözlük yokken Ed'in kirpiklerinin tuhaf derecede uzun olduğunu fark etti. Bu birdenbire, masanın ortasında duran mumun farkına varmasını sağlamıştı. Aslında ınurnu biraz da şaka amaçlı istemişti.

Şey... keşke elimden daha fazlası gelse. Gerçekten de bizi kurtardın. Yol kenarından. Yoksa ne yapardık bilmiyorum.

Çatalına bir patates batırıp yukarıda tuttu. Eh, personelime sahip çıkmak isterim.

Hımm, galiba evli olduğumuz zaman daha iyiydin. Şerefle. Ed ona gülümsedi, gözlerinin etrafı kırışmıştı.

Bu o kadar sahici ve beklenmedik bir gülüştü ki Jess de kendini gülerken buldu.

Yarma içelim. Tanzie'nin geleceğine.

229

Bir Artı Bir

W genel olarak daha fazla boktan durumun olmamasına... Hvct, buna kesinlikle içilir.

Akşam, alkolün etkisiyle ve kimsenin arabada uyumak ya da sık sık acilen banyoya gitmek zorunda olmamanın verdiği mutlulukla akarak yerini geceye bıraktı. Nicky aşağıya indi, kabinde oturan adamlara perçeminin altından şüpheyle baktı, adamlar da aynı şekilde şüpheyle ona baktılar ve sonra televizyon izlemek için tekrar odasına çekildi. Jess üç kadeh Liebfraumilch şarap içti ve Tanzie'ye bakıp ona yemek götürmek için içeri gitti. Saat ondan sonra çalışmayacağına söz verdirdi. Senin odanda çalışabilir miyim? Nicky televizyonu açtı.

Olur, dedi Jess.

Tanzie birden, Şarap kokuyorsun, dedi.

Çünkü tatilde sayılırız. Anneler tatilde sayıldıklarında şarap kokabilirler. Hım. Jess'e ciddi bir bakış atıp tekrar kitaplarına döndü.

Nicky tek kişilik yataklardan birinde kıvrılmış televizyon izliyordu. Jess kapıyı arkasından kapatıp havayı kokladı. Ot içmiyordun, değil mi? Zulam hala sende.

Ha evet. Jess bunu tamamen unutmuştu. Ama o olmadan uyudun. Dün gece ve önceki gece. Hı hı.

Eh, bu iyi bir şey, değil mi?

Nicky sadece omuzlarını silkti.

Bence aradığın sözcükler şunlar: Evet, artık uyuyabilmek için yasa dışı maddelere ihtiyaç duymamam harika. Haydi kalk da bir

230

Jojo Moyes

dakika buraya gel. Yatağı kaldırmama yardım etmen lazım. Nicky kımıldamayınca Jess, Orada Bay Nicholls'la uyuyamam. Sizin odada yere yatak hazırlayacağız, tamam mı?

Nicky ofladı ama sallana sallana da olsa kalkıp yardım etti. Jess onun artık hareket ettiğinde acıyla

sızlanmadığı fark etti. Tanzie'nin yatağının yanındaki halının üzerine koydukları yatak yüzünden kapı en fazla on beş santim kadar açılıyordu; sadece sürtünerek girip çıkabilecekleri kadar yer kalmıştı.

Gece tuvalete gitmem gerekirse komik olacak.

Yatmadan önce git. Kocaman adamsın. Nicky'ye, Tanzie'yi rahatsız etmemek için saat onda televizyonu kapatmasını söyledi ve ikisini üst katta bırakıp indi.

Sert akşam rüzgarında mum çoktan yanıp bitmişti, artık birbirlerini göremez olduklarında içeriye geçtiler. Sohbet anne babalarından ilk işlerine, sonra da ilişkilerine gelmişti. Jess ona Marty'yi ve bir keresinde doğum günü hediyesi olarak uzatma kablosu alıp, Ama ihtiyaç olduğunu söylemiştin, diye karşı çıkışını anlattı. Ed ise eski eşi Lara'yı ve bir keresinde doğum gününde onu alıp arkadaşlarıyla birlikte sürpriz bir kahvaltıya götürmesi için şoför ayarladığını, sonra da kadının bütün sabahı kişisel alışveriş uzmanıyla ve sınırsız bir bütçeyle Harvey Nichols mağazasında geçirdiğini anlattı. Öğle yemeği için onunla buluştuğunda ise işten tam gün izin almadı diye acı acı şikayet etmişti. Jess, şu Lara denen kadının boya küpü suratına bir tane patlatmayı ne kadar isterdi. (Bu suratı kendi uydurmuştu ve muhtemelen aslında gerekenden çok daha boyalıydı.) Nafaka ödedin mi?

Mecbur değildim ama ödedim. Ta ki üçüncü kez daireme girip eşyalarımı alıncaya kadar. Geri aldın mı peki?

231

Bir Artı Bir

Uğraşmaya değmezdi. Eğer Mao Zedong'un ipek baskısı omu için çok önemliyse kalabilir. Değeri ne kadardı?

Neyin?

Tablonun

Omuzlarını silkti. Birkaç bin.

Kesinlikle farklı dillerden konuşuyoruz seninle.

Öyle mi dersin? Peki, o zaman eski kocan sana ne kadayı nafaka ödüyor? Hiç.

Hiç mi? Kaşları öyle bir kalkmıştı ki neredeyse saç çizgisiyle aynı hizaya gelmişlerdi. Hiçbir şey mi? Onun hali daha perişan. Birini perişan halde olduğu için suçlayamazsın. Sen ve çocukların geçim mücadelesi vermek zorunda kalsam/, bile mi?

Bunu nasıl açıklayabilirdi ki? Hayatını yoluna koymasını iki senesini almıştı. Çocukların onu özlediğini biliyordu ama Jess içten içte Marty gittiği için rahatlamıştı. Bir sonraki dayanaksız girişimiyle geleceklerini sabote edecek mi diye endişelenmek zorunda kalmadığı için seviniyordu. Onun o karamsar hallerinden, çocuklara karşı hep bıkkın olmasından bıkmıştı. En çok da hiçbir şeyi doğru yapamamaktan usanmıştı.

Marty, on altı yaşındaki Jess'ten hoşlanmıştı; çılgın, düşünmeden hareket eden, hiçbir sorumluluğu olmayan Jess'ten. Sonra üzerine sorumluluklar yıkılmış ve bunların altından çıkan insanı beğenmemişti.

O kendi işlerini yoluna koyunca tekrar payına düşen katkıda bulunmasını sağlayacağım. Ama şimdi böyle iyiyiz. Jess, Nicky ile Tanzie'nin uyumakta olduğu üst kata baktı.

Sanırım bizim dönüm noktamız bu olacak. Hem... muhtemelen bunu anlayamayacaksınız,

232

Jojo M oyes

lıısu uların onları biraz tuhaf çocuklar olarak gördüğünü biliyorum ııııııa onlara sahip olduğum için şanslıyım. Gerçekten iyi kalpli ve eğlenceli çocuklar. Kendine bir kadeh şarap daha doldurup bir vıııdum aldı. Artık içmesi kesinlikle daha kolaylaşıyordu.

Evet, harika çocuklar.

Teşekkürler, dedi Jess. Aslında bugün bir şey fark ettim. Son lılı kaç gün, hatırladığım kadarıyla ilk kez onlarda birlikte rahatça vukit geçirme imkanı buldum. Çalışmadan, ev işlerini düşünmek, ,ılışveriş yapmak veya her şeyi yetiştirmek için koşuşturmadan...

(ularla kafamda dertler yokken takılmak güzel geliyor; eğer söylet I i klerim kulağa deli saçması gibi gelmiyorsa tabii.

Gelmiyor.

Ve dahası Nicky uyuyor. O hiç uyumaz. Ona ne yaptın emin değilim ama haline bakılırsa... Ah, sadece birazcık denge ayarı yaptık.

Jess bardağını kaldırdı. O zaman doğum gününde güzel bir ey oldu, oğlumu

neşelendirdiniz. O dündü.

Jess bir an düşündü. Bir kere bile kusmadın. Tamam. Kabul.

Bay Nicholls'ın vücudu nihayet gevşemişti. Arkasına yaslandı, uzun bacaklarını masanın altına uzatmıştı.

Bir süredir, bacaklarından biri Jess'in bacağına dayalıydı. Jess kısa bir an için bacağına çekmeyi düşünmüş ama çekmemişti. Şimdi ise sanki bir mesaj vermeye çalışır gibi çekmesi mümkün değildi. Çıplak bacağına heyecan verici bir şeyin varlığını hissediyordu.

Üstelik bu hoşuna gidiyordu.

Böreklerin, patateslerin ve şarap kadehlerinin arasında bir şeyler olmuştu ve tetikleyicisi sadece alkol değildi. Bay Nicholls ın kızgın veya umutsuz görünmemesini istiyordu. O büyük, mahmur

Bir Artı Bir

sırtışıını, yüzüne yazılan, bastırmaya çalıştığı öfkenin tamamım dağıtan o gülüşü görmek istiyordu.

Bay Nicholls masaya bakarak, Biliyor musun, senin gibi biriylı hiç tanışmadım, dedi.

Jess tam temizlikçiler ve baristalar hakkında espri yapııı,ıl üzereydi ki karın boşluğunda büyük bir çalkantı hissetti ve kendim onun duştaki V şeklinde, kaslı, çıplak sırtını hayal ederken buldu Sonra acaba Bay Nicholls'la sevişmek nasıl olurdu, diye düşünılıı

Bu düşüncenin yarattığı şaşkınlık o kadar büyüktü ki neı r deyse sesli söyleyecekti. Bence Bay Nicholls'la sevişmek güzel olunla Başını çevirdi, yüzü kızarmıştı ve geride kalan çeyrek kadeh şarabı bir yudumda içti.

Bay Nicholls ona bakıyordu. Yanlış anlama. İyi anlamda söyledim. Yanlış anlamıyorum. Kulakları bile kızarmıştı.

Sadece... sen tanıştığım en iyimser insansın. Hiç kendine açıyormuş gibi görünmüyorsun. Yoluna çıkan her engeli tırmanıp aşılıyorsun.

Bu esnada pantolonlarımı parçalayıp düşüyorum. Ama yola devam ediyorsun.

Biri bana yardım ederse tabii.

Tamam. Bu benzetme karışmaya başladı. Birasından bir fıı I çekti. Ben sadece... söylemek istedim.

Neredeyse bitti, biliyorum Ama bu yolculuktan keyif aldım. Beklediğimden daha fazla keyil aldım hem de.

Jess ne dediğini bilmeden sözcükler ağzından çıkıverdi. Evcı Ben de.

Oturdular. Bay Nicholls onun bacağına bakıyordu. Jess acaba o da aynı şeyi mi düşünüyor, diye düşündü. Ne var, biliyor musun Jess?

fojo Moyes Ne?

Oturduğun yerde kımıldanmayı bıraktın.

Birbirlerine baktılar. Jess başını çevirmek istedi ama yapamadı. Bay Nicholls sadece imkansız bir karmaşanın içinden sıyrılıp ilerlemesini sağlayan bir aracı olmuştu hep. Şimdi ise Jess'in tek görebildiği onun iri ve koyu renkli gözleri, güçlü ellerinin çizgileri ve tişörtünün altındaki gövdesiydi.

Tekrar at sırtına çıkmam lazım.

Bakışlarını ilk çeken Bay Nicholls oldu.

Vay be! Saate bak. Gerçekten biraz uyumalıyız. Erken kalkmamız lazım demiştin. Sesi biraz fazla yüksek çıkıyordu.

Ah, evet. Neredeyse on bir oldu. Hesaplarıma göre sanırım öğlen orada olmak için yedi gibi yola çıkmamız lazım. Doğru mu?

Doğru.

Jess ayağa kalkınca biraz sendeledi, Bay Nicholls'ın koluna tutunmak için uzandı ama o çoktan uzaklaşmıştı.

Erken kahvaltı edeceklerini söyledikleri Bayan Deakins'a biraz lıızla samimi bir şekilde iyi geceler deyip barın arkasındaki merdivenlerden yavaşça çıkmaya başladılar. Jess ne konuşulduğunun pek farkında değildi çünkü Bay Nicholls'ın arkasından geldiğinin kesinlikle farkındaydı. Yürürken hafifçe kalçalarını

salladığının ila. Beni izliyor mu? Düşünceleri fırıl fırıl dönüyor, beklenmedik yönlere sapıyordu. Kısa bir an,

Bay Nicholls arkasından uzanıp omu çıplak omzundan öpse neler hissedeceğini merak etti. Bu düşünceyle küçük, istemsiz bir ses çıkarmış olabilirdi.

Koridorda durdular. Jess dönüp ona baktı. Sanki üç gündür onu ilk defa görmüş gibiydi. O halde iyi geceler Jessica Rae Thomas. Bir a ve bir e harfiyle.

Jess'in eli kapı kolunun üzerinde durdu, nefesi boğazında düğümlenmişti. Çok zaman olmuştu. Bu gerçekten de o kadar kötü

235

Bir Artı Bir

bir fikir miydi? Kapının kolunu bastırıp kapıya yüklendi. Şey. sabah görüşürüz.

Sana kahve yaparım derdim ama ilk kalkan hep sen oluyosun, dedi Bay Nicholls. Jess ne diyeceğini bilemedi. Öylece Bay Nicholls'ın suratını bakıyor olabilirdi.

Şey... Jess?

Efendim?

Teşekkürler. Her şey için. Hastalık olayı, doğum günü sürp rizi... Belki yarın söyleme fırsatı bulamam...

Tuhaf bir tebessümle ona baktı. Eski karılarım içinde kesinlikle favorim sensin.

Jess kapıyı itti. Bir şey söyleyecekti ama kapının kıpırdamaması dikkatini dağıtmıştı. Dönüp kolu yeniden bastırdı. Kapı bir santim kadar açıldı fakat daha ileri gitmedi.

Ne oldu?

Kapıyı açamıyorum, dedi iki eliyle deneyerek. Fakat hiçbi ı şey olmadı.

Bay Nicholls gelip kapıyı itti. Kapı çok az da olsa ilerledi. Ki litli değil, dedi kapının kolunu inceleyerek.

Önünde engelleyen bir şey var.

Jess çömelip görmeye çalıştı; Bay Nicholls da koridorun ışığını açtı. İki santimlik kapı aralığından, Jess kapının diğer tarafındaki Norman'ın gövdesini seçebiliyordu. Yatağın üzerinde yatıyordu, arkası da Jess'e dönüktü.

Norman, diye fısıldadı.

Kalk. Hiç tepki yoktu.

Norman.

Ben itersem uyanır, değil mi? Bay Nicholls kapıya dayanmaya başladı. Bütün ağırlığını verdi. Sonra itti.

Tanrı aşkına, dedi.

236

Jojo Moyes

Jess başını iki yana salladı. Köpeğimi hiç tanımıyorsun.

Bay Nicholls kolu bıraktı, kapı hafif bir tık sesiyle kapandı. İlli birlerine baktılar. Eh... dedi Bay Nicholls en sonunda. Burada iki yatak var. İlli şey olmaz.

Jess yüzünü ekşitti. Hımm. Diğerinde Norman uyuyor. Yatağı bin aya taşımıştım.

O zaman bitkinlikle ona baktı. Kapıyı çalsan olmaz mı? Tanzie stresli. Onu uyandırma riskini göze alamam. Önemli değil. Ben şey... şey yaparım, sandalyede uyurum.

O daha itiraz edemeden Jess banyoya yönelmişti bile. Plastik çerçeveli aynada alkolle kızarmış yüzüne bakıp bir çember gibi birbirini kovalayan düşüncelerini durdurmaya çalışarak yüzünü yıkadı ve dişlerini fırçaladı.

Tekrar odaya geldiğinde Bay Nicholls elinde koyu gri renkli I işörtlerinden birini tutuyordu. Al, dedi banyoya giderken tişörtü una atarak. Jess üzerini çıkarıp kokusundaki gizli erotizmi görmezden gelmeye çalışarak tişörtü giydi. Yedek battaniyeyle dolaptan bir yastık çekip dizlerini rahat bir pozisyona sokmaya çalışarak s,1 ıdalyede kıvrıldı. Belli ki uzun bir gece olacaktı.

Birkaç dakika sonra Bay Nicholls kapıyı açıp tepe lambasını kapattı. Üzerinde beyaz bir tişört ve lacivert baksır vardı. Jess, Bay N icholls'ın bacaklarında kesinlikle spor yapan bir adamın uzun, t,arpıcı kasları

olduğunu gördü. Bir anda o bacaklar, bacaklarına dokunsa nasıl hissedeceğini düşündü. Bu düşünceyle yutkundu. Bay Nicholls yatınca küçük yatak duyulur bir sesle hafifçe çöktü. Öyle rahat mısın?

Kesinlikle! dedi fazla yüksek sesle. Sen?

Eğer bu yaylardan biri gece beni deşerse yolun geri kalanında arabayı almana izin vereceğim.

237

Bir Artı Bir

Odanın karşısından bir an daha Jess e baktı ve sonra ı lambasını kapattı.

Her yer karanlıktı. Dışarıda hafif bir rüzgar, betondaki görülme yen boşlukların arasından geçerek uğuldadı, ağaçlar hışırdat! ı w bir arabanın kapısı çarptı, motoru gönülsüzce güledi. Yan odad.ı Norman uykusunda inledi, ince alçı duvar sesi sadece kısmen b,ı tırıyordu. Jess, Bay Nicholls'ın nefesini duyabiliyordu ve önceki geceyi de onun sadece birkaç santim yanında geçirmiş olmasının,ı rağmen artık onun varlığının şiddetle farkındaydı. Yirmi dört sa.tl öncesinde hissetmediği bir farkındalıktı bu. Onun Nicky'yi güldü rüşünü, parmaklarının direksiyonun üzerindeki duruşunu düşündü

Birkaç hafta önce Nicky'den duyduğu bir ifade aklına gelili HBKG: Hayata bir kere geliyoruz. Ve Nicky'ye bunun sadece aplal ların, canlarının istediği hemen hemen her şeyi, sonuçları ne olu s.ı olsun yapmak için kullandıkları bir bahaneden ibaret olduğunu söylemesini hatırladı.

Liam'ı düşündü; içinden onun muhtemelen tam şu anda biriyle, belki de Blue Parrot'daki kızıl saçlı barmaid'le ya da çiçekçi kam yönetini kullanan Hollandalı kızla seviştiğini biliyordu. Chelsea'yle bir konuşmasında, Chelsea'nin ona çocuklar konusunda yalan söylemesi gerektiğini çünkü hiçbir erkeğin iki çocuklu bekar bir anneye aşık olmayacağını söylediği zamanı ve içten içe muhtemelen haklı olduğunu bildiğinden ona ne kadar kızdığını düşündü.

Bay Nicholls hapse girmese bile muhtemelen bu yolculuktan sonra onu bir daha hiç görmeyeceğini düşündü.

Sonra, başka herhangi bir şeyi iyice düşünecek vakit bulamadan, usulca sandalyeden kalktı. Battaniye yere düştü. Sadece dört adımda yatağa ulaştı ancak tereddüt etti. Çıplak ayak parmakları akrilik halının üzerinde kıvrılmıştı; o zaman bile ne yaptığıının 238

1.1111 olarak farkında değildi. Hayata bir kere geliyoruz. O zaman, 11111rekkep rengi karanlığın içinde belli belirsiz bir kıpırtı oldu ve 111hiyü kaldırıp yatağa girerken Bay Nicholls'ın dönüp ona bak-lığını gördü.

less onunla göğüs göğüseydi, soğuk bacakları onun sıcak bani klarına yaslanmıştı. Bu küçük yatakta kayabilecekleri bir yer yoklu; minderin ortası da çöküyor, onları iyice birbirine yaklaştın ı yordu ve yatağın kenarı hemen birkaç santim arkasında duran blı uçurumdan düşmek gibiydi. O kadar yakınlardı ki Jess onun l 11 ,ış losyonunun ve diş macununun kalan kokusunu duyabiliyordu, ı iöğsünün kalkıp inmesini, ona yaslanmış kendi kalbinin düzenli/ atışlarını hissedebiliyordu. Başını hafifçe eğip Bay Nicholls'ın düşüncelerini okumaya çalıştı. Bay Nicholls, şaşkırtıcı bir ağırlığı 11.l.m sağ elini yorganın üzerine koyup onu kendine doğru çekti. I >iğer eliyle, Jess'in elini tutup yavaşça kendi avucunun içine aldı. İli yumuşacıktı ve Jess'in ağzından sadece birkaç santim uzaklıkdaydı. Jess yüzünü onun parmak boğumlarına doğru götürmek, dudaklarını üzerinde gezdirmek istiyordu. Sonra da dudaklarını dudaklarına uzatmak istiyordu...

Hayata bir kere geliyoruz.

Orada, kendi şehvetiyle tutulup kalmış halde öylece uzandı. Benimle sevişmek ister misin? diye sordu karanlığa.

Uzun bir sessizlik oldu. Ne dediğimi duy...

Evet, dedi. Ve... hayır. Jess tamamen taş kesilmeden önce tekrar konuştu. Ben sadece bunun işleri karıştıracığını düşünüyorum.

Karışık değil ki. İkimiz de genciz, yalnızız, biraz kafamız bozuk. Ve bu geceden sonra birbirimizi bir daha hiç görmeyeceğiz.

Nasıl?

239

Bir Artı Bir

Sen Londra'ya dönecek, şehir hayatını yaşayacaksın ben ılı sahilde kendi hayatıma devam edeceğim.

Büyütmeye gerek yok Ed bir süre sessiz kaldı. Jess... ben öyle düşünmüyorum. Beni beğenmiyorsun. Utançla yanıyordu, birden aklına 011111 eski karısı hakkında söyledikleri geldi. Lara mankendi, tanrı aşkı11.11 Tam ondan uzaklaşacaktı ki Ed elini sıktı.

Güzelsin. Sesi kulaklarının içinde bir mırıltı gibiydi.

Jess bekledi. Başparmağı, Jess'in avucuna sürtünüyordu. Ece neden benimle yatmıyorsun? Hiçbir şey söylemedi.

Bak. Olay şu. Üç senedir kimseyle sevişmedim. Tekrar .ıl sırtına çıkmam lazım ve bence bu... seninle harika olurdu. Benim at olmamı mı istiyorsun?

Öyle değil. Metafor olarak bir ata ihtiyacım var. Yine geldik mi tuhaf metaforlara...

Bak, güzel bulduğunu söylediğin bir kadın sana hiçbir karşı lık beklemeden seks yapmayı teklif ediyor.

Sorunu anlamıyorum. Karşılıksız seks diye bir şey yok.

Ne?

Birileri hep bir şey ister.

Ben senden hiçbir şey istemiyorum.

Jess onun omuz silktiğini hissetti. Belki şimdi değil.

Vay. Jess yan döndü. O kadın senin gerçekten canını sıkmış, değil mi? Ben sadece...

Jess bacağını geri çekti. Seni baştan çıkarıp kandıracağımı mı düşünüyorsun? Kadınlık cilvelerimi kullanarak seni tuzağa düşii receğimi mi sanıyorsun? Kadınlık cilvelerim, naylon yatak örtüsü, börek ve patates kızartmasıyla mı? Jess parmaklarını onun par-

240

Jojo M oyes

inaklarına geçirdi, sesi bir fısıltı halini almıştı. Kendini zincirsiz, umursamaz hissediyordu.

O zaman onu bu kadar çok arzulamasının şiddetiyle gerçekten kendinden geçebileceğini düşündü. Ben ilişki istemiyorum Ed. Seninle ya da bir başkasıyla bir ilişki istemiyorum. Benim hayatımda bir artı bir olayına yer yok. Başını eğdi, böylece dudaklarıyla onun dudakları arasında sadece birkaç santim kaldı. Bunu açıkça belli ettiğimi sanmışım.

Ed kalçasını tuhaf bir hareketle Jess'den biraz geri çekti. Sen... inanılmaz derece ikna edicisin.

Sen de... Jess bacaklarını dolayıp onu kendine çekti. Sertleştiğini hissedince aklı

başından gitmişti. Ed yutkundu.

Jess'in dudakları şimdi sadece birkaç milimetre uzaktaydı. Vücudundaki bütün sinirler uyarılmış, teninde yoğunlaşmıştı. Belki de Ed'in teninde yoğunlaşıyordu. Fakat artık ikisini ayırt edemiyordu.

Bu gece son. En fazla elektrik süpürgesinin üzerinden bakışırız. Ben de bu anı gerçekten hoş bir adamla hoş bir gece olarak hatırlarım. Dudaklarını çenesine sürdü.

Sakalları hafifçe çıkmıştı. Jess onu ısırarak istedi. Tabii sen de hayatının en güzel seksisi olarak hatırlayacaksın.

Ve hepsi bu kadar. Ed'in sesi kalın, dalgındı.

Jess daha da yaklaştı. Hepsi bu kadar, diye mırıldandı. Senden harika bir müzakereci olurdu.

Sen hiç susmaz mısın? Dudakları, dudaklarını buluncaya kadar yaklaştı. Adeta sarsılmıştı. Ed ona teslim olurken Jess dudaklarında onun dudaklarının ağırlığını, tatlılığını duydu. Artık hiçbir şey umurunda değildi. Onu istiyordu. Arzuyla yanıyordu.

Tam o anda Ed geri çekildi. Jess, Ed Nicholls'ın ona baktığını görmese de hissediyordu. Gözleri karanlığın içinde kapkara

241

Bir Artı Bir

ve dipsizdi. Ed, elini çekerken hafifçe Jess'in karnına dokunum .1 Jess istemeden de olsa hafifçe titredi.

Tanrım... dedi Ed usulca. Yapamam. Sonra da neredeyse sızlanarak, Yarın bunu yaptığım için bana teşekkür edeceksin, dedi.

Yavaşça Jess'i kendinden uzaklaştırdı, yataktan kalktı ve san dalyeye gidip oturdu. Sonra da oflayarak battaniyeyi üzerine örtüp arkasını döndü.

242 20

Ed

lid Nicholls, sekiz saati rutubetli bir otoparkta geçirdiğinde bunun muhtemelen en kötü gecelerinden biri olduğunu düşünmüştü. Sonrasında ise karar değiştirip Derby yakınlarındaki bir karavanda, içinin dışına çıktığı o gecenin en kötüsü olduğuna kadar vermişti, fakat ikisinde de yanılmıştı. En kötü gecesini ufacık bir odada, kendisiyle sevişmek isteyen fakat salak gibi reddettiği çakırkeyif, güzel bir kadınla geçirmişti.

Jess uyuyakalmıştı ya da numara yapıyordu, anlamak imkansızdı. Ed ise dünyanın en rahatsız sandalyesinde oturup perdelerin arasındaki dar boşluktan ay ışığıyla aydınlanan karanlık gökyüzüne bakıyordu. Sağ bacağı uyuşmaya başlamış, sol ayağının battaniyenin altına sığmayan kısmı ise buz kesmişti. Yataktan kaçmasaydı şu anda yatakta ona sarılıyormuş olabileceğini düşünmemeye çalıştı. Dudakları Jess'in teninde, o küçük bacakları onunkilere dolanmış halde uyuyor olabilirlerdi.

Hayır.

Seçenekler şunlardı: (a) seks berbat olabilirdi, sonrasında utançtan yerin dibine geçebilirlerdi ve olimpiyata gitmek için geçirecekleri beş saat işkenceye dönüşebilirdi. Ya da (b) seks iyi olabilirdi,

utanç içinde uyanırlardı ve yolculuk yine işkence gibi geçebilirdi.

243

Bir Artı Bir

Daha da kötüsü, sonları şöyle olabilirdi: (c) seks beklediğinden illiyi olabilirdi (Ed bunun doğru olabileceğinden şüpheleniyordu; sadece Jess'in dudaklarını düşündüğünde bile tahrik oluyordu), birbirlerine karşı cinsel çekime dayalı duygular besleyebilirlerdi ve (d) sonrasında ortak hiçbir noktaları olmadığı, seks dışında her konuda tamamen uyumsuz oldukları gerçeğine uyum sağlamaya çalışmak zorunda kalırlardı veya (e) tam olarak uyumsuz olma dıklarım fark ederlerdi ama sonra onu hapse atarlardı. Dahası bu maddelerin hiçbirinde Jess'in gerçekte çocukları olduğunu dikkate almamıştı; hayatlarında onun gibi birine değil, istikrara ihtiyaç duyan çocuklar. Ed aslında bir fikir olarak çocukları seviyordu, tıpkı Hindistan'ı sevdiği gibi. Yani var olduğunu bilmek güzeldi ama hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve hiçbir zaman ciddi ciddi gidip orada vakit geçirmeyi istememişti.

Üstelik tüm bunlara, ilişkilerde bariz bir şekilde berbat olduğu, bir insanın aklına gelebilecek en felaket iki ilişkiden daha yeni çıkmış olması faktörü de dahil değildi; nasıl kurtulacağını bulamadığı için başladığı uzun bir araba yolculuğunu esas alarak biriyle doğru düzgün bir ilişki kurma ihtimali neredeyse imkansızdı.

Ve dürüst olmak gerekirse o tekrar atın üstüne çıkma muhabbeti de bir hayli tuhaftı.

Üstelik bu maddelere, onun aklına bile getirmediği daha fena olasılıklar eklenebilirdi. Mesela, ya Jess bir psikopatsa ve bu ilişki istemiyorum lafları sadece onu kandırmanın bir yoluysa? Yine de öyle bir kıza benzemiyordu...

Ama Deanna da benzemiyordu.

Ed oturup bunun gibi karmaşık konulara kafa yormaya devam etti ve keşke Ronan'la konuşabilseydim diye düşündü. Zamanla gökyüzü hafif turuncu bir renge, sonra da neon mavisine döndü, bacağı tamamen uyuşmuştu ve önceleri şakaklarında belirsiz bir gerilme olarak kendini gösteren akşamdan kalmalık şimdi güçlü,

244

Jojo Moyes

kafatasını delen bir baş ağrısına dönüşmüştü. Ed yavaşça sokulan aydınlığın içinde yüzü ve yorganın altındaki vücudunu belirginleşmeye başlayan Jess'e bakmamaya çalıştı.

Ve de hoşlandığım bir kadınla seviştim diyebileceği bir durumun, hoşlandığım bir kadınla sevişmek üzereydim haline dönüştüğü ve muhtemelen sadece Tanzie'nin anlamaya çalışabileceği bu karmaşık, olasılıksız denklemler dizisine dahil olmadığı için üzülmemeye çalıştı.

Haydi. Geç kalıyoruz. Jess, tişörtle örtülmüş soluk tenli bir zom-biye benzeyen Nicky'yi arabaya götürdü.

Kahvaltı etmedim.

Çünkü sana söylediğim zaman kalkmadın. Yolda bir şeyler alırsın. Tanzie. Tanzie? Köpek tuvalete gitti mi?

Sabah gökyüzünün rengi kurşuniydi ve bulutlar sanki kulaklarının hizasında bir noktaya kadar inmiş gibiydi. Şiddetli bir yağmur gelecek gibi görünüyordu. Ed sürücü koltuğuna oturduğunda Jess hiddetli bir faaliyet içinde koşuşturuyor, bir şeyleri organize ediyor, çocukları azarlıyor, konuşup duruyordu. Ed yirmi dakika sürmüş gibi hissettiği uykudan sersem gibi kalktığından beri Jess böyleydi. Onunla bir kere bile göz göze gelmemişti. Tanzie sessizce arka koltuğa oturdu.

İyi misin? diye soran Ed esneyerek dikiz aynasından küçük kıza baktı. Tanzie sessizce başını evet anlamında salladı.

Heyecan var mı?

Hiçbir şey söylemedi. Miden mi bulandı?

Tanzie başını yine aynı şekilde salladı.

Biraz daha sabret. Her şey harika olacak. Gerçekten.

245

Bir Artı Bir

Tanzie, aynı şeyi söyleyen her yetişkine yapacağı gibi bir bakış attı ona, sonra da dönüp camdan bakmaya devam etti. Yuvarlak yüzü son derece solgundu. Ed onun gece saat kaç kadar matematik çalıştığını merak etti.

Evet. Jess, Norman'ı arka koltuğa çıkardı. Norman berabe rinde neredeyse baş döndürücü bir ıslak köpek kokusu getirmişti. Jess, Tanzie'nin kemerini bağlayıp bağlamadığını kontrol etti, yolcu koltuğuna oturdu ve en sonunda Ede döndü. Yüz ifadesinden bir şey anlamak mümkün değildi. Gidelim.

Ed'in arabası artık onun arabasına benzemiyordu. Sadece üç gün içerisinde, arabanın gıcır gıcır iç döşemesi yeni kokular ve lekeler edinmiş, ince bir köpek tüyü tabakasıyla kaplanmış, ayakkabılar artık koltukların üzerinde veya altlarına tikiştirilmişti. Yere düşen şekerleme paketleri ve cipsler ayaklarının altında ezilmiş, arabanın zeminine yapışmıştı. Radyo istasyonları da artık onun kullandığı ayarlarda değildi.

Ama saatte kırk kilometreyle giderken bir şey olmuştu. Aslında başka bir yerde olması gerektiğini söyleyen o gizli his, neredeyse Ed farkına bile varmadan geçmeye başlamıştı. Yolda geçtikleri insanlara bakarken bulmuştu kendini. Onunkinden tamamen farkı dünyalarda, yüzlerce kilometre güneyde, onun

kendi küçük dramından tamamen habersiz yemek alıyor, arabalarını kullanıyor, çocuklarını okula

götürüp getiriyorlardı. Bu açıdan baktığında problemleri de olduğundan daha küçük görünmeye başlamıştı.

Yanında oturan kadının anlamlı suskunluğuna, Nicky'nin dikiz aynasından gördüğü uyuyan, yaralı bereli yüzüne (Ergenler on birden önce ayılamıyor, diye açıklamıştı Tanzie.) ve köpeğin ara sıra yaydığı kötü kokulara rağmen gidecekleri yere ağır ağır yaklaştıkça yakında eski hayatına dönecek olmanın verdiği umut dolu hissin tamamen yok olduğunu sezinliyordu. Hissettiği şey

246

Jojo Moyes

oldukça karmaşıktı. Ed hoparlörlerle oynadı, böylece müzik sesi .ırka koltuklara daha çok gidiyordu ve ön taraf daha sessiz olmuştu.

İyi misin?

Jess dönüp bakmadı. İyiyim.

Ed arkasına bakıp kimsenin dinlemediğinden emin oldu. Dün gece konusunda... diye başladı. Unut gitsin.

Ed ona pişman olduğunu söylemek istiyordu. Tekrar o çökük, lek kişilik yatağa girmemek için kafasında verdiği mücadelenin gerçekten de canını acıttığını söylemek istiyordu. Ama ne anlamı vardı ki? Jess'in dün gece söylediği gibi, onlar sadece birbirlerini tekrar görmek için hiçbir nedeni olmayan iki insandı.

Unutamam. Şunu açıklamak istiyorum...

Açıklanacak bir şey yok. Sen haklıydın. Aptalca bir fikirdi. bacaklarını altına toplayıp başını çevirerek pencereden dışarı baktı.

Sadece benim hayatım biraz...

Gerçekten. Mesele değil. Ben sadece... Jess derin bir nefes verdi, ...sadece olimpiyata zamanında varacağımızdan emin olmak istiyorum.

Ama böyle bitmesini istemiyorum.

Biten bir şey yok. Ayaklarını ön panele koydu. Bu hareket sanki bir şey anlatır gibiydi. Gidelim. Aberdeen kaç kilometre? Ön koltukların arasından Tanzie'nin yüzü belirdi.

Ne kadar kaldı diye mi soruyorsun?

Hayır. Southampton'dan Aberdeen kaç kilometre?

Ed ceketinin cebinden telefonunu çıkarıp Tanzie'ye uzattı. Haritalar uygulamasından bak.

Bir Artı Bir

Jess ekrana dokundu. Beş yüz seksen kilometre kadar olabili mi?

Sanırım.

Yani saatte kırk kilometreyle gidiyorsak günde en az altı saatlik yol gitmiş olmamız gerekiyordu. Eğer benim midem bulanmasaydı, o zaman ne kadar sürede...

Bir günde.

Bir günde. Tanzie gözlerini ilerideki uzak İskoçya yamat, larına dikip duyduklarını zihninde evirip çevirdi. Ama o zaman bu kadar güzel vakit geçiremezdik, değil mi?

Ed yan gözle Jess'e baktı. Doğru, geçiremezdik.

Bir an sonra Jess'in bakışları da ona döndü ve duraksadık tan sonra, Evet tatlım, dedi. Gülüşünde tuhaf bir hüznün varıl ı. Geçirmezdik.

Araba, kilometreleri birer birer, sorunsuz bir şekilde geride bıraktı, îskoçya sınırını geçtiler, Ed onları neşelendirmeye çalışsa da başarısız oldu. Bir kere Tanzie'nin tuvalete gitmesi için durdular; yirmi dakika sonra da Nicky için durakladılar. (Ne yapayım. Tanzie gittiğinde benim yoktu!) Ve üç kere de Norman için durmaları gerekti; tabii bunlardan ikisi yanlış alarmdı. Jess saatine bakıp tırnaklarını ke mirerek yanında

sessizce oturdu. Nicky uyku sersemliğiyle camdan boş arazilere, tepelerdeki birkaç taş eve bakıyordu. Ed, bu yolculuk bittikten sonra Nicky'ye ne olacağını düşündü. Ona yardımcı olmak için belki elli tavsiye daha vermek istiyordu ama Ed onun yaşındayken birinin ona tavsiyelerde bulunduğunu hayal etmeye çalıştı ve muhtemelen hiçbirini dikkate almayacağını düşündü. Eve döndüklerinde Jess'in onu nasıl güvende tutacağını merak etti. Telefon çaldı ve kalbi sıkışarak telefona baktı. Lara. Eduardo. Bebeğim. Seninle şu apartman dairesi konusunda konuşmam lazım.

Jojo Moyes

Kıl, Jess'in aniden kaskatı kesildiğinin, bakışlarının titrediğinin ilkındaydı. Birden keşke telefona cevap vermeseydim, diye ı lı lı di içinden.

Lara, şu anda bunu tartışmayacağım.

Çok para değil. Senin için yani. Avukatımla konuştum ve ı lı lı için bu parayı ödemenin çok kolay olduğunu söyledi. Sana daha önce de söyledim Lara, nihai bir anlaşma yaptık. Birdenbire arabadaki üç kişinin keskin sessizliğini fark etti. Eduardo. Bebeğim. Bu işi seninle halletmem lazım.

Lara!

Daha fazla bir şey söyleyemedi Jess uzanıp telefonu aldı.

Merhaba Lara, dedi. Ben Jess. Çok üzgünüm ama artık senin işlerin için başka para ödeyemeyecek, yani artık onu arayıp durmanın bir anlamı yok.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra öfkeyle patlayan bir ses duydular: Sen de kimsin?

Ben yeni karışıyım. Ha, ayrıca Ed, Başkan Mao resmini de geri Klıyor. En iyisi avukatına bırakırsın.

Tamam mı? Müsait olduğun bir zamanda hallet. Çok teşekkürler.

Sonrasındaki sessizlik, atom bombasının patlamasından önceki birkaç saniyelik sessizlik gibiydi. Ama sonra ne olduğunu kimse doyamadan, Jess kapatma tuşuna basıp telefonu Ed'e geri verdi. Ed de telefonu yavaşça alıp tamamen kapattı.

Teşekkürler, dedi. Sanırım.

Bir şey değil. Jess konuşurken ona bakmadı.

Ed, dikiz aynasına baktı. Emin değildi ama galiba Nicky gülmemek için çok büyük çaba sarf ediyordu.

Ldinburgh ile Dundee arasındaki ağaçlık dar bir yolda, yoldaki bir sığır sürüsü yüzünden yavaşlamak, sonra da durmak zorunda

Bir Artı Bir

kaldılar. Hayvanlar arabanın etrafında geziniyor, belli belirsiz 1)11 merakla içeriye bakıyorlardı. Kapkara bir denizi andırıyorlardı vı kapkara gözleri dönüp duruyordu. Norman da onlara baktı.

Aberdeen sığırları, dedi Nicky.

O anda birdenbire, hiçbiri ne olduğunu dahi anlamadan, No1 man koca gövdesiyle hızla cama doğru atılarak hırlamaya, homııı danmaya başladı. Araba bir yana yattı, arka koltukta yaşanan ula! çaplı kaosta kollar, sesler ve kıvranan bir köpek birbirine girdi Nicky ile Jess,

Norman'a uzanmak için uğraşıyorlardı.

Anne!

Norman! Dur! Köpek, Tanzie'nin üstüne çıkmış, kocaman suratını pencereye dayanmıştı. Ed ise sadece Tanzie'nin, Norman'ın altında ezilen pembe pırıltılı ceketini seçebiliyordu. Jess koltuğun üzerinden köpeğe doğru atılıp onu tasmaından kavradı. Norman'ı pencereden geri çektiler.

Norman sızlanıp mırıl dandı ve onu tuttıkları için gergin ve histerik bir halde arabanın içinde salyalar püskürttü.

Norman, seni koca aptal! Ne halt ettiğini sanıyorsun!

Daha önce hiç inek görmemişti, dedi Tanzie doğrulmaya çalışarak. Nicky de, Tanrım, Norman, deyip yüzünü ekşitti.

İyi misin Tanzie?

İyiyim.

İnekler, köpeğin öfke patlamasından etkilenmeden, arabanın etrafında ikiye ayrılarak ilerlemeye devam ettiler. Artık buğulan mış camlardan, arkadaki çiftçiyi güç bela seçebiliyorlardı. Adanı, sorumluluğundaki sığır sürüsüyle ağır ağır ve ilgisizce yürüyordu. Geçerken başıyla belli belirsiz bir selam verdi, sanki dünyanın tüm zamanı ona aitmiş gibi bir hali vardı. Norman ise sızlanıp tasmaını zorluyordu.

250

Jojo Moyes

Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Jess saçlarım düzeltti ve yanaklarımı şişirip üfledi. Belki de et kokusu almıştır.

İçinde böyle bir yanın gizli olduğunu bilmiyordum, dedi Ed.

Gözlüğüm. Tanzie elinde yamulmuş bir metal parçası tutuyordu. Anne, Norman gözlüğümü kırmış. Saat onu çeyrek geçiyordu.

Gözlüklerim olmadan hiçbir şey göremem. Jess, Ed'e baktı. Siktir.

Tamam, dedi Ed. Eline plastik poşet al. Gaza yüklenmem gerekecek.

Kkoçya yolları geniş ve boştu. Ed o kadar hızlı kullanıyordu ki GI'S sürekli varış noktasına kalan zamanı yeniden hesaplamak /<ıranda kalıyordu. Kazandıkları her dakika için hayalinde havaya bir yumruk savuruyordu. Tanzie iki kere kusmuş, Ed ise yolda kusması için durmayı kabul etmemişti.

Gerçekten kötü, dedi Jess.

Fakat Tanzie, Ben iyiyim, deyip duruyordu, yüzünü plastik torbaya gömmüştü.

Gerçekten. Durmak istemez misin tatlım? Sadece bir dakikalığına?

Hayır. Devam edin. Ööğ...

Duracak vakit yoktu. Ve bunun da araba yolculuğunu daha katlanılır hale getirdiği söylenemezdi. Nicky başını kardeşinden başka tarafa çevirmiş, eliyle burnunu kapatmıştı. Norman'm başı ila uzanabildiği kadar camdan dışarı uzanmıştı. Hayvan mümkün olduğunca temiz hava almaya çalışıyordu.

Ed onları tam vaktinde ulaştıracaktı. Aylardır hissetmediği kadar anlam dolu hissediyordu kendini. En sonunda büyük ve gümüş rengi binaları, gökyüzüne uzanan tuhaf derecede modern gökdelenleriyle, önlerinde Aberdeen belirdi. Ed merkeze doğru

251

Bir Artı Bir

yöneldi ve yolların daralıp yerini Arnavut kaldırımlı sokakl.mı bırakmasını izledi. Limandan geçip sağdaki devasa tankerleri gcı lı lı bıraktılar ve işte o noktada trafik yavaşladı ve Ed'in özgüveni s,11 sılmaya başladı. Giderek gerginleşen bir sessizlik içinde oturdu),o Ed, Aberdeen'in içindeki alternatif yollara girdi ama bu onlara lııı, zaman kazandırmadı. GPS ona karşı çalışmaya başlamıştı ve çıkardığı zamanı tekrar ekliyordu. Üniversite binasına ulaşmalarına on he> on dokuz, en sonunda yirmi iki dakika kalmıştı. Bu çok fazlayı lı Neden böyle oldu? diye sordu Jess ortaya konuşarak. Radyo düğmelerini kurcalayarak, trafik haberlerini bulmaya çalıştı. Ti kanıklığın sebebi ne?

Sadece trafiğin ağır seyretmesinden.

Çok saçma, dedi Nicky. Tabii ki trafik sıkışıklığı, trafiğin ağır seyretmesi demek. Başka neden olabilir ki

? Kaza olabilir, dedi Tanzie.

Ama trafik sıkışıklığı da trafiğin bir parçasıdır, dedi Ed dalgın dalgın. Yani teknik olarak sorun yine trafiğin ağır seyretmesi.

Hayır, trafiğin yoğunluğu yüzünden yavaşlaması tamamen farklı bir durum. Ama sonu aynı.

Ama o zaman tanım yanlış.

Jess GPS'e baktı. Buraya odaklanabilir miyiz millet? Doğru yerde miyiz? Üniversitenin, limanın yakınlarında olacağını sanmıyorum.

Üniversiteye gitmek için limandan geçmemiz gerekiyor. Emin misin? Eminim Jess. Ed sesindeki gerginliği bastırmaya çalıştı.

GPS'e bak.

Kısa bir sessizlik oldu. Önlerinde trafik ışıkları kimse yerinden kıpırdamadan iki kere değişti. Jess ise durmadan hareket ediyor,

252

Jojo Moyes

folluğunda kıpırdanıp duruyor, gözden kaçırmış olabilecekleri açık lıllı yol var mı diye etrafına bakınıyordu. Ed onu suçlayamazdı. O il.ı aynı şeyi hissediyordu.

Bekledikleri noktada ışıklar dördüncü kez yandığında Ed, Yeni f<izlük alacak zamanımız olduğunu sanmıyorum, diye mırıldadı. Ama gözlüksüz göremez...

Eğer gözlükçü ararsak gün ortasından önce oraya varamayız. Jess dudağını ısırıldı, sonra arkasına döndü.

Tanzie, kırık camlarla görebilme ihtimalin var mı?

Plastik torbadan solgun, yeşil bir surat belirdi. Denerim. Trafik dur kalk şeklinde ilerlemeye devam etti. Sessizlik arttı, ıtıabadaki gerginlik tırmanıyordu. Norman sızlandığında hep bir ağızdan, Kes sesini Norman! diye hırladılar. Ed tansiyonunun yükseldiğini hissediyordu. Neden yarım saat önce yola çıkmamışlardı?

Neden bunu düşünmemişti? Kaçırırlarsa ne olurdu? Yan gözle, gerginlikle dizini sallayan Jess'e bakıp onun da aynı şeyi düşündüğünü tahmin etti. En sonunda, açıklanamaz bir şekilde, sanki laırılar onlarla oynuyormuş gibi trafik açıldı.

Ed Arnavut kaldırımlı sokaklarda arabayla yay gibi fırlayarak ilerlemeye başladı, Jess de at süren bir faytoncu gibi ön panele eğilmiş, HIZLI! diye bağıırıyordu. Ed dönemeçlerde arabayı savurarak, talimatlarında takılan GPS için bir hayli fazla hızlı giderek neredeyse iki teker üzerinde üniversite kampüsüne girdi. Downes Binasını buluncaya dek, rastgele direkler üzerine öylesine yerleştirilmiş küçük yazılı tabelaları takip etti. Burası da her şey gibi gri granitten yapılmış, 1970'lerden kalma sevimsiz bir ofis binasıydı.

Araba tiz bir ses çıkararak önündeki park yerine girdi ve Ed kontağı kapatınca her şey durdu. Derin bir oh çekti ve saatine baktı. Saat on ikiye altı vardı.

Bu kadar mı? dedi Jess dışarıya bakarak.

253

Bir Artı Bir Bu

kadar.

Jess sanki gerçekten orada olduklarına inanamıyormuş gibi birdenbire tutulup kalmıştı. Emniyet kemerini çözdü, otopnikı sanki diinya kadar boş vakitleri varmış gibi dolanan, gergin göü ıı niimli ebeveynlerinin yanında elektronik cihazlarından bir şeyh ı okuyan oğlan çocuklarına baktı. Çocuklarının hepsinin üzerimi, özel okul üniforması vardı. Ben buranın daha... daha büyük ola çağını düşünmüştüm, dedi.

Nicky soğuk, gri çisenin içinden dışarı baktı. Tabii. İleri dıı zey matematik kitlelerin çok ilgisini çeken bir konu olduğu için Tanzie, Hiçbir şey göremiyorum, dedi.

Bakın, siz hemen gidip kayıt yaptırın. Ben gidip ona bir go/ lük alacağım. Jess ona döndü. Ama numarası doğru olmaz ki.

Hiç yoktan biraz görmüş olur. Haydi gidin. Gidin! Otoparktan hızla çıkıp şehir merkezine yönelirken Jess'in aı kasından baktığını görebiliyordu.

Okuma gözlüğü satacak kadar büyük bir eczane bulmak için yedi dakika harcaması ve üç dükkan gezmesi gerekti. Ve sonunda l .d öyle ani bir hareketle durdu ki Norman ileri fırladı ve koca kabı sim omzuna çarptı. Köpek homurdanarak tekrar arka koltuktaki yerine geçti.

Burada bekle, diyen Ed içeri daldı.

Elinde sepet olan yaşlı bir kadın ve alçak sesle konuşan iki asistan dışında dükkan boştu. Rafların arasında koşturdu, pedleri, diş fırçalarını, nasır bantlarını ve indirimli Noel hediye setlerini geçip en sonunda kasanın yanında bir stant buldu. Kahretsin. Tanzie'nii uzağı mı yoksa yakını mı göremediğini hatırlamıyordu. Sormak için telefonuna uzandı ama onda Jess'in telefon numarasının olmadığını

254

Jojo Moyes

lı>ıtırladı. Siktir. Siktir. Siktir. Ed orada öylece durup tahmin ıt meye çalıştı. Tanzie'nin gözlükleri ileri derece gibi görünüyordu, ı uları çıkardığını hiç görmemişti. Bu uzağı göremiyor olma ihti- ıı, ilinin daha yüksek olduğu anlamına mı geliyordu? Hem zaten İniltin çocuklar genelde miyop olmaz mıydı? Bir şeyleri görmek İç in uzakta tutanlar tabii ki yetişkinlerdi. On saniye kadar tered-ılılı etti, sonra bir anlık kararsızlığın ardından uzak, yakın, orta ve ileri derece gözlüklerin hepsini raftan çekip şeffaf bir plastik I 1,1 ket yığının üzerine attı.

Kız, yaşlı kadınla olan sohbetini yarıda kesti. Önce gözlüklere, sonra ona baktı. Kız, Ed'in yakasına bulaşmış salyayı inceliyordu ve lııınu fark eden Ed de koluyla çaktırmadan silmeye çalıştı. Böylece

1.1 I yayı daha da bulaştırmış oldu.

Hepsini. Hepsini alıyorum, dedi. Ama lütfen otuz saniyeden kısa bir süre içinde kasadan geçirin.

Kız müdürüne baktı, adam da Ed'e delici bir bakış attıktan sonra belli belirsiz bir baş hareketiyle onay verdi. Kız tek kelime el meden gözlükleri kasadan geçirerek hepsini ayrı bir torbaya yerleştirmeye başladı. Ed ise, Hayır. Vakit yok. Hepsini bir poşete .ılıverin, dedi ve uzanıp gözlükleri bir naylon poşete tıktırdı. Müşteri kartınız var mı?

Hayır. Müşteri kartım yok.

Bugün diyet standımızda üç al iki öde kampanyamız var. Bakmak ister...

Ed tezgahdan düşen gözlükleri almakla meşguldü. İstemiyorum, dedi. Kampanya falan istemiyorum.

Teşekkürler. Sadece ödeme yapmam lazım.

Kız en sonunda, Yüz yetmiş dört sterlin... beyefendi, dedi. Sonra sanki televizyon şakası ekibinin gelmesini bekliyormuş gibi omzunun üstünden etrafa baktı. Ama Ed imzasını çiziktirdi,

255

Bir Artı Bir

torbayı aldı ve arabaya koştu. Ayrılırken arkasından güçlü bir Islun, aksarıyla, Kabalığın lüzumu yoktu, dendiğini duydu.

Geri döndüğünde otoparkta kimse yoktu. Kapının hemen y.1 nına park edip bıkkınlık içindeki Norman'ı arka koltukta bır.ıfı ve yankı yapan koridor boyunca ilerledi. Matematik Olimpiyat ı'11 1 geldim, Matematik Olimpiyatı... diye her geçene sesleniyordu. İlli adam konuşmadan lamine kaplı bir tabelayı işaret etti. Ed fırlayın .ıl< başka bir koridor boyunca adeta uçarcasına ilerledi ve bir bekleme odasına girdi. Bankonun arkasında iki adam oturuyordu. Odanın diğer tarafında da Jess ile Nicky vardı. Jess ona doğru bir adını attı.

Aldım. Poşeti zaferle kaldırdı. Soluk soluğaydı ve güçlüiKir konuşabiliyordu.

Girdi, dedi Jess. Başladılar.

Ed nefes nefese saatine baktı. On ikiyi yedi geçiyordu. Affedersiniz, dedi bankoda duran adama.

İçerideki kızlardan birine gözlüğünü vermem lazım.

Adam yavaşça başını kaldırdı ve Ed'in elinde tuttuğu torbaya baktı.

Ed bankonun üzerine eğilip poşeti ona doğru uzattı. Yokla gelirken gözlüğü kırıldı. Gözlüksüz göremiyor.

Kusura bakmayın beyefendi. Şu anda kimseyi içeri alamam. Ed başını salladı. Evet. Evet, alabilirsiniz.

Bakın, kopya vermeye veya içeriye bir şey sokmaya çalışmıyorum. Gözlük numarasını bilmediğim için

hepsinden almak zorunda kaldım. İsterseniz koıl rol edin. Hepsini. Bakın. Gizli bir kod falan yok. Sadece gözlük. Poşeti açarak adamın önünde tuttu. Uygun olanı bulabilsin diye bunları içeri almanız lazım.

Adam yavaşça başını salladı. Beyefendi, diğerlerini rahatsız/, edebilecek hiçbir şeye izin vereme... Evet verebilirsiniz. Burada acil bir durum söz konusu.

256

Jojo Moyes Kurallar böyle.

Hd tam on saniye boyunca dik dik adamın suratına baktı. Sonra doğrulup elini başına götürdü ve adamdan uzaklaşmaya başladı. Kızgın ocağın üzerinde titreyip bir çaydanlık gibi, içinde basıncın yükseldiğini hissedebiliyordu. Baksanıza! dedi dönerek, buraya gelmek tam üç gün üç gecemizi aldı. Bu üç günde canım a 1 abam kusmuk doldu ve köpeğin biri döşemelerime salyalarını akılıp durdu. Üstelik köpekleri sevmem bile. Neredeyse yabancı .ayılacak biriyle arabada yatmak zorunda kaldım. Ama o anlamda değil. Akıllı mantığı olan hiçbir insan evladının kalmaması gereken yerlerde kaldım. Ergen bir oğlanın daracık pantolonunun içinden t,1 kopardığı bir elma ve belki de insan etinden yapılmış bir kebab yedim. Londra'daki içinden çıkılmaz sorunlarımı bırakıp hiç tanımadığım insanlarla beş yüz seksen kilometre yol geldim çünkü ben bile bu müsabakanın onlar için çok ama çok önemli olduğunu .1 ulayabildim. Hayati derecede önemli. Çünkü içerideki küçük kızın umursadığı tek şey matematik. Ve eğer gerçekten görebileceği bir gözlüğü olmazsa bu müsabakada adil bir şekilde yaşamaz. Adil bir şekilde yaşamazsa da gerçekten ama gerçekten girmesi gereken o okula gitmek için eline geçen tek şansı da boşa harcamış olur. Ve eğer bu olursa ne yaparım biliyor musun?

Adam bakakaldı.

O odanıza gider, matematik kağıtlarının her birini alıp minicik parçalara bölerim. Bunu o kadar çabuk yaparım ki güvenlik görevlilerinizi çağırmaya fırsat bile bulamazsınız. Peki, bunu neden yaparım biliyor musun?

Adam yutkundu. Hayır.

Çünkü bütün bu çektiklerimiz bir şeye değmeli. Ed tekrar adamın yanına gidip ona doğru eğildi. Değmek zorunda.

257

Bir Artı Bir

Ed'in yüzüne bir şey olmuştu. Daha önce hiç hisselim ılı şekillere girdiği için bir şeyler olduğunu o da anlamıştı. Ve hu <l Jess yanma gelip elini yavaşça koluna koymuştu.

Jess gözlük poşetini adama uzattı. Gözlükleri ona götürüü m nl çok ama çok minnettar oluruz, dedi usulca.

Adam ayağa kalkıp bankonun etrafından dolanarak kapıyı yöneldi. Gözünü Ed'den hiç ayırmamıştı. Ne yapabileceğime İm bakayım, dedikten sonra kapı arkasından yavaşça kapandı.

Dışarı çıkıp sessizce, yağmura aldırmadan arabaya doğru yürüdük ı Jess çantaları indirdi. Nicky biraz uzakta durmuş, ellerini cebim sokabildiği kadar sokmuştu ki kot pantolonunun daracık olduğu düşünülünce çok da fazla sayılmazdı.

Eh, başardık. Jess'in yüzünde küçük bir gülümseme belı dı Başaracağız demiştim. Ed başıyla arabayı işaret etti. Bitinin kadar bekleyeyim mi?

Jess burnunu kırıştırdı. Yo, gerek yok. Seni yeterince alıkoydu! Ed yüzündeki tebessümün biraz çöktüğünü hissetti. Bu gn nerede kalacaksınız?

Eğer sınavı iyi geçerse kendimize güzel bir otel odası bula biliriz. İyi geçmezse de... Omuz silkti. Otobüs durağında. Buıııı söylerken kendi de inanmıyor gibiydi.

Arabanın arka kapısına gitti. Yağmura bakıp dışarı çıkmamaya karar vermiş olan Norman da Jess'e bakıyordu.

Jess başını kapıdan içeri soktu. Norman, gitme zamanı. Audi'nin arkasındaki ıslak zeminde bir yığın çanta duruyordu Jess çantalardan birinden bir ceket çekip aldı ve Nicky'ye uzat 11 Haydi, hava soğuk.

Havada tuzlu, keskin bir deniz kokusu vardı. Bu Ede bir an Beachfront'u hatırlatmıştı. Eee... yani hepsi... buraya kadar mı?

258

Jojo Moyes

İhraya kadar. Yol için teşekkürler. Ben... biz... hepimiz çok)< kkiir ederiz. Gözlükler için de. Her şey için.

() gün ilk defa doğru dürüst birbirlerine baktılar. Aslında Ed'in üylnnek istediği milyarlarca şey vardı. Nicky çekine çekine elini kaldırdı. Evet Bay Nicholls. Te-11 i kürler.

Ah. Al bakalım. Ed cebine uzanıp torpido gözünden aldığı i. Icloııı çıkararak ona attı. Bu yedek telefon.

Ve şey... artık bana l.1/ım değil.

Gerçekten mi? Nicky tek eliyle yakaladığı telefona inana-ıııııyarak baktı. Jess'in kaşları çatıldı. Bunu alamayız. Bizim için yeterince >ry yaptın.,

Önemli bir şey değil. Gerçekten. Eğer Nicky almazsa o zaman 711 geri dönüşüm yerlerine göndermem gerekecek. Beni zahmetten kurtarmış olursunuz.

Jess sanki başka bir şey diyecekmiş gibi ayaklarına baktı. Sonra başını kaldırıp saçlarını çabucak, gereksiz yere atkuyruğu yaptı.

Şey. Tekrar teşekkürler. Elini uzattı. Ed tereddüt etti, sonra ılün gecenin bir anda gözünün önünden geçmesini görmezlikten gelmeye çalışarak elini sıktı.

Baban konusunda iyi şanslar. Yemekte de. İş konusunda da. lüninim her şey iyi sonuçlanacak. Unutma, iyi şeyler de olur. Elini çektiğinde Ed bir şeyini kaybetmiş gibi tuhaf bir duyguya kapıldı. Jess dönüp omzunun üzerinden baktı, dikkati çoktan dağılmıştı. Pekala. Eşyalarımızı koyacak kuru bir yer bulalım.

Bekleyin. Ed ceketinin cebinden bir kartvizit çıkarıp üzerine bir numara karaladı ve ona yaklaştı. Beni ara.

Numaralardan birinin üstü karalanmıştı. Ed, Jess'in o numaraya baktığını gördü.

259 r

Bir Artı Bir

Burada üç yazıyor. Numarayı düzeltti ve sonra elini cebine soktu, kendini yeni yetme bir oğlan gibi hissediyordu. Tanzie'ııııı sonucunu öğrenmek isterim. Lütfen.

Jess başını salladı ve öylece gitti. Önündeki oğlanı çok dikkatli bir çoban gibi yürütüyordu. Ed orada durdu ve ikisinin büyüU çantalarını sürüklemelerini ve peşlerinden giden huysuz, inaldı köpeği izledi. Sonra da köşeyi dönüp gözden kayboldular.

Araba sessizdi. Kimsenin konuşmadığı saatlerde bile Ed nefeslerle hafifçe buğulanan camlara, başkalarıyla birlikte kapalı, dar bıı alanda olmanın verdiği o belli belirsiz hareketlilik hissine alışmıştı Nickyhin Nintendo sunun bozuk sesini ve Jess'in sürekli kıpırdan masını arıyor gibiydi. Şimdi arabanın içine bakıp terk edilmiş bıı evin içinde duruyormuş gibi hissetti. Kırıntıları, arka küllüğe tikiş tırılmış elma çöpünü, erimiş çikolatayı, koltuk cebindeki katlanmış gazeteyi gördü. Arka camların askılarına da ıslak giysileri asılmıştı. Yarısı koltuğun kenarına sıkışmış matematik kitabını gördü; belli ki Tanzie aceleyle inerken unutmuştu.

Önce, acaba götürsem mi, diye düşündü. Ama ne anlamı vardı ki? Artık çok geçti.

Çok geç.

Arabada oturup son anne babanın da arabalarına gidip, ço cuklarını beklerken zaman öldürmelerini izledi. Öne eğilip bir süre başını direksiyona yasladı. Sonra geride bir tek onun arabası kalınca

anahtarlarını kontağa takıp uzaklaştı.

Ed ne kadar yorgun olduğunu fark ettiğinde yaklaşık yirmi ki lometre yol almıştı. Üç gece boyunca bölük pörçük bir uyku, son geceki akşamdan kalmalık ve yüzlerce kilometre boyunca araba kullanmak onu fena halde çarpmıştı ve şimdi gözlerinin kapandığını 260

Jojo Moyes

hissediordu. Radyoyu çalıştırdı, pencereleri açtı, bu da bir işe yalamayınca yol kenarında bir kafeye girip kahve içmeye kadar verdi.

Öğle vakti olmasına rağmen kafenin yarısı boştu. Odanın diğer ucunda cep telefonlarına ve kağıt işlerine dalmış birkaç takım elbiseli adam oturuyordu. Arkalarındaki duvarda birbirinden farklı 011 altı sosis, yumurta, pastırma, patates kızartması ve fasulye menüsü sunuluyordu. Ed stanttan bir gazete alıp masalardan birine yöneldi. Garson kıza da kahve siparişi verdi.

Affedersiniz beyefendi ama günün bu saatinde masaları yemek yiyenlere ayırıyoruz. Kızın aksam o kadar güçlüydü ki Ed ne dediğini anlamak için bir süre düşünmek zorunda kalmıştı.

Ah. Peki. Şey, ben..

İNGİLTERE’NİN ÖNDE GELEN TEKNOLOJİ ŞİRKETİNDE İÇERİDEN BİLGİ TİCARETİ SORUŞTURMASI Gazetenin manşetine baktı.

Beyefendi.

Hı? Yüzü yanmaya başlamıştı.

Eğer oturmak istiyorsanız yemek siparişi vermeniz gerekiyor. Ah...

Mali Hizmetler Kurumu (FSA) dün gece hisseleri borsaya kote olan bir İngiliz teknoloji şirketinde milyonlarca sterlin değerinde içeriden bilgi ticareti suçlaması için soruşturma yürütüldüğünü doğruladı. Atlantik’in iki tarafında yürütüldüğü anlaşılan soruşturmaya, Londra ve New York borsalarının yanı sıra Amerika’da FSA’nın eşdeğeri olan SEC de dahil oldu.

261

Bir Artı Bir

Soruşturma kapsamında henüz herhangi bir tutuklama ge t A leşmezken Londra Polis Merkezi’nden bir kaynak tutuklamaktı m başlamasının an meselesi olduğunu ifade etti. Beyefendi.

Ed duymadan önce kız iki kere seslenmişti. Başını kaldınlı Genç bir kadındı, burnu çilliydi, doğal renkteki saçları taramıp k.1 bartılarak biraz tuhaf bir şekle sokulmuşlardı. Ne yemek istersiniz Fark etmez. Ağzı çamur gibiydi. Kısa bir duraksama oldu.

Hımm.. Bugünün spesiyallerini saymamı ister misiniz? Vt da en beğenilen yemeklerimizden

bazılarımı tavsiye edebilirim.'

An meselesi.

Tüm Gün Enerji kahvaltımız var örneğin... Tamam.

Sonra... Ah, enerji kahvaltısı mı istiyorsunuz? Evet.

Yanında beyaz ekme mi yoksa esmer ekme mi istersiniz?' Fark etmez.

Ed, kızın ona baktığını hissetti. Sonra not alıp defterini dikkatli belindeki kemere yerleştirerek uzaklaştı. Ve Ed oturup Form im masanın üzerindeki gazeteye baktı. Son yetmiş iki saattir dünyası altüst olmuş gibi hissetmiş olabilirdi ama bu, yaşanacakların at ı bir habercisiydi.

Yanımda müşteri var.

Bir dakikanı almaz. Ed nefes aldı. Babamın yemeğine gelemeyeceğim. Kısa, uğursuz bir sessizlik oldu.

262

jojo Moyes

Lütfen kulaklarımın yanlış duyduğunu söyle. Gelemiyorum. Bir işim çıktı. Bir iş...

Sonra açıklarım.

Hayır. Bekle. Kapatma.

(iemma'nın, telefonun üzerine elini kapattığını duydu. Muhtemelen yumruğunu sıkmişti. Sandra, telefonla konuşmam gerekiyor.

I İrmen dönerim... Ayak sesleri duyuldu. Sonra, sanki bir patlama .m ı çökleşti. Gerçekten mi? Sen benimle dalga mı geçiyorsun? Ger-,eklen mi?

Üzgünüm.

Duyduklarıma inanamıyorum. Annemin her şeyi ayarlamak iç lı ne kadar uğraştığından haberin var mı senin? Seni görmek için mi sil sabırsızlanıyorlar biliyor musun? Babam geçen hafta oturup eni görmeyeli ne kadar olduğunu hesaplamış. Aralıktan beri gö-1 üşmemişsiniz Ed. Dört ay demek oluyor bu! Bu dört ayda hastalığı giderek ilerledi ve sen ona şu aptal dergileri göndermekten başka hiçbir bok yapmadın.

The New Yorker dergisini sevdiğini söylemişti. Ona uğraşacak bir iş çıkıyor diye düşünmüştüm.

Adam göremiyor bile! Eğer gelme zahmetinde bulunsaydın bilirdin. Annem de o uzun yazıları okurken o kadar sıkılıyor ki ı esmen beyni kulaklarından akmaya başlıyor kadının.

Gemma hiç durmadan konuşmaya devam etti. Sanki saç kurutma makinesini son ayarında açıp Ed'in kulağına tutmuşlardı.

Babamın doğum günü yemeği için babamın kiler yerine senin en sevdiğin yemekleri pişirdi. Seni görmeyi o kadar çok istiyor ki! Ama şimdi, yirmi dört saat önce çıkıp gelemeyeceğini söylüyorsun.

II içbir açıklama da yok! Bu ne demek oluyor? 263

Bir Artı Bir

Kulakları gerçekten ısınmaya başlamıştı. Ed orada oturup jimmilerini kapattı. Tekrar açtığına saat ikiye yirmi vardı. Olini biteli kırk beş dakikadan fazla olmuştu. Ed, Tanzie'yi o ütü salonunda, başını kağıtlarına eğmiş, kullanmadığı gözlükle d etrafında yere saçılmış halde hayal etti. Onun iyiliği için, k.11 1 sında bir sayfa dolusu rakam görünce soruları heyecanlanm. n n çözebilmesini umdu. Sonra dışarıda aylak aylak dolaşıp belki <1. çaktırmadan sigara içebileceği bir yer arayan Nicky'yi düşünmüştü.

Yanında köpekle, çantalarından birinin üstüne oturmuş, ıhı eder gibi ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturmuş, eğer yete im > çok isterse en sonunda iyi şeylerin olacağından emin olan Jess I. aklına gelmişti.

Sen, gerçekten de insanlığın yüz karasının Ed. Gerçekten Kız kardeşinin sesi gözyaşlarıyla boğuluyordu. Biliyorum.

Ha, sakın bunu onlara benim söyleyeceğimi düşünme. Senin kirli işlerini yapmayacağım. Gem. Lütfen, bir sebebi var...

Aklından bile geçirme. Kalplerini kırmak istiyorsun madem kendin yap. Benden bu kadar Ed. Kardeşim olduğuna bile inamı mıyorum.

Gemma telefonu kapattığında Ed güçlükte yutkunuyordu. So111 1 titreyerek, ağır ağır, uzun bir of çekti.

Ne fark vardı? Eğer gen, eğ ı bilmelerine karar verseydi, söyleyeceklerinin sadece yarısıydı bu Orada, o yarı boş restoranda, kırmızı renkli suni deri bir kul tukta oturmuş, önünde yavaş yavaş soğuyan kahvaltıya bakarken Ed en sonunda babasını ne kadar özlediğini anlamıştı. Sadece 11 rahatlatıcı baş sallama hareketini görmek, yüzünde o gönü İstı / tebessümün belirmesini izlemek için bile her şeyini

verirdi. I den ayrıldıktan sonraki on beş sene boyunca evini özlemem işi 1

264

Jojo Moyes

a111a şimdi birdenbire duyduğu ev hasreti öyle şiddetliydi ki aklını başından almıştı. Restoranda oturup yer yer kirli pencereden dışa-1 ıya, karayolundan hızla geçen arabalara baktı ve dev bir dalganın ılışüşü gibi, tanımlayamadığı bir his çöktü üzerine. Yetişkinlik bayatında ilk defa,

boşanmasına, soruşturmaya ve Deanna Lewis olayına rağmen ilk defa,

Ed Nicholls kendini gözyaşlarını tutmaya A111şırken buldu.

Oturup ellerini gözlerine bastırdı ve arka dişlerini birbirine bastırma hissinden başka hiçbir şey düşünemez oluncaya kadar 1, meşini sıktı.

Her şey yolunda mı?

Genç garsonun gözlerinde belli belirsiz bir ihtiyat vardı; bu adamın herhangi bir bela çıkarıp çıkarmayacağını ölçmeye çalışıyor gibiydi.

Evet, dedi. Rahatlatıcı bir ses tonuyla konuşmayı ummuştu ama konuşurken sesi titremişti. O zaman, kız ikna olmuş gibi gö-1 iinmeyince, Migren, diye ekledi.

Kızın yüzü bir anda rahatlamıştı. Ah. Migren. Bilmez miyim, lanet bir şeydir.

Yanınızda ilaç var mı? Ed başını iki yana salladı, konuşabileceğine güvenememişti.

Bir sorun olduğunu anlamıştım. Bir an önünde durdu. Bekleyin. Tezgaha doğru yürüdü, bir eliyle başının arkasındaki, özenle kıvrılmış topuza uzandı. Öne doğru eğilip Ed'in göremediği bir şeyi yokladı ve sonra yavaşça geri geldi. Arkasına bakıp masasına folyo kutu içerisinde iki hap bıraktı.

Elbette müşterilere hap vermemem gerekiyor ama bunlar harikadır. Benim baş ağrıma iyi gelen tek şey bu. Artık kahve içmeyin ama daha da kötü yapar. Ben size biraz su getireyim. Ed gözlerini kırpıştırarak önce kıza, sonra haplara baktı.

Korkmayın. Adı sanı bilinmez bir şey değil. Sadece Migra-gone.

265

Bir Artı Bir Çok naziksınız.

Etki göstermesi yirmi dakika sürüyor. Ama sonra... liri y . muhteşem. Kız gülünce burnu kırıştı. Onca maskaranın altıml.ü 1 nazik gözleri Ed şimdi görüyordu.

Sanki onu kendisinden korumak ister gibi kahve fincan im alıp götürdü. Ed kendini Jess'i düşünürken buldu. İyi şeyler ile İm Hatta bazen hiç beklemediğin zamanlarda...

Teşekkürler, dedi usulca. Bir şey değil.

O sırada telefonu çaldı. Yol kenarındaki kafede ses yankılanım ı Ed ekrana baktı. Tanıdığı bir numara değildi.

Bay Nicholls?

Evet?

Ben Nicky. Nicky Thomas. Eee, sizi rahatsız ettiğim için gn çekten özür dilerim. Ama yardımınıza ihtiyacımız var.

21.

Nicky

A rabayı otoparka pak ettikleri andan itibaren Nicky bunun kötü lır fikir olduğunu anlamıştı. Oradaki diğer çocukların hepsi (en tu/la bir ya da ikisi dışında) erkekti ve her biri Tanzie'den en az iki yaş büyüktü.

Dahası, Asperger ölçeğinden habersizmiş gibi de görünmüyorlardı. Yünlü blazer ceketleri, kötü kesimli saçları, diş idleri, orta sınıfa ait çok kullanılmış gömleklere vardı. Anne ve babaları Volvo kullanıyordu.

Tanzie ise pembe pantolonu ve Jess'in üzerine çiçekler diktiği kot ceketle buraya ait gibi görünmüyordu, sanki uzaydan düşmüş gibiydi.

Nicky, gözlükleri kırılmadan önce de Tanzie'nin kendini rahat hissetmediğini biliyordu. Arabada giderek suskunlaşmış, endişe ve mide bulantısıyla dolu o küçük dünyasına kapanmıştı. Nicky onu dürtüp bu dünyadan çıkarmaya çalışmıştı; aslına bakılırsa bu bencillikten uzak, kahramanca bir hareketti çünkü Tanzie kusmuk yüzünden bayağı kötü kokuyordu. Ama Aberdeen'e vardıklarında, o kadar içine kapanmıştı ki ona ulaşmak imkansız hale gelmişti, less oraya varmaya öyle odaklanmıştı ki bunu görememişti. Bay Nicholls'la, gözlükle ve kusmuk torbalarıyla meşguldü. Özel okuldaki çocukların da en az McArthur's'taki çocuklar kadar kötü olabileceğini bir an bile düşünmemişti.

267

Bir Artı Bir

Jess bankoda Tanzie'yi kaydettirip onun isim etiketini kağıtlarını alıyordu. Nicky, Bay Nicholls'ın telefonuna bakıyım! ve Normanı insanların yolundan uzak tutmak için onunla bir lıl 1. kenarda duruyordu; bu yüzden gidip salonun girişinde oluımı düzenine bakan Tanzie'nin yanında duran iki oğlana pek dild< n etmemişti. Kulaklıkları kulağında takılı olduğundan onları dııynı.1 mıştı ve hiçbir şeye dikkatini vermeden Depeche Mode dinliyodı Ta ki Tanzie'nin mahzun yüzü gözüne ilişene dek. Kulaklıklarından birini kulağından çıkardı.

Dişlerinde tel olan çocuk Tanzie'ye bakıyor, onu yukarıdan aşağı yavaşça süzüyordu. Doğru yere mi geldin? Justin Biebn hayranlarının toplantısı yolun aşağısında. Biliyorsun, değil mi? Sıska oğlan güldü.

Tanzie gözlerini yusuvarlak açmış onlara bakıyordu. Daha önce hiç olimpiyata katıldın mı?

Hayır.

Pek şaşırmadım. Olimpiyatçıların buraya tüylü kalem kutu suyla geldiği söylenemez zaten. Sen tüylü kalem kutunu getirdin mi James?

Galiba benimkini evde unuttum. Tüh be.

Bunu annem benim için yaptı, dedi Tanzie sertçe.

Annen senin için yaptı demek. Birbirlerine baktılar. Bu senin uğurlu kalem kutun mu? Sicim teorisini biliyor musun?

Bence o pisim teorisini daha iyi biliyordur. Ya da... baksana James, sen de kötü kokular alıyor musun?

Kusmuk gibi mesela... Sence birileri korkmuş mu?

Tanzie başını öne eğip oğlanların yanlarından hızla geçti ve tuvalete koştu.

268

Jojo Moyes

Oğlanlar da gülmekten katıla katıla, Orası erkekler tuvaleti! İıye seslendiler.

Nicky, Norman'ı kalorifere bağlamakla uğraşıyordu. Şimdi oğlanlar ana salona girerken ilerleyip dış telleri olanın ensesine yapıştı. Hey, evlat. Hey!

Çocuk arkasını döndü. Gözleri büyüdü. Nicky içeri girdi, böylece si alçak bir fısıltı halini almıştı. Birdenbire cildinde tuhaf, sarı İm leke ve yüzünün bir tarafında da yara izi olduğu için memnun oldu. Ahbap. Sana bir çift lafım var. Eğer kardeşimle ya da herhangi birinin kardeşiyle bir daha böyle konuştuğunu duyarsam ben bizzat kalkıp buraya geri gelir, bacaklarını karmaşık denklem şeklinde bağlarım. Anladın mı?

Çocuk başını salladı, ağzı açık kalmıştı.

Nicky ona becerebildiği en iyi şekilde Fisher'ın psikopat bakışlarından attı. Oğlanı, ademelmasmı inip kaldıracak kadar şiddetli şekilde yutkunduran, uzun bir bakıştı bu. Endişelenmek güzel olmuyormuş, değil mi?

Çocuk başını salladı.

Nicky onun omzunu sıvazladı. Güzel. Anlaştığımızı sevindim. Haydi şimdi git de toplama çıkarmanı yap. Dönüp tuvaletlere yöneldi.

O sırada öğretmenlerden biri önüne çıktı, bir eli havaya kalkmıştı ve yüzünde sorgulayıcı bir vardı.

Affedersiniz? Biraz önce o çocuğa...

Şans diliyordum. Evet. İyi çocuk. İyi çocuk. Nicky hayranlık içinde kalmış gibi başını iki yana salladı ve sonra Tanzie yi almak için erkekler tuvaletine yöneldi.

Jess ile Tanzie kadınlar tuvaletinden çıktıklarında Jess'in s.1 bunlu suyla ovduğu

Tanzie'nin kıyafeti yer yer ıslaktı. Yüzü İm kırmızı ve solgundu.

Nicky, Öyle bir bücürün laflarına aldırmaya değmez Tanzie, dedi. Sadece moralini bozmaya çalışıyordu.

Hangisiydi? Jess'in ifadesi acımasızdı. Söyle Nicky, hangisiydi?' Tabii ya. Çünkü Jess'in tüm öfkesiyle içeri dalması şu aıul.1 tam da Tanzie'nin ihtiyaç duyduğu şeydi. Ben, şey... yüzünü se çebileceğimi sanmıyorum. Neyse, ben hallettim. Bu söz hoşıın.1 gitmişti. Ben hallettim.

Ama göremiyorum anne. Göremezsem ne yapacağım? Bay Nicholls sana gözlük almaya gitti. Merak etme.

Ya getirmezse? Ya geri gelmezse?

Ben onun yerinde olsam gelmezdim, diye düşündü Nicky. Cü zelim arabasını mahvetmişlerdi. Adam yola çıktıktan sonra sanki on yıl yaşlanmıştı.

Gelecek, dedi Jess.

Bayan Thomas. Başlamamız gerekiyor. Kızınızın yerini alması için otuz saniyesi var. Bakın, birkaç dakika geç başlamamız mümkün mü acaba? Ona gerçekten ama gerçekten gözlük almamız lazım. Gözlüksiz göremiyor.

Hayır hanımefendi. Otuz saniye içinde yerine geçmezse kor karım onsuz başlamak zorunda kalacağız. Peki, ben de onunla girebilir miyim? Ona soruları okurum. Ama gözlüklerim olmadan yazamam ki!

O zaman senin yerine ben yazarım.

Anne...

270

Jojo Moyes

Jess yenildiğini biliyordu. Nicky'ye baktı ve ne yapacağımı bilmiyorum der gibi belli belirsiz başını salladı.

Nicky de onun yanma çöktü. Yapabilirsin Tanzie. Yapabilirsin. Sen bu soruları amuda kalkarak bile yaparsın. Sadece kağıdını gözlerine çok yakın tut ve acele etme.

Tanzie boş gözlerle salona bakıyordu. Kapının ötesinde öğrenciler yerlerine geçiyor, sandalyelerini sıranın altında çekiyor, kalemlerini önlerine diziyorlardı.

Bay Nicholls gelir gelmez gözlüklerini sana getireceğiz. Gerçekten. Sadece içeri gir ve elinden geleni yap, biz de burada bekliyor olacağız. Norman hemen duvarın diğer tarafında olacak. Hepimiz orada olacağız. Sonra da gidip öğle yemeği yiyeceğiz. Stres yapacak hiçbir şey yok.

Elinde not defteri olan kadın onlara yaklaştı. Müsabakaya katılacak mısın Costanza?

Onun adı Tanzie, dedi Nicky. Fakat kadın duymamış gibiydi. Tanzie konuşmadan başını salladı ve kadının gösterdiği yere geçti. Ama o kadar küçük görünüyordu ki...

Yapabilirsin Tanzie! Nickyl'nin sesi aniden gürleyip salonun duvarlarında yankılanmıştı, arkadaki adam cık cık etti. Topu ağlara gönder ufaklık!

Biri, Ah, Tanrı aşkına, diye söylendi.

Nicky aldırış etmeden tekrar, Topu ağlara gönder! diye bağırdı. Öyle ki Jess şaşkınlık içinde ona bakıyordu.

Sonra bir zil sesi duyuldu, önlerindeki kapı çat diye kapandı ve orada sadece birkaç saati boş boş bekleyerek geçirecek olan Nicky, Jess ve Norman kaldı.

Jess en sonunda bakışlarını güçlükle kapıdan ayırarak, Pekala, dedi.

271

Bir Artı Bir

Ellerini cebine soktu, sonra tekrar çıkardı, saçlarını düzelin ve iç çekti. Pekala. Bay Nicholls gelecek. Nicky onun geleceğinden kesinlikle emindi.

Biliyorum.

Sonraki sessizlik o kadar uzundu ki birbirlerine bakıp garip garip gülümsemek zorunda kaldılar. Koridor yavaş yavaş boşaldı, kurşun kalemiyle mırıldanarak bir isim listesinin üzerinden geçmekte olan görevli dışında kimse kalmamıştı.

Muhtemelen trafiğe takıldı.

Trafik bayağı kötüydü.

Nicky kapının diğer tarafında Tanzie'nin gözlerini kısıp kağıtlara bakışını, etrafına bakınarak gelmeyen yardımı beklediğini gözünde canlandırabiliyordu. Jess gözlerini tavana dikip yavaşça küfretti ve sonra at kuyruğunu tekrar tekrar bağladı. Nicky onun da gözlerine aynı sahnenin canlandığını tahmin edebiliyordu.

Sonra uzaktan bir patırtı duyuldu ve Bay Nicholls görüldü. Koridorda deli gibi koşuyor, elinde de ağzına kadar gözlükle dolu gibi görünen bir poşet tutuyordu. Ve bankoya gidip görevlilerle tartışmaya başladığında (ancak kaybetmesinin hiçbir yolu olmadığını bilen birinin çıkaracağı bir tartışmaydı bu)

Nicky'nin hissettiği rahatlama hissi o kadar kuvvetliydi ki dışarıya çıkıp, bir duvarın dibine çöküp, nefesi düzelip de artık koca bir yutkunma hissine dönüşme tehdidi ortadan kalkıncaya kadar başını dizlerinin arasına gömdü. Bay Nicholls'a veda etmek tuhaftı. Yağmurun altında, arabanın yanında durdular. Jess ah, umurumda değil, havalalarında davranıyordu ama umursadığı belliydi. Nicky ona hackleme olayı için, onları ta buralara kadar getirdiği için ve sadece, nasıl derler, tuhaf

272

Jojo Moyes

11-1vcede düzgün bir adam olduğu için ona gerçekten teşekkür etmek istiyordu ama sonra Bay Nicholls gidip ikinci telefonunu ona veı di ve ağzından tek çıkan sözcük titrek bir teşekkürler oldu. Ve işte hepsi bu kadardı. O ve Jess, Norman'la birlikte kampüs otoparkında yürürken, Bay Nicholls'ın arabasıyla uzaklaştığını duymamış gibi davrandılar.

Koridorun yanında durdular, Jess çantalarını vestiyere yığıdı. Sonra Nicky'ye dönüp omzundaki aslında olmayan tüyleri eliyle süpürdü. Eh, dedi. Haydi gidip şu köpeği gezdirelim, ne dersin?

Nicky'nin pek konuşmadığı doğruydu. Söyleyecek bir şeyi olmadığından değildi. Sadece bunları gerçekten söylemek istediği kimse yoktu. Sekiz yaşında, babası ve Jess'le birlikte yaşamaya geldiğinden beri insanlar onu duyguları hakkında konuşurmaya çalışıyordu; sanki duyguları yanında sürükleyebildiği koca bir

çuvalın içindeymiş de içinde neler olduğunu görmek isteyen herkese açabilirmiş gibi. Ama böyle zamanların yarısında ne düşündüğünü bile bilmiyordu. Siyaset, ekonomi veya başına gelenler konusunda herhangi bir fikri yoktu. Kendi öz annesi hakkında bile bir fikri yoktu. Annesi uyuşturucu bağımlısıydı. Uyuşturucuyu ondan daha çok seviyordu. Söyleyecek başka ne vardı ki?

Nicky bir süre sosyal hizmet görevlilerinin tavsiye ettiği gibi danışmana gitmişti. Kadın onun başına gelenlere öfkelenmesini istiyormuş gibiydi. Nicky, danışman kadına, kızgın olmadığını çünkü annesinin ona bakamayacağını anladığını söylemişti. Sonuçta bu kişisel bir mesele değildi. Onun yerine başka bir çocuk da olsa annesi yine terk edecekti. Annesi sadece... acınacak haldeydi. Küçükken onu çok az görmüştü, o kadar ki gerçekte onunla bir alakası varmış gibi hissetmiyordu.

Ama danışman sürekli aynı şeyi söyleyip duruyordu: Duygularını dışa vurmalsın Nicholas. Başına gelenleri içselleştirmen iyi

273

Bir Artı Bir

bir şey değil. Ona iki tane küçük pelüş oyuncak vermiş ve anın sinin gidişinin ona neler hissettirdiğini canlandırmasını istem İşi 1 Nicky, onun için asıl yıkıcı olanın bu kadınla birlikte bir ol M. oturup bebeklerle oynamak ve Nicholas diye çağrılmak zoru in! 1 kalmak olduğunu söylemek istememişti. O sadece mizaç ola 1.d pek öfkeli biri değildi. Kendi annesine, hatta kimsenin anlamasını beklememesine rağmen, Jason Fisher'a karşı bile öfkeli olamıyordu Fisher sadece birine

saldırmaktan başka bir şey yapacak gücü ol mayan aptalın tekiydi. Fisher içten içe hiçbir özelliğinin olmadığını ve hiçbir zaman önemli biri olamayacağını biliyordu.

O şarlatanın tekiydi ve kimse samimi olarak ondan hoşlanmıyordu. Bu yüzden o da her şeyi dışa vuruyor, kötü duygularını en yakınındaki müsail insana aktarıyordu. (Gördün mü?

Terapi bir işe yarıyor.)

Bu yüzden Jess, Haydi gidip şu köpeği gezdirelim, dediğinde Nicky temkinli yaklaşmıştı. Duyguları hakkında önemli bir konuşma yapmak istemiyordu. Bunların hiçbirini tartışmak istemiyordu. K01111 değiştirmek için tam gardım almıştı ki sonra Jess kafasını kaşıyıp,

Sadece bana mı öyle geliyor yoksa Bay Nicholls'ın yokluğu biraz tuhaf mı? diye sordu.

Ve şu konular hakkında konuştular:

Aberdeen'deki bazı binaların beklemedikleri kadar güzel ol ması. Köpek.

Yanlarında dışkıları toplamak için naylon poşet getirip getirmediikleri. O şeyi, biri üstüne basmasını diye ayağıyla, park etmiş arabalardan birinin altına hangisinin iteceği. Ayakkabıların altını çimlerin üzerinde temizlemenin en güzel yolu.

Ayakkabıların altını çimlerin üzerinde temizlemenin gerçekten mümkün olup olmadığını.

274

Jojo Moyes

Nicky'nin yüzü. Mesela acıyor muydu? (Cevap: hayır, artık acımıyordu.) I'eki başka yerleri? (Hayır, hayır ve çok az ağrıya da artık geçiyordu.)

Pantolonları. Mesela Nicky neden pantolonunu yukarı çekmiyordu? Böylece iç çamaşırını sürekli görünmezdi.

İç çamaşırlarının aslında sadece onu ilgilendirmesi.

Babasına Rolls olayını söyleyip söylememeyi. Nicky arabanın çalındığını söyleyip işin içinden çıkabileceklerini iddia etmişti. Babası nereden bilecekti ki? Hem böylece hak ettiğini bulmuş olurdu. Ama Jess ona yalan söylemeyeceğini, bunun adil olmayacağını öne sürdü. Sonra bir süre sustu.

Son olarak, Nicky iyi miydi? Evden uzakta olmak iyi geliyor muydu? Eve dönme konusunda endişeli miydi? İşte burada Nicky konuşmayı bırakıp omuz silkmeye başlamıştı. Söyleyecek başka ne vardı ki? bunların yanı sıra şu konular hakkında konuşmadılar: Gerçekten beş bin sterlinle eve dönseler ne olacağını.

Eğer Tanzie o okula giderse ve Nicky altıncı sınıflardan önce çıkarsa Jess'in ondan her gün St.

Anne's'den, Tanzie'yi almasını isteyip istemeyeceğini.

Bu gece kutlama için bir restorandan paket yaptıracakları yemekleri. (Ki muhtemelen kebab olmayacak.)

Jess'in bir şeyim yok diye ısrar etmesine rağmen aslında donuyor olmasını. (Kollarındaki küçük tüylerin hepsi diken diken olmuştu.)

Bay Nicholls'ı. Özellikle de dün gece Jess'in nerede uyduğunu. Ve bütün sabah, birbirlerine söyledikleri zamanlarda bile neden yeni yetmeler gibi gizli gizli birbirlerine bakıp durduklarım.
275 Bir Artı Bir

(Nicky gerçekten de Jess'in bazen hepsini aptal zannettiğini düşünüyordu.)

Ama bu konuşma olayı genel olarak fena değildi. Nicky bunu d alı a sık yapabileceklerini bile düşündü.

Saat ikide nihayet kapılar açıldığında dışarıda bekliyorlardı. Tan zie ilk grupla birlikte çıktı, tüylü kalem kutusunu sımsıkı önünde tutuyordu. Jess ise kollarını sonuna kadar açmış, kutlamak için bekliyordu.

Eee? Nasıldı?

Tanzie sabit şekilde onlara bakıyordu.

Nicky sırtarak, Onların hakkından geldin mi bücür? diye sordu.

Sonra birdenbire Tanzie'nin yüzü döküldü. Herkes donakalıl ı, ardından Jess eğilip onu kendine çekti, belki de yüzündeki şaşkınlığı saklamak istemişti. Nicky de diğer tarafta kolunu Tanzie'ye doladı. Norman ise Tanzie'nin ayağına oturdu. Diğer çocuklar sırayla geçip giderken Tanzie boğuk hıçkırıklar arasında neler olduğunu anlattı.

İlk yarım saati tamamen kaybettim. Sonra aksanları yüzünden söylediklerinin bir kısmını anlamadım. Sonra... doğru düzgün göremedim. Çok heyecanlandım, kağıdına bakıp durdum, en sonunda gözlükler geldiğinde ise bana uyanı bulmam çok uzun sürdü. Birinci soruyu bile anlayamadım.

Jess gözleriyle koridoru tarayıp görevlileri aradı. Ben onlarla konuşurum. Neler olduğunu açıklarım.

Yani... göremiyordun. Bunu dikkate almaları lazım. Belki puanlarını bunu dikkate alarak ayarlamaya ikna edebiliriz.

Hayır. Onlarla konuşmam istemiyorum. Birinci soruyu anlamadım, doğru gözlükler varken bile anlayamadım. Yapamadım...

Jojo M oyes Ama belki...

Her şeyi batırdım, diye acı acı ağladı Tanzie. Artık uğraşmak İstemiyorum. Sadece... gitmek istiyorum. Hiçbir şeyi batırmadın tatlım. Gerçekten. Sen elinden geleni yaptın. Önemli olan bu.

Ama hayır... öyle değil, değil mi? Çünkü para olmadan St. Annese gidemem. Şey, başka bir yol... Üzülme, Tanzie. Bir çaresine bakacağım.

Bu onun bugüne kadarki en az ikna edici gülüşüydü. Ve Tanzie iptal değildi. Kalbi kırılmıştı ve ağlıyordu. Doğrusu Nicky onu hiç böyle görmemişti. Bunu görünce o da biraz ağlamaklı olmuştu.

Artık durum iyice dayanılmaz bir hal aldığıında Jess, Eve gidelim, dedi. Ama bu Tanzie'yi daha fazla ağlattı.

Jess ona baktı; yüzünden kendini tamamen kaybettiği anlaşılıyordu. Sanki ona, Nicky, ben şimdi ne yapacağım, diye sorar gibiydi. Ve o sırada Jess'in bile bilmediği gerçek, ona dünyada bir şeylerin gerçekten kötü gittiği hissini vermişti. O zaman şöyle düşündü: Keşke ama keşke Jess zulama el koymamış olsaydı.

Hayatında bir şeyler tüttürmeye bu denli ihtiyaç duyduğunu hiç sanmıyordu.

Diğer yarışmacılar aileleriyle birlikte arabalarına çekilirken koridorda beklediler ve birdenbire, beklenmedik bir şekilde Nicky gerçekten öfkeli olduğunu hissetti. Küçük kardeşinin canını sıkıp dengesini bozan o aptal oğlanlara öfkeliydi. O aptal matematik olimpiyatına ve gözleri görmeyen bir kız için biraz olsun bile esnemeyen kurallarına öfkeliydi. Sırf yine başarısız olmak için ülkenin bir ucundan kalkıp bunca yol gelmiş olmalarına öfkeliydi. Sanki bu ailenin yapabileceği, sonu güzel olan hiçbir şey yok gibiydi. Hem de hiçbir şey!

277

Bir Artı Bir

Koridor tamamen boşaldığında Jess arka cebine uzanıp kiiç tıl dikdörtgen bir kağıt çıkardı. Kağıdı ona uzattı. Bay Nicholls'ı aı .1

Ama çoktan dönüş yolunu yarılamiştir. Hem o ne yapabilir ki-'

Jess dudağını ısırıldı. Başını hafifçe yana çevirdi, sonra teki.ii ona baktı. Bizi Marty'ye götürebilir. Nicky ona bakakaldı.

Lütfen. Tuhaf olduğunu biliyorum ama aklıma yapacak başl> .1 bir şey gelmiyor. Tanzie'nin kendini toplamasına yardımcı olaı .1l bir şeye ihtiyacı var Nicky. Babasını görmeye ihtiyacı var.

Bay Nicholls yarım saat içinde geri dönmüştü. Yolun biraz aşağı sında bir şeyler yediğini söyledi. Nicky daha sonra, eğer o anda akli başında olsaydı, Ed'in neden daha fazla uzaklaşmadığını, yemek yemesinin neden o kadar uzun sürdüğünü merak edebileceğini düşündü. Ama arabadan birkaç adım uzakta, Jess'le tartışmakla meşguldü.

Babanı görmek istemiyorsun biliyorum ama... Ben gitmiyorum.

Tanzie'nin buna ihtiyacı var. Yüzünde, karşısındakinin duygularını önemsiyormuş gibi görünen ama aslında kendi istediği şeyi yaptıracağını açıkça anlatan o kararlı ifade vardı. Bu hiçbir şeyi düzeltmeyecek.

Senin için belki öyle. Bak Nicky, şu anda baban konusunda çok karışık duygular yaşadığını biliyorum ve seni suçlamıyorum. Fazlasıyla kafa karıştırıcı bir süreçten geçtiğimizi biliyorum...

Benim kafam karışık değil.

Tanzie'nin morali dibe vurdu. Moralini yükseltecek bir şeye ihtiyacı var. Üstelik Marty çok uzakta değil. Elini kaldırıp Nicky'nin koluna dokundu. Bak, eğer gerçekten oraya vardığımızda onu görmek istemezsen arabada kalabilirsin, tamam mı? Üzgünüm... Nicky 278

Jojo Moyes

hiçbir şey söylemeyince de, Ben de onu görmeye bayılmıyorum. Ama bunu yapmak zorundayız, diye ekledi.

Nicky ona ne diyebilirdi? Onu inandıracak ne söyleyebilirdi?

I Isiclik içinden yüzde beşlik bir yanı acaba yanılan ben miyim, ılıye hala merak ediyordu.

Jess arabasına yaslanmış onları izlemekte olan Bay Nicholls'ın yanına döndü. Tanzie içeride sessizce oturuyordu. Rica etsem... ılı/i Marty'nin evine götür müsün? Annesinin evine yani. Özür dilerim.

Biliyorum, muhtemelen bizden bıktın, resmen başına bela olduk ama... soracak başka kimsem yok. Tanzie'nin babasına ihtiyacı var. Ben... biz... onun hakkında ne düşünürsek düşünelim, I'a11zie'nin babasını görmeye ihtiyacı var. Buradan sadece birkaç saat uzaklıkta. Ed ona baktı.

Tamam, eğer yavaş gitmemiz gerekirse belki daha fazla. Ama liilfen, bunu yapmam lazım. Bu işi gerçekten yoluna koymam lazım. Bay Nicholls bir adım kenara çekilip yolcu kapısını açtı. Sonra da biraz eğilip Tanzie'ye gülümsedi. Gidelim.

I lepsi rahatlamış görünüyordu. Ama bu kötü bir fikirdi. Gerçekten. Onlar nedenini bilmese de Nicky bunun neden kötü bir fikir olduğunu çok iyi biliyordu. f

22.

Jess

rss, Maria Costanza'yı en son Liam'ın kardeşinin kamyonetinde Marty'yi ona teslim ettiği zaman görmüştü. Marty, Glasgow'a varmadan önceki son yüz kilometreyi yorganın altında uyuyarak geçirmişti. Jess, kadının tertemiz ön odasında durup ona oğlunun yaşadığı bunalımı anlattığındaysa da kadın, Jess'e sanki bizzat oğlunu öldürmeye çalışmış gibi bakmıştı.

Maria Costanza ondan hiç hoşlanmamıştı. Oğlunun saçları boyalı, tırnakları ojeli, on altılık bir liseli kızdan daha iyisini hak ettiğine inanıyordu ve o zamandan bu yana Jess'in yaptığı hiçbir şey Maria'nın onun hakkındaki temelde kötü olan görüşlerini değiştirememişti. Jess'in yaptığı şeyleri tuhaf buluyor, çocukların kıyafetlerinin çoğunu Jess'in dikmesinin basbayağı delilik olduğunu düşünüyordu. Kıyafetlerini neden Jess'in diktiğini veya neden para verip evdeki duvar kağıdını başkasına yaptırmadığını sormak da hiç aklına

gelmemişti. Ya da mutfak lavabosu taşıdığında musluğun altına yatıp U dirseğiyle boğuşanın neden Jess olduğunu...

Jess çabalamıştı. Gerçekten çok uğraşmıştı. Nazik davranmış, küfür etmemişti. Marty'ye sadık kalmıştı. Dünyanın en büyüleyici bebeğini doğurmuş, bebeğin üstünü temiz, karnını tok tutmuş, yüzünü güldürmeyi başarmıştı. Sorunun kendisinde olmadığını 281

Bir Artı Bir

anlaması beş sene sürmüştü. Maria Costanza, hayatta her şeyi suratını ekşiten tiplerden biriydi. Jess, arkadaşlarından veya koni şularından biriyle ilgili bir haber (mesela patlak lastik veya ölümcül bir hastalık) verdiği zamanlar dışında kadının yüzünde asla içten bir gülümseme görmemişti.

Onu iki kere Bay Nicholls ın telefonundan aramaya çalıştı am.ı cevap alamadı.

Telefonu kapatırken Tanzie ye, Babaannen işte herhalde, dedi Belki de yeni bebeği görmeye gitmişlerdir.

Ben yine de devam edeyim mi? Bay Nicholls ona baktı. Lütfen. Eminim biz oraya vardığımızda eve gelmiş olurla ı Akşamları hiç dışarı çıkmaz.

Nicky'nin bakışları aynada onun gözlerine bakıp başka yöne kaydı. Jess, olumsuz davranışlarından ötürü onu suçlamıyordu. Eğer Maria Costanza'nın, Tanzie'ye verdiği tepkiye ılımlı denirse, varlığından haberdar bile olmadığı bir torunu olduğunu öğrendi ğindeki tavrı, ailece bitlendiklerini açıklamış olsalardı göstereceği coşkuyla aynı olurdu. Bu kadar uzun süredir torununun varlığından bile haberdar olmamasına mı yoksa onu gayrimeşruluğa atıfta bu lunmadan açıklayamamasına mı bozuluyordu emin değildi. Oğlu nun uyuşturucu bağımlısı bir kadınla ilişkisinin olması, torununu tamamen yok saymasını kolaylaştırıyor da olabilirdi.

Babanı göreceğin için heyecanlı mısın Tanzie? Jess koltu ğunda döndü. Tanzie, Norman'a yaslanıyordu; yüzü asık ve bit kindi. Bakışlarını Jess'e çevirip belli belirsiz hareketlerle evet der gibi başını salladı.

Onu görmek harika olacak. Babaanneni de, dedi Jess neşeyle. Neden daha önce aklımıza gelmedi ki... Sessizce yol aldılar. Tanzie köpeğine yaslanarak kestirdi. Nicky de oturup kararan gökyüzünü seyretti.

Jess'in canı müzik açmak 282 Jojo Moyes

Inlcmemişti. Aberdeen'de olanlar konusunda neler hissettiğini ço-ı tıkların anlamalarından

korkuyordu. Bu konuyu şimdi düşünemezdi. Her şey sırayla, dedi kendi kendine. Şimdi sadece Tarizie'yi toparla. Sonra ne yapacağına bakarsın. İyi misin? diye sordu Bay Nicholls.

İyiyim. Fakat Bay Nicholls'ın ona inanmadığı belliydi. Babasını görmek ona iyi gelecek. Biliyorum. Seneye başka bir olimpiyata katılabilir. O zaman onu neyin beklediğini de bilir.

Jess gülümsemeye çalıştı. Bay Nicholls. Bunlar iyimser laflara benziyor. Bay Nicholls ona döndü, gözleri anlayış doluydu.

Jess tekrar onun arabasında olduğu için rahatlamıştı. Burada tuhaf bir şekilde, gitgide kendini güvende hissediyordu, sanki hepsi bu arabanın içinde olduğu sürece başlarına gerçekten kötü bir şey gelemezdi. Jess, Maria Contanza'nın küçük evinin ön odasında durmuş, hepsini oraya sürükleyen olayları anlatmaya çalıştığını hayal etti. Rolls-Royce'un başına gelenleri anlattığında Marty'nin yüzünün alacağı şekli düşündü. Yarın hep birlikte, upuzun bir eve dönüş yolculuğunun ilk aşaması olan otobüs durağında beklediklerini canlandırdı gözünde. Hatta bir an Bay Nicholls'a, onlar dönene kadar Norman'a bakabilir mi, diye sormayı düşündü. Ardından bu aptalca maceranın onlara ne kadara patladığını hatırlayıp bu düşünceleri bir kenara bıraktı. Her şeyi sırayla halledecekti.

O sırada biraz gözü dalmış olmalı ki biri kolundan tutmuştu. Jess?

Hı?

Jess, galiba geldik. GPS adresin burası olduğunu gösteriyor. Doğru mu?

283

Bir Artı Bir

Jess koltuğunda doğrulup tutulan boynunu oynattı. Temi-beyaz taraçalı evin pencereleri, gözlerini kırpmadan onlara b.ık m bir yüz gibiydi. İstemsizce midesi kasıldı.

Saat kaç?

Yediye geliyor. Jess gözlerini ovuştururken bekledi. Eh, ışık î n yanıyor, dedi.

Evdeler demek ki. Jess doğrulurken Bay Nicholls koltuğunda döndü. Hey, çii cuklar, geldik. Babanızı görme zamanı.

Evin yolunda ilerlerlerken Tanzie, Jess'in elini sımsıkı kavram işli Nicky, arabadan inmek istememiş, Bay Nicholls'la birlikte bek îr yeceğini söylemişti. Jess de Tanzie'yi içeri götürdükten sonra gri l dönüp onu beklemeye karar verdi.

Heyecanlı mısın?

Tanzie başını salladı, küçük yüzü birden umutla dolmuştu. Kıs.1 bir an için Jess doğru olanı yaptığını hissetti. Bunu yapmak oıııı öldürse bile bu yolculuktan bir şeyler kurtaracaklardı. Marty'yi' arasındaki sorunlar daha sonra halledilebilirdi.

Ön merdivenlerde, Jess'in bilmediği mor bir çiçekle dolu, iki yeni küçük varil duruyordu. Jess ceketini düzeltti, Tanzie'nin yüzünü düşen saçları geri itti, sonra öne eğilip ağzının kenarında kalan bir lekeyi sildi ve sonra da kapı zilini çaldı.

Maria Costanza ilk önce Tanzie'yi gördü. Şaşkınlıkla ona baktı, sonra başını kaldırıp Jess'i görünce yüzünden ne anlama geldiği pek anlaşılmayan birçok ifade hızla gelip geçti.

Jess onlara en neşeli gülüşüyle karşılık verdi. Merhaba Maria. Biz, şey... buralardaydık ve Marty'yi görmeden gitmeyelim diye düşündük. Seni de tabii.

Maria Costanza ona bakakaldı.

284 r

Jojo Moyes

Seni aramaya çalıştık, diye devam etti Jess. Sesinde kulakla-ı 111.1 yabancı gelen bir çınlama vardı. Hem de birkaç kere. Mesaj 111.1kacaktım ama...

Merhaba babaanne. O sırada Tanzie öne doğru fırlayıp baba-,1111esinin beline atıldı. Maria Costanza elini indirip beceriksizce l.mzie'nin sırtına koydu. Jess ise ilgisizce Maria'nın saçlarını çok uyu bir renge boyadığını fark etti. Maria Costanza bir an öylece kaldı, sonra arabaya baktı. Nicky ruhsuz bir ifadeyle arka camdan bakıyordu.

Tanrtm, bir kez olsun biraz coşkulu davransan ölür müsün be kınlın, diye düşündü Jess. Nicky de bir dakikaya kadar geliyor, tirdi yüzündeki tebessümü kararlılıkla koruyarak.

Şimdi uyandı, biraz kendine gelmesini bekliyorum.

Orada durup birbirlerine bakarak beklediler. Jess, Eee... diye tekrar laf açmayı denedi.

O... burada değil.

İşte mi? Sesi istediğinden daha hevesli çıkmıştı. Yani... eğer kendini çalışabilecek kadar iyi hissediyorsa çok güzel.

O burada değil Jessica.

Hasta mı? Aman Tanrım, diye düşündü. Bir şey olmuştu. İşte o anda fark etti. Maria Costanza'nın yüzünde daha önce gördüğünü sanmadığı bir duygu ifadesi vardı. Utanç. Jess, onun bu duyguyu saklamaya çalışmasını izledi. Nerede peki?

Sen... bence onunla konuşmalısın. Maria Costanza sanki daha fazla bir şey söylemekten korkar gibi, bir elini ağzına götürdü ve sonra yavaşça torununun kollarından kurtuldu. Bekleyin. Size adresini getireyim.

Adresini mi?

Tanzie ile Jess'i kapıda bırakıp kapıyı arkasından yarı kapatarak küçük holde gözden kayboldu. Tanzie başını kaldırıp soru soran 285

Bir Artı Bir

gözlerle ona baktı. Jess rahatlatıcı bir gülüşle karşılık verdi. A h m bunu yapmak önceki kadar kolay değildi.

Kapı tekrar açıldı. Maria Costanza bir kağıt uzattı. Tnıllfl göre bir, bir buçuk saat sürer. Jess onun sert yüz hatlarını inceletil sonra arkasındaki küçük hole baktı. Onu tanıdığı on beş yıl İm yunca bu holdeki hiçbir şey değişmemişti. Hem de hiçbir şey. İşir h zaman Jess'in başının içinde küçük bir zil acı acı çınlamaya başl.nlı Tamam, dedi. Artık gülümsemiyordu.

Maria Costanza ona daha fazla bakamadı. Sonra eğilip avucumı Tanzie'nin yanağına koydu. Sonra hemen geri gelip babaannen lı kal, olur mu? Jess'e baktı. Torunumu geri getir lütfen, görmeyeli çok oldu.

Ağzından güç bela dökülen bu istek ve ikiyüzlülüğünü ortay,ı koyan bakış, Maria Costanza'nın yıllarca süren ilişkileri boyum a yaptığı her şeyden daha sinir bozucuydu.

Ve Jess doğruca Tanzie'yi arabaya götürdü.

Bay Nicholls başını kaldırıp baktı. Hiçbir şey söylemedi.

işte. Jess kağıdını ona uzattı. Buraya gitmemiz gerek. Bay Nicholls tek kelime etmeden posta kodunu girip GPS'i ayarlamaya başladı. Jess'in kalbi güm güm atıyordu.

Dikiz aynasına baktı. Nihayet Tanzie kulaklıklarını taktığında, Sen biliyordun... dedi. Nicky perçemini çekiştirerek dışarıya, babaannesinin evine baktı. Babamla Skype'ta konuştuğumuz son birkaç seferde anla dım. Babaannem asla o duvar kağıdını yaptırmazdı.

Jess, ona Marty'nin nerede olduğunu sormadı. Çünkü daha o anda bile aşağı yukarı bir fikre kapılmıştı.

Jojo M oyes

İlli saat boyunca sessizce yol aldılar. Jess konuşamıyordu. Aklından İm İki milyonlarca olasılık geçiyordu. Ara sıra aynaya bakıp Nicky yi I. İl yordu. Yüzü kapalıydı, kararlılık içinde yola doğru dönmüştü. İcNS yavaşça onun buraya gelmekteki isteksizliğini, hatta son birkaç İiydır babasıyla konuşmak bile istemeyişini yeni bir bakış açısıyla irk rar düşünmeye başladı.

Loş kırsal bölgeler boyunca ilerleyerek yeni bir semtin dış malullerine, yeni moda evlerin özenli, geniş kıvrımlar halinde sıra-l.ı ıdığı ve evlerin önünde niyet mektubu gibi gıcır gıcır arabaların durduğu bir siteye geldiler. Bay Nicholls, Castle Court binasının önüne park etti. Jess'in bugüne kadar herhangi bir insanın

üze-1 İnde yürüdüğünden şüphe ettiği dar kaldırım boyunca, nöbetçi kulesi gibi dört kiraz ağacı

dikilmişti. Ev yeni yapılmışa benziyordu; kraliyet tarzı pencereleli pırıl pırıldı, arduaz çatısı hafif yağmurun altında parlıyordu.

Jess pencereden eve baktı.

İyi misin? Bay Nicholls'ın bütün yolculuk boyunca ettiği lek laf bu oldu. Jess, Siz bir dakika burada bekleyin çocuklar, deyip arabadan indi.

Ön kapıya doğru yürüdü, kağıtta yazan adresi iki kere kontrol etti, ardından pirinç tokmağı hafifçe tıklattı. İçeriden gelen televizyon sesini duyabiliyor, parlak ışık altında hareket eden birinin belli belirsiz gölgesini görebiliyordu.

Kapıyı tekrar çaldı. Artık yağmuru pek hissetmiyordu.

Koridorda ayak sesleri duyuldu. Kapı açıldığında karşısında sarışın bir kadın belirdi. Üzerine koyu kırmızı yün bir elbise ve elbisesiyle uyumlu bağciksız ayakkabılar vardı. Saçları, yoğun bir tempoyla bankada çalışan fakat bakımlı kadın görünümünden ödün vermek istemeyen kadınların kullandığı tarzda kesilmişti.

287

Bir Artı Bir

Marty burada mı? diye sordu Jess. Kadın önce konuşacakmış gibi yaptı, sonra Jess'i, terliklerini, buruşmuş beyaz pantolonunu süzdü ve ardından gelen birkaç saniye içinde kadının yüzündeki ifadenin belli belirsiz sertleşmesinden, Jess onun bildiğini anladı. Kadın onu biliyordu.

Bekleyin, dedi.

Kapı yarı kapandı, ardından Jess, kadının dar koridordan ses lenmesini duydu.

Mart? Mart? Mart.

Jess, Marty'nin boğuk sesini duydu, gülerek televizyon hakkında bir şeyler söylüyordu. Ardından kadının sesi düştü. Jess, buzlu cam panellerin arkasında ikisinin gölgesini görebiliyordu. Sonra kapı açıldı ve Marty karşısına çıktı.

Saçlarını uzatmıştı. Uzun, kabarık perçemi, ergenler gibi özenle bir kenara yatırılmıştı. Üzerinde Jess'in daha önce görmediği koyu çivit mavisli kot pantolon vardı; kilo vermişti. Jess'in tanıdığı adama benzemiyordu. Ve yüzü adamakıllı solmuştu. Jess.

Jess konuşamıyordu.

Birbirlerine baktılar. Marty yutkundu. Sana söyleyecektim. Aslında o noktaya kadar, içinden bir parçası bunların gerçek olduğuna inanmayı reddetmişti. O noktaya kadar büyük bir yanlışlık olması gerektiğini, Marty'nin bir arkadaşıyla kaldığını veya tekrar hastalandığını, Maria Costanza'nın da gururu yüzünden bunu kabullenemediğini düşünmüştü. Ama tam önünde duran tablo hiçbir yanılgıya

fırsat vermiyordu.

Bir an sesi çıkmadı. Bu... burada mı yaşıyordun?

Jess geriye doğru birkaç adım attı, şimdi pırıl pırıl ön bahçeyi ve pencereden baktığında oturma odasını görebiliyordu. Kalçası evin önünde duran arabaya çarpınca dengesini bulmak içinde elini uzattı. Bunca zamandır, ha? Biz son iki yıldır ısınıp karnımızı 288

Jojo Moyes

doymak için akla kararı seçerken senin burada güzel bir evin ve... ve yepyeni bir Toyota araban mı vardı?

Marty utana sıkıla arkasına baktı. Konuşmamız gerek Jess. O sırada yemek odasındaki duvar kağıdı gözüne ilişti. Kalın şeritler. Ve her şey yerine oturdu. Sadece belirli zamanlarda konuşmaktaki ısrarı, sabit telefonunun olmaması, ne zaman beklenmeyen bir saatte arasa Maria Costanza'nın onun uyduğunu söylemesi, Jess'e telefonu mümkün olduğunca çabuk kapattırma konusundaki kararlı tavrı...

Konuşmamız mı gerek? Jess şimdi gülüyordu. Evet, konuşalım Marty. Ben konuşayım mı, ne dersin? İki sene boyunca senden tek bir talepte bulunmadım, ne para ne zaman ne çocuk bakımı ne de herhangi bir yardım istedim. Çünkü hasta olduğumu sanıyordum. Depresyondasın sanıyordum. Annenle yaşıyorsun sanıyordum. Annemle yaşıyordum.

Ne zamana kadar?

Marty dudaklarını sımsıkı kapattı.

Ne zamana kadar Marty? Jess'in sesi tiz bir çığlık gibiydi. On

beş ay. On beş ay boyunca annenle miydin?

Marty ayağına baktı.

On beş aydır burada mısın? Bir seneden fazladır burada mısın? Sana söylemek istedim.

Ama senin şey yapacağını biliyordum... Ne? Olay çıkaracağımı mı? Karın ve çocukların evde, arkada bıraktığın pisliğin içinde debelenirken sen burada lüks içinde bir hayat sürüyorsun diye mi?

T

Jess...

Kapı aniden açılınca Jess kısa bir anlığına sustu. Marty'nin arkasında küçük bir kız belirdi; saçları açık sarı tonlarındaydı.

Bir Artı Bir

Üzerinde Hollister svetsört, ayağında Converse spor ayakkabı vardı Kız, Marty'nin koluna yapıştı ve, Senin programın başladı Marty, diye konuşmaya başladı. Ardından Jess'i görüp durdu.

Marty yavaşça, yana doğru bakarak, Annene git bebeğim, dedi ve elini hafifçe kızın omzuna koydu. Bir dakika içinde geliyorum.

Kız dikkatle Jess e baktı. Tanzie'yle aynı yaşıydı. Haydi. Marty kapıyı arkasından çekti. Jess'in kalbi işte o zaman kırılmıştı. Onun... o kadının çocukları da mı var?

Marty yutkundu. İki tane.

Jess'in elleri önce yüzüne, ardından da saçlarına gitti. Geri dönüp ne yaptığını bilemeden kapının önünde yürüdü. Aman Tanrım. Aman Tanrım...

Jess, buraya gelirken amacım asla...

Jess etrafında dönerek, adeta uçarcasına ona doğru atıldı. O aptal suratını, pahalı saç kesimini parçalamak istiyordu. Çocuklarım nasıl bir acıyla baş başa bıraktığını anlasın istiyordu. Yaptıklarının bedelini ödesin istiyordu. Marty arabanın arkasına sindi, Jess de adeta ne yaptığını bilmeksizin kendini o aptal, parlak, beyaz, gıcır gıcır arabayı, tekerleklerini, parlayan kaportasını tekmelerken buldu.

Yalan söyledin! Hepimize yalan söyledin! Seni korumaya çalışıyordum! İnanamıyorum... İnanamıyorum... Tekmeledikçe, ayağını vuran acıya rağmen metalin verdiği belli belirsiz doyumunu hissetti. Tekrar tekrar, umursamadan tekmeledi. Yumruklarım camın üzerinde yağmur gibi birbiri ardına patlıyordu.

Jess! Araba! Kafayı mı yedin sen?

Ona atamadığı art arda yumrukları arabaya indiriyordu. Elleriyle, ayaklarıyla, umursamadan, öfkeyle ve hıçkırarak vuruyor, hırıltilı nefesi kulaklarını dolduruyordu. Marty, Jess'i zorla arabanın üzerinden alıp arabayla arasına girerek kollarını sımsıkı kavradı-290

Jojo Moyes

ğında Jess anlık bir korku dalgasıyla hayatının tümüyle kontrolden çıkmış olduğunu fark etti. Ardından Marty'nin o korkak gözlerinin İçine baktı, kafasının içinde yüksek sesli bir uğultu vardı. Onu paramparça edip...

Jess.

Bay Nicholls'ın kolları beline sarılmış, onu geriye doğru

çekiyordu. Bırak beni!

Çocuklar bakıyor. Haydi artık. Kolunun üzerine bir el dokundu.

Nefes alamıyordu. Sanki bütün vücudu feryat ediyordu. Kendini Bay Nicholls'a bırakıp onu birkaç adım geri çekmesine izin verdi. Marty bağırarak bir şeyler söylüyordu ama Jess kafasının içindeki karmaşa yüzünden onu duyamıyordu.

Haydi... haydi gel gidelim.

Çocuklar. Jess arabayı baktı ve Tanzie'nin şoktan koskocaman açılmış gözlerini ve arkasında duran Nicky'nin hareketsiz silüetini gördü. Sonra diğer tarafa baktı. Evde, oturma odasından iki küçük solgun yüz, arkalarında anneleriyle birlikte onları izliyordu. Kadın,

Jess'in baktığını görünce jaluzileri indirdi.

Marty, arabanın içe göçmüş kaportasına bakarak, Sen delisin, diye bağırdı. Hasta, zırdelinin tekisin!

Jess titremeye başlamıştı. Bay Nicholls kollarını Jess'e dolayıp onu arabaya götürdü. İçeri gir. Otur, dedi ve Jess içeri girince kapıyı kapattı. Marty, evin yolunda yavaşça ilerleyerek onlara doğru geldi, artık hatalı davranan Jess olduğuna göre o eski çalınmış tavrını tekrar takınmıştı. Jess onun kavga çıkarmak üzere olduğunu sandı ama arabaya yaklaşık beş metre kala, kontrol etmek ister gibi hafifçe eğilerek arabanın içine baktı. Ve o zaman Jess, arkasında arka kapının açıldığını duydu. Tanzie arabadan inmiş Marty'ye doğru koşuyordu. 291

Bir Artı Bir

Babacığım!

Marty kızını kollarına aldı. Ve Jess o andan itibaren artık ne hissettiğini bilemez oldu. Orada ne kadar süre oturup arabanın ayak boşluğuna baktığında 11 emin değildi. Düşünemiyordu. Hiçbir şey hissedemiyordu. Evin giriş yolundan mırıltılar halinde gelen sesleri duruyordu. Som a bir an Nicky öne doğru uzanıp hafifçe omzuna dokundu. Özü ı dilerim, dedi. Sesi titriyordu.

Jess arkasına uzanıp Nicky'nin elini sımsıkı kavradı. Senin suçun değil, dedi fısıltıyla.

En sonunda kapı açıldı ve Bay Nicholls başım içeri uzattı. Yüzü ıslanmıştı, yakasından yağmur suyu damlıyordu. Pekala. Tanzie birkaç saatliğine burada kalacak.

Jess ona baktı, birdenbire ayılmıştı. Yo, hayır... diye söze girdi. Marty onu alamaz. Bu yaptıklarından sonra...

Bu seninle ya da Marty'yle ilgili değil Jess.

Jess eve doğru döndü. Ön kapı hafifçe aralıktı. Tanzie çoktan içeri girmişti. Ama orada kalamaz. Onlarla olmaz...

Bay Nicholls sürücü koltuğuna oturdu, sonra uzanıp Jess'in elini tuttu. Sesi soğuk ve kasvetliydi. Tanzie kötü bir gün geçirdi ve babasıyla biraz zaman geçirmek istiyor sadece. Ayrıca Jess... eğer

Marty'nin hayatı artık buysa, o zaman elbette Tanzie'nin de bu hayatın bir parçası olması lazım. Ama bu hiç...

Adil değil. Biliyorum.

Orada, üçü birlikte, parlak ışıklı eve bakarak oturdular. Kızı o evin içindeydi. Marty'nin yeni ailesiyle birlikte. Sanki biri uzanıp kalbini sımsıkı kavrayarak kaburgalarının arasından söküp almıştı.

292

Jojo M oyes

Jess gözlerini camdan ayıramıyordu. Ya fikrini değiştirirse? Yapayalnız kalacak. Hem onları tanımıyoruz. Bu kadını tanımıyorum. Ya kadın...

Tanzie babasının yanında. Bir şey olmaz.

Jess, Bay Nicholls'a baktı. Yüzü anlayışlıydı ama sesinde tuhaf bir kararlılık vardı.

Neden onun tarafını tutuyorsun?

Onun tarafını tutmuyorum. Jess'in, parmaklarının arasında duran parmaklarını sıktı. Bak, hep birlikte gidip yemek yiyecek bir yer bulalım. Birkaç saat içinde geri döneriz.

Yakınlarda dururuz, böylece Tanzie bize ihtiyaç duyduğu anda geri gelebiliriz.

Arkadan bir ses, Hayır. Ben kalacağım, dedi. Ben onunla kalırım. Böylece tek başına kalmamış olur.

Jess döndü. Nicky pencereden dışarı bakıyordu. Emin misin? Bana bir şey olmaz. Yüzü ifadesizdi. Hem biraz da ne diyeceğini duymak istiyorum.

Bay Nicholls, Nicky'yi ön kapıya kadar götürdü. Jess üvey oğlunu, onun dar siyah kot pantolon içindeki uzun, sırık gibi bacaklarını, onu içeri almak için kapı açıldığı zamanki sıkılgan, çekingen duruşunu izledi. Sarışın kadın ona gülümsemeye çalıştı. Çaktırmadan da arabaya doğru baktı. Jess biraz umursamazca, bu kadının gerçekten de ondan korkuyor olabileceğini gözlemledi. Sonra kapı arkalarından kapandı. Jess gözlerini kapattı, o kapının arkasında neler olduğunu düşünmek istemiyordu.

Ardından Bay Nicholls beraberinde ani bir soğuk hava dalgası getirerek arabaya bindi. Haydi, dedi.

Merak etme. Sen zamanın farkına bile varmadan dönmüş olacağız.

Yol kenarında bir kafede oturdular. Jess yemek yiyemiyordu. O kahve içti, Bay Nicholls da

bir sandviç aldı ve sadece orada, karşısında

293

Bir Artı Bir 1

ulunlu Jess, onun da söyleyecek bir şey bulamadığını düşünüyordu Smlcce iki saat, deyip durdu kendi kendine. İki saat, sonra otılmı geri alacağım. Tekrar onlarla birlikte arabada, buradan uzakta ol mak istiyordu. Marty'den, yalanlarından, yeni kız arkadaşından ve sözde ailesinden uzakta... Yuvarlak kenarlı akrep ile yelkovanı izledi, kahvesi soğudu. Her geçen dakika sonsuzluk gibi geliyordu Ardından, kalkmalarına on dakika kala telefon çaldı. Jess le lefonu kapıldığı gibi açtı. Tanımadığı bir numaradan Marty'nin sesi duyuldu. Onları bu gece bana bırakır mısın?

Bu sözleri duyunca Jess'in nefesi kesildi.

Ve sonra tekrar sesini çıkarmayı başarınca, Hayır olmaz, dedi. Onları öylece alamazsın.

Ben sadece... her şeyi onlara açıklamaya çalışıyorum. Hah, sana iyi şanslar. Çünkü olanları henüz ben bile anlamı yorum. Sesi küçük kafenin içinde yükselmişti. Yan masalardaki insanların başlarını çevirdiğini gördü.

Sana söylemezdim Jess, tamam mı? Çünkü böyle tepki vereceğini biliyordum.

Yaa, demek şimdi hepsi benim suçum oldu. Tabii ya! Seninle ilişkimiz bitmişti. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun.

Jess ayakta duruyordu. Fakat ayağa kalktığıнын farkında değildi. Nedense Bay Nicholls da ayağa kalkmıştı. İlişkimiz zerre kadar umurunda değil, anladın mı? Ama sen gittiğinden beri açlık sınırında yaşıyoruz, şimdi de bir bakıyorum ki sen başka biriyle yaşıyor, onun çocuklarına bakıyorsun. Hem de bizim için parmağımı bile oynatacak halinin olmadığını söylediğin halde. Evet, buna kötü tepki verecek olma ihtimalim gayet yüksek Marty.

Ben kendi paramla geçinmiyorum. Linzie'nin parası. Senin çocuklarına bakmak için onun parasını kullanamam.

294

Jojo Moyes

Benim çocuklarım mı? Benim çocuklarım mı? Şimdi masadan ayrılmış, farkında bile olmadan kapıya doğru yürüyordu. Bay Nicholls'ın garsonu çağırdığım belli belirsiz fark etti.

Bak... dedi Marty. Tanzie gerçekten kalmak istiyor. Belli ki bu matematik meselesine çok üzülmüş. Sana sormamı o istedi.

I .ütfen.

Jess konuşamıyordu. Soğuk otoparkta, gözleri kapalı, öylece durdu. Telefonu kavrayan parmak boğumları bembeyazdı.

Nicky'yle aramdaki meseleleri gerçekten halletmek

istiyorum. Sana... inanamıyorum.

Sadece çocuklarla aramdakileri halletmeme izin ver, lütfen. Seninle sonra konuşabiliriz. Ama sadece bu geceliğine, onlar da hazır buradayken kalsınlar. Onları özledim Jess. Hepsi benim suçum, biliyorum. İpe sapa gelmez bir adam olduğumu da biliyorum. Her şey ortaya çıktığı için aslında memnunum. Olan biteni öğrendiğin için memnunum. Ben sadece... artık yoluma devam etmek istiyorum.

Jess önüne baktı. Uzakta bir polis arabasının mavi ışıkları yanıp sönüyordu. Ayağı zonklamaya başlamıştı. En sonunda, Tanzie'yi ver, dedi.

Kısa bir sessizlik oldu ve bir kapı sesi duyuldu. Jess derin bir

nefes aldı. Anne?

Tanzie? Tatlım? İyi misin?

İyiyim anne. Su kaplumbağaları var. Birinin bacağı sakat. Adı Mike. Biz de kaplumbağa alabilir miyiz?

Bakarız. Arkada çarpan tencerenin ve akan musluğun sesini duyabiliyordu. Şey, gerçekten geceyi orada geçirmek istiyor musun? Bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Sadece... seni ne mutlu ediyorsa onu yap.

295

Bir Artı Bir

Kalmak istiyorum. Suzie iyi biri. Bana High School Musicul pijamalarını ödünç verecek. Suzie kim?

Linzie'nin kızı. Pijama partisi gibi olacak. Üstelik onda şırı resim yapılan sonra da demirle birleştirilen boncuklardan da var. Pekala.

Kısa bir sessizlik oldu. Jess arkadaki boğuk konuşma seslerini duyabiliyordu. Peki, yarın beni kaçta alacaksın?

Jess yutkundu, sesindeki sakinliği korumaya çalıştı. Kahvaltıdan sonra. Saat dokuzda. Eğer fikrini değiştirirsen beni araman yeterli, tamam mı? Ne zaman istersen. Hemen gelip seni alırım. Gecenin bir yarısı olsa bile. Fark etmez.

Biliyorum.

Ne zaman istersen gelirim. Seni seviyorum tatlım. Ne zaman istersen ara. Peki.

Şey... telefonu Nicky'ye verir misin?

Tamam. Seni seviyorum. Görüşürüz.

Nicky'nin sesi ifadesizdi. Ona kalacağımı söyledim, dedi. Ama sadece Tanzie'ye göz kulak olmak için. Peki. Mutlaka yakınlarda bir yerlerde olacağız. Şey... o kadın... iyi mi? Yani, orada rahat olacak mısınız? Linzie. İyi biri.

Peki sen... bu seni rahatsız ediyor mu? O bizi... Ben iyiyim.

Uzun bir sessizlik oldu. Jess?

Efendim?

296

Jojo Moyes Gerçekten iyi misin?

Jess gözlerini sımsıkı yumdu. Sessiz bir nefes aldı ve elini kaldırıp yanaklarından aşağı süzülen yaşları sildi. Bu kadar çok gözyaşı olduğunu bilmiyordu. Gözyaşlarının sesini de ıslatmadığından emin oluncaya kadar Nicky'ye cevap vermedi. Ben iyiyim ı anım. Size iyi eğlenceler, beni merak etmeyin. Sabah görüşürüz.

Bay Nicholls arkasındaydı. Bakışlarını yüzünden çekmeden, sessizce telefonunu Jess'ten aldı. Bize kalacak bir yer buldum, köpeği de almamıza izin veriyorlar.

Jess elinin tersiyle gözlerini silerek, Barı var mı? diye sordu. Ne?

Sarhoş olmam gerek Ed. Çok ama çok sarhoş... Bay Nicholls elini uzattı, Jess de tuttu. Bir de galiba ayak parmağımı kırmış olabilirim.

23

Ed

Mir zamanlar Ed o güne kadar gördüğü en iyimser kızla tanışmıştı. Maharı getirme ümidiyle terlik giyen bir kız... Hayatın içinde Kaplan Tigger gibi zıplayarak ilerliyordu. Pek çok insanı yere serecek şeyler ona dokunmuyor gibiydi. Düşse bile zıplayıp hemen ayağa kalkıyordu. Tekrar düşüyor, yaralarının üzerini gülücükle sarıyor, üzerindeki tozları

silkeleyip yoluna devam ediyordu. Bu, gördüğü en kahramanca şey miydi yoksa en aptalca şey miydi, Ed anlayamamıştı.

Derken, Carlisle yakınlarında bir yerde, dört yatak odalı bir evin önünde kaldırımında durmuş, o kızın inandığı her şeyin yerle bir olduğunu görüşünü izlemişti; ta ki geriye yolcu koltuğunda oturmuş,

arabının ön

camından dışarı bakan bir hayalet kalana kadar. İyimserliğinin içinden akıp gidişi duyuluyordu adeta. Ed'in kalbinde ise bir şeyler kırılıp ortaya çıkmıştı.

Marty'nin, daha doğrusu Marty'nin kız arkadaşının evine yirmi dakika uzaklıkta, göl kenarında bir tatil kulübesi kiraladı. Yüz kilometrelik mesafe içerisinde, köpeği kabul eden bir otel bulamamıştı ama konuştuğu son resepsiyon görevlisi (ona sekiz kere tatlım diyen şakrak bir kadındı) ona bir arkadaşının gelininin işlettiği yeni bir yerden bahsetmişti. Ed, asgari kalma süresi olan

299

Bir Artı Bir

iiç günlük ücreti ödemek zorunda kalmıştı ama onun için önemli değildi. Jess de bir şey sormamıştı. Ed, onun nerede olduklarını fark ettiğinden bile emin değildi.

Resepsiyondan anahtarları alıp ağaçların arasındaki yolu takip ederek arabayı kulübenin önüne çektiler.

Ed, Jess ile köpeği indirip içeri götürdü. Jess çok fena topallamaya başlamıştı. Ed, birden onun arabayı tekmelerkenki halini hatırladı. Üstelik ayağında terliklerle...

Işıkları yakıp perdeleri kapatırken, Şöyle uzun bir banyo yap, dedi. Dışarısı çoktan hiçbir şey seçilmeyecek kadar kararmıştı. Haydi. Rahatlamaya çalış. Ben gidip yiyecek bir şeyler alacağımı Belki bir de buz torbası.

Jess dönüp başını salladı. Teşekkür etmek için yüzünde beliren tebessüm aslında hiç de tebessüme benzemiyordu.

En yakın süpermarketin sadece adı süpermarketti. Işıklı şeritlerin altında sadece iki kasa bozulmaya yüz tutmuş sebze vardı ve raflarda adını bile duymadığı markaların konserveleri diziliydi Ed biraz hazır yemek, ekmek, kahve, süt, dondurulmuş bezelye ve Jess'in ayağı için ağır kesici aldı. Ve birkaç şişe de şarap. Onun d.ı içkiye ihtiyacı vardı.

Kasada beklerken telefonu öttü. Acaba Jess mi diye düşünerek güçlkle uzanıp telefonu cebinden çıkardı.

Sonra Jess'in kontörünüü iki gün önce bitmiş olduğunu hatırladı.

Merhaba canım. Yarın gelemeyeceğin için çok üzüldük. Çok geçmeden seni görmeyi umuyoruz.

Sevgiler, annen. Not: Baban ıhı sevgilerini gönderiyor. Bugün sağlığı biraz kötü.

Yirmi iki sterlin seksen peni.

Ed fark etmeden önce kız aynı şeyi iki kere daha söylemişti. Ah! Affedersiniz, diyen Ed kartını

arayıp buldu ve kıza uzat 11 Pos cihazı çalışmıyor. Tabela koyduk.

300

Jojo Moyes

Ed kızın baktığı yere baktı. Tabelada tükenmez kalemle ve kenarları emek harcanarak çizilmiş harflerle, Sadece nakit veya çekle ödeme, yazıyordu. Şaka yapıyorsunuz, değil mi? Niye şaka yapacaktım? Kız, ağzındaki şey her ne ise süratle, evire çevire çiğniyordu. Üzerimde yeterli nakit olduğunu sanmıyorum, dedi Ed. Kız ruhsuz ruhsuz ona baktı.

Kart geçmiyor mu?

Tabelada geçmediği yazıyor.

Peki, manuel kart cihazınız da mı yok?

Burada hemen herkes nakit ödeme yapar. Kızın ifadesi, Ed'in buralardan olmadığını aşikar olduğunu gösteriyordu.

Pekala. En yakın bankamatik nerede?

Carlisle'da. Kız ona bakarak yavaşça gözlerini kırpıştırdı. Paranız yoksa aldıklarınızı yerine bırakmanız gerekecek. Param var. Bir dakika lütfen.

Arkasında bekleyen, üfleyip püfleyerek gözlerini deviren insanları görmezden gelerek ceplerini karıştırdı.

Mucize eseri, baharatlı kızarmış soğan dışında her şey için para çıktı. Kasiyer kız kaşlarını gösterişli bir

şekilde kaldırarak aldıklarını kasadan geçerken hepsini (ek tek hesaplayıp kızarmış soğanı bir kenara ayırdı. Ed de sırayla lıepsini market poşetine doldurdu (poşet daha arabaya varmadan yırtılmıştı) ve annesini düşünmemeye çalıştı.

Jess topallayarak aşağı indiğinde Ed yemek pişiriyordu. Daha doğrusu iki plastik tepsi, mikrodalga fırının içinde gürültüyle dönüyordu ki bu, Ed'in bugüne kadar kendini mutfak sanatlarına en fazla kaptırdığı andı. Jess'in üzerinde bornoz vardı ve saçları beyaz bir banyo havlusuyla sarılmıştı. Ed kadınların bunu nasıl yaptığını hiç anlamıyordu. Eski karısı da böyle yapardı. Eskiden bunun regl

301

Bir Artı Bir

dönemleri ve el yıkama şekli gibi kadınlara özellikle öğretilen bir şey olup olmadığını merak ederdi. Ayrıca Jess'in makyajsız ve saçsız yüzü çok güzel görünüyordu.

Al. Ed ona bir kadeh şarap uzattı.

Kadehi alan Jess, Ed'in yaktığı ateşin karşısına oturdu. Belli ki hala düşüncelerinin içinde kaybolup gidiyordu. Ed, ayağına koyması için dondurulmuş bezelyeleri ona uzattı, ardından da mikrodalgaya koyduğu yiyeceklerle ilgilendi.

Nicky'ye mesaj attım, dedi ambalajı çatalla delerken. Nerede kaldığımızı söyledim. Jess şarabından bir yudum daha aldı. İyi miymiş?

İyiymiş. Yemek yemek üzerelermiş. Bunu söylediğinde Jess hafifçe irkildi, Ed onun zihninde bu küçük aile tablosunu canlan dırdığı için anında pişman oldu. Ayağın nasıl? Acıyor.

Şarabından koca bir yudum aldığında Ed onun çoktan ka dehini bitirdiğini gördü. Jess bezelyeleri yere düşürüp sızlanarak ayağa kalktı ve kendine bir kadeh daha doldurdu. O sırada sanki birden aklına gelmiş gibi elini bornozunun cebine sokup şeffaf bir plastik torba çıkardı.

Adeta meydan okurcasına, Ed'in karşı çıkmasını bekleyerek, Nicky'nin zulası. Otlarının üstüne yatmak için bunun uygun bir an olduğuna karar verdim, dedi. Ancak Ed karşı çıkmayınca sehpanın üzerinden bir turist rehberi çekip dizinin üzerine koydu ve derginin üstünde gelişigüzel bir şekilde esrar sarmaya koyuldu. Sardığı esrarı yakıp derin derin içine çekti. Öksürüğünü bastırmaya çalışarak bir nefes daha aldı. Başındaki havlu kaymaya başlamıştı. Rahatsız olup havluyu çıkarıp attı, böylece ıslak saçları omuzlarına döküldü. Bir nefes daha alıp gözlerini kapattı ve esrarı Ede doğru uzattı.

İçeri geldiğimde aldığım koku bu muydu?

302

Jojo Moyes

Jess bir gözünü açtı. Benim rezil biri olduğumu düşünüyüm Min, değil mi?

Hayır. Olur da Tanzie onu almamızı isterse diye ikimizden birinin araba kullanacak durumda olması gerektiğini düşünüyorum. Sorun değil. Gerçekten. Keyfine bak. Bence... senin ihtiyacın olan şey...

Yeni bir hayat mı? Kendimi toplamak mı? Şöyle bir güzel becerilmek mi? Mutsuz bir kahkaha attı. Ah olamaz, unuttum. (n)u bile doğru düzgün beceremiyorum.

Jess...

Jess elini kaldırdı. Affedersin. Pekala. Haydi yemek yiyelim.

Mutfak bölümünün yanındaki küçük lamine masada yemek yediler. Köriler fena değildi ama Jess kendininkine dokunmadı bile.

Ed tabakları kaldırıp yıkamaya hazırlanırken Jess ona döndü. Tam bir aptal gibi

davrandım, değil mi? Ed elinde tabakla mutfak tezgahına yaslandı. Bilmiyorum, nasıl...

Banyodayken her şeyi anladım. Bunca yıldır çocuklara, insanlara sahip çıkıp doğru olanı yaparsanız her şey yoluna girer, diye saçmalayıp durdum. Çalmayın. Yalan söylemeyin. Doğru olanı yapın. Bir şekilde evren sizi görecektir. Eh, hepsi zırvaymış, değil mi? Başka kimse böyle düşünmüyor.

Sesinden kafasının güzel olduğu anlaşılıyordu. Hafif de bir acı tınısı vardı. Öyle değil.

Değil mi? İki senedir beş parasızım. İki senedir stresine stres eklemeyeyim diye, kendi çocukları hakkında bile rahatsız etmeden onu koruyorum. O ise bu sırada yeni kız arkadaşıyla böyle bir yaşam sürüyor. Hayretle başını salladı. Hiçbir şeyden şüphelenmedim. Bir an için bile. Banyodayken her şeyi anladım.. Bütün o sana nasıl

303

Bir Artı Bir

davranılmısmı istiyorsan başkalarına öyle davran olayını anladım Bu kural sadece herkes uygularsa işliyor. Ve kimse uygulamıyoy Dünya esasında bunu zerre kadar umursamayan insanlarla dolu Eğer istediklerini alacakları anlamına geliyorsa üzerine basıp gr çerler. Çiğneyip geçtikleri kendi çocukları olsa bile. t

Jess...

Ed mutfağı geçip aralarında birkaç santim mesafe kalıncaya kadar ona doğru yürüdü. Söyleyecek bir şey bulamıyordu. Kollanın Jess'e dolamak istiyordu ama onu tutan bir şey vardı. Jess kendim bir kadeh şarap daha doldurup kadeh kaldırdı.

O kadın umurumda bile değil, biliyor musun? Konu o değil Marty haklı, aramızdaki ilişki uzun zaman önce bitmişti. A111.1 kendi çocuklarına yardım edebilecek durumda olmadığını iddia etmesi... Tanzie'nin okul masraflarına yardımcı olmayı düşünmeci bile istememesi! İçkisinden uzun bir yudum aldı ve ağır ağır göz lerini kırıştırdı. O kızın üzerindeki kıyafeti gördün mü? Hollis ter marka bir bluz kaç para haberin var mı? Altmış yedi sterlin Bir çocuk svetsörtü için altmış yedi sterlin. Aileen bir keresinde' getirdiğinde etiketini görmüştüm. Öfkeyle gözlerini sildi. Şub.11 ayında doğum günü için Nicky'ye ne gönderdi, biliyor musun? O11 sterlinlik hediye çeki. Bilgisayar oyunları mağazasından on sterlini i I bir hediye çeki! On sterline bilgisayar oyunu bile alınmıyor. Sade r ikinci el olanlar var. İşin saçma tarafı da şu; hepimiz gerçekten mutlu olmuştuk. Bunun Marty'nin iyileşmekte olduğunu göster diğini düşünmüştük. Çocuklara, çalışmayan biri için on sterlin büyük para, demiştim.

Gülmeye başladı. Berbat, kederli bir sesi vardı. Ve onca za mandır... onca o zamandır o lanet olasıca popçu saç kesimiyle, gıcır gıcır yeni kanepeleri ve muhteşem perdeleri olan bir evde yaşıyormuş. Üstelik bana söyleyecek kadar erkek olamamış.

Korkağın teki, dedi Ed.

304

Jojo M oyes

Evet. Ama salak olan benim. Çocuklarımı olmayacak bir işin peşinden ülkenin bir ucuna ben sürükledim çünkü bir şekilde lalihlerinin değişebileceğini umdum. Bizi binlerce sterlinlik borca soktum. Bardaki işimi kaybettim. Tanzie'nin özgüvenini adeta yerle bir ettim. Peki ne için? Sırf doğruyu görmeyi reddediyorum diye. Hangi doğruyu?

Bizim gibi insanların hiç düze çıkmadığını. Biz asla yukarıya çıkamayız. Sadece dipte boğuşup dururuz. Öyle değil.

Sen nereden bilebilirsin ki? Sesinde öfke yoktu, sadece kafa karışıklığı vardı. Nasıl

anlayabilirsin ki? Son derece ciddi bir suçu işlediğin için şüphelisin. Kesin konuşmak gerekirse, gerçekten de bu suçu işledin. Kız arkadaşına yığınla para kazansın diye hangi hisseleri alacağını söyledin. Ama paçayı sıyıracaksın.

Ed kadehini kaldırırken eli, ağzının yakınlarında bir yerde havada kaldı.

Evet. İçeride birkaç hafta kalacaksın, hatta belki de tecilli bir hapis cezası ve büyük bir para cezası alırsın. Seni her türlü büyük beladan çekip çıkaracak pahalı avukatların var. Senin için tartışacak, mücadele edecek insanlar var. Evlerin, arabaların, kaynakların var. Gerçekten endişelenmene gerek yok. Bizim gibi yaşamının ne demek olduğunu nasıl anlayabilirsin ki?

Böyle konuşmanı hak etmiyorum, dedi Ed usulca.

Jess başını çevirip dumanı içine çekti ve gözlerini kapatarak yukarı doğru üfledi. Tatlı duman tavana doğru süzüldü.

Ed yanma oturup esrarı Jess'in parmaklarından aldı. Sanırım bunu içmek o kadar da iyi bir fikir değil. Jess otu kaparcasına geri aldı. Bana akıl vermeye kalkma. Bak Jess, bence bunu yapmamalısın.

Ne düşündüğün umurumda değil...

305

Bir Artı Bir

Burada düşmanın ben değilim.

Jess bakışlarını hızla ona doğrulttu, ardından dönüp gözlerini ateşe dikti. Ed onun kalkıp gitmesini bekleyip beklemediğinden emin değildi.

Jess en sonunda, Özür dilerim, dedi. Sesi çok sertti. Önemli değil.

Hayır, önemli. Jess iç çekti. Ben... olanların acısını senden çıkarmamalıyım.

Sorun değil. Berbat bir gündü. Bak, ben banyo yapacağım, sonra da biraz uyuyalım. Bunu bitirince kalkarım. Tekrar bir nefes çekti.

Ed bir an bekledi, ardından onu ateşe bakar halde bıraktı, Banyodan başka bir şey düşünmemesi, ne kadar yorgun olduğunu gösteriyordu.

Suda içi geçmiş olmalıydı. Küveti iyice doldurup bulabildiği her türlü köpüğü ve kremi içine boşaltdıktan sonra minnetle içine girip sıcak suyun, günün gerginliklerini biraz olsun almasını bekledi.

Düşünmemeye çalıştı. Ne alt katta boş boş alevlere bakmakta olan Jess'i ne de birkaç saatlik uzaklıkta, gelmeyecek olan oğlunu bekleyen annesini. Sadece hiçbir şey düşünmek zorunda kalmadan geçireceği birkaç dakikaya ihtiyacı vardı. Başını nefes alabildiği son noktaya kadar suya gömdü.

Biraz kestirdi. Ama tuhaf bir gerginlik kemiklerine işlemiş gibiydi. Gözlerini kapattığında bile pek gevşeyememişti. O sırada bir ses fark etti; uzaktan gelen bir hızlanma sesi, düzensiz ve uyumsuz. Bir elektrikli testere ya da nasıl gaza basılacağını öğrenen bir sürücünün sesi gibi. Sesin uzaklaşmasını dileyerek bir gözünü açtı. Onca yerin içinde, buranın ona bir zerre olsun huzur vereceğini

306

Jojo M oyes

tanıyordu. Hiçbir gürültü, patırtı veya yaygara olmaksızın, sadece lıir gececik... Gerçekten çok şey mi istiyordu?

Ses fazla sinir bozucu olmaya başladığında, Jess? diye seslendi. Alt katta müzik sistemi mi vardı acaba, diye düşündü. Bu sesi bastırmak için Jess bir şeyler açabilirdi.

İşte o anda belirsiz rahatsızlığının kaynağını fark etti: Duyduğu ses kendi arabasının sesiydi.

Çok kısa bir an orada dimdik oturdu, ardından banyodan lırlayıp beline bir havlu doladı. Merdivenleri ikişer ikişer inip boş kanepeyi geçti, ateşin karşısındaki yerinde soru sorar gibi başını kaldırmış Norman'ı geçti ve açmak için adeta kapıyla boğuştu. Ani bir soğuk hava dalgasıyla çarpıldı. Tam zamanında arabasının, kulübenin önünde durduğu yerden çakıl kaplı araba yolu boyunca ilerlediğini gördü. Ed basamakları sıçrayarak indi ve koşarken direksiyonda oturan ve camdan önünü görmek için boynunu uzatan Jess'i seçebildi. Farları açmamıştı.

Aman Tanrım. JESS! Hala üzerinden sular damlarken ve bir eliyle belindeki havluyu kavramaya çalışırken çimlerin arasında hızla koşarak, Jess arabayı döndürüp yola çıkamadan önce çimleri geçmeye çalıştı. Kısa bir an Jess'in yüzü ona doğru döndü ve Ed'i görünce gözleri büyüdü. Vitesle boğuşurken hatırı sayılır bir çatırtı çıktı.

Jess!

Ed arabaya ulaşmıştı. Kendini atıp küt diye kaputa çarptı, ardından yan tarafta sürücü kapısına asıldı. Jess el yordamıyla kilidi arayıp bulamadan kapı açıldı ve Ed'i yana doğru sallanmaya başladı.

Ne halt ediyorsun?

Ama Jess durmadı. Ed şimdi sallanan kapıya yapışmış, bir eli direksiyonda, keskin çakılların

üzerinde, anormal derecede büyük adımlarla koşuyordu. Havlu çoktan uçup gitmişti.

307

Bir Artı Bir Aşağı in!

Arabayı durdur! Jess, durdur arabayı!

İn aşağı, Ed! Yaralanacaksın! Jess onun eline vurunca araba tehlikeli bir hamleyle sola doğru savruldu. Ne halt... O anda atılıp zor da olsa anahtarları kontakta çıkarmayı başardı.

Araba sarsılarak aniden durdu. Ed sağ omzunu sert bir şekilde kapıya vurdu. Jess'in burnu da çat sesiyle direksiyona çarptı.

Siktir. Ed küt diye yana düştü ve başı sert bir şeye çarptı. Has siktir. Yerde nefes nefese uzandı, başı dönüyordu. Düşüncelerinin netleşmesi bir saniye sürdü, ardından hala açık olan kapıya asılarak, dengesiz hareketlerle ve güçlkle ayağa kalktı. Bulanık görüşüyle, gölden birkaç santim uzaklıkta olduklarını, gölün mürekkep karası kıyısının, arabasının tekerleklerinin hemen yakınında olduğunu görebiliyordu. Jess kollarını direksiyona dayamış, yüzünü kollarının arasındaki boşluğa gömmüştü. Ed ona doğru uzanıp bir şekilde arabayı tekrar hareket ettirmeden el frenini çekti.

Sen ne halt ediyorsun? Ne yapıyorsun böyle? Adrenalin ve acı tüm vücudunda dolaşıyordu. Bu kadın hakikaten de tam bir kabustu. Tanrım, başım. Hayır, olamaz.

Havlum nerede? Lanel olası havlu nerede? Diğer kulübelerde ışıklar yanıyordu. Ed başını kaldırıp yukarıya baktı, şimdi pencerelerde daha önce orada olduklarını fark etmediği silüetler vardı: ona bakan insanların silüetleri.

Bir eliyle becerebildiği kadar önünü kapatıp yarı yürür yarı koşar vaziyette, yolun ortasında duran çamurlu havluya doğru gitti. Diğer elini de, burada bakılacak bir şey yok der gibi, ona bakan insanlara doğru kaldırdı ve birkaçı aceleyle perdelerini kapattılar.

308

Jojo Moyes

Jess bıraktığı yerde oturuyordu. Ed açık kapıdan, Hıı gcı e ne kadar içtiğini biliyor musun? diye bağırdı.

Ne kadar tül liir düğünün farkında mısın? Ölebilirdin. İkimizi de öldürebilirdin. Jess'i sarsmak istiyordu. Gerçekten de kendini pisliğin içinde gittikçe daha derine batırmaya kararlı mısın? Senin neyin var böyle? İşte o anda duydu. Jess başını ellerinin içine almış usul usul, perişan bir sesle ağlıyordu. Özür dilerim.

Ed'in öfkesi biraz söndü, belindeki havluyu çekiştirdi. Ne halt ettiğini sanıyordun Jess? Onları almak istedim. Onları orada, onunla bırakamazdım. Ed bir nefes aldı, yumruğunu

sıkıp açtı. Ama bunu konuşmuştuk. Onlar çok iyiler. Nicky herhangi bir sorun olursa arayacağını söyledi. Yarın ilk iş onları alacağız. Sen de biliyorsun. Peki o zaman ne halt etmeye...

Korkuyorum Ed.

Korkuyor musun?

Neden?

Burnu kanıyordu, koyu kırmızı bir sızıntı süzülerek dudaklarına doğru iniyordu. Gözlerine de maskaranın karalığı bulaşmıştı. Marty'nin evini sevmelerinden korkuyorum. Yüzü çarpıldı. Geri gelmek istemeyecekler diye korkuyorum.

Ve Jess Thomas usulca Ede yaslanıp yüzünü onun çıplak göğsüne gömdü. En sonunda Ed kollarını dolayıp onu kendine çekti ve ağlamasının geçmesini bekledi.

Dindar insanların vahiy inmesi gibi deneyimler hakkında konuştuğunu duymuştu. Sanki onlar için her şeyin netleştiği, bütün pisliklerin ve gelip geçici şeylerin öylece akıp gittiği bir an varmış gibi. Bu ona imkansız

gelirdi. Ama o anda Ed Nicholls, sadece Carlisle'in yakınlarında olduğunu bildiği, göl ya da kanal olabilecek bir su

309

Bir Artı Bir

birikintisinin yanında bulunan ağaç kulübenin içinde işte böylr bir an yaşamıştı.

Ve o esnada işleri düzeltmesi gerektiğini fark etmişti. Jess'ı yaşadığı adaletsizlikleri kendi için hissettiği her şeyden daha şii detli bir şekilde hissetmişti. Onu kendine çekip başından öperken ve onun kendisine tutunduğunu hissettiğinde, onu ve çocuklarını mutlu etmek, onların güvenliğini sağlamak ve onlara daha adil bir şans vermek için elinden gelen her şeyi yapacağını fark etmişti.

Dört günlük bir sürenin ardından buna nasıl karar verdiğini kendine sormadı. Ama sadece bunu, geçmiş onca yıl boyunca anladığı her şeyden daha net bir şekilde anlamıştı.

Yüzünü Jess'in saçlarına gömüp usulca, Her şey yoluna girecek, dedi. Her şey yoluna girecek çünkü ben hepsini halledeceğim. Ardından itiraf etti... Onun bugüne kadar tanıdığı en etkileyici kadın olduğunu söyledi. Jess ağlamaktan kızarmış gözlerini kaldırıp ona baktığında Ed onun kanayan burnunu silip dudaklarını usulca dudaklarına götürdü ve başlangıçta bunu fark edemeyecek kadar aptal olmasına rağmen, son kırk sekiz saattir yapmak istediği şeyi yaptı. Onu öptü. Jess de ona karşılık veriyordu. Önce uysalca, sonra şiddetli, artan bir tutkuyla, elini boynunda gezdirerek ve gözlerini kapatarak... Sonunda Ed onu kucağına alıp eve götürdü.

Ve o anda Ed Nicholls, Jess gibi olmaktan çok Marty gibi olduğunu anlamıştı. O da yaşamını yüzleşmek yerine kaçarak geçiren korkak insanlardı. Fakat artık bunun değişmesi gerekiyordu.

Bir süre sonra, hayatın bir anda bu kadar değişmesine inanamaz halde uzanırken, Jess? dedi. Teni onun tenine değiyordu. Benim için bir şey yapar mısın?

Jess uykulu uykulu, Tekrar mı? diye sordu ve elini Ed'in göğsüne koydu. Aman Tanrım.

310

Jojo M oy es

Hayır. Yarın. Şimdi başları birbirine yaslanmıştı.

Jess yana kayıp bacağım Ed'in bacaklarının arasına sıkıştırdı. I ,d, onun dudaklarını teninde hissetti.

Tabii. Ne istiyorsun?

Ed tavana baktı. Benimle babamlara gelir misin?

24.

Nicky

less'in en sevdiği söz (Her şey güzel olacak, Bir yolunu bulacağı/. veya Aman Tanrım, Norman! cümleleri dışında) Her ailenin y.ıpısı ve büyüklüğü birbirinden farklıdır lafıdır.

Eh, bizim ailemizin yapısı da eskiden tuhaf olarak nitelendirilebilecekken şu anda tam anlamıyla manyak.

Muhtemelen bir annesi olan sizlerin aksine, benim aslında tam /.a inanlı bir annem yok. Ama görünüşe göre bir tane yarı zamanlı annem daha oldu. Linzie. Linzie Fogarty. O benim hakkımda ne düşünüyor emin değilim. Karanlık veya gotik bir şeyler yapıp yapmayacağımı veya kaplumbağalardan birini falan çiğneyip çiğnemeyeceğimi anlamaya çalışır gibi göz ucuyla beni izlediğini görebiliyorum. Babam onun belediye meclisinde yüksek pozisyonda biri olduğunu söyledi. Bunu gerçekten gurur duyarak, sanki dünyada bir yerlere yükselmiş gibi anlattı. Jess'e hiç ona baktığı gibi baktığını sanmıyorum.

Buraya geldikten sonra yaklaşık bir saat boyunca kendimi gerçekten tuhaf hissettim, sanki uygun kaçmadığımı hissedeceğim bir yerim daha olmuş gibiydi. Ev gerçekten düzenli ve bizimkinin aksine hiç kitapları yok. Bizde ise Jess banyo hariç hemen her odaya kitapları yığıyor; hatta tuvalette bile genellikle bir tane olu-313

Bir Artı Bir

yor. Babama bakıp duruyordum çünkü onca zamandır bize yal.111 söylerken tamamen normal bir insanmış gibi burada yaşadığın.1 inanamıyordum. Bu yüzden ondan nefret ettiğim gibi Linzie'dni de nefret ediyordum.

Ama sonra Tanzie yemekte bir şey söyleyince Linzie kahkahayı patlattı. Korna sesi gibi, gerçekten de

budalaca bir kahkahaydı hu Sonra eliyle ağzını kapattı ve babamla birbirlerine baktılar, saıl ı bu sesi çıkarmamak için gerçekten ama gerçekten çok uğraşını gibiydi. O zaman gözlerinin kırışmasındaki bir şeyler bana, bt-ll l de iyi bir insandır, diye düşündürdü.

ani, onun ailesi de biraz önce tuhaf bir şekil almıştı. İki çu cuğu vardı; Suze ile Josh. Ve bir de babam. Birdenbire ben ya ıl ı babamın tabiriyle gotik oğlan (aman ne komik) ve dediğine gon bir tanesi tam olarak gözüne uymadığı için üst üste iki gözlül-takmaya başlayan Tanzie. Ve tabii evinin önünde Jess'in delirmoi, arabasında tekmeyle delikler açması... Ha bir de anneme karşı lir sinlikle bir şeyler hissedem, ortalıkta dolaşarak oradaki tek yetişkin oymuş gibi herkesi toparlamaya çalışan Bay Nicholls. Bu durumlı babam, Linzie'ye benim biyolojik annemden bahsetmek zorum l ı kalmıştı ki o da ben Jess'in yanma taşındıktan sonraki ilk Noel'i lı camlarımıza şişeler atıp komşular polis çağırınca kadar av.1 < bağırdığı gibi, günün birinde yine kapısına dayanabilirdi. Y.111l bütün bunları düşününce, açıkçası Linzie de ailesinin aldığı şek il karşısında dehşete düşmüş olabilirdi.

Bunları size neden anlatıyorum, gerçekten bilmiyorum. S.1 dece saat gecenin üçü ve evdeki herkes uyuyor. Ben de Tanzic'ylr birlikte Josh'ın odasında kalıyorum, Josh'ın kendine ait bilgisay.u > var. Aslında ikisinin de kendi bilgisayarları var (tabii ki Mac) a hm uyumadan önce bana verdikleri şifreyi hatırlayamadım. Bu sebepli' Bay Nicholls'ın blog yazmakla ilgili sözlerini düşünüp bir şeyh ı karalamak istedim. Siz muhtemelen benim aradığım insanlar değil .314.

Jojo M oyes

imiz. Büyük ihtimalle indirimli lastikler, porno ya da başka bir şey ırarken yazım hatası yapıp buraya gelmiş olmalısınız. Ama bunları yine de yayınlıyorum. Olur da siz de benim gibi çıkarsınız diye.

Çünkü son yirmi dört saatte yaşadıklarım bir şeyi görmemi sağladı. Ben aileme sizler gibi, kusursuz ve yuvarlak deliklerin içine oturan küçük yuvarlak dübelller gibi, düzgün bir şekilde uymuyor olabilirim. Bizim ailemizde dübelller ve delikler önce başka bir yere aitti. O yüzden şimdi hepsi biraz sıkışmış ve biraz eğilmiş. Ama olay şu: Her şeyden uzakta olduğum için mi, yoksa son birkaç gün şok yoğun yaşandığı için mi bilmiyorum ama babam oturup gözleri ıncınli bir halde beni görmenin güzel olduğunu söylediğinde bir şey fark ettim. Babam pislik herifin biri olabilir ama sonuç olarak o benim pisliğim ve sahip olduğum tek pislik herif o.

Bir de tabii hastanede yatağımın başında oturan Jess'in elini hissetmek, burada kalmaya karar veririz diye telefonda korku dolu l>ir sesle konuşmasını dinlemek ve aslında neredeyse dünyası kararmasına rağmen çok ama çok cesur olmaya çalışan küçük kardeşimi l/lemek... Tüm bunlar aslında bir yere ait olduğumu görmemi N.ığladı.

Galiba ben onlara ait sayılırım.

Jess

l ,d yastıklara dayanarak uzanmış, Jess'in makyaj yapmasını, kü-1,Cık kapatıcı tüpüyle yüzündeki morlukların üzerini boyamasını seyrediyordu. Hava yastığına çarpınca şakağının üzerinde oluşan mavilik neredeyse kapanmıştı. Ama burnu mosmordu, cildi daha oııce orada olmayan bir şişliğin üzerinde gerilmişti ve üst dudağı, mahalle aralarında estetik yaptırma hatasına düşmüş bir kadının

şışmiş dudaklarına benziyordu. Burnuna yumruk yemiş gibi görünüyorsun.

Jess parmağıyla yavaşça dudaklarına dokundu. Sen de öyle. Yedim zaten. Senin sayende, hem de kendi arabamdan.

Jess başını eğip Ed'in aynadaki yansımasına baktı. Yüzünde o ağır, çarpık sırıtış vardı. Çenesi ise kocaman, sakallı bir gölgeydi. Ama onun gülümsemesine karşılık veremedi.

Jess, morlukları kapatmaya çalışmanın bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Ne yaparsan yap dayak yemiş gibi görüneceksin. Sizinkilere, kapıya çarptım, derim diye düşünmüştüm. Belki de şöyle şüphe uyandıracak bir şekilde sana doğru bakarsam gerçekten bana vurduğunu düşünebilirler.

317

Bir Artı Bir

Ed oflarken aynı anda esnedi ve gözlerini kapattı. Günün sonunda benim hakkında düşünecekleri en kötü şey bu olurs.1 sanırım gayet iyi bir iş çıkarmış olurum.

Jess yüzüyle uğraşmaktan vazgeçip makyaj çantasını kapattı Ed haklıydı. Bütün günü yüzünde bir buz torbasıyla geçirmel haricinde, daha az hırpalanmış görünmek için yapabileceği pd bir şey yoktu. Dilini şışmiş üst dudağının üzerinde gezdirdi. Ih/ şey yaparken... yani dün gece dudağımın acısını hissetmediğime inanamıyorum.

Dün gece.

Jess dönüp yatağın üzerinden geçti ve boylu boyunca Ed'ini yanına uzanarak onun yakınında olmanın tadını çıkardı. Bir haf1.1 önce birbirlerini doğru dürüst tanımıyor olduklarına inanamıyordu Ed mahmur mahmur gözlerini açtı ve uzanıp Jess'in saçlarının bu tutamıyla oynamaya başladı.

İşte o da benim bu hayvani çekiciliğimden oluyor. Ya da iki esrar ile bir buçuk şişe şaraptan.

Ed kollarını Jess'in boynuna dolayarak onu kendine çekti. Jcm kısa bir an gözlerini kapatıp Ed'in teninin kokusunu içine çekti Üzerinde hala seksin o hoş kokusu vardı. Bana iyi davran, dalı Ed usulca. Bugün biraz kırgınım.

Senin için güzel bir banyo hazırlayacağım. Jess parmaklarım Ed'in alnındaki dün geceden kalma ufak yara izinde gezdirdi. Uzun uzun, ağır ağır, tatlı tatlı öpüştiler ve bu öpücük onları birbirlerine biraz daha yaklaştırdı.

Kendini rahat hissediyor musun?

Hiç daha rahat olmamıştım. Ed bir gözünü açtı. Hayır. Şu yemek konusunda...

318

Jojo Moyes

Ed kısa bir an için ciddileşti ve başı tekrar yastığa düştü. Jess hu konuyu açtığına pişman olmuştu. Hayır ama sanırım bittiğinde kendimi daha iyi hissedeceğim. Jess tuvalete gitti, ardından dokuza çeyrek kala Marty'yi arayıp ona haber vermesi gereken bir iş olduğunu ve çocukları saat dört gibi alacağını söyledi. Bunun için ricada bulunmamıştı. Bundan böyle ona sadece işlerin nasıl yürüyeceğini söylemeye karar vermişti. Marty telefonunu Tanzie'ye verdi. Tanzie, Norman'ın onusuz nasıl durduğunu merak etmişti. Köpek, ateşin karşısında üç boyutlu bir kilim gibi uzanıyordu. Jess onun son on iki saat içinde kahvaltı etmek dışında yerinden kımlıdadığını pek zannetmiyordu.

Her şeye rağmen Norman iyi idare ediyor.

Babam pastırmalı sandviç yapacağını söyledi. Sonra da belki parka gidebiliriz. Sadece o, ben ve Nicky.

Linzie de Suze'u baleye götürüyor. Haftada iki gün bale dersi varmış.

Jess, Ne güzel, diye cevap verirken, benim özel gücüm de aslında içimden bir şeyleri tekmelemek isterken neşeli görünebilmek olabilir mi acaba, diye düşündü.

Marty tekrar telefonu aldığı anda bir kez daha, Saat dört gibi dönerim, dedi. Lütfen Tanzie'ye ceketini giydirmeyi unutma. Jess telefonu kapatmak üzereyken Marty, Jess... deyip onu durdurdu.

Ne?

Onlar çok iyiler. İkisi de. Ben sadece...

Jess yutkundu. Tamam. Geç kalacak olursam ararım.

Jess köpeği yürüyüşe çıkardı. Geri döndüğünde Ed yataktan kalkmış, kahvaltısını bitirmişti. Bir saat boyunca sessizlik içinde Ed'in ailesinin evine doğru yol aldılar. Ed tıraş olmuş ve tıpatıp aynı .319.

Bir Artı Bir

olmalarına rağmen iki kere tişört değiştirmişti. Jess de hiçbir şey söylemeden onun yanında oturarak sabahın gelmesiyle ve geride bıraktıkları kilometrelerle birlikte, dün akşamki yakınlığın yaavaş yaavaş akıp gittiğini hissetti. Birkaç kez konuşmak için ağzını açsa da ne diyeceğini bilmediğini fark etti. Sanki biri teninin bir tabakasını soyup bütün sinir uçlarını açıkta bırakmış gibi hissediyordu. Gülüşü fazla sesliydi, hareketleri doğal değildi ve sıkıştırdı Sanki bir milyon yıldır uyuyormuş da biraz önce biri aniden o uyanmış gibiydi.

Asıl istediği ona dokunmak, elini bacağına koymaktı. Artık artık yatak odasının dışında olduklarına göre şimdi bunu yapma uygun olup olmayacağını bilmiyordu. Ed'in düşündüklerinin gerçekleştiğinden tam olarak emin değildi.

Jess yaralı ayağını kaldırıp yeniden dondurdukları bezelyeyi tekrar üstüne koydu. Sonra kaldırıp tekrar koydu.

CCy

iyi mısın?

İyiyim. Aslında bunu sadece bir şeylerle uğraşıyor ol mal-için yapıyordu. Yoksa buz torbasının bir faydası yoktu. Jess hafifçe gülümsedi, Ed de ona gülümsedi.

Jess uzanıp onu öpmeyi, parmağını hafifçe ensesinde gezdirmeyi düşündü, böylece ona tekrar dün geceki gibi bakacaktı. Kemerim çözüp onu kenara çekebilirdi; böylece yirmi dakikalığına olsu kafasındaki düşünceleri tekrar dağıtabilirdi. Ama sonra Nathali aklına geldi; üç sene önce başına buyruk davranma dürtüsüyle Dean araba kullanırken ona oral seks yapmaya kalkmıştı. Dean Sen ne halt ettiğini sanıyorsun? diye bağırıp doğruca Mini Mel 1 > model bir otomobilin arkasına bindirmiş ve daha üstlerini baş larmı toparlamaya fırsat bulamadan Nathalie'nin teyzesi Dom u süpermarketten çıkarken olanları görmüştü. Kadın, Nathalie'yı bir daha asla aynı gözle bakmamıştı. 320 Jojo Moyes

Yani belki de yapmasa daha iyi olurdu. Yola devam ederlerken Jess ona kaçamak bakışlar atmayı sürdürdü. Onun ellerini kendi leni üzerinde hayal etmekten kurtulamıyordu. Ardından o yumuşak saçlarının yavaş yavaş çıplak karnına doğru inişi... Aman Tanrım. Bacak bacak üstüne atıp camdan dışarı baktı.

Ama Ed'in aklı başka yerdeydi. Giderek suskunlaşmış, çenesindeki kaslar gerilmiş, elleri de direksiyonun üzerinde sabit bir parça halini almıştı.

Jess önüne dönüp donmuş bezelyeleri düzelterek trenleri düşünmeye başladı. Ve sokak lambalarını. Ve matematik olimpiyatını... Böylelikle düşünceleriyle baş başa, sessizlik içinde yol aldılar.

T.d'in ailesi sıra evlerden oluşan bir sokağın sonunda, gri taştan yapılmış Viktoryen tarzda bir evde yaşıyordu. Burası komşuların, pencerelerindeki çiçekliklerin düzenliliğiyle birbirini geride bırakmaya çalıştığı türde sokaklardandı. Ed kenara çekip motoru durdurdu. Yerinden kıpırdamadı.

Jess neredeyse düşünmeden uzanıp eline dokundu. Ed onun oı ada olduğunu unutmuş gibi ona döndü.

Benimle içeri gelmenin sorun olmadığından emin misin?

Tabii ki, diye kekeledi Jess.

Gerçekten minnettarım. Aslında bunu yapmak yerine ço-t tıkları almak istediğini biliyorum. Jess elini kısa bir an için onun elinin üzerine koydu.

Önemli değil.

Birlikte evin girişine doğru yürüdüler ve Ed önce duraksayıp sonra aniden ön kapıyı çaldı. Birbirlerine bakıp sıkılğan bir halde gülümseyerek beklediler. Biraz daha beklediler.

Yaklaşık otuz saniye sonra, Ed kapıyı bu sefer daha yüksek nesle çaldı. Ardından çömelip posta kutusuna baktı.

Bir Artı Bir

Doğrulup telefonuna uzandı. Garip. Gemma'nın yemeğin bu gün olduğunu söylediğine eminim. Bir kontrol edeyim. Mesajlara göz attı, sonra başını sallayıp tekrar kapıyı çaldı.

Eğer içeride biri olsaydı eminim çoktan duyardı, dedi Jess. Bir kez olsun bir eve gittiğinde kapının diğer tarafında neler olduğu hakkında biraz olsun fikir sahibi olmak güzel olurdu, diye bir dü şünce geçti aklından.

Başlarının üzerinde kanatlı bir pencere gıcırdayarak açılınca irkildiler. Ed bir adım geri gidip yan kapıya baktı.

Sen misin Ed?

Merhaba Bayan Harris. Bizimkilere bakmıştım. Nerede ol duklarım biliyor musunuz? Kadın yüzünü ekşitti. Ah, Edcğim, hastaneye gittiler. Koı karım baban bu sabah yine hastalanmış.

Ed elini gözlerinin üzerine siper etti. Hangi hastane? Kadın tereddüt etti. Royal Hastanesi canım. Çift yönlü yoldan doğru gidersen yaklaşık dört kilometre mesafede. Yolun sonumla sola dönün...

Tamam Bayan Harris. Yerini biliyorum. Teşekkürler. Kadın, Geçmiş olsun dileklerimi ilet, diye seslendi ve ardın dan Jess pencerenin çekildiği duydu. Ed çoktan arabanın kapısını açıyordu.

Hastaneye birkaç dakika içinde ulaştılar. Jess konuşmadı. Ne ılı yeceğini bilmiyordu. Bir noktada risk alıp, Eh, en azından sem gördüklerine sevinecekler, dedi. Ama bu aptalca bir laftı ve lül <t kadar derin düşüncelere dalmıştı ki onu duymamış gibiydi. Danışımı masasına babasının adını verdi, resepsiyon görevlisi de parmağıyla takip ederek ekrandaki listeye baktı. Onkoloji bölümünün yeı mı biliyorsunuz, değil mi? diye ekledi ekrandan başını kaldırır.ıt

322

Jojo Moyes

Asansöre binip iki kat yukarı çıktılar. Ed, dahili iletişim sistemine adını söyledi, servisin kapısında antibakteriyel losyonla ellerini temizledi ve nihayet kapı açıldığında Jess de onu takip etti.

Hastane koridorunda bir kadın onlara doğru geliyordu. Üzerinde keçe etek ve renkli külotlu çorap vardı.

Saçları kısa, kabarık bir modelde kesilmişti.

Ed kadın yaklaştığında yavaşlayarak, Merhaba Gemma, dedi.

Kadın gözlerine inanamıyormuş gibi ona baktı. Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı ve bir an için Jess onun bir şey söyleyeceğini zannetmişti.

Seni görmek güzel... diye söze başladı Ed. Aniden, kadın elini kaldırıp Ed'in suratına bir tokat

patlattı.

Ses gerçekten de koridorda yankılandı.

Ed sersemleyerek geri çekilip yanağını tuttu. Ne oluyor? Pis serseri, dedi kadın. Lanet olası pis serseri!

Gözlerini birbirlerine diktiler, Ed kanamış mı diye kontrol eder gibi elini indirdi.

Kadın, bu yaptığına kendi de şaşırılmış gibi başını iki yana salladı, bir süre sonra nazik bir şekilde elini Jess'e uzattı. Merhaba, ben Gemma.

Jess önce tereddüt etti, sonra ihtiyatla kadının elini sıktı. Eee...

I

Irss.

Kadın kaşlarını çattı. Acil yardıma ihtiyacı olan çocuklu kadın.

Jess başını sallayınca Gemma onu yukarıdan aşağıya ağır ağır Mizdü. Gülüşü soğuk olmaktan ziyade temkinliydi. Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Pekala. Annem koridorun sonunda Ed, gelip merhaba desen iyi edersin.

Bir Artı Bir

O mu gelmiş? Ed miymiş? Kadının saçları metalik gri renkteyill ve düzgün bir şekilde kıvrılarak toplanmıştı. Ah, Ed! Şensin. Ah canım! Ne kadar sevindim. Ne yaptın kendine böyle?

Ed kadını kucakladı, sonra geri çekilip annesi burnuna do kunmaya çalıştığında yüzünü saklayarak Jess'e çok hızlı bir yun bakış attı. Ben... şey, kapıya çarptım.

Kadın onu tekrar kendine çekip sırtını sıvazladı. Ah, öyle sevindim ki!

Ed annesinin onu bir süre kucaklamasına izin verdi, son ı .1 usulca kollarından kurtuldu. Anne, bu Jess. Ben... Ed'in arkadaşayım.

Ah, ne iyi oldu da tanıştık. Ben Anne. Bakışları kısa bir ;iill Jess'in yüzünde dolaşıp morarmış burnuna ve dudağındaki ha 111 şişliğe takıldı. Bir an tereddüt etse de belli ki sonra sormamaya karar verdi. Korkarım Ed senden bahsetti diyemeyeceğim ama o zaten bana hiçbir şeyini anlatmaz. Zaten bu yüzden senden dinleniri için sabırsızlanıyorum. Elini Ed'in koluna koydu, gülüşü bira/ hüzünlüydü. Çok güzel bir yemek planlamıştık ama... Gemma annesine bir adım yaklaşıp çantasında bir şeyler aramaya başladı. Ama... babam yine hastalandı.

Bu yemeği öyle heyecanla bekliyordu ki. Simon ile Deirtlie de gelemedi. Peak District'ten yola çıkıyorlardı.

Üzıldüm, dedi Jess.

Evet. Eh, elden ne gelir. Kadın kendini toparlamış gibiydi Biliyorsunuz, gerçekten en berbat hastalık.

Neden biz diye soı mamak için çok çaba sarf ediyorum. Acıklı bir tebessümle Jess'r içini döktü. Bazen yatak odamıza gidiyorum ve hastalığa ağzını.ı geleni söylüyorum. Bob duysa dehşete düşerdi.

Jess de ona gülümsedi. İsterseniz ben de birkaç şey eklerini 324 Jojo Moyes

Ah, lütfen! Harika olur. Ne kadar berbat o kadar iyi. Hem de yüksek sesle. Avaz avaz olmalı. Ed dudağına dokunarak, Jess avaz avaz bağırma konusunda lı-ııa değildir, dedi.

Kısa bir sessizlik oldu.

Anne ortaya konuşarak, Koca bir somon balığı almıştım, dedi.

Jess, Gemma'nın onu incelediğini hissedebiliyordu. Farkında olmadan tişörtünü çekiştirdi, kotunun üstünden dövmesinin görünmesini istememişti.

Ardından Anne yanından geçip kollarını açtı. Büyük bir açlıkla tekrar Ed'i kendine çekmesi Jess'in biraz içini sızlattı.

Ah canım! Canım oğlum. Biliyorum, aşırı yapışkan bir anneyim ama beni mazur gör. Seni gördüğüm için öyle mutluyum ki. Ed de onu kucakladı, kısa bir an suçlu gibi bakışlarını kaldırıp less'e baktı.

Annem beni en son 1997'de kucakladı, diye mırıldandı Gemma. less, onun bunu sesli söylediğinin farkında olup olmadığından emin değildi.

Benimki hiç kucakladı mı, emin değilim, dedi Jess.

Gemma ona baktı. Eee... şu kardeşime vurma olayına gelirse. Ne iş yaptığımı muhtemelen söylemiştir.

Sadece... genellikle i lisanlara vurmadığının altını çizmek zorunda hissettim kendimi.

Bence kardeşler ara sıra birbirine şöyle bir güzel geçirebilir.

Gemma'nın gözlerinin arkasında ani bir sıcaklık parıltısı çaktı.

Kesinlikle. Aslında son birkaç gündür ben de aynı şeyi yapmayı bayağı istemiştim...

Bob Nicholls hastane yatağında uzanmış, battaniye çenesine kadar çekilmişti. Ellerini usulca battaniyenin üzerinde duruyordu. Benzi

Bir Artı Bir

balmumu gibi sararıp solmuştu, cildinin altında adeta kafatasıma kemikleri görünüyordu. içeri girdiklerinde başını yavaşça kapıya doğru çevirdi. Komodinin üzerinde bir oksijen maskesi duruyordu, yüzündeki iki hafif iz de maskenin biraz önce kullanıldığım gös teriyordu. Ona bakınca insanın içi acıyordu.

Merhaba baba.

Jess, Ed'in şaşkınlığını gizlemeye çalışmasını izledi. Babasına doğru eğilip tereddüt ettikten sonra hafifçe omzuna dokundu. Edward. Sesi hırıltılıydı.

İyi görünüyor değil mi Bob? dedi annesi.

Babası gölgeli göz kapaklarının altından onu inceledi. En so nunda ağır ağır ve ihtiyatla konuştu. Hayır. Biri onu eşek sudan gelinceye kadar dövmüş gibi görünüyor.

Jess, Ed'in elmacık kemiğinin üzerinde, kardeşinin vurduğu yerde yeni bir kızarıklık olduğunu görebiliyordu. Kendini farkımla olmadan yaralı dudagina uzanırken buldu. Nerelerdeymiş peki? Baba, bu Jess.

Babasının gözleri Jess'e doğru kaydı, kaşları da bir yarım santim kadar havadaydı. Peki senin yüzüne ne oldu? diye sordu fısıltıyla Arabayla ilgili bir sorun yaşadık. Benim hatam. Onun yüzü de mi bu yüzden böyle? Evet.

Adam bir süre daha Jess'e baktı. Belalı birine benziyorsun, dedi. Öyle misin? Gemma eğildi. Baba! Jess, Ed'in arkadaşı.

Adam, Gemma'nın söylediğiyle pek ilgilenmedi. Çok az zamanımın kalmış olmasının küçük bir avantajı varsa o da kesin 326

Jojo Moyes

likle canım ne istiyorsa onu söyleyebilecek olmam. Kız alınmışa benzemiyor. Alındın mı? Kusura bakma, adını unuttum. Artık pek fazla beyin hücrem kalmadı.

Jess. Ve hayır, alınmadım.

Adam ona bakmaya devam etti.

Jess de, Evet, muhtemelen belalıyım, dedi gözlerini adamdan kaçırmadan.

Adamın yüzünde hafif bir tebessüm belirdi ama en sonunda gülümsediğinde Jess bir an için onun hasta olmadan önce nasıl görüldüğünü gözünde canlandırabilmişti. Sevindim. Belalı kızları hep sevmişimdir.

Üstelik bizimki ne zamandır kafasını bilgisayardan kaldırmıyordu.

Sen nasılsın baba?

Bob Nicholls gözlerini kırıştırdı.

Ölüyorum. Hepimiz ölüyoruz baba, dedi Gemma.

Bana sosyal hizmetler görevlisi safsatalarını anlatma. Ben burada rahatsız bir şekilde ve hızla ölüyorum. Geriye çok az kuvvetim, çok az umudum kaldı. Muhtemelen kriket sezonunun sonunu bile göremeyeceğim. Bu sorunu cevaplıyor mu?

Özür dilerim, dedi Ed usulca. Yanında olmadığım için özür dilerim. İşlerin vardı.

O konuya gelince... diye söze girdi Ed. Ellerini dibine kadar ceplerine sokmuştu. Baba. Sana bir şey söylemem lazım. Hepinize bir şey söylemem lazım.

Jess aceleyle ayağa kalktı. Ben sandviç alayım mı? Siz de rahat rahat konuşursunuz. Jess, Gemma'nın onu incelediğini hissedebiliyordu. İçecek bir şeyler de alırım. Çay mı kahve mi? Bob Nicholls başını ona çevirdi. Daha yeni geldin. Otur.

.327.

Bir Artı Bir

Jess, Ed'le göz göze geldi. Ed belli belirsiz omuz silkti.

Ne söyleyeceksin canım? Annesi elini ona uzattı. İyi misin?

İyiyim. Şey. İyi sayılırım. Yani sağlığım yerinde. Ama... Yut kundu. Hayır. İyi değilim. Size söylemem gereken bir şey var.

Ne? diye sordu Gemma.

Pekala. Ed derin bir nefes aldı. Şey, diyeceğim şu. Ne? dedi Gemma. Tanrım, Ed.

Ne var?

İçeriden bilgi ticareti suçlamasıyla soruşturma altındayım. Şirketimden uzaklaştırıldım. Önümüzdeki hafta karakola gideceğim ve büyük olasılıkla tutuklanıp hapse gireceğim.

Odaya sessizlik çöktüğünü söylemek yetersiz kalırdı. Sanki biri girip içerideki bütün havayı emip götürmüştü. Jess bayılacağına sandı.

Annesi, Şaka mı bu? diye sordu.

Hayır.

Ben gerçekten gidip çay alsam iyi olur, dedi Jess.

Kimse ona aldırmadı. Ed'in annesi ağır ağır plastik sandalyeye çökuverdi.

İçeriden bilgi ticareti mi? İlk konuşan Gemma olmuştu. Bu... bu ciddi bir mesele Ed. Evet. Onu biliyorum Gem.

Bildiğimiz içeriden bilgi ticareti, hani şu haberlere çıkan lardan mı? Evet, ondan.

Ed'in çok iyi avukatları var, dedi Jess. Kimse onu duymamış gibiydi.

Gerçekten işinde çok iyi avukatlar.

Annesi elini ağzına götürürken yarı yolda kalıvermişti. Elini yavaşça indirdi.

Anlamıyorum. Ne zaman oldu bu?

Jojo Moyes

Bir ay kadar önce. En azından, içeriden bilgi sızdırma kısmı. Bir ay önce mi? Neden bize bir şey söylemedin? Sana yardım edebilirdik.

Edemezsiniz anne. Kimse edemez.

Ama hapis... Suçlu gibi hapse mi gireceksin? Anne Nicholls ın rengi iyiden iyice solmuştu. Sanırım hapse gönderiliyorsan zaten suçlu oluyorsun anne. Ama... bu meseleyi çözmeleri gerek. Bir yanlışlık olduğunu anlayacaklardır, meseleyi halledeceklerdir.

Hayır anne. Öylece hallolacağını pek sanmıyorum. Uzun bir sessizlik daha oldu.

Sen... iyi olacak mısın?

Bana bir şey olmaz. Jess'in de dediği gibi iyi avukatlarım var. Kaynaklarım var. Benim açımdan herhangi bir mali kazanç olmadığını zaten tespit ettiler.

Bu işten para bile kazanmadın mı? Bir yanlışlık yaptım.

Yanlışlık mı? dedi Gemma. Anlamıyorum. Nasıl yanlışlıkla içeriden bilgi ticareti yapabilirsin ki?

Ed omuzlarını kaldırıp ona baktı. Bir nefes alıp bakışlarını hızla Jess'e çevirdi. Sonra başını kaldırıp tavana baktı. Şey, bir kadınla birlikte oldum. Ondan hoşlandığımı sanmıştım. Sonra onun düşündüğüm gibi biri olmadığını fark ettim ve sorun çıkmadan gitmesini istedim. O da seyahate çıkmak istiyordu. Ben de düşünmeye fırsat bulamadan ona borçlarını ödeyip seyahate çıkabilmek için fazladan biraz para kazanabileceğini düşündüğüm bir yoldan bahsettim.

Ona içeriden bilgi verdin.

Evet. SFAX hakkında. Büyük ürün lansmanımız.

. 329

Bir Artı Bir

Tanrı aşkına. Gemma başını iki yana salladı. Buna inanmıyorum.

Adım henüz basma yansımadı. Ama yansıyacaktır. Ellerim ceplerine sokup kararlılıkla ailesine baktı. Jess, keşke ellerinin t il reyip titremediğini anlayabilseydim, diye düşündü. Eee... şey.. bu yüzden evde yoktum. Sizden saklayabileceğimi, hatta belki dr siz hiçbir şey öğrenmeden halledebileceğimi umuyordum. A111.1 görünüşe bakılırsa bu mümkün olmayacak. Ben de üzgün olduğumu söylemek istedim. Size hemen söylemem gerekirdi, burada dalı.1 fazla zaman geçirmem gerekirdi. Ama ben... ben gerçeği öğren menizi istemedim. Her şeyi nasıl yüzüme gözüme bulaştırdığımı görmeyi istemedim.

Jess'in sağ bacağı istemsizce sallanmaya başlamıştı. Gerçeklen ilginç bir yer karosuna odaklanarak bacağını durdurmaya çalışlı Nihayet başını kaldırdığında Ed babasına bakıyordu. Eee?

Eee ne?

Hiçbir şey söylemeyecek misin?

Bob Nicholls başını yavaşça yastığından kaldırdı. Ne dememi istiyorsun? Ed ile babası birbirlerine baktılar.

Aptal gibi davrandığını mı söylememi istiyorsun? Aptal gibi davranmışsın derim o halde. Harika bir kariyeri mahvettin dememi de istiyor musun? Onu da derim.

Bob...

Peki, sen ne... Aniden derin, hırıltılı bir sesle öksürmeye başladı. Anne ile Gemma ona yardım etmek için ileri atılıp iki anın, tavuk gibi telaşla çırpınarak peçeteler ve su bardakları uzattılar.

Ed, babasının ayak ucunda duruyordu.

Hapis mi? diye sordu annesi tekrar. Bildiğimiz hapis oluu hapis mi?

330

Jojo M oyes

Otur anne. Derin nefes al. Gemma annesini sandalyeye

götürdü.

Kimse Ed'e yönelmedi. Neden hiç kimse ona sarılmıyordu? O anda kendini ne kadar yalnız hissettiğini neden kimse görmüyordu?

Özür dilerim, dedi Ed usulca.

Jess daha fazla dayanamadı. Bir şey söyleyebilir miyim? Kendi sesini duydu, sesi net ve biraz fazla yüksekti. Size sadece... benim elimden hiçbir şey gelmezken Ed'in iki çocuğuma yardım ettiğini söylemek istiyorum. Bizi ülkenin bir ucundan buralara kadar getirdi çünkü çaresiz durumdaydık. Bana kalırsa oğlunuz... muhteşem bir insan.

Hepsi kafasını kaldırdı. Jess, Ed'in babasına döndü. Yaptığı her şeye katılmasam da o nazik, akıllı ve zeki biri. Hiç tanımadığı insanlara karşı bile iyi. içeriden bilgi ticareti yapmış olsun ya da olmasın, eğer benim oğlum sizinkinin yarısı kadar adam olursa çok mutlu olurum. Mutlu da ne kelime, sevinçten havalara uçarım.

Hepsi ona bakıyordu.

Jess devam etti: Üstelik onunla yatmadan önce de böyle düşünüyordum. Kimse konuşmadı. Ed sabit bir şekilde ayaklarına bakıyordu.

Anne belli belirsiz bir baş hareketiyle, Şey... dedi. Bu, eee... İlham verici, dedi Gemma.

Anne'in sesi kısıldı. Ah, Edward.

Bob iç çekip gözlerini kapattı. Olayı Hollywood filmlerine çevirmeyelim lütfen. Tekrar gözlerini açıp yatağın baş kısmını biraz kaldırmalarını işaret etti. Burada gel Ed. Seni görebileceğim bir yere. Gözlerim hiç görmez oldu. Tekrar bardağa yönelince karısı, bardağı Bob Nicholls'ın dudaklarına kaldırdı.

Acıyla yutkundu, sonra eliyle yatağın kenarına vurarak Ed'e oturmasını işaret etti. Elini uzatıp hafifçe oğlunun elinin üstüne koydu. Dayanılmaz derecede güçsüzdü. Sen benim oğlumsun Ed.

331 =1

Bir Artı Bir

Aptal ve sorumsuz olabilirsin ama bu senin hakkındaki hisleri ııutı en ufak bir değişiklik yaratmaz. Kaşlarını çattı. Ama böyle ılıı şünmene tepem attı.

Özür dilerim baba.

Adam yavaşça başını salladı. Korkarım sana pek faydam do kunmaz. Aptal, nefessiz bir... Yüzünü ekşitti, sonra acıyla yutkundu Ed'in elini sıktı. Hepimiz hata yaparız. Git ve cezayı çek, so111.1 geri gelip tekrar başla.

Ed ona baktı.

Bir dahaki sefere daha iyisini yap. Yapabileceğini biliyorum O noktada Anne aniden, gözyaşlarını tutamayarak yüzünü koluna gömüp ağlamaya başladı. Bob başını yavaşça ona çevirdi Ah, sevgilim, dedi usulca. İşte o anda Jess kapıyı açıp yavaşı, .1 dışarı süzüldü. Hastanenin kantininden telefonuna kontör yükleyip Ed e nerede olduğunu mesaj attıktan sonra A ve E kanadında ayağına bakınmak için bekledi. Polonyalı genç doktor, Jess nasıl bu hale geldiğim anlattığında hiçbir şaşkınlık belirtisi göstermeden, Kötü incitmiş sin, dedi. Ayağını sarıp ağrı kesici yazdıktan sonra, terliklerim geri verip dinlenmesini tavsiye etti. Bir de tabii başka arabalara tekme atmamaya çalışın, dedi not defterinden başını kaldırmadan.

Jess topallaya topallaya Victoria Koğuşuna dönerek koridor daki plastik sandalyelerden birine oturup bekledi. İçerisi sıcaktı ve etrafındaki insanlar fısıltıyla konuşuyordu. Kısa bir süre kestirmiş olabilirdi. Ed babasının odasından çıktığında aniden uyandı. Cc ketini uzattı, o da tek kelime etmeden aldı. Bir an sonra Gemma koridorda görüldü ve gelip elini şefkatle kardeşinin yanağına koydu. Seni ahmak.

332

Ed başını eğdi ve Nicky gibi ellerini ceplerinin sonuna kad.11 soktu. Seni aptal mankafa. Beni ara.

Ed geri çekildi. Gözleri kızarmıştı.

Ciddiyim. Seninle mahkemeye geleceğim. Şartlı tahliye bölümünde açık cezaevine girmene yardımcı olabilecek tanıdık birileri olabilir. Yani eğer başka bir şey yapmadıysan A kategori mahkûm olmayacaksın. Bakışlarını bir an Jess'e çevirip tekrar ona döndü. Başka bir şey yapmadın, değil mi?

Ed eğilip ona sarıldı, geri çekildiğinde gözlerini sımsıkı kapattığını belki de sadece Jess fark etmişti. Hastaneden çıkıp aydınlık bir bahar gününe adım attılar. Gerçek yaşam açıklanamaz bir şekilde, neler yaşandığına bakmaksızın devam ediyor gibiydi.

Arabalar daracık park yerlerine geri geri giriyor, otobüslerden Bebek arabaları indiriliyor, yakınlardaki bir tırazanı boyayan işçinin radyosu bangır bangır çalıyordu. Jess hastane koğuşunun Bayat, ilaç kokan havasından, Ed'in babasının üzerinde asılı duran, neredeyse

elle tutulacak kadar belirgin ölüm hayaletinden uzaklaş-tığına memnun, derin derin nefes alırken buldu kendi. Ed yürüyor ve dosdoğru karşısına bakıyordu. Arabaya ulaştıklarında durdu, klik sesiyle kilidi açtı. Sonra yine durdu. Sanki artık kımıldaya-mıyordu.

Orada, bir kolunu hafifçe uzatmış halde durarak boş Boş arabasına baktı.

Jess bir süre bekledi, sonra yavaşça arabanın etrafını dolaştı. Anahtarı elinden aldı. Ve en sonunda Ed onunla göz göze geldiğinde Jess kolunu sımsıkı Ed'in beline dolayıp başını yavaşça, yumuşak ve cansız bir ağırlık gibi omzuna yasladı.

26.

Tanzie

Nicky kahvaltıda bir sohbet konusu açmıştı. Televizyonlardaki .lileler gibi masanın etrafında oturmuş yemek yiyorlardı. Tanzie çok tahıllı gevrek halkaları, Suzie ile Josh ise çikolatalı kruvasan yiyordu. Suzie her gün kruvasan yediklerini çünkü çok sevdiklerini söylemişti. Babasıyla ve onun diğer ailesiyle birlikte orada oturmak bir az tuhaftı ama aslında zannettiği kadar kötü değildi. Babası bir kase kepekli gevrek yiyordu; karnına vurarak artık formda kalması gerektiğini söylemişti. Tanzie bunun nedenini bilmiyordu çünkü babası çalışıyormuş gibi görünmüyordu. Ne zaman tam olarak ne iş yaptığını sorsa, Çok yakında bekleyen işler var Tanzie, diyordu. Tanzie, Linzie'nin de bir garaj dolusu çalışmayan kliması olup olmadığını merak etti. Linzie ise hiçbir şey yemiyor gibiydi. Nicky tostuyla oynarken (nadiren kahvaltı ederdi, Tanzie onun bu yolculuktan önce kahvaltı etmek için uyandığını hiç görmemişti) birden babasına bakıp, Jess sürekli çalışıyor.

Sürekli. Bence bu biç adil değil, dedi.

Babası kaşığını ağzına götürürken donakaldı, Tanzie onun eskiden olduğu gibi saygısızca bir şey söylediği için kızıp kızmayacağını merak etti. Bir dakika boyunca kimse hiçbir şey söyle-335

Bir Artı Bir

medi. Sonra Linzie elini babasının elinin üstüne koyup gülümsedi. Nicky haklı tatlım.

Babası biraz kızarıp, Şey, evet, bundan böyle işler biraz olsun değişecek, hepimiz hata yaptık, dedi. O zamana kadar cesaretini biraz olsun toplamış olan Tanzie ise kesin bir şekilde konuşarak Hayır, dedi.

Hepimiz hata yapmadık. O algoritmalarında, Norman inekler yüzünden gözlüğünü kırarak, annesi de Rolls- Royce'la tutuklanarak hata yapmıştı. Ama ailelerinde hata yapmamış olan tek kişi Nicky'di. Ama bunları söylerken lafının yarısında Nicky ona masanın altından sert bir tekme atıp her zamanki bakışını attı.

Ne var, dedi Tanzie gözleriyle ona.

Nicky de gözleriyle, kapa çeneni, diye karşılık

verdi. Hırrr, bana kapa çeneni diyemezsin.

Tanzie'nin bu öfkeli bakışından sonra Nicky bir daha bakmadı.

Çikolatalı kruvasan ister misin canım? diyen Linzie, Tanzie daha cevap vermeden tabağına bir tane koydu.

Linzie dün gece Tanzie'nin kıyafetlerini yıkayıp kurutmuştu ve şimdi giysileri orkide ve vanilyalı yumuşatıcı kokuyordu. Aslında bu evdeki her şey bir şey kokuyordu. Sanki hiçbir şeyin kendisi gibi kokmasına izin yoktu. Banyoda süpürgeliklerin etrafına monle edilmiş, Ender bulunan tomurcukların ve yağmur ormanlarının konforlu kokusunu, yayan, küçük delikli şeylerden vardı, ayrıca her yerde kase kase kurutulmuş, kokulu çiçekler ve bir milyon civarında mum duruyordu. (Kokulu mumlarımı çok seviyorum.) Banyoda kaldıkları süre boyunca Tanzie'nin burnu kaşınıp durmuştu

Kahvaltıdan sonra Linzie, Suzie'yi baleye götürdü. Tan/ir de babasıyla birlikte parka gitti, oysa yaklaşık iki senedir parka gitmiyordu; artık bunun için büyümüş sayılırdı. Ama babasının duygularını incitmek istememişti. Bu yüzden salıncakta oturuşunu birkaç kere sallamasına izin verdi. Nicky elleri cebinde durup 336

Jojo Moyes

onları izledi. Nintendo'sunu Bay Nicholls'ın arabasında unutmuştu ve Tanzie onun sigara içmeyi gerçekten ama gerçekten çok istediğini biliyordu. Fakat babasının karşısında sigara içecek kadar cesareti olduğunu zannetmiyordu.

Öğle yemeğinde balık patatesçiden patates aldılar (Linzie'ye söylemeyin, demişti babası yine karnını sıvazlayarak). Sonra babası normal görünmeye çalışarak Bay Nicholls hakkında sorular sordu: O herif kim peki? Annenizin erkek arkadaşı mı?

Nicky, babasının başka bir soru sormasını zorlaştıracak bir tarzda, Hayır, dedi. Tanzie babasının, bu

konuşma şekline biraz şaşırıldığını düşündü. Tam olarak kabalık ettiği söylenemezdi ama babasının ne düşündüğünü umursamıyormuş gibiydi. Üstelik Nicky'nin boyu artık onunkini geçmişti, Tanzie bunu söyleyince babası bu durumdan hiç de etkilenmiş gibi görünmemişti.

Sonra Tanzie üşüdü çünkü ceketini getirmemişti, bu yüzden eve döndüler. Suzie de baleden çoktan dönmüştü. Birlikte oyun oynadılar, Nicky de üst kata çıkıp bilgisayarın başına geçti. Daha sonra Tanzie ile Suzie, Suzie'nin odasına geçtiler. Suzie DVD izleyebileceklerini söyledi çünkü kendine ait bir DVD oynatıcısı vardı ve her gece uyumadan önce kendi başına bir filmin tamamını izliyordu.

Annen sana kitap okumuyor mu? diye sordu Tanzie.

Zamanı olmuyor. Bu yüzden bana DVD oynatıcısı aldı, dedi Suzie. Bir raf dolusu filmi vardı, hepsi de sevdiği filmlerdi. Böylece aşağıda hoşuna gitmeyen bir şey izledikleri zaman buraya gelip bunları izleyebiliyordu.

Marty mafya filmlerini seviyor, o yüzden onları izliyorlar, dedi burnunu kırıştırarak. Suzie'nin aslında babasından bahsettiğini Tanzie ancak birkaç dakika sonra anladı. Ve ne diyeceğini bilemedi.

337

Bir Artı Bir

Suzie, Tanzie'nin çantasının olduğu tarafa bakarak, Ceketin güzelmiş, dedi. Annem Noel'de benim için dikmişti.

Gerçekten annen mi dikti? Ceket kaldırıncı annesinin kollarına diktiği pullar ışıktaki parıldadı. Aman Tanrım, annen moda tasarımcısı falan mı?

Hayır, dedi Tanzie. Temizlikçi.

Suzie sanki bu bir şakaymış gibi güldü. Çantadaki matematik kağıtlarını görünce de, Bunlar ne? diye sordu.

Bu sefer Tanzie ağzını açamamıştı.

Matematik mi bu? Aman Tanrım, sanki... karalama gibi. Şeye benziyor... Yunancaya. Kıkırdayarak sayfaları karıştırdı, sonra sayfaları sanki korkunç bir şeymiş gibi iki parmağının ucuyla tuttu. Bunlar ağabeyinin mi? Matematik dahisi falan mı?

Bilmiyorum. Tanzie kızarmıştı çünkü yalan söyleme konusunda pek iyi değildi.

Ahh. Acayip zekiymiş. Manyak bir şey bu. İnek öğrenci işi. Kağıtları bir kenara atıp Tanzie'nin diğer kıyafetlerini çıkarmaya koyuldu. Bütün kıyafetlerin pullu mu?

Tanzie bir şey söylemedi. Kağıtları yerde bıraktı çünkü açıklamak zorunda kalmak istemiyordu.

Olimpiyatı düşünmek de istemiyordu. Sadece belki de bundan böyle Suzie gibi olmaya çalışsa daha kolay olur diye düşündü çünkü o gerçekten mutlu görünüyordu. Babası da burada çok mutlu görünüyordu. Sonra, artık hiçbir şey düşünmek istemediğini fark edip, Aşağıda televizyon izlese mi? dedi.

Fantasia filminin sonuna doğru yaklaşırken babasının, Tanzie, annen geldi, diye seslendiğini duydu. Annesi kapıda duruyordu, başı tartışmaya hazır gibi yukarı kalkmıştı. Tanzie durup yüzüne baktığında annesi, dudağının yarıklığını yeni hatırlamış gibi elini dudağına götürüp, Düştüm, dedi. Tanzie annesinin arkasından,

338

Jojo Moyes

arabada oturan Bay Nicholls'a bakınca annesi hemen, O da düşlü, dedi. Oysa Tanzie onun yüzünü görmemişti, sadece arabaya mı binecekler yoksa otobüsle mi gitmek zorunda kalacaklar, onu görmek istemişti.

Babası, Bugünlerde neye dokunsan yara bere içinde mi kalıyor? diye sataştı. Annesi ona bir bakış attı, babası da tamir işleri konusunda bir şeyler mırıldandıktan sonra gidip Tanzie'nin çantasını getireceğini söyledi ve Tanzie derin bir oh çekerek annesinin kollarına koştu. Çünkü Linzie'nin evinde güzel vakit

geçirmiş olmasına rağmen Norman'ı özlemişti ve annesinin yanında olmak istiyordu.

Üstelik birdenbire kendini çok ama çok yorgun hissetmişti.

Bay Nicholls'ın kiraladığı kulübe, yaşlılar emekli olunca ne yapmak ister konulu veya belki idrar sorunlarına yönelik haplar hakkında bir reklam filminden fırlamış gibiydi. Göl kenarındaydı ve birkaç ev daha vardı ama evin büyük bir bölümü ağaçların arkasında kalıyordu ve pencerelerin hepsi doğrudan diğer evlere bakmayan açılardaydı. Suyun üzerinde elli altı ördek ile yirmi kuğu vardı ve çaylarını içip bitirdiklerinde üç tanesi hariç hepsi hala orada duruyordu. Tanzie, Norman'ın onları kovalayacağını düşünse de o sadece çimenlerin üzerine yatıp seyretmekle yetinmişti.

Nicky açık havayı aslında pek sevmemesine rağmen, Muhteşem, dedi. Havayı derin derin içine çekti, sonra Bay Nicholls'ın telefonundan iki resim çekti. Tanzie onun dört gündür sigara içmediğini fark etmişti.

Değil mi ama? diye sordu annesi ve göle baktı. Ardından kendi paylarını ödemekle ilgili bir şeyler söylemeye başladı ama Bay Nicholls ellerini kaldırıp bir daha böyle bir cümle duymak istemez gibi yo yo yo yo diye sesler çıkarınca annesi biraz kızarıp durdu.

339

Bir Artı Bir

Aslında pek mangal havası olmamasına rağmen akşam yemeğinde dışarıda mangal yaptılar çünkü

annesini bunun yolculuğu sonlandırmak için eğlenceli bir aktivite olacağını söylemişti. Hem başka ne zaman mangal yapmaya vakit bulabiliyorlardı ki? Herkesi mutlu etmeye kararlı görünüyordu, herkesin iki katı kadar çene çalıp bütçesini altüst ettiğini çünkü bazen yaşamın nimetlerine odaklanıp biraz olsun hayatın tadını çıkarmak gerektiğini söyledi. Sanki kendince Bay Nicholls'a teşekkür ediyor gibiydi. Böylece sosis, baharatlı tavuk budu, taze sandviç ekmeği ve salata yediler. Annesi iki kutu da dondurma almıştı, hem de beyaz plastik kutulardaki ucuzlarından değil de güzel olanlardan. Babasının yeni evi hakkında hiçbir şey sormamıştı ama Tanzie'ye çok fazla sarılıp onu özlediğini söylemişti. Peki bu biraz saçma değil miydi? Çünkü sonuçta sadece bir gece ayrı kalmışlardı.

Bilmeceler sorup güleştüler, sonra da süpürgeyi sopasını alınlarına dayayıp diğer ucunu yere koyarak düşene kadar daire şeklinde koşuşturdukları oyunu oynadılar. Ayağı sargılı olduğu için güçle yürümesine rağmen annesi de daireler çizerken tuhal tuhaf sesler çıkararak onlarla oynadı. Tanzie buna çok gülmüştü çünkü bir kez olsun annesini böyle oyunlar oynayıp saçmalarken görmek güzeldi. Bay Nicholls, sıra ona gelince durmadan hayır, hayır, ben almayayım, sağ olun, sadece izlerim, deyip duruyordu. Sonra annesi topallaya topallaya ona doğru gidip kulağına çok yavaş bir şeyler söyleyince kaşlarını kaldırıp, Gerçekten mi? dedi. Annesi de başını salladı. Bay Nicholls da, Eh, peki o zaman, dedi. Oyunun sonunda yere düşünce sanki yer biraz titremişti. Asla hiçbir şeye katılmayan Nicky bile oyuna katılıp örümcek gibi bacaklarıyla hah hah hah gibi bir sesle güldüğünde kahkahası Tanzie'ye gerçekten tuhaf gelmişti. Ne zamandır, hatta belki de daha önce hiç onu böyle içten kahkaha atarken görmemişti.

340

Jojo Moyes

Tanzie de dünya adeta yerinden oynayıp ayaklarının altında yuvarlanmaya başlayınca kadar altı tur oynamıştı. En sonuula çimenlerin üzerine düşüp gökyüzünün yavaşça dönmesini izledi ve kendi ailesi için yaşamın da biraz böyle yanar döner olduğunu düşündü. Yani asla olması gerektiği gibi değildi.

Yemeklerini yediler, annesi ile Bay Nicholls biraz şarap içti, Tanzie de kemiklerde kalanları sıyırıp Norman'a verdi çünkü köpeklere tavuk kemiği verilirse ölürlerdiler. Sonra montlarını giyip kulübeye ait güzel hasır sandalyelere oturdular ve göle karşı bir sıra halinde dizilerek hava kararana kadar suyun üzerindeki kuşları izlediler. Annesi sessizliğin içine doğru, Burayı çok beğendim, diye fısıldadı. Tanzie bunun görülmemesi gereken bir şey olun olmadığından emin değildi ama Bay Nicholls uzanıp annesinin elini sıkıyordu.

Bay Nicholls neredeyse bütün akşam biraz üzgün görünüyordu. Tanzie nedenini tam olarak bilemiyordu. Acaba bu yolculuğun sonuna geldikleri için miydi? Ama kıyıya vuran suyun sesi gerçekten de sakin ve huzur doluydu, dinlerken uyuyakalmış olmalıydı çünkü Bay Nicholls'ın onu üst kata taşıdığını, annesinin de yatakta onu sevdiğini söylediğini hatırlar gibiydi. Ama bütün akşamla ilgili olarak en çok hatırladığı şey kimsenin olimpiyattan bahsetmemiş olmasıydı. Buna çok ama çok memnun olmuştu.

Çünkü şöyle olmuştu: Annesi mangalı hazırlarken Tanzie, Bay Nicholls'ın bilgisayarını ödünç alıp özel okula giden düşük gelirli ailelerin çocuklarının istatistiklerine bakmıştı. Birkaç dakika

içerisinde, gerçekten St. Anne's e gidebilme olasılığının hep tek haneli oranlarda olduğunu görmüştü. Böylece eleme sınavında ne kadar iyi sonuç aldığının bir önemi olmadığını anlamıştı. Daha evden yola çıkmadan bu rakama bakması gerekirdi çünkü insan rakamlara dikkat etmediği zaman hayatta her iş yanlış giderdi. Nicky üst kata .341.

Bir Artı Bir

çıkı, onun ne yaptığını görünce bir süre hiçbir şey söylemeden orada durdu, sonra kolunu sıvazlayıp McArthur's'a giden birkaç tanıdığıyla konuşup ona göz kulak olmalarını sağlayacağını söyledi.

Linzie'nin evindeyken babası ona özel okulun başarı garantisi yok, demişti. Bunu tam üç kere söylemişti. Başarı tamamen senin içinde, demişti. Azimli olmakta. Sonra Suzie'den, Tanzie'ye saçlarını nasıl yaptığını ona göstermesini rica etmesini söylemişti; böylece belki Tanzie'nin saçları da öyle güzel görünürdü.

Annesi o gece kanepede uyuyacağını söyledi. Bu sayede Tan zie ile Nicky diğer banyoyu kullanabilirdi ama Tanzie, annesinin orada uyduğunu sanmıyordu çünkü gece yarısı çok susamış bir halde uyanıp alt kata indiğinde annesi orada yoktu. Sabah da an nesinin üzerinde Bay Nicholls'ın her gün giydiği gri tişört vardı. Tanzie de yirmi dakika boyunca bekleyip Bay Nicholls'm kapısını izlemişti çünkü aşağı indiğinde üzerinde hangi kıyafet olacağını merak ediyordu.

Sabah olduğunda gölün üzerinde hafif bir sis süzülüyordu. Herkes eşyalarını arabaya yüklerken bir sihirbaz hilesi gibi sis, suyun üzerinden kalkmıştı. Norman kuyruğunu hafif hafif sallayarak çimenleri kokluyordu. Tavşanlar, dedi Bay Nicholls (ye üzerinde başka bir gri tişört vardı). Dışarıda sabah soğuğu hissediliyordu. Tahtalı güvercinler tatlı tatlı öterken Tanzie çok güzel bir yerde kaldıktan sonra her şeyin sonuna gelmenin verdiği o hüznü yaşıyordu.

Annesi bagajı kapatırken Tanzie usulca, Eve gitmek istemiyorum, dedi. Annesi irkildi. Ne dedin tatlım?

Eve geri dönmek istemiyorum.

342

Jojo Moyes

Annesi, Bay Nicholls'a baktı ve sonra gülümsemeye çalışarak yavaşça yanma gelip, Yani babanla mı kalmak istiyorsun Tanzie? Çünkü eğer gerçekten istediğin buysa, ben...

Hayır. Ben sadece bu evi beğendim, çok güzel. Üstelik geri döndüğümüzde heyecanla beklenmeye değer hiçbir şey yok, her şey mahvoldu; hem burada Fisherlar da yok, demek

istiyordu ama annesinin yüzünden onun da böyle düşündüğünü okuyabildiği için bu kısmı söylemedi. Annesi ardından hemen Nicky'ye bakmış, o da omuz silkmişti.

Bir şeyleri denemekte utanılacak hiçbir şey olmadığını biliyorsun, değil mi? Annesi ikisine birden bakıyordu. Eh, bir şeyler olsun diye elimizden geleni yaptık ama olmadı. Fakat bu sayede başka güzel

şeyler oldu. Ülkenin hiç görmeyeceğimiz yerlerini gördük. Bir şeyler öğrendik. Babamızla olan meseleyi çözdük.

Yeni arkadaşlar edindik. Muhtemelen Linzie ile çocuklarını kastediyordu ama bunu söylerken gözleri Bay Nicholls'taydı. Yani işin özü, işler planladığımız gibi gitmemiş olsa da iyi ki denemişiz. Hem biliyorsun, belki de eve gittiğimizde işler o kadar kötü olmaz. Nicky'nin yüzünden hiçbir şey anlaşılıyordu. Tanzie onun para konusunu düşündüğünü biliyordu.

Sonra, bütün sabah neredeyse hiçbir şey söylememiş olan Bay Nicholls arabanın etrafından dolaşıp kapıyı açtı ve, Evet. Şey... ben düşünüyordum da... Dönüşte bir ara bir yere uğrayacağız, dedi.

27.

Jess

Eve dönüş yolunda arabada küçük, suskun bir grup vardı. Norman bile artık sızlanmıyordu. Bu arabanın yeni evi olduğunu kabullenmişti sanki. Jess bu yolculuğu planlarken ya da o birkaç günlük garip, çılgın yolculuk boyunca, Tanzie'yi olimpiyata götürmekten ötesini İliç düşünmemişti. Onu oraya götürecekti, Tanzie sınava girecekti ve sonra her şey yoluna girecekti. Yolculuğun planladığından üç gün uzun sürme ihtimalini düşünmemişti bile.

Veya cebinde tam olarak 13,81 sterlin nakit para ve de ya yutarsa diye bankamatige sokmaya korktuğu bir banka kartıyla kalıvereceğini de...

Jess, sessizlik içinde gözlerini önündeki yola dikmiş olan Ed'e bunların hiçbirinden bahsetmemişti.

Ed. Ed. Ed... Jess, onun adını artık herhangi anlam ifade etmeyinceye kadar içinden sessizce tekrarlardı. Ed gülümsediğinde, elinde olmadan o da gülümsüyordu. Yüzüne hüznün çöktüğünde ise onun da içinde bir şey kırılıyordu. Çocuklarıyla olan ilişkisini, Nicky'nin telefonundan çektiği resimlerden birini beğenirkenki rahat halini, Tanzie'nin sıradan bir yorumunu düşünürken takındığı ciddi tavrı (Marty olsaydı böyle bir yorum karşısında gözlerini öyle bir devirirdi ki) izledi ve keşke hayatımıza çok önceden girmiş olsaydı, diye düşündü. Baş başa kaldıklarında Ed onu kendine 345

Bir Artı Bir

çekip elini hafif bir sahiplenme hareketiyle bacağına koyduğum!) ve onun tatlı nefesini kulağında hissettiğinde Jess içten içe liri şeyin yoluna gireceğinden emin hissediyordu kendini. Ed bir şey yapacağından değil, onun uğraşması gereken kendine ait dertli 1 vardı. Ama sanki hepsi bir araya toplandığında çıkan sonuç dalı.1 iyi oluyordu. Hep birlikte işleri yoluna koyacaklardı.

Çünkü Ed Nicholls'ı gerçekten istiyordu. Karanlıkta bacakl.1 rını ona dolayıp onu içinde hissetmek, Ed onu kollarına aldığınd.1 ona direnmek istiyordu. Onun tadını, çekimini, gücünü tanımak dudaklarını dudaklarında hissetmek, gözlerini gözlerinde görmek istiyordu. Araba yol alırken Jess de son iki geceyi ateşli, rüya gibi parçalar halinde yeniden zihninde canlandırıyor. Ellerini, ağzım, Jess boşalırken çocuklar uyanmasın diye onu zapt etmek zorunda kalışını... Ve Jess bunları

düşünürken elinden gelen tek şey, uza mp yüzünü boynuna gömerek ellerini tişörtünün arkasından içci 1 sokma dürtüsüne karşı koymaktı.

Jess çok uzun zamandır sadece çocukları, işi, faturaları ve parayı düşünmüştü. Şimdi ise kafası onunla doluydu. Ed ona dön düğünde yüzü kızarıyordu. Adını söylediğinde sanki karanlıkla söylenen bir mırıltıyı duyuyordu. Ona kahve uzattığında, bir an parmakları eline dokunduğunda bütün vücudu elektrik çarpmış gibi titremişti. Gözlerinin üzerinde olduğunu hissetmek hoşuna gidiyordu, ne düşündüğünü merak ediyordu.

Jess bunları ona nasıl anlatacağını hiç bilmiyordu. Marty'yle tanıştığında çok küçüktü ve Feathers'da, Liam Stubbs'ın ellerinin gömleğinde dolaştığı o tek gece dışında başka hiç kimseyle bir ilişkinin başlangıcındaki o tatlı anları yaşamamıştı.

Jess Thomas okuldan beri gerçek anlamda kimseyle çıkma mıştı. Bunu kendi kendine söylemek bile gülünç geliyordu. Ede kesinlikle her şeyi değiştirdiğini anlatması gerekiyordu. 346

Jojo Moyes

Eğer rahatınız yerindeyse Nottingham'a devam edeceğiz, dedi İ d ona bakarak. Burnunun kenarında hala çok hafif bir çürük vardı. Geç saatte bir yerlerde dururuz. Böylece perşembe günü hiç durmadan yola devam edip eve varırız.

Jess, peki ya sonra ne olacak, diye sormak istese de ayağını ön panele koyup, Güzel, demekle yetindi.

Öğle yemeği için yol kenarındaki bir tesiste durdular. Çocuklar, acaba olur da sandviçten başka bir şey yiyebilirler mi, diye sormak- lan vazgeçmişlerdi ve artık fast food lokantalarına ya da pahalı kafelere kayıtsızlığa yakın bir gözle bakıyorlardı. Açılıp kaslarını esnetmek için durdular.

Ed bir tezgahı göstererek, Sosisliye ne dersiniz? diye sordu. Kahve ve sıcak sosisli! Ya da Cornish böreği. Benden. Haydi. Jess ona baktı.

Haydi ama, yemek Nazisi sen de! Sonra meyve yeriz olur biter. O dönerden sonra

korkmuyor musun?

Ed daha iyi görebilmek için elini kaşlarının üstüne koyup güneşe karşı gözlerine siper etmişti. Tehlikeli yaşamaya karar verdim. Dün gece, odanın bir ucunda Ed'in dizüstü bilgisayarında sessizce bir şeyler yazan Nicky, nihayet yatmaya gittikten sonra Ed yanma gelmişti. Jess karşısındaki kanepede oturmuş, televizyon izler gibi yaparak beklerken kendini yeni yetmeler gibi hissetmişti. Ama Nicky kaçtığında Ed doğrudan onun yanma gelmek yerine bilgisayarı açmıştı.

Ed ekrana bakarken Jess, Ne yapıyormuş? diye sormuştu. Yaratıcı

yazım, dedi Ed. Oyun oynamıyor muymuş? Silahlar, patlamalar yok

mu? Hiç yok.

Bir Artı Bir

Nicky uyuyor, diye fısıldamıştı Jess. Yola çıktığımızdan beri her gece uyudu. Hem de bir şeyler tüttürmeden.

İyiymiş. Bense sanki yıllardır uyumamış gibiyim.

Ed yolda geçirdikleri kısa süre içinde on yaş yaşlanmış gibi görünüyordu. Sonra elini uzatıp onu kendine çeken Ed, Eee, dedi usulca, Jessica Rae Thomas. Bu gece uyumama izin verecek misin?

Jess kalçasında duran elin verdiği hissi içine çekerek Ed'in ali dudağını inceledi. Birdenbire neşe dolmuştu. Hayır.

Mükemmel cevap.

Şimdi yön değiştirmiş, süpermarketten uzaklaşmışlardı. Bankama tikleri ve aşırı kalabalık tuvaletleri arayan huysuz yolcu kümelerinin arasında ilerlemeye çalışıyorlardı. Jess bir kez daha arabada sandviş hazırlamayacak olmaktan aslında ne kadar memnun olduğunu belli etmemeye çalıştı.

Sıcak böreklerin mis gibi kokusunu metrelerce uzaktan ala biliyordu.

Çocuklar, ellerinde bir avuç dolusu para ve Ed'in talimatlarıyla dükkanın içindeki uzun kuyrukta gözden kayboldular. Ed tekrar geri dönüp yanına geldi, böylece insan kalabalığının arkasında gb lenmişlerdi.

Ne yapıyorsun?

Öylesine bakıyorum. Ed ne zaman yakınında dursa, Jess olması gerekenden birkaç derece daha sıcak hissediyordu.

Öylesine bakıyor musun?

Sana yakın olmak imkansız gibi geliyor. Dudakları kul.1 ğından birkaç santim uzakta duruyordu Ve sesi teninde dolaşım bir ateş gibiydi.

Jess yandığını hissediyordu. Ne?

Jojo Moyes

Sadece sana çok fena şeyler yaptığımı hayal ediyordum. Neredeyse bütün yolculuk boyunca... Tamamen uygunsuz şeyler. Ed, Jess'i pantolonunun önünden tutarak onu kendine çekti. Jess de biraz geri çekilip boynunu uzatarak gözden uzak olup olmadıklarını kontrol etti. Bunları mı düşünüyordun? Araba kullanırken mi? Konuşmadığın onca zaman boyunca mı?

Evet. Ed onun arkasından dükkana baktı. Yani bir bunu, bir de yemek yemeği. Benim de en sevdiğim iki şey.

Ed parmaklarını Jess'in bluzunun altında gezdirince Jess'in karnı zevkle gerildi. Bacaklarında garip bir zayıflık hissetmişti, less, Marty yi hiçbir zaman Ed'i istediği gibi istememişti. Sandviçler hariç tabii.

Sandviçlerden bahsetmeyelim. Hem de bir daha hiç.

Sonra Ed elini Jess'in beline koydu, böylece birbirlerine düzgün bir şekilde yaklaşabilecekleri kadar yakınlaşmışlardı. Böyle olmamam gerekir biliyorum, diye mırıldandı Ed. Ama bu sabah çok mutlu uyandım. Yüzü, Jess'in yüzünü taradı. Yani, çok ama çok aptalca mutlu. Sanki bütün hayatım altüst olmuş olmasına rağmen ben yine de... kendimi iyi hissediyorum. Sana bakıyorum ve iyi hissediyorum.

Koskoca bir yumru yükselip Jess'in boğazına oturmuştu. Ben de, diye fısıldadı.

Ed gözlerini kısıp güneşe bakarak Jess'in ifadesini ölçmeye çalıştı. Yani senin için... sadece üstüne çıkılacak bir at değilim? Kesinlikle değilsin, dedi Jess. En kibar şekilde şöyle diyebilirim, sen...

Ed başını eğip onu öptü. Ve bu öylesine güçlü bir öpücüktü ki o esnada krallıklar yıkılıp kıtalar düşse insanın ruhu duymazdı. Jess 349

Bir Artı Bir

kendini geri çektiğinde bunu yapmasının tek sebebi, çocuklarına ayakta duramaz halde görünmek istememesiydi.

Geliyorlar, dedi Ed.

Jess kendini aptal aptal ona bakarken buldu.

Baş belasısın sen. Çocuklar ellerinde kese kağıtlarıyla yaklaşırken Ed tekrar ona baktı. Tıpkı babamın söylediği gibi. Sanki sen kendin anlamamıştın da... Jess geride durup yanak larındaki rengin çekilmesini beklerken, Ed'in Nicky'le konuşmasını, Nicky'nin de kese kağıtlarını açarak aldıklarım göstermesini izledi. Güneşi teninde hissediyordu. İnsan seslerini, hızla geçen arabaları, petrol ve sıcak börek kokusunu bastıran kuş seslerini duyuyordu, Birdenbire kendiliğinden gelen bir söz kafasının içinde yankılandı; Mutluluk böyle bir şey olmalı.

Yüzleri çoktan kese kağıtlarına gömülü halde yavaş yavaş ara baya doğru ilerlediler. Tanzie birkaç adım önden yürüyor, yürürken cılız bacakları neşesizce kıvrılıyordu. O zaman Jess bir şeyin eksik olduğunu fark etti.

Tanzie? Matematik kitapların nerede?

Tanzie arkasına dönmedi. Babamlarda kaldı.

Ah... Babanı aramamı ister misin? Çantasında cep telefonunu aramaya koyuldu.

Hemen postaya vermesini söyleyeceğim. Muhtemelen biz dönmeden gelmiş olur.

Hayır, dedi Tanzie. Başını yavaşça ona doğru çevirdi armı Jess'in gözlerine pek bakmadı. Teşekkürler. Nicky'nin gözleri önce Jess'e sonra kardeşine kaydı. Ve o anda Jess'in içine bir ağırlık çöktü.

Son gece duraklarına geldiklerinde saat neredeyse dokuz olmuştu ve yorgunluktan dökülüyorlardı. Yolculuğun son ayağının büyük bölümünde bisküvi ve şeker atıştırmış olan çocuklar yorgun ve 350 Jojo M oyes

huysuz bir halde doğruca üst kata yönelip yatma düzenine bakmaya gittiler. Onları Norman takip etti ve ardında da çantalarla birlikte Ed geldi.

Otel çok büyüktü ve beyaz tonlarındaydı. Pahalı bir yere benziyordu. Bayan Ritter'in kameralı telefonundan Jess'e gösterdiği, Jess ile Nathalie'nin de sonrasında iç geçirdiği yerler gibiydi. Ed telefonda rezervasyon yaptırmıştı ve Jess fiyat konusunda itiraz etmeye kalktığına Ed biraz kızgın bir tonla: Hepimiz yorgunuz ess, demişti. Üstelik benim bir sonraki yatağımın neresi olacağı majestelerinin keyfine bağlı olabilir. Güzel bir yerde kalalım işte, olur mu?

Otelin ana binasına bitişik, dubleks bir ek bina şeklindeki koridorda birbirine açılan üç oda vardı. Nicky, Yaşasın kendime ait bir odam var, diye sevinerek yirmi üç numaranın kapısını açtı. ess kapıyı iterek açınca da sesini alçalttı. Tanzie'yi gerçekten çok seviyorum ama sen onun nasıl horladığını bilmiyorsun.

Jess yirmi dört numaranın kapısını açtığına Tanzie, Norman burayı sevecek, dedi. Köpek de sanki anlaşmış gibi birdenbire pat tli iye yatağın yanına seriliverdi. Aynı odada kalmak sorun değil anne ama Nicky gerçekten fena horluyor.

İkisinin de aklına Jess'in nerede uyuyacağını sormak gelmemiş gibiydi. Biliyorlar mıydı yoksa aldırıyorlar mıydı ya da sadece onun Ed'le birlikte arabada uyuyacağını mı düşünmüşlerdi, emin değildi.

Nicky, Ed'in bilgisayarını ödünç aldı. Tanzie de odasındaki televizyonun uzaktan kumandasının nasıl çalıştığını çözmeye çalışarak bir program izleyip uyuyacağını söyledi. Matematik kitaplarının eksikliğinden hiç bahsetmiyordu. Hatta, Bu konuda konuşmak İstemiyorum, demişti. Jess, daha önce Tanzie'nin ona böyle bir şey söylediğini hiç sanmıyordu.

351

Bir Artı Bir

Tanzie'nin pijamalarını yatağın üzerine bırakırken, Tatlımı, istediğin şey bir seferde olmadı diye bu tekrar deneyemeyeceğin anlamına gelmez, dedi.

Tanzie'nin yüzünde daha önce olmayan bilmiş bir ifade vardı. Ve sonrasında söylediği sözler Jess'in içine işlemişti. Bence sadece elimizde olanlara bakmak en iyisi anne.

Ne yapacağım ben?

Hiçbir şey. Sadece bir anda yaşadıkları biraz fazla geldi. Onu suçlayamazsın. Ed çantaları odanın köşesine bıraktı. Jess de dev yatağın kenarına oturup zonklayan ayağını unutmaya çalıştı.

Ama o hiç böyle değildir. Matematiğe bayılır. Hep öyleydi. Şimdiyse matematikle ilgili hiçbir şey duymak istemiyormuş gibi davranıyor.

Daha iki gün oldu Jess. Sadece... onu biraz kendi haline bırak. Kendi kendine geçecektir. Ne kadar emin konuşuyorsun.

Onlar akli başında çocuklar. Gidip yeterince karanlık olanı kadar yukarı bakarak ışıkları kıstı. Tıpkı anneleri gibi. Ama sırlı sen zorlukları lastik top gibi zıplayarak aşırıyorsun diye onlar da lıeı zaman böyle yapacak değiller.

Jess ona baktı.

Seni eleştirmiyorum. Sadece ona üzerindeki baskıdan kurtulmak için yeterli zaman tanırsan işlerin düzeleceğini düşünüyorum, Tanzie de öyle biri işte. Değiştiremezsin.

Ed seri bir hareketle tişörtünü başından çıkarıp sandalyenin üzerine bıraktı. Jess'in düşünceleri anında bulanıklaştı. Onun çıplak gövdesini görünce hemen dokunmak istiyordu. Sen nasıl bu kadar akıllı oldun bakalım? diye sordu.

352

Jojo Moyes

Bilmem. Galiba senden bulaştı. Ed ona doğru iki adım allı, sonra eğilip yaralı ayağına dikkat ederek terliklerini çıkardı. Nasıl, ağrıyor mu?

Ağrıyor. Ama iyi.

Ed, Jess'in bluzuna uzandı. Gözlerini bluzun altından görünen tenine dikerek, hiç sormadan yavaşça pantolonunun fermuarını açtı. O esnada adeta uzaklara dalmış gibiydi. Sanki düşünceleri Jess'in üzerinde ama kilometrelerce uzaktaydı. Fermuarın sonuna gelince

Jess elini onun elinin üstüne koyarak yavaşça Ed'in pantolonunu çıkardı. Ed bir an öylece durup sadece ona baktı.

Ardından Ed, Jess'in kemerini çözdü, pantolonunun fermuarını açtı. Parmakları ölçülü ve hassastı. Bu parmakları izledikçe Jess'in yüreği kulaklarında atmaya başlamıştı.

Jessica Rae Thomas... Artık birinin sana göz kulak olma zamanı geldi de geçiyor bile. banyodaki büyük küvetin içinde Jess ona dayanmış uzanırken ITlvvard Nicholls, Jess'in bacaklarını beline dolayıp onun saçlarını yıkadı. Ara sıra da düzeltip şampuan gözlerine kaçmasın diye gözlerini silerek, saçlarını duruladı. Jess kendi yapmaya kalksa da l.d onu durdu. Daha önce kuaför dışında

kimse saçlarını

yıkamanı ıştı. Bu yüzden kendini savunmasız ve garip bir şekilde duygusal hissediyordu. Yıkamayı bitirdiğinde Ed buharı tüten, mis kokulu suyun içinde kollarını ona dolayıp kulaklarının kenarlarını öptü. Sonra oy birliğiyle bu kadar romantizmin yeteceğine karar verdiler ve Jess oturduğu yerde Ed'deki kabarıklığını hissedince ona sarıldı. Ve banyodaki su tamamen yerlere taşana kadar seviştiler. Ess ayağının acısı mı yoksa onu içinde hissetme arzusu mu daha fazlaydı emin olamıyordu.

353

Bir Artı Bir

Bir süre sonra yarıya kadar suyun içinde, bacakları birbirine dolanmış halde uzandılar ve kahkahalarla gülmeye başladılar. Çünkü duşta sevişmek klişeydi; üstelik bu kadar belanın içinde olup yine de mutlu olmak daha da saçmaydı. Jess kıvrılıp yanına yattı, kollarını Ed'in boynuna dolayıp ıslak göğsünü onun göğsüne bastırdı. Bir daha başka hiçbir insana kendini bu kadar yakın hissetmeyeceğinden emindi. Yüzünü ellerinin içine alıp çenesini, morarmış şakağını, dudaklarını öptü ve kendi kendine, ne olursa olsun bu duyguyu hep hatırlayacağını söyledi.

Ed elini yüzüne götürerek yüzündeki ıslaklığı sildi. Birden ciddileşmişti. Sence bu bir baloncuk mu? Hımm, bir sürü baloncuk var. Bu...

Hayır. Bu yaşadıklarımız. İçi boş bir baloncuk mu sence? Tuhaf bir yolculuğun içindeyiz, burada normal kurallar işlemiyor. Gerçek hayat işlemiyor. Bütün bu yolculuk tamamen... gerçek ya şamın dışında bir zamanda gibiydi.

Su, banyonun zemininde birikiyordu. Oraya bakma.

Benimle konuş.

Jess, Ed'in köprücük kemiğini öpüp düşündü. Şey... dedi tekrar başını kaldırarak. Beş günden biraz fazla bir süre içen sinde hastalıkla, akli başından gitmiş çocuklarla, hasta akrabalarla, beklenmedik şiddet olaylarıyla, tutuklanma ihtimalleriyle, polisi ve araba kazalarıyla baş ettik. Bence kime sorarsan bunlar ger, e I hayat için yeter de artar bile. Düşünce tarzını seviyorum.

Ben senin her şeyini seviyorum.

Birbirimize saçma sapan şeyler söyleyerek çok fazla zain.m harcıyor gibiyiz. Eh, ben onu da seviyorum.

354

Jojo Moyes

Su soğumaya başlamıştı. Jess, Ed'in kolundan sıyrılarak ısıtılmalı havlu askısına uzandı.

Ed e bir havlu uzatıp kendi de sıcak, yumuşacık otel havlularından birine sarıldı.

Ed bir eliyle sertçe saçlarını kuruluyordu. Jess kısa bir an Ed'in yumuşak otel havlularına bu rahatlığı fark etmeyecek kadar alışık olup olmadığını düşündü ve birdenbire kendini iliklerine kadar bitkin hissetti.

Dişlerini fırçalayıp banyonun ışığını kapattı. Arkasını döndüğünde Ed çoktan devasa otel yatağına girmiş, yanma gelmesi için örtüleri kaldırıyordu. Ed gece lambasını kapatınca Jess karanlıkta onun yanında uzanıp ıslak tenini, teninde hissederek her gece böyle yaşamak nasıl olurdu acaba, diye düşündü. Acaba hiç bacağını onun bacağının üzerine atma arzusu duymadan yanında sessizce uzanabilecek miydi?

Ed karanlıkta, sanki Jess'in düşündüklerini duyabiliyormuş gibi, Bana ne olacağını bilmiyorum Jess, dedi. Sesi uyarı gibiydi.

Sana bir şey olmayacak.

Ciddiyim. Bu sefer iyimserlik numaralarını yapamazsın. Ne olursa olsun, muhtemelen her şeyimi kaybedeceğim.

Eee? Benim her zamanki halim bu zaten. Gitmem gerekebilir.

Hayır.

Gerekebilir Jess. Sessinde rahatsız edici bir kararlılık vardı.

Ve Jess ne dediğini bilmeden sözcükler ağzından dökülüyordu. () zaman ben de beklerim. Ed'in başının soru sorar gibi ona doğru eğildiğini hissetti.

Seni beklerim. Eğer beklememi sen de istersen.

I ve dönüş yolculuğunun son kısmında Ed'e üç telefon geldi, üçüyle ile hoparlörden konuştu. Avukatı (adamın aksam öyle haşmetliydi k 1 Kraliyet Ailesi'nin yemeğe teşrif ettiklerini anons ediyor olması 355 Bir Artı Bir

gerekirdi) ona önümüzdeki perşembe polis merkezinde olmasını söyledi. Hayır, hiçbir şey değişmemişti. Evet, demişti Ed, ne la olduğunu anlıyordu. Ve evet, ailesiyle de konuşmuştu. O böyle konuşurken Jess'in midesi kasılmıştı. Konuşma bitince dayanamadı Uzanıp onun elini tuttu. Ed de elini sıktığında Jess'e bakmadı.

Kız kardeşi arayıp babasının geceyi daha iyi geçirdiğini söylemişti. Babasının ilgilenmesi gereken bazı hayat sigortası poliçeleri, bir dosya dolabının kayıp anahtarları ve Gemma'nın öğle yemeğiyle ne yediği gibi konular hakkında uzun bir görüşme yaptılar. Kimse ölümden bahsetmedi. Gemma ona selam söyledi, Jess de selam diye biraz bağırarak karşılık verince aynı anda hem mahcup hem de biraz mutlu hissetti.

Öğle yemeğinden sonra Lewis diye bir adam aradı; piyasa de ğerleri ile oranları ve de ipotek piyasasının durumunu konuştuladı Jess onun Beachfront hakkında konuştuğunu daha sonra anlamıştı 1 Satma zamanı geldi, dedi Ed telefonu kapatınca. Yine de dediğin gibi, en azından elden

çıkartabileceğim varlıklarım var.

Bu sana ne kadara patlayacak? Dava olayı yani...

Ha. Onu kimse söylemiyor. Ama satır aralarını okuyunca, galiba cevap 'varlığımın çoğu' gibi bir şey oluyor.

Jess, Ed'in belli ettiğinden daha üzgün olup olmadığını kes tiremiyordu.

Ardından Ed başka birini aramak istedi ama telesekreter çıktı Ben Ronan. Lütfen mesaj bırakın. Bunun üzerine hiçbir şey söylemeden telefonu kapattı.

Her yeni kilometreyle birlikte, gerçek hayat yaklaşmakta olan soğuk, durdurulamaz bir dalga gibi emin adımlarla onlara doğru geliyordu.

Nihayet saat dördü biraz geçerken eve ulaştılar. Yağmur hafif mişti ve ıslak yollar

yağlanmış gibi görünüyordu. Danehall'un uza

356

Jojo Moyes

yan sokakları, baharın gelişini müjdelemeye çalışır gibiydi. İşle evi oradaydı, nedense Jess'in hatırladığından daha küçük ve dalı. dökük görünmüştü gözüne. Tuhaf bir şekilde, onunla hiç ilgisi olmayan bir mekan gibi gelmişti. Ed kenara çekti ve Jess arabanın camından başını çıkarıp üst kat pencerelerinin dökülen boyasına baktı. Marty'yi bir türlü buraları boyamaya ikna edememişti çünkü gerçekten de işi adam gibi yapmak gerektiğini, önce zımparalayıp eski boyayı çıkarmak ve sıvayla boşlukları doldurmak gerektiğini söylüyordu. Ayrıca hep ya çok meşgul ya da hiçbir şey yapamayacak kadar yorgun oluyordu.

Jess bir an bir bunalım dalgasına kapıldığını hissederek orada oturmuş geri dönmelerini bekleyen bütün problemleri düşündü. Ve tabii bir de yokluğunda yarattığı daha da büyük problemleri... Sonra, Tazie'nin çantasını taşımasına yardım ederken Nicky'nin söylediği bir şeye gülerek daha iyi duyabilmek için ona doğru eğilen Ed'e baktı ve yürümeye devam etti.

Ed şehir merkezine girmeden önce büyük bir yapı markette bir saat kadar durmuş (yolda bir yere uğrayacağız dediği yer burasıydı) ve elinde kocaman bir kutuyla geri gelmişti. Bu gizemli kutu bagajdaki çantaların yanına zor sığmıştı. Evini satmadan önce etrafı biraz daha güzel göstermek istiyor herhalde, diye düşündü Jess. Fakat o evi daha da güzelleştirmek için yapılacak bir şey bulamıyordu çünkü her şeyiyle kusursuzdu.

Ed son çantayı da ön kapıya bıraktıktan sonra elinde karton kutuyla öylece durdu.

Çocuklar sanki bir tür güdümlenme deneyinde kullanılan yaratıklar gibi anında odalarına kaybolmuşlardı. Jess o sırada küçük dağınık evinden, desenli duvar kağıdından, sıra sıra dizilmiş eski kitaplardan biraz utanmıştı.

Yarın tekrar babamlara gideceğim.

Onun gideceğini düşününce Jess'in içine ani bir sızı girmişti. İyi. Ne güzel.

357

Bir Artı Bir

Sadece birkaç günlüğüne. Şu polis işine kadar. Ama önce bunları kurayım diye düşündüm. Jess kutulara baktı.

Güvenlik kamerası ve hareket sensörlü ışık. En fazla birkaç saat sürer. Bunları bizim için mi aldın?

Nicky'yi dövmüşler. Tanzie de kendini güvende hissetmiyor. Bunlarla en azından kendinizi biraz daha iyi hissedersiniz diye düşündüm. Yani şey... ben burada olmadığımda.

Jess kutuya ve bunun taşıdığı anlama baktı. Ne söylemek isteğini bile bilemeden konuştu. Bu... buna hiç gerek yoktu, diye kekeledi. Demonte ürünlerde üstüme yoktur. Ben hallederim. O ayakla merdivene mi tırmanacaksın? Bir kaşı havaya kalk mıştı. Jessica Rae Thomas, biliyorsun ki bir noktada binlerinin sana yardım etmesine izin vermek zorunda kalacaksın.

Bence sen de bir noktada bana Jessica Rae Thomas demeyi kesmek zorunda kalacaksın... Ee, o zaman ben ne yapacağım? Otur. Kımıldama. Yaralı ayağını yukarı kaldır. Sonra Nicky ile ben gidip iğrenç derecede sağlıksız, para tuzağı yemekler alırız çünkü artık bir süreliğine böyle yemekler akmayabilirim. Sonra burada oturup hep birlikte yeriz; ondan sonra da uzanıp şişen karınlarımıza hayretler içinde bakarım.

Ah, Tanrım böyle konuşmana bayılıyorum.

Böylece Jess oturdu. Hiçbir şey yapmadan. Kendi kanepesinde. Tanzie de bir ara aşağıya gelip bir süre onunla oturdu. Ed dışarıda bir merdivenin üzerine çıkıp pencereden elinde matkapla ona el salladı ve artık Jess'i endişelendirene kadar düşme numarası yaptı. Sonunda Jess küskün bir sesle, Son sekiz günde iki ayrı hastaneye gittim, diye seslendi pencereden. Üç olsun istemiyorum. Daha sonra, hiçbir şey yapmadan oturma işinde pek de iyi olmadığı için kirli çamaşırları ayırıp makineye attı ama sonra tekrar oturup di

358

Jojo M oyes

ğerlerinin hareket etmesini izledi. Çünkü kabul etmeliydi ki ayağını dinlendirmek, üzerine basıp bir şeyler yapmaya çalışmaktan daha az acı veriyordu.

Olmuş mu? diye sordu Ed.

Jess ona bakmak için topallaya topallaya dışarı çıktı. Ed bahçe yolunun gerisinde durmuş evin önüne bakıyordu. Eğer oraya koyarsam sadece sizin bahçeye girenleri değil dışarıda dolaşanları da

gördüğünü fark ettim. Konveks lensli, gördün mü? Jess ilgileniyormuş gibi görünmeye çalıştı. Çocuklar yatmaya gidince onu kalmaya ikna edip edemeyeceğini düşünüyordu.

Üstelik bu gibi işlerde çoğu zaman sadece kameranın olmasının bile caydırıcı olduğunu fark ediyorsun.

Gerçekten, kalması o kadar kötü bir fikir miydi? Çocuklar uyanmadan önce gizlice çıkıp gidebilirdi. Ama kimi kandırıyorlardı ki? Nicky ile Tanzie mutlaka bir şeyler döndüğünü tahmin etmişlerdi.

Jess?

Ed önünde duruyordu. Hı?

Sadece şuraya bir delik açıp kabloları duvardan içeri vereceğim. Umarım içeride küçük bir bağlantı noktası bulurum, o zaman hepsini bağlamak çok kolay olur. Kablo çekme işinde çok iyiyimdir. Demonte ürünleri kurmak, babamın bana öğrettiği işler içinde gerçekten becerebildiğim tek şey.

Yüzünde, eline elektrikli alet geçen erkeklerin o halinden memnun ifadesi vardı. Ed cebini yoklayıp vidaları kontrol etti, sonra dikkatle ona baktı. Söylediğim şeylerden birini olsun dinledin mi?

Jess suçlu suçlu sırıttı.

Ah, sen iflah olmazsın, dedi Ed bir süre sonra. Gerçekten. Etrafa göz gezdirip kimsenin bakmadığından emin olduktan sonra kolunu yavaşça boynuna dolayarak onu kendine çekip öptü. Çenesi

359

Bir Artı Bir

sakallar yüzünden sertti. Şimdi bırak da işime bakayım. Dikkatimi dağıtma. Gidip ne yiyeceğimize karar ver.

Jess gülümseyerek, topallaya topallaya mutfığa gitti ve çekmeceleri karıştırmaya başladı. En son ne zaman dışarıdan yemek söylediğini hatırlamıyordu. Evdeki restoran broşürlerinin hiçbirinin güncel olmadığından emin sayılırdı. Ed kabloyu bağlamak için üsl kata çıktı. Aşağı seslenerek süpürgeliklere ulaşmak için mobilya lardan bazılarını çekmek zorunda kalacağını söyledi.

Sorun değil, diye seslendi Jess. Ed bağlantı kutusunu bulmaya çalışırken Jess başının üzerindeki zeminde ağır eşyaların bir ileri bir geri çekilirken çıkardığı gürültülü sesi duydu ve bu işi ondan başka birinin yapacak olmasına bir kez daha şaşırıldı.

Sonra tekrar kanepeye uzanıp el bezi çekmecesinde bulduğu bir avuç eski menüyü aldı ve üzerine sos sıçramış veya eski olduğu için sararmış olan sayfaları ayırarak yemeklere göz atmaya koyuldu. Bu Çin restoranın artık kapandığından emindi. Çevre sağlığıyla ilgili bir mesele çıkmıştı. Pizzacı ise güvenilir gelmemişti. Hiııl yemekleri restoranının menüsü ise standart gibi görünüyordu ama Nathalie

nin jalfrezisinden kıl çıktığı düşüncesini bir türlü kafa sından atamıyordu. Yine de tavuk balti, pirinç pilavı ve papaduuı ekmekleri o kadar kötü olamazdı. Jess o kadar dalmıştı ki merdi venlerden ağır ağır inen Ed'in ayak seslerini duymamıştı. Jess? Bence bu işimizi görür. Menüü kaldırdı. Düşündüm de şöyle güzel bir jalfrezi için nereden geldiği belli olmayan bir kıl küçük bir bedel sa...

İşte o anda Ed'in yüzündeki ifadeyi gördü. Ve elinde inana mayarak elinde tuttuğu şeyi.

Ed, Jess? diye tekrarladı. Sesi sanki başkasına ait gibiydi. Benim güvenlik kartımın senin çorap çekmecende ne işi var?

360 28

Nicky

Nicky alt kata geldiğinde Jess kanepede öylece oturmuş, transa girmiş gibi önüne bakıyordu. Black&Decker marka matkap pencerenin pervazında, merdiven de hala evin önünde duruyordu.

Bay Nicholls yemek almaya mı gitti? Seçme kısmına yetişemediği için biraz canı sıkılmış gibiydi. Jess onu duymamış gibiydi. Jess?

Yüzü sanki donmuştu. Başını iki yana doğru çok az sallayarak sessizce, Hayır, dedi.

Nicky bir süre sonra, Geri gelecek ama değil mi? diye sordu ve buzdolabının kapağını açtı. Ne bulmayı beklediğini kendi de bilmiyordu. Bir paket buruşmuş limon ve yarım kavanoz Branston turşusu vardı sadece.

Uzun bir sessizlik oldu. Bilmiyorum, dedi Jess. Sonra aynı şeyi yine tekrarlardı. Bilmiyorum. Yani... yemek söylemiyor muyuz?

Hayır.

Nicky hayal kırıklığıyla homurdandı. Eh, galiba eninde sonunda geri gelmek zorunda kalacak. Çünkü bilgisayar yukarıda, bende.

361

Bir Artı Bir

Belli ki tartışmışlardı ama Jess babasıyla tartıştığı zamanlardaki gibi davranmıyordu. O zamanlar kapıyı çarpıp alçak sesle hıyar diye söylenirdi ya da yüzüne neden bu gerzекle yaşamak zorundayım, diyen o sert ifadeyi takınırdı. Şimdi ise biraz önce sadece altı aylık ömrünün kaldığını öğrenmiş gibiydi.

Sen iyi misin?

Jess gözlerini kırpıştırıp ateşini ölçer gibi elini alnına koydu. Eee, Nicky. Benim... benim biraz uzanmam lazım. Sen... başının çaresine bakabilir misin? Evde şey var. Yemek. Dondurucuda.

Nicky'nin onunla birlikte yaşadığı onca yıl boyunca Jess bir kez olsun ondan başının çaresine bakmasını istememişti. İki hafta grip olup yattığı zaman bile. Nicky bir şey söyleyemedi dönüp gerçekten çok ağır bir şekilde, topallaya topallaya üst kata çıktı.

Nicky önce Jess'in sadece melodramatik davrandığını zannetmişti. Ama yirmi dört saat geçtiği halde Jess hala odasındaydı. Tanzie'yle birlikte, fısıltıyla konuşarak kapısının önünde dolandılar. Sonra içeri girip ona biraz çay ve tost götürdüler. Ama Jess sadece gözlerini dikmiş duvara bakıyordu. Pencere hala açıktı ve dışarıdaki hava soğumaya başlamıştı. Nicky pencereyi kapatıp merdiven ile matkabı garaja koymaya gitti.

İçinde Rolls-Royce olmayınca gara gözüne kocaman görünmüştü. Birkaç saat sonra Jess'in tabağını almak için tekrar geldiğinde çay ile tost hala komodinin üzerimde soğumuş, olduğu gibi duruyordu.

Tanzie yaşlı kadınlar gibi, Herhalde o kadar yolculuk etmekten yorgun düştü, dedi.

Ama Jess ertesi gün de yataktan çıkmadı. Nicky içeri girdiğinde, yatak örtüleri neredeyse hiç kırışmamıştı, Jess'in de üzerinde halat yatmaya gittiği zamanki giysiler vardı.

362

Jojo Moyes

Nicky perdeleri açarak, Hasta mısın? diye sordu. Doktor çağırmanı ister misin? Sadece bir gün yatmaya ihtiyacım var Nicky.

Nathalie uğradı. Onu arayacağını söyledim. Temizlikle ilgili

bir şeymiş. Ona hasta olduğumu söyle.

Ama hasta değilsin. Bir de karakolun otoparkından arayıp arabayı ne zaman alacağını sordular. Bay Tsvangarai de aradı ama ona ne diyeceğimi bilemediğim için telesekretere mesaj bırakmasını bekledim.

Nicky. Lütfen...

Jess'in yüz ifadesi o kadar üzgündü ki Nicky bir şey söylediğine bile pişman olmuştu. Jess bir an bekledi, sonra yorganı çenesine kadar çekip arkasını döndü.

Nicky, Tanzie'ye kahvaltı hazırladı. Artık sabahları kendini luhaf bir şekilde işe yarar hissediyordu.

Zulasının eksikliğini bile hissetmiyordu. Norman'ı bahçeye gönderip arkasından temizlik yaptı. Bay Nicholls güvenlik lambasını dışarıda pencerenin kenarında bırakmıştı. Hala kutusunda duruyordu; kutu yağmurdan ıslanmıştı ama kimse aşırılamıştı. Nicky kutuyu alıp içeri getirdi ve oturup ona baktı.

Bay Nicholls'ı aramayı düşündü ama ararsa ne diyeceğini bilmiyordu. Üstelik Bay Nicholls'tan ikinci kez geri dönmesini istemek biraz tuhaf geliyordu. Sonuçta eğer biri yanında olmak isterse olurdu. Nicky bunu herkesten iyi bilirdi. Annesi ile Ed arasında her ne geçmişse belli ki gelip bilgisayarını almayı düşünmeyecek kadar ciddiye. O kadar ciddiye ki Nicky karışmakta tereddüt ediyordu.

Odasını temizledi, ardından sahilde yürüyüp Bay Nicholls'ın telefonundan birkaç fotoğraf çekti. Sonra bir süre internete girdi ama oyun oynamaktan sıkıldı. Camdan dışarıya, ana caddedeki

363

Bir Artı Bir

evlerin çatılarına, uzaktaki turuncu tuğlalı sosyal tesise baktı ve artık gökyüzünde uzaylılara ateş eden zırhla kaplı robot savaşçı olmak istemediği anladı. Odasına kapanmak istemiyordu. Nicky tekrar açık yolu, Bay Nicholls'ın onları arabasıyla çok uzak yerlere götürmesinin verdiği hissi, bir sonraki duraklarının neresi olduğunu bile bilmedikleri o sonsuz zamanı düşündü ve bu küçük şehirden çıkmayı her şeyden çok istediğini fark etti.

Kendisi gibi olan insanları bulmak istiyordu.

Nicky bayağı düşünmüş ve ikinci gün öğleden sonra artık biraz paniğe kapılmaya hakkı olduğuna kanaat getirmişti. Hafta sonundan sonra okul başlayacaktı ve aynı anda hem Jess'le hem Tanzie yle hem de köpekle

ve diğer her şeyle nasıl ilgileneceğinden emin değildi. Evi süpürdü, çamaşır makinesinde bulduğu, artık küf kokmaya başlamış nemli çamaşırıları yeniden yıkadı. Ardından Tanzie'yle birlikte bakkala gidip ekmek, süt ve köpek maması aldılar. Belli etmemeye çalıştı ama ortalıkta dolaşıp ona ibne ya da ucube gibi laflar eden kimse olmaması onu bayağı rahatlamıştı. O zaman Nicky belki de Jess'in haklı olduğunu, bazı şeylerin gerçekten değiştiğini düşündü. Belki de nihayet hayatında yeni bir dönem başlıyordu.

Bir süre sonra, gelen postalara göz atarken Tanzie mutfığa geldi. Bakkala tekrar gidebilir miyiz?

Nicky başını kaldırmadı. Bayan J. Thomas'a gönderilmiş resmî mektubu açmalı mıydı yoksa açmamalı mıydı? Biraz önce bakkaldaydık Tanzie.

Peki, ben tek başıma gidebilir miyim?

Nicky başını kaldırıncaya hafifçe irkildi. Tanzie saçma tuhaf bir şey yapmış, bir tarafta toplayıp bir sürü simli toka takmıştı. Heı zamanki Tanzie'ye benzemiyordu.

364

Jojo Moyes

Anneme kart almak istiyorum, dedi. Onu biraz neşelendirmek için. Nicky onun bir kartla neşelendirilemeyeceğinden gayet emindi. Neden kendin bir kart hazırlamıyorsun Tanzie? Böylece para harcamamış olursun.

Hep kendim yapıyorum zaten. Ara sıra hazır kart almak güzel olur. Nicky onun yüzünü inceledi. Sen makyaj mı yaptın?

Sadece ruj sürdüm. Jess ruj sürmene izin vermez. Çıkar onu.

Suzie sürüyor ama.

Jess'in bunu duyunca daha mutlu olacağını sanmıyorum Tanzie. Bak, şimdi ruju çıkar, geri geldiğinde ben sana doğru dürüst bir makyaj dersi veririm.

Tanzie ceketini askıdan aldı. Yolda çıkarırım.

Nicky, Norman'ı da yanma al, diye seslendi çünkü Jess olsa kesin öyle derdi. Sonra bir fincan kahve yapıp üst kata götürdü. Bu meseleyi halletme zamanı gelmişti.

Oda karanlıktı. Saat üçü çeyrek geçiyordu. Kenara bırak, diye mırıldandı Jess. Oda yıkanmamış vücut ve havasızlık kokmaya başlamıştı.

Yağmur durdu.

İyi.

Jess, ayağa kalkman lazım. Jess hiçbir şey söylemedi.

Gerçekten. Ayağa kalkman lazım. Burası leş gibi kokmaya başlamış. Yorgunum Nicky. Sadece... dinlenmeye ihtiyacım var.

Sen dinlenmeye ihtiyaç duymazsın. Sen... evimizin Tigger'ı gibisin.

365-

Bir Artı Bir Lütfen

canım.

Anlamıyorum Jess. Neler oluyor?

Jess yavaşça dönüp dirseğinin üzerine dayandı. Alt katta Norman ısrarla ve deli gibi bir şeye havlamaya başlamıştı. Jess gözlerini ovuşturdu. Tanzie nerede?

Bakkala gitti.

Yemek yedi mi?

Evet. Ama çoğunlukla mısır gevreği. Ben de balık kroketten başka bir şey pişiremiyorum, ona da aynı şeyi yemekten fenalık geldi.

Jess bir şeyleri tartar gibi önce Nicky'ye sonra da pencereden dışarı baktı. Ardından da, Geri dönmeyecek, dedi. Çok kötü görünüyordu.

Aptal Norman dışarıda avaz avaz havlıyordu. Nicky, Jess'in söylediklerine odaklanmaya çalıştı.

Gerçekten mi? Hiç mi?

Kocaman bir gözyaşı damlası Jess'in yanağından aşağı süzüldü. Elinin tersiyle silip başını iki yana salladı. İşin en aptal tarafı da ne biliyor musun Nicky? Gerçekten unuttum. Yediğim haltı unuttum. Buradan uzaktayken o kadar mutluydum ki sanki her şey uzun zaman önce başkasının başına gelmişti... Ah, şu kahrolası köpek!

Jess pek anlamlı konuşmuyordu. Acaba gerçekten hasta mıydı? Onu arayabilirsin.

Denedim. Açmıyor.

Benim gidip bakmamı ister misin?

Bunu sorduğu an pişman olmuştu. Çünkü Bay Nicholls'ı ne kadar sevse de onu birinin yanında kalması için zorlayamazdı. Seni istemeyen birine tutunmaya çalışmanın anlamı yoktu.

Belki de Jess konuşacak başka kimsesi olmadığı için onunla konuşuyordu. Onu sevdim Nicky. Bu kadar kısa sürede olması kulağa aptalca geliyor, biliyorum ama onu sevdim. Jess'in bunu 366

Jojo Moyes

söylediğini duymak şok ediciydi. Bütün duyguların öylece ortaya dökülürmesi... Ama bunu duymak Nicky'de oradan kaçma isteği uyandırmamıştı. Yatağın kenarına oturup uzandı ve gerçek bir fiziksel temas kurma konusunda kendini biraz tuhaf hissetmesine rağmen onu kucakladı. Ve bugüne kadar hep Jess'in ondan büyük olduğunu düşünmüş olmasına rağmen, şimdi kollarında küçücük kalmış gibiydi. Jess de başını başına yaslayınca Nicky üzülmüştü. Çünkü bir kez olsun bir şey söylemek istese de ne diyeceğini bilmiyordu.

İşte o anda Norman'ın havlaması artık histerik bir hal almıştı. İskoçya'da inekleri gördüğü zamanki gibiydi. Nicky geri çekildi, dikkati dağılmıştı. Kafayı yemiş gibi havlıyor.

Aptal köpek. Yine elli altı numaradaki küçük köpeği görmüştür. Jess burnunu çekip gözlerini sildi.

Yemin ederim o köpek Norman'a bilerek işkence ediyor.

Nicky yataktan inip pencereye gitti. Norman bahçede, çitin tahtası çürüdüğü için iki panelin yarıya kadar kırıldığı yerdeki boşluktan başını sokmuş, deli gibi havlıyordu. Onun her zamanki Norman gibi

olmadığım ancak birkaç saniye sonra fark etti. Köpek dimdik ayağa kalkmış, tüyleri diken diken olmuştu. Nicky perdeyi biraz daha çekince yolun karşısındaki Tanzie'yi gördü. Fisherların iki oğlu ile tanımadığı bir çocuk daha vardı ve Tanzie'yi duvara sıkıştırmışlardı. Nicky bakarken içlerinden biri Tanzie'nin ceketini kavradı,

Tanzie de onların elinden kurtulmaya çalıştı. Nicky, Hey! I ley! diye bağırdı ama onu duymadılar. Kalbi deli gibi atarken hasır pencereyle boğuşmaya başladı ama inatla yerinden kıpırdamıyordu. Nicky cama vurup onları durdurmaya çalıştı. Hey! Siktir!

Jess yatağında dönüp, Ne oldu? diye sordu. Fisherlar.

367

Bir Artı Bir

Tanzie'nin tiz çığlığı duyuldu. Jess yataktan fırlayarak çıkarken Norman çok kısa bir an için durdu ve sonra bir anda kendini çitin en zayıf bölümüne doğru savurdu. Çiti parçalayıp gerçekten tahta parçaları arkasından havaya kalktı. Doğruca Tanzie'nin sesinin geldiği yere doğru fırladı. Nicky, Fisherların arkaya dönüp kendi lerine doğru gelen bu koca kara füzeyi görünce ağızlarının açıkla kaldığını gördü. Tam o esnada, tiz bir fren sesi duydu ve şaşırtıcı derecede yüksek bir küt sesi geldi. Arkasından Jess'in Aman Tan rım, aman Tanrım diyen çığlığı duyuldu ve nihayetinde sonsuzluk kadar uzun bir sessizlik oldu...

29

Tanzie

Tanzie neredeyse bir saat boyunca odasında oturmuş annesine bir kart çiziyordu. Üzerine ne yazacağını bulamamıştı. Annesi hasta gibiydi ama Nicky gerçekten hasta olmadığını söylemişti. Yani Bay Nicholls'ın olduğu gibi hasta değildi. Bu yüzden Geçmiş Olsun kartı yazmak uygun gelmemişti. Mutlu Ol! yazmayı düşünmüştü ama bu da sanki emir gibi oluyordu. Hatta suçlama gibi. Sonra sadece Seni Seviyorum yazmayı düşündü ama bunu kırmızı kalemle yazmak istese de kırmızı uçlarının hepsi bitmişti. O zaman aklına kart almak geldi çünkü annesi, babasının birbirlerine kur yaptıkları zamanlarda verdiği ucuz bir sevgililer günü kartı dışında ona tek bir kart bile almadığını söylerdi hep. Sonra Tanzie de kur yapmak sözüne gülmekten katılırdı.

Aslında çoğu zaman sadece annesini neşelendirmek için gülerdi. Anne dediğin işlerin başında durmalı, her şeyle ilgilenmeli ve merdivenlerde telaşla koşuşturmalıydı; sanki aslında milyonlarda kilometre

uzaktaymış gibi karanlık bir odada yatmamalıydı. Bu, Tanzie'yi korkutuyordu. Bay Nicholls gittiğinden beri ev fazla sessiz geliyordu ve sanki çok kötü bir şey olmak üzereymiş gibi kocaman bir yumru midesine oturmuştu. O zaman uyanınca, ses-

369

Bir Artı Bir

sizce annesinin odasına gidip sarılmak için yatağa çıkmış, yanına sokulmuştu. Annesi de kollarını ona dolayıp alnından öpmüştü.

Hasta mısın anne?

Sadece yorgunum Tanzie. Gerçekten de annesinin sesi bu dünyadaki en üzgün, en yorgun sestir. Yakında kalkacağım. Söz veriyorum.

Şey... benim yüzümden mi böylesin? Ne?

Ben artık matematik çalışmak istemiyorum ya. Ona mı üzü lüyorsun?

O zaman annesinin gözleri yaşlarla dolmuştu ve Tanzie nasıl becerdiyse işleri daha da berbat etmiş gibi hissetmişti.

Hayır Tanzie, demişti annesi onu kendine çekerek. Hayır canım. Seninle de matematikle de kesinlikle alakası yok. Bunu sakın aklına getirme.

Ama yine de yataktan kalkmamıştı.

Böylece Tanzie, cebinde Nicky nin verdiği iki sterlin on beş peniyle (oysa kart almanın aptalca bir fikir olduğunu düşündüğü her halinden belli oluyordu), acaba ucuz bir kart ile biraz çikolata mı daha iyi olur yoksa ucuz kart alırsa bütün olay bozulur mu diye düşünerek yürürken yanında bir araba durdu. Tanzie, Beachfront'un yolunu soran biri zannetmişti (insanlar hep Beachfront'a nasıl gi dileceğini sorardı) ama arabadaki Jason Fisher'dı.

Hey! Ucube, dedi Jason Fisher. Tanzie aldırmandan yürü meye devam etti. Saçları jöleyle diken diken bir şekilde sokulmuştu. Gözleriye sanki bütün hayatı boyunca sevmediği bir şeye bakmak zorunda kalmış gibi kısıktı.

Sana diyorum ucube!

Tanzie ona bakmamaya çalıştı. Kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Adımlarını biraz hızlandırdı.

370

Jojo M oyes

Jason arabayla önüne geçince uzaklaşıp gidecek sandı. Amı o arabayı durdurup indi ve kasıla kasıla yürüyerek önüne geçti. Tanzie artık onu itip geçmeden daha fazla ilerleyemezdi. Jason, gerizekalı birine bir şey açıklar gibi öne eğildi. İnsanlar seninle konuştukları zaman cevap vermemek kabalıktır. Annen sana bunu İliç söylemedi mi? Tanzie o kadar korkmuştu ki konuşamıyordu. Ağabeyin nerede?

Bilmiyorum. Sesi fısıltı gibi çıkmıştı.

Evet biliyorsun, seni bücür dört göz. Ağabeyin benim Facebook sayfamı bulaşmakla kendini biraz

fazla akıllı zannetti.

O yapmadı, dedi Tanzie. Ama gerçekten çok kötü bir yalancıydı ve daha bunu der demez Jason'ın, onun yalan söylediğini anladığını biliyordu.

Jason ona doğru iki adım attı. Ona de ki, kendini bir bok sansa ela o ukalayı elime geçireceğim. Kendini çok akıllı zannediyor. De ki, ben onun profilini hakikaten bozacağım.

Jason'ın kuzeni olan, Tanzie'nin adını hatırlamadığı diğer Fis-liler, mırıldanarak ona Tanzie'nin duymadığı bir şey söyledi. Şimdi hepsi arabadan inmiş yavaş yavaş ona doğru geliyorlardı.

Evet, dedi Jason. Ağabeyinin bir şeyi anlaması lazım. Eğer bir daha benim bir şeyime bulaşırsa, biz de onun bir şeyine bulaşırız. Çenesini kaldırıp yüksek sesle kaldırıma tükürdü. Yeşil balgam orada, tam önünde duruyordu.

Acaba ne kadar zor nefes aldığını görebiliyorlar

mıydı? Arabaya bin.

Ne?

Bin ulan arabaya!

.371.

Bir Artı Bir

Hayır. Tanzie geri geri giderek onlardan uzaklaşmaya başladı. Yoldan gelen biri var mı diye etrafına bakındı. Kalbi kafeste çırpınan bir kuş gibi kaburgalarına çarpıyordu.

Sana arabaya bin dedim Costanza! Adını sanki iğrenç bir şeymiş gibi söylemişti. Tanzie artık koşup kaçmak istiyordu ama koşma konusunda berbattı, onu yakalayacaklarını biliyordu. Karşıya geçip eve doğru dönmeyi düşündü ama ev çok uzaktı. O sırada sırtına bir el kondu.

Şunun saçma bak.

Erkekler hakkında bir fikrin var mı dört

göz? Tabii ki yok. Şunun haline bak.

Küçük yosmanın dudağında ruj var. Yine de çok çirkin ama.

Evet ama yüzüne bakmak zorunda değilsin, değil mi? Gül meye başladılar.

Tanzie'nin sesi sanki başka birinin sesi gibi çıktı. Beni raimi bırakın. Nicky hiçbir şey söylemedi. Sadece bizi rahat bırakmanızı istiyoruz.

Sadece bizi rahat bırakmanızı istiyoruz. Taklidini yapıyolardı. Fisher bir adım daha yaklaştı. Sesini alçaltmıştı. Sana şu lanet arabaya bin dedim, Costanza.

Beni rahat bırak!

O zaman Tanzie'yi yakasından kavrayarak tutmaya kalktı Buz gibi bir panik dalgası onu ele geçirmiş, boğazını sıkıyordu Onu iterek uzaklaştırmaya çalıştı. Bağırıyor olabilirdi ama kimsi gelmedi. İki kolundan tutmuş, onu arabaya doğru çekiyorlardı Tanzie onu çekiştirirken çıkardıkları hırıltıları duyabiliyor, ayakla rıyla kaldırımın üzerinde çırpırırken deodorantlarının kokusunu alabiliyordu. O arabaya binmemesi gerektiğini her şeyden daha iyi biliyordu. Çünkü arabanın kapısı, dev bir hayvanın ağzı gibi önü ıdı açılırken birdenbire tanımadığı adamların arabasına binen kızla. 1 1.1 .372.

Jojo Moyes

İlgili bir Amerikan istatistiği aklına gelmişti. Arabanın içine ayak bastığın anda, hayatta kalma şansın yüzde yetmiş iki oranında azalıyordu. Bu istatistik somut olarak karşısında duruyordu. Tanzie etrafa tutundu, vurdu, tekmeler savurdu, ısırıldı, ayağı yumuşak ete değince birinin küfrettiğini duydu ve sonra başının yan tarafında bir şey çarptı. Tanzie sallana sallana döndü ve çat diye bir sesle yere yapıştı. O anda her şey yan dönmüştü. Ayak sesleri, uzaktan gelen bir çığlık... Sonra başını kaldırdı; her şey bulanık görünüyordu ama

Norman'ı gördüğünü sandı. Yolun karşısından, daha önce hiç görmediği bir hızla ona doğru geliyordu, dişleri açıkta, gözleri kararmıştı. Sanki Norman değil de bir tür şeytani yaratık gibiydi. Sonra kırmızı bir ışık çaktı, tiz bir fren sesi duyuldu ve Tanzie'nin tek gördüğü, siyah bir şeyin çamaşır topu gibi havada uçtuğuydu. Tek duyduğu ise çığlıktı. Uzun, upuzun bir çığlık... Kıyametin sesi gibi, duyduğu en kötü sesteki bu. Ve bir an sonra bu sesi çıkarmanın kendisi olduğunu fark etti...

30

Jess

Norman yerde yatıyordu. Jess soluk soluğa, yalın ayak sokağa koştu. Adam orada durmuş, iki elini başına koymuş, sallanarak, Hiç görmedim, Hiç görmedim. Birden yola fırlayıverdi, diyordu.

Nicky, Norman'm yanına çökmüş, başını kucağına atmış, kağıt gibi bembeyaz bir suratla mırıldanıyordu.

Haydi oğlum. Haydi. Tanzie'nin gözleri şoktan koskocaman olmuş, kolları iki yanında kaskatı kesilmişti. Jess diz çöktü. Norman'ın gözleri cam bilyeler gibiydi. Ağzından ve kulağından kan geliyordu. Hayır,

seni şapşal ihtiyar. Hayır Norman. Hayır olamaz. Kulağını göğsüne dayadı. Hiç ses yoktu. Koca bir hıçkırık boğazında yükseldi.

Tanzie'nin elini omzunda hissetti, yumruğuyla onu tişörtünden kavramış, durmadan çekiştiriyordu. Anne, ne olursun bir şey yap. Anne, onu geri getir. Tanzie dizlerinin üstüne çöküp yüzünü Norman'ın tüyelerine gömdü. Norman. Norman. Ve acı acı haykırmaya başladı.

Onun ıgıllıklarının arkasından Nicky'nin karman orman sözleri duyuldu. Tanzie'yi arabaya bindirmeye çalışıyorlardı. Sana seslenmeye çalıştım ama pencereyi aamadım. Aamadım işt,

375

Bir Artı Bir

ben bağıryordum, o da çiti geçti. Biliyordu. Ona yardım etmeye çalışıyordu.

Nathalie yolun aştısından koşarak geldi. Gömleğinin dğ meleri yanlış iliklenmişti, saçlarının yarısı da bigudiliydi. Kollarım Tanzie'ye doladı ve onu kendine çekip kucaklayarak susturmaya çalıştı.

Norman'm gözleri hala hareketsizdi. Jess başını onun başına eğdi, ii acıyordu. Acil veterineri aradım, dedi biri.

Jess, Norman'm kocaman, yumuşacık kulağını okşadı ve, Te şekkrler, diye fısıldadı. Nicky tekrar, bu kez daha yüksek sesle, Bir şey yapmalıyız Jess. dedi. Hemen!

Jess titreyen elini Nicky'nin omuzuna koydu. Sanırım onu kaybettik.

Hayır, yle söyleme. Bize hep böyle konuşmayın diyen sen sin. Biz pes etmeyiz. Sen her şey yoluna girecek dersin hep. Böyle demezsin.

Ve Tanzie yine acı acı ağlamaya baştadığında Nicky'nin yzii düştü. Sonra da hıkırırmaya baştadı.

Dirseğini yüzüne kapatıp ko caman, kesik kesik hıçkırıklarla, en sonunda yıkılmış bir baraj gibi gözünden yaşılar boştandı.

Arabalar yavaşlayarak etraftan geçerken ve meraklı komşular evlerinin n basamaklarında birikmiş bakarken Jess yolun orta sında oturdu. Köpeğin kana bulanmış devasa kafasını kucağına alıp yüzünü göge kaldırdı ve bağırdı: Şimdi ne var? Lanet olsun, sırada ne var? Jess, olay anında Jason Fisher'ın arabaya atlayıp kaçtığını görmemişti. Fakat olay kayda alınmıştı. Kamera. 376 31

Tanzie

Annesi, Tanzie'yi içeri götürdü. Fakat Tanzie onu bırakmak islemiyordu. Onun orada, asfaltın üzerinde, ağzı açık, fısıldaşan yabancıların bakışları altında ölmesini istemiyordu ama annesi dinlemiyordu. Yan komşu Nigel koşarak çıkıp kendisinin ilgileneceğini söylemişti, hemen ardından annesi, kollarını sımsıkı Tanzie'ye dolamıştı. Tanzie tepinip çığlık ığlık Norman'ın adını haykırırken annesi kulağına eğilip, Tatlım, tamam tatlım, haydi içeri gel, bakma, hepsi geçecek, her şey düzelecek, diyordu. Ama annesi n kapıyı kapatıp

ağlamaktan mahvolmuş gözlerle, Tanzie'yi kendine çekerek, başını başına yasladığında Tanzie koridorda durmuş, ne yapacağını bilmez halde, tuhaf, düzensiz hıçkırıklarla ağlayan Nicky'yi duyabiliyordu. Ve tabii ki annesi ona yalan söylüyordu. Çünkü hiçbir şey dzelmeyecekti, her şey bitmişti.

Gemma, çaprazındaki masada kamburunu çıkararak oturan, çığlık atmaktan morarmış çocuğa bakarak, Bazen..dedi. En kötü anne babalara sosyal hizmetler görevlileri değil de baristalar şahit oluyor hince. Ardından, içinden gelen şeyi söyleme isteğini bastırır gibi, kahvesini çabucak karıştırdı.

Sarı bukleleri tarz bir şekilde kat kat sırtına dökülen anne, yatıştırıcı bir tonla çocuğa, durup içeceğini içmesini söylemeye devam ediyordu. Fakat çocuğun aldıracağı yoktu.

Niye bara gitmedik anlamadım, dedi Ed.

Sabah saat on biri çeyrek geçe mi? Tanrım, neden çocuğunu susturmuyor şu kadın? Ya da dışarı çıkarmıyor? Artık kimse nasıl çocuk bakılacağını bilmiyor mu?

Çocuk daha da yüksek sesle çığırmaya başladı. Ed'in başı ağrımaya başlamıştı. Biz gidebiliriz ama. Nereye?

Bara. Buradan daha sessizdir.

Gemma ona baktı, sonra sorgular bir tavırla parmağını Ed'in çenesine götürdü. Ed, dün gece ne kadar içtin?

Polis merkezinden bitik bir halde çıkmıştı. Sonrasında dav.1 vekili (Ed adamın adını çoktan unutmuştu) Paul Wilkes ve başka iki avukatla buluşmuşlardı. Adamlardan biri içeriden bilgi ticareti davalarında uzmandı. Maun masanın etrafında oturmuş, koreograflı çalışması yapmış gibi hep birlikte, Ed'i nelerin beklediğini tanı anlamıyla açıklamak için kovuşturmayı açık açık ortaya serdiler. Aleyhine olan hususlar şunlardı: e-postalar, Deanna Levvis'in ifa desisi, kadının kardeşinin telefon görüşmeleri, FSA'nın içeriden bilgi ticareti faillerini bastırma konusunda yeni kararlı tutumu. Kendi eliyle yazdığı, imzasını taşıyan çek.

Deanna yanlış bir şey yaptığını bilmediğine yemin etmişti. Ed'in parayı ona zorla verdiğini söylemişti. Önerdiği şeyin yas.1 dışı olduğunu bilseydim asla yapmazdım, demişti. Tabii o zaman kardeşine de bundan bahsetmezdi.

Lehine olan delillerse şunlardı: Bir kere bu işlemde tek bir kuruş bile kazanmamıştı. Avukat ekibi, Ede göre biraz fazla neşeli bir tavırla, onun bilgisizliğine, acemiliğine, para konularında yeni olduğuna, şirket müdürü olmanın sorumluluklarını ve sonuçlarını pek iyi bilmediğine vurgu yapacaklarını söylemişlerdi.

Deanna Lewis'in ne yaptığını gayet iyi bildiğini, Deanna'yla arasındaki kısa süreli ilişkinin de aslında kadının ağabeyiyle birlikte kurduğu tuzağın bir delili olduğunu iddia edeceklerdi. Soruşturma ekibi, Ed'in hesaplarını didik didik etmiş ve neyse ki umduklarını bulamamışlardı. Her sene vergisini bir kalemde ödemişti. Hiçbir yatırımı yoktu. İşleri daima basit tutmuştu.

Ve çek, kadının adına yazılmamıştı. Onun elindeydi ama adını kendi yazmıştı. Kadının, ilişkileri sırasında bir ara evinden boş bir çek aldığını iddia edeceklerini söylediler.

Ama öyle olmadı, dedi Ed.

Bunu kimse duymamış gibiydi.

380

Jojo Moyes

Hapis cezası olmayabileceğini söylediler ama ne olursa olsun, kesinlikle yüklü bir para cezasıyla karşı karşıya kalacaktı. Tabii bir ile Mayfly'daki görevi sona erecekti. Muhtemelen uzunca bir süre yönetim

kurulu üyeliğinden ihraç edilecekti. Ed'in tüm bunlara hazırlıklı olması gerekti. Aralarında müzakere etmeye başladılar.

O sırada Ed, Suçumu kabul etmek istiyorum, dedi. Ne?

Odada sessizlik oldu.

Kadına gerçekten de bunu yapmasını ben söyledim. Yasalara aykırı olduğunu bilmiyordum. Sadece başımdan gitmesini istiyordum. Bu yüzden de nasıl para kazanabileceğini söyledim.

Birbirlerine baktılar.

Kız kardeşi, Ed... diye söze girdi. Doğruyu söylemek istiyorum.

Avukatlardan biri öne eğildi. Aslında çok sağlam bir savunmamız var Bay Nicholls. Bana göre, çekin üzerinde sizin el yazınızın olmadığı göz önüne alınırsa, ki ellerindeki tek somut delil bu, Bayan Levvis'in sizin hesabınızı kendi menfaatleri için kullandığını başarıyla iddia edebiliriz.

Ama çeki ona ben verdim.

Paul Wilkes öne eğildi. Bu konuda net olman gerekiyor. Eğer suçu kabul edersen hapis cezası riskini önemli ölçüde artırmış olursun.

Umurumda değil.

Winchester Hapishanesinde yirmi dört saatini tek başına geçirince umurunda olur, dedi Gemma. Ed onu duymadı bile. Ben sadece doğruyu söylemek istiyorum. Her şey dediğim gibi oldu.

Ed... Kız kardeşi şimdi kolunu kavramıştı. Mahkeme salonunda doğrunun yeri yok. İşleri daha da beter edeceksin.

381

Bir Artı Bir

Ama Ed başını sallayarak sandalyesine oturdu. Ve bir daha da tek kelime etmedi.

Onun delirdiğini düşüneceklerini biliyordu ama umurunda değildi. Bunların hiçbirine alışkın gibi görünmeyi beceremiyordu. O orada uyuşmuş halde otururken soruların çoğunu kardeşi soru yordu. Kulağına, 2000 Mali Hizmetler ve Piyasalar Kanunu vesaire vesaire vesaire... Açık cezaevi ve adli para cezası ve 1999 Ceza Kanunu vesaire vesaire vesaire... gibi sözler çalındı. Doğrusu, bunların hiçbirini umursamak elinden gelmiyordu. Demek bir süreliğine' hapse girecekti? Ne vardı yani? Zaten her şeyini kaybetmişti, hem de iki kez.

Ed? Dediğimi duydun mu?

Affedersin.

Affedersin. Bugünlerde tek söylediği bu gibiydi. Affedersin, seni duyamadım.

Affedersin, dalmışım. Affedersin, her şeyi batırdım Affedersin, aslında salağın teki olduğumu düşünen birine aşık olacak kadar aptalmışım.

Ve işte yine başlamıştı; onu düşündüğünde yakasına yapışan o bildik sıkışma hissi... Jess ona nasıl yalan söyleyebilmişti? Nasıl olmuştu da neredeyse bir hafta boyunca o arabanın içinde yan yana oturmalarına rağmen yaptığını itiraf etme girişiminde bılır bulunmamıştı?

Ona nasıl maddi korkularından bahsedebilmişti? Bizzat kemli eliyle cebinden para çaldığını bile bile nasıl kollarına atılarak gti venden bahsedebilmişti?

En sonunda bir şey söylemesine gerek kalmamıştı. Jess'in sırtı> kunluğu, Ed'e her şeyi anlatmıştı. Elinde tuttuğu şeye inanamaz halde, uzattığı güvenlik kartını görmesi ile kekeleyerek açıklamayı çalışması arasındaki belki de o saliselik gecikme...

Sana söyleyecektim. Düşündüğün gibi değil.

382

Jojo Moyes

Elini ağzına götürmüştü.

Aklım başında değildi. Aman Tanrım. Öyle değil...

Jess, Lara'dan da beterd. Lara en azından Ed'e, kendisini çe ken şey konusunda kendince dürüst

olmuştu. Parayı seviyordu (onu istediği şekle soktuktan sonra dış görünüşünü de sevmiştii Ed ikisinin de içten içte evliliklerinin aslında bir tür anlaşmadan ibaret olduğunu anladıklarını düşündü. Kendi kendine hep, şu Vgya bu şekilde aslında herkesin evliliğinin böyle olduğunu söylemişti

Ama Jess? Gerçekten istediği tek adam oymuş gibi davranmışa Jess, gerçek Ed'den hoşlandığını düşündürmüştü ona. KustUğu zaman bile, haşat olmuş yüzüyle kendi ailesinin karşısına çıkmaya korktuğu zaman bile.... Onu gerçekten istediğini sanmıştı.

Ed?

Affedersin. Başını ellerinden kaldırdı.

Zor olduğunu biliyorum. Ama bunu da atlatacağsın. jçar deşi uzanıp elini sıktı.

Gemma'nın arkasında bir yerde, çocuk yine bağırdı. Ed'in başı zonkluyordu.

Tabii, dedi.

Gemma kalkar kalkmaz da doğruca bara gitti.

Savunmasının değiştirilmesinin ardından duruşma sürecini hızjan dırmışlardı. Ed de duruşmadan önceki son birkaç günü babasının yanında geçirmişti. Bunu kısmen kendi tercihiyle kısmen de artık Londra'da dayalı döşeli bir evi olmadığı için yapmıştı. Her şey depoya kaldırılmak üzere paketlenmişti ve satışın tamamlanması için hazırdu.

Evi tek bir yerinde inceleme olmaksızın, istenen fiyattan satıl inişti. Emlakçı bunu şaşırtıcı bulmuşa benzemiyordu. Ed ona yedek anahtarları uzatırken, Bu blok için bekleme listesinde olanlar var demişti. Paraları için güvenli bir yer isteyen yatırımcılar...

O

383

Bir Artı Bir

rusunu isterseniz, büyük ihtimalle canları satmak isteyene kadın ev birkaç sene boş kalacaktır.

Ed üç gece ailesinin evinde kalıp çocukluk odasında yatmış, sabahın köründe uyanarak yatak başlığının arkasındaki pürüzlü duvar kağıdının üzerinde parmaklarını gezdirerek kız kardeşinin ergenlik yıllarında üst katta gümlleyen ayak seslerini ve konuşmaları hatırlamıştı. Sabahları oturup annesiyle kahvaltı etmiş ve babasının bir daha hiç eve dönmeyeceğini yavaş yavaş kavramaya başlamış! 1 Onu orada oturmuş, sayfaları sinir bozucu bir şekilde kılı kılın,1 düzelterek gazetesini okurken ve bardağına bakmadan sert, sade kahvesine uzanırken bir daha hiç göremeyeceklerdi. Annesi ar.1 sıra gözyaşlarına boğulup özür diliyor, peçeteyi bastırarak gözle rini silerken elini sallayarak Ed e git diyordu. Ben iyiyim, iyiyim. Gerçekten canım. Sen bana bakma.

Bob Nicholls ise orada, Victoria Koğuşunun aşırı sıcak odaların sınırları içinde giderek daha az

konusuyor, daha az yiyor ve her şeyi daha az yapıyordu. Ed'in olup biteni anlamak için doktorla konuşmasına gerek yoktu. Babasının vücudu sanki eriyip bitmiş, geriye yarı şeffaf bir duvağın içine gizlenmiş kafatası kalmıştı. Gözleri de mor renkli koca birer delik gibiydi.

Birlikte satranç oynadılar. Gerçi babası çoğunlukla oyunun ortasında uyuyakalıyor, bir hamle sırasında içi geçiyordu ama Ed sabırla yatağının kenarında oturup onun uyanmasını bekliyordu. Gözlerini açtığına nerede olduğunu anlaması bir iki saniye siii rüyor, ağzı kapanıyor, kaşları çatılıyordu. Ed ise bir taş oynayarak sanki babası oyundan bir saat boyunca değil de bir dakikalığına çıkmış gibi davranıyordu.

Konuşuyorlardı. Ama önemli konulardan değil. Ed, bunu han gisinin başlattığından emin değildi.

Kriketten ve havadan sudan konuştular. Ed'in babası her zaman ona anlatacak komik bir şey

bulan gamzeli hemşireyi anlattı ve Ed'den, annesine göz kulak

384

Jojo M oyes

olmasını istedi. Onun kendini çok fazla yıprattığından endişe 1111 yordu. Eğer orada olmazsa olukları temizleyen adamın, annesini kazıklamasından korkuyordu. Ayrıca sonbaharda bir siirü p.u.1 harcaayıp avludaki yosunları söktürmüştü ama sonuçlarını göre ineyecek olmak canını sıkıyordu. Ed onunla tartışmamaya çalış! 1. Çünkü bu çok küstahça görünürdü.

Babası bir akşam, Kestane fişeği nerede bakalım? diye sormuştu. Şah mat yapmasına iki hamle kalmıştı.

Ed, babasının hamlesini nasıl engelleyeceğini bulmaya çalışıyordu.

Ne nerede?

Senin kız.

Lara mı? Baba, biliyorsun biz... O değil. Öbürü.

Ed nefes aldı. Jess mi? O... şey... evde galiba.

Onu sevdim. Sana bir başka bakıyordu. Kalesini yavaşça siyah karenin üzerine itti. Onu bulmana sevindim. Ardından başını sallayıp, Belalı, diye mırıldandı ve kendi kendine gülümsedi.

Ed'in stratejisi paramparça olmuştu. Babası onu üç hamlede yenmişti.

33.

Jess

Sakallı adam, ellerini beyaz önlüğüne silerek kanatlı kapıların arasından göründü. Norman Thomas?

Jess, köpeklerinin bir soyadı olacağını hiç düşünmemişti. Adam çenesini eğip doğruca ona bakarak, Norman Thomas? Büyük, cinsi belirsiz köpek sizin mi? diye sordu.

Jess bir çırpıda ayağa kalkıp plastik sandalyenin önünde durdu. Ciddi ölçüde iç organ zedelenmesi var, dedi adam hiçbir girizgah yapmadan. Kalçası ve birkaç kaburgası kırık, ön ayağı çatlak ve şişlikler inene kadar içeride ne olup bittiğini öğrenemeyeceğiz. Ve korkarım sol gözünü kesin olarak kaybetti. Jess, adamın mavi plastik ayakkabılarında parlak kan lekeleri olduğunu fark etti.

Tanzie'nin elinin içinde duran elini sıkıldığını hissetti. Ama hala yaşıyor, değil mi? Sizi boş yere umutlandırmak istemiyorum. Önümüzdeki kırk sekiz saat çok kritik.

Yanında Tanzie sevinç ya da keder göstergesi olabilecek bir inilti çıkardı; hangisi olduğunu söylemek zordu.

Benimle biraz gelir misiniz? Jess'in dirseğinden tutup çocuklara arkasını dönerek sesini alçalttı. Şunu söylemek zorundayım,

387

Bir Artı Bir

yaralarının boyutuna bakılırsa ölmesine izin vermek ona yapılacak en iyi şey olur diyebilirim. Peki, eğer kırk sekiz saati atlatırsa?

O zaman biraz olsun iyileşme şansı doğabilir. Fakat dediğim gibi Bayan Thomas, sizi boş yere umutlandırmak istemem. Köpek pek genç sayılmaz. Etraflarında bekleyen müşteriler

sessizce izli yorlardı, küçük, plastik kafeslerin içindeki kedileri dizlerinin üze rinde duruyor veya küçük köpekleri sandalyelerin altında yavaşça, kesik kesik soluyordu. Nicky dişlerini sıkış veterinerlere bakıyordu. Maskarası gözlerinin etrafına bulaşmıştı.

Ayrıca eğer devam edersek bir hayli masraflı olacak. Birden fazla ameliyat gerekebilir. Hatta muhtemelen birkaç tane. Sigortası var mı?

Jess başını iki yana salladı.

Şimdi veteriner tuhaf davranmaya başlamıştı. Sizi uyarmam gerek, tedavisine devam etmek ciddi bir meblağ tutacaktır. Üstelik iyileşme garantisi de yok. Tedaviye devam etmeden önce bunu anlamanız çok önemli.

Jess'in sonradan duyduğuna göre Norman'ı kurtaran kişi komşusu Nigel olmuştu. Elinde iki battaniyeyle evinden koşarak gelmiş, birini titreyen Tanzie'ye sarmış, diğeriyle de köpeğin üzerini örtmüştü. İçeri gidin, demişti Jess'e. Çocukları içeri götür. Fakat ekose battaniyeyi yavaşça Norman'ın başının üstüne çekerken durup Nathalie'ye, Sen de gördün mü? diye sormuştu.

Jess önce kalabalığın sesinden, Tanzie'nin boğuk feryatlarından ve de yakınlarda ağlayan çocuklardan onu duymamıştı. Çocuklar her ne kadar köpeği tanımıyor olsalar da bir köpeğin yolda hareketsiz yatmasının ne kadar acı olduğunu anlıyorlardı.

Nathalie? Dili... Bak, galiba kesik kesik nefes alıyor. Tut da kaldıralım. Arabaya götürelim. Çabuk!

Köpeği, Jess'in üç komşusu 388 Jojo Moyes

birden ancak kaldırabilmişti. İtinayla arka koltuğa yerleşli İp İn/la şehrin dışındaki büyük veteriner kliniğine götürmüşlerdi. İ İn I 1.1 lı 1 arabasının döşemesinin her tarafında bulaşmış olan kandan bir kc/ bile bahsetmediği için Jess, Nigel'a minnettardı. Onu veterinerden arayıp mümkün olduğunca çabuk hastaneye gelmesini söylemişlerdi, less'in ceketinin altında hala pijamaları vardı.

Peki, ne yapmak istiyorsunuz?

Lisa Ritter bir keresinde ona kocasının yaptığı, ters giden büyük bir anlaşmadan bahsetmişti. Beş bin borç al, sonra ödeyeme, o senin problemin demişti, kocasının sözlerini tekrarlayarak. Beş bin borç al, o da bankanın problemi.

Jess, kızının yalvaran yüzüne baktı. Nicky'nin yüzündeki katıksız ifadeye, oğlunun en sonunda ifade edebildiği keder, sevgi ve korku duygularına baktı. Bu işi düzeltebilecek tek kişi, daha doğru eğer mümkünse bu işi düzeltebilecek tek kişi Jess'ti.

Ne gerekiyorsa yapın, dedi. Ben parayı bulurum. Siz her şeyi yapın.

Gördüğü kısa duraksama, adamın onun aptal olduğunu düşündüğünü gösteriyordu. Ama uğraşmaya gayet alışkın olduğu türden bir aptal... O halde böyle gelin, dedi. Bazı evrakları imzalamanız gerekiyor.

Nigel onları eve götürdü. Jess ona bir miktar para vermeye kalktı ama Nigel aksi bir tavırla elini sallayıp, Komşular başka ne için var ki? dedi. Onları karşılamaya çıkan Belinda ağlıyordu.

Biz iyiyiz, diye mırıldandı Jess ruhsuzca. Kolu hala ara ara titreyen Tanzie'ye dolamıştı. Biz iyiyiz.

Teşekkürler.

Veteriner bir gelişme olursa arayacaklarını söylemişti.

Jess çocuklara yatmaya gitmelerini söylemedi. Odalarında yalnız olmalarını istediğinden pek emin değildi. Kapıyı kilitleyip 389

Bir Artı Bir

iki kere sürgüledi ve eski bir film koydu. Sonra üç kupa kak,m hazırlayıp yorganını aşağı getirdi ve altına girip çocuklarını birı yanma alarak, her biri kendi düşünceleriyle baş başa, bakar am.ı görmez gözlerle televizyon izlediler. O telefonun çalmaması için de dua üstüne dua ettiler.

Nicky

Hiçbir yere uymayan bir ailenin hikayesi bu. Biraz inek olan ve matematiği, makyaj yapmaktan daha çok seven küçük bir kız... Makyaj yapmayı seven ve hiçbir gruba uymayan bir oğlan... Peki hiçbir yere uymayan ailelerin başına ne mi geliyor? Paramparça, meteliksiz ve kederli bir son. Baştan söyleyeyim, burada mutlu son yok millet.

Annem artık bütün gün yatakta değil ama onu çamaşır ve bulaşık yıkarken ya da Norman'ın sepetine bakarken gözlerini silerken yakalıyorum. Hep meşgul. Çalışıyor, temizlik yapıyor, evin işleriyle uğraşıyor. Başını eğip dişlerini sika sika yapıyor bunları. Üç koca koli kitabı paketleyip hayır kurumu mağazasına geri

götürdü çünkü bunları okumaya hiç vakit bulamayacağını, üstelik de romanlara inanmanın anlamsız olduğunu söyledi.

Normanı özlüyorum. İnsanın hep ama hep şikayet ettiği bir şeyi özleyebilmesi tuhaf. O olmayınca evimiz çok sessiz. Ama ilk kırk sekiz saati atlattığı için veteriner bir şansı olduğunu söyledi ve telefonda hepimiz sevindik. Bunun üzerine ben de diğer meseleler hakkında endişelenmeye başladım. Dün gece Tanzie yatmaya gittikten sonra kanepede oturduk, telefon hala çalmamıştı. O zaman, Peki ne yapacağız? diye sordum anneme.

Başımı televizyondan kaldırdı.

391

Bir Artı Bir

Eğer Norman yaşarsa yani.

Bunları zaten düşünmüş gibi derin bir of çekti. Sonra, Ne var biliyor musun Nicky? dedi. Başka seçeneğimiz yoktu. O Tanzie'nin köpeği ve Tanzie'yi kurtardı. Eğer başka seçeneğin yoksa aslında her şey basittir.

Buna gerçekten inandığımı, aslında bu kadar basit olduğunu düşündüğünü bilsem de ekstra borcun onun omuzlarına binen yeni bir ağırlık olduğunu görebiliyordum. Her yeni sorunla birlikte biraz daha yaşlı, daha tatsız ve daha bitkin görüldüğünü de...

Bay Nicholls'tan da hiç bahsetmiyor.

Öyle bir birlikteliğin ardından her şeyin böyle bitebilmesine inanamıyorum. Sanki bir an çok mutlusun sonra ise hiçbir şey yok... İnsanın yaşı büyüdükçe bu tür işleri kolayca hallettiğini düşünürdüm ama belli ki öyle değilmiş. Yani bizi bir de bu bekliyor.

O zaman yanına gidip ona sarıldım. Bu sizin ailenizde pek önemli bir şey olmayabilir ama inanın bizimkinde öyle. Benim elimden gelen tek değişiklik bu çünkü. Aptalca olsa da.

Anlamadığım şey şu: Ailemizin aslında doğru olanı yapıp da nasıl her zaman sonunda boka battığını anlamıyorum. Küçük kardeşimin pırıl pırıl, nazik bir çocuk ve bir tür dahi olmasına rağmen yine de geceleri kabuslar içinde ağlayarak uyanmasını ve benim de gözlerim açık uzanarak, annemin sabahın dördünde onu yatıştırmak için koşuşturmasını dinlemek zorunda kalmamı anlamıyorum. Nihayet havalar sıcak ve güneşli olmasına rağmen Tanzie'nin, Fisher yine onu almaya gelir diye dışarı çıkmaya korktuğu için gün boyu evde kalmasını da... Ve altı ay içinde, onun da herkes gibi olduğu, ucube ağabeyine yaptıkları gibi tepesine binecekleri bir okula gidecek olmasını da. Tanzie'yi matematiksiz düşündüğümde bütün evren kafayı yemiş gibi geliyor. Bu sanki... peynirsiz cheeseburger gibi ya da Jennifer Aniston'la ilgili bir gazete manşetinde kalbi

392

Jojo Moyes

kırıyazmaması gibi. Tanzie artık matematikle uğraşmazsa ııaal biri olacak, hayal bile edemiyorum.

Daha yeni yeni uyumaya başlamışken şimdi gözlerim açık, ali kattaki gerçekte var olmayan sesleri dinleyerek uzanmamı, gazele ya da şeker almak için bakkala gitmek istediğim zaman yine midemin bulanmaya başlamasını ve sürekli arkama bakma dürtüsüyle savaştığım zorunda kalmamı anlamıyorum.

Aslında herkesin üzerine salyasını akıtmaktan başka hiçbir kötülük yapmamış olan kocaman, işe yaramaz, yaşlı bir köpeğin bir gözünü kaybetmek zorunda kalmasını ve sırf sevdiği insanı korumaya çalıştı diye iç organlarının yer değiştirmesini hiç ama hiç anlamıyorum.

En çok da kabadayı serserilerin, hırsızların ve her şeyi yakıp yıkan insanların, pisliklerin yaptıklarının yanına kar kalmasını anlamıyorum. Yemek paranı almak için karın boşluğuna yumruk atan çocukları ve sana gerizekalıymışsın gibi davranan polisleri, onlar gibi olmayan herkese öfkeyle bakan çocukları... Ya da öylece çıkıp giden ve Febreze marka oda parfümü kokan bir yepyeni bir eve, kendi Toyota'sı olan, kanepesinin üzerinde hiç leke olmayan ve bütün aptal şakalarına sanki Tanrının bir lütfümüştü gibi gülen bir

kadınla birlikte yaşayan ama aslında iki sene boyunca onu seven herkese yalan söyleyen aşağılığın teki olan babaları. Tam iki sene, bir düşünün!

Kusura bakmayın, bu blog bayağı bunalım oldu ama hayatımız şu anda böyle. Benim ailem, sonsuza dek kaybedenler ailesi. Pek de iyi bir hikaye değil aslında, değil mi?

Annem hep, iyi insanların başına iyi şeyler gelir, derdi. Bilin bakalım ne oldu? Artık böyle demiyor.

35

Jess

Polis, Norman'ın kazasından dört gün sonra geldi. Jess, oturma odasının penceresinden polis

memurunun bahçeden eve doğru gelişini izledi ve aptalca bir an için Norman'm öldüğünü söylemek üzere geldiğini sandı. Polis memuru, kızıl saçlarını güzelce atkuyruğu yapmış genç bir kadındı. Jess onu daha önce görmemişti.

Kapıyı açınca, yolda meydana gelen bir trafik kazasıyla ilgili ihbarlar üzerine geldiğini söyledi.

Durun söylemeyin, dedi Jess koridordan mutfığa doğru giderken. Aracın sürücüsü arabasına hasar verdiğimiz için bize dava açıyor. Nigel bunun olabileceğini söyleyerek onu uyarmıştı. O zaman Jess de hakikaten kahkaha atmaya başlamıştı.

Polis memuru not defterine baktı. Şey, en azından şu anda öyle bir durum yok. Arabasındaki hasar önemsiz görünüyor. Üstelik hız limitini aşıp aşmadığına dair çelişkili ifadeler var. Ama kazaya yol açan olaylar konusunda çeşitli ihbarlar aldık. Acaba sizinle birkaç şeyi netleştirebilir miyiz?

Jess dönüp çamaşır yıkamaya devam ederek, Ne anlamı var ki? diye tersledi. Zaten dikkate almıyorsunuz.

Söylediklerinin kulağa nasıl geldiğini biliyordu: Mahalle sakinlerinin yarısı gibi düşmanca davranan, yüzleşmeye hazır, haksız-395

Bir Artı Bir

İğa uğradığını düşünen biri. Artık umurunda değildi. Ama polis memuru çok yeniydi ve bu oyunu oynamaya çok istekliydi.

Şey, yine de olanları bana anlatabilir misiniz acaba? Sadece beş dakikanızı alacağım.

Jess inanılmayı beklemeyen birinin yavan tonuyla olanları ona anlattı. Fisherları, onlarla olan geçmişlerini, kızının artık kendi evinin bahçesinde bile oynamaya korktuğunu anlattı. Neredeyse bir inek kadar iri olan şapşal köpeğinin veteriner faturalarının ne kadar kabardığından da bahsetti. Oğlunun tek amacı bu şehirden mümkün olduğunca uzağa gitmek olduğu halde, Fisherların okulda sınav senesini mahvetmiş olmaları sayesinde bunu gerçekleştirmesinin mümkün olmadığını anlattı.

Polis memuru sıkılmışa benzemiyordu. Mutfak dolaplarına yaslanmış notlar alıyordu. Sonra Jess'ten çiti göstermesini istedi. İşte, dedi Jess camdan göstererek. Onardığım yeri, rengi açık olan tahtalardan anlayabilirsiniz. Ve adına kaza dediğimiz şey de elli metre sağda oldu. Polis memurunun dışarı gidişini izledi. Ali een Trent alışveriş sepetini iterek çitin üzerinden Jess'e neşeyle el salladı. Sonra bahçedekinin kim olduğunu fark edince de başını gizleyip hızla diğer tarafa doğru yürüdü.

Polis Memuru Kemvorthy on dakika kadar orada kaldı. Memuru içeri geldiğinde Jess çamaşır makinesini boşaltıyordu.

Bir şey sorabilir miyim Bayan Thomas? dedi kapıyı arka sından kapatarak. Tabii, işiniz bu.

Bu sorunları daha önce muhtemelen defalarca yaşamışsınız Peki kapalı devre kameranız? İçinde film

var mı?

Polis Memuru Kemworthy onu karakola çağırdığında Jess üç m maralı sorgu odasında, yanındaki plastik sandalyeye oturup gö

396

Jojo Moyes

rüntü kaydını üç kere izledi. Her defasında kanı dondu. Ceketinin kolları güneşin altında parlayan, ekranın kenarında yavaşça yürürken durup gözlüklerini burnuna doğru iten kızının minik görüntüsü... Yavaşlayan araba, açılan kapı. Arabadan inen bir, iki, üç kişi. Tanzie'nin birkaç adım gerilemesi ve endişeyle arkasına, yolun sonuna bakışı. Kalkan eller. Ve üzerinde çullanmaları... Jess buradan sonrasını izleyemiyordu.

Bunun gayet somut bir delil olduğunu söyleyebilirim Bayan Thomas. Üstelik görüntü kalitesi de iyi.

Kraliyet Savcılık Teşkilatı buna bayılacak, dedi neşeyle. Jess'in, memurun ne demek istediğini anlaması ise birkaç saniye sürdü. Sonunda birileri onları gerçekten ciddiye alıyordu.

Tabii ki Fisher önce suçlamayı reddetmişti. Tanzie'yle şakalaştıklarını söylemişti. Ama elimizde Tanzie'nin ifadesi var. Sonra ortaya çıkan iki şahit var. Ayrıca, Jason Fisher'ın bu işi planladığını anlattığı Facebook yazışmalarının ekran resimleri de elimizde. Ne yapacaktı?

Kadının yüzündeki gülümseme bir an dondu. Kızınıza pek hoş olmayan bazı şeyler yapacaktı. Jess başka bir şey sormadı.

İsmi vermek istemeyen birinden Jason'ın şifresinin kendi adı olduğuna dair bir ipucu almışlardı.

Mankafa, dedi Polis Memuru kemvorth. Gerçekten de mankafa demişti. Aramızda kalsın ama... demişti Jess'i odadan çıkarırken. Hesabını hackleyerek elde ettiğimiz bu delil mahkemede kesin olarak kabul edilmeyebilir. Ama yine de bize bir çıkış noktası verdi diyelim.

Dava önce haberlerde kesin olmayan ifadelerle yayınlanmıştı. Yerel gazetelerde mahalleli birkaç genç, reşit olmayan bir kıza saldırarak kaçırmaya çalıştılar diye yazmışlardı. Ama ertesi hafta yine gazetelere çıkmışlardı ve bu kez isimleri de verilmişti. Anlaşılan 397

Bir Artı Bir

Fisher ailesine, belediye konutlarını boşaltmaları söylenmişti. S.1 dece Thomas ailesini rahatsız etmemişlerdi. Yazılanlara göre konul idaresi aileyi uzun süredir ikaz ediyordu.

Nicky çay içerken yerel gazeteyi alıp haberin tamamını sesi I okumuştı. Bir an için hepsi susmuş, duyduklarına inanmamışlardı Gerçekten de Fisherların başka bir yere taşınmak zorunda olduğu mu yazıyor? dedi Jess. Çatalı hava kalmıştı.

Öyle yazıyor, dedi Nicky. Peki onlara ne olacak?

Şey, burada yazana göre Surrey'deki bir akrabalarının yanına taşınacaklarmış. Surrey mi? Ama...

Artık konut idaresinin sorumluluğunda değiller. Hiçbiri. Nr Jason Fisher ne de kuzeni ve ailesi. Nicky gözleriyle sayfayı taradı Bir amcalarının yanına taşınıyorlarmış. Daha da iyisi, bu malini leye dönmelerini yasaklayan bir kısıtlama emri çıkarılmış. Bak, annesinin ağlayarak yanlış anlaşıldıklarını ve Jason'ın bir sineğe bile zarar vermeyeceğini söylediği iki resim koymuşlar. Gazeteyi masanın üzerinden ona doğru itti.

Jess haberi iki kere okudu. İlk sefer Nicky doğru mu anlamı> diye. İkincisinde de kendisi doğru mu anladı diye. Geri dönerlerse tutuklanacaklar mı gerçekten?

Gördün mü anne? dedi Nicky ekmeğini çiğnerken. Sen haklıydın. Bazı şeyler değişebiliyor.

Jess hiç kıpırdamadan oturdu. Önce gazeteye sonra da o11.1 nasıl hitap ettiğinin kendisi de farkında mı diye gözlerini Nicky'ye dikti. Jess onun kızardığını, konuyu büyütmemesini umduğunu görebiliyordu. Bu yüzden önce yutkundu, sonra avuçlarının tabanıyla gözlerini silip bir süre tabağına baktıktan sonra yemeğine devam etti. Evet, dedi, sesi boğuktu. Şey... bu iyi haber. Çok iyi haberi 398

Jojo Moyes

Gerçekten de bir şeylerin değişeceğini düşünüyor 1111nm' Tanzie'nin gözleri kocaman, karanlık ve temkinliydi.

Jess çatalıyla bıçağını bıraktı. Galiba düşünüyorum canım Yani... hepimizin dibe vurduğu zamanlar oluyor. Ama evet, ger çekten böyle düşünüyorum.

Tanzie önce Nicky'ye, sonra tekrar Jess'e baktı, ardından da yemeğine devam etti.

Hayat devam ediyordu. Jess bir cumartesi günü öğle saatinde, son yirmi metrede topalladığını gizleyerek Feathers'a gidip işini geri istedi. Des ona City of Paris adındaki bardan yeni bir kız aldıklarını söyledi.

Bu yeni kız bir sorun olduğunda boruları sökebiliyor mu? diye sordu Jess. Erkekler tuvaletindeki su deposunu tamir edebilecek mi mesela?

Des bara eğildi. Muhtemelen hayır Jess. Tombul elini, aslan yelesini andıran saçlarına götürdü. Ama benim güvenilir birine ihtiyacım var. Sen güvenilir değilsin.

Biraz insafli ol Des. İki senedir sadece bir hafta işe gelmedim. Lütfen. Bu işe ihtiyacım var. Gerçekten ihtiyacım var.

Des düşüneceğini söylemişti.

Çocuklar tekrar okula başladılar. Tanzie, her öğleden sonra Jess'in gelip onu almasını istiyordu. Nicky ise Jess onu defalarca uyandırmak zorunda kalmadan kendi başına uyanıyordu. Jess duştan çıktığında ise gerçekten kahvaltı ediyordu. Anksiyete ilaçlarının reçetesini yenilemek istememişti. Gözüne çektiği sürme de belli olmayacak kadar kusursuzdu.

Düşündüm de... okulu bırakmayabilirim. Okulda kalıp en azından liseyi bitirebilirim.

Hem sonra Tanzie ortaokula geçtiğinde de yakınlarında olurum.

399

Bir Artı Bir

Jess gözlerini kırptırdı. Bu harika bir fikir.

Nathalie'nin yanında temizlik yapıp Fisherların son giinlcı l hakkında yapılan dedikoduları dinledi.

Pleasant View'daki evi bu şaltmadan önce duvarlardaki bütün prizleri sökmüş, mutfakla l> i giderlere alçı doldurmuşlardı. Biri... demişti dudağını büzerek Pazar gecesi konut idaresinin önündeki paspası ateşe vermiş. İta hatlamışsındır ama, değil mi?

Rahatlamaz olur muyum.

Eee, şu yolculuğu anlatacak mısın bakalım? Nathalie doğ rulup sırtını ovdu. Demek istediğim, Bay Nicholls'la birlikte la İskoçya'ya kadar gitmek nasıl bir şeydi? Tuhaf gelmiştir herhalde.

Jess lavaboya yaslanıp duraksayarak camdan dışarıya, hilal şeklinde kıvrılan denizin sonsuzluğuna baktı.

Güzeldi.

Aynı arabaya tıkılıp kalınca konuşacak şey bulmakta zorlan madın mı? Ben olsam zorlanırdım.

Jess'in gözleri yaşlarla yanıyordu; bu yüzden paslanmaz çeliğin üzerinde görünmez bir lekeyi siliyormuş gibi yapmak zorunda kaklı Hayır, dedi. Çok tuhaf ama hiç zorlanmadım. İşin doğrusu şuydu: Jess, Ed'in yokluğunu, her şeyi boğan kalın bir örtü gibi hissediyordu. Gülümsemesini, dudaklarını, tenini, yumuşak ve koyu renkli kıllarının göbeğine doğru yol gibi kıvrı larak uzandığı yeri özlüyordu. O yanındayken hissettiği duyguları, her nasılsa kendini daha çekici, daha seksi, her konuda daha iyi hissetmesini özlüyordu. Ona her şey mümkünmüş gibi hissettirme sini de özlüyordu. Bu kadar kısa süre tanıdığı birini kaybetmenin canından bir parça kopmuş gibi gelebilmesine, yediklerinin tadını, renklerin canlılığını alıp götürebilmesine inanamıyordu.

Jess, Marty gittiğinde hissettiği her şeyin aslında günlük konularla ilgili olduğunu anlamıştı artık. O yokken çocukların ne 400

Jojo M oyes

hissedeceğinden endişelenmişti. Para durumlarına, b.ml.1 p,m vardiyası yapmak zorunda kalırsa çocuklara kimin bakacağı im, Perşembe günleri çöpleri kimin çıkaracağına dair endişeler duy muştı. Ama en çok da belirsiz bir rahatlama duygusu hissetmişti.

Ed ise farklıydı. Ed'in yokluğu sabah ilk iş, ağır bir darbeye üstüne çöküyor, gecenin bir yarısı ise kara deliğe dönüşüyordu. Ed, düşüncelerinin gerisinde kalan ve hiç durmayan bir konuşmaydı: Özür dilerim, böyle olsun istemedim, seni seviyorum.

En çok nefret ettiği şey de sadece içindeki en iyi şeyleri görmüş olan bir adamın şimdi onun hakkında en kötüsünü düşünüyor olmasıydı. Ed e göre Jess artık onu hayal kırıklığına uğratan veya hayatını altüst eden diğer insanlardan farklı değildi. Hatta belki de daha beterdı. Ve hepsi Jess'in suçuydu. Bu gerçekten asla kaçamıyordu. Her şey tamamen onun suçuydu.

Üç gece boyunca düşündükten sonra ona bir mektup yazmaya karar vermişti. Mektubunun son üç satırı şöyleydi:

Böylece bir an şeytana uyup çocuklarıma her zaman yapmamalarım söylediğim şeyi yapan biri oldum.

Sonunda hepimiz bir sınavdan geçiyoruz ve ben kaldım.

Özür dilerim.

Seni

özlüyorum.

Not: Biliyorum, bana asla inanmayacaksın ama geri ödeyecektim.

Telefon numarasını yazıp üzerinde Birinci Taksit yazan bir zarfa yirmi sterlin koymuştu.

Zarfi Nathalie'ye verip Beachfront'un resepsiyonunda Ed'in posta kutusuna atmasını istemişti. Ertesi gün Nathalie, iki numaranın önünde satılık levhasının dikili olduğunu 401

Bir Artı Bir

söylemişti. Ve Jess'e göz ucuyla bakıp Bay Nicholls'la ilgili soru sormayı bırakmıştı.

Beş gün geçtikten sonra ve Jess onun yanıt vermeyeceğini anladığında bütün gece uyumamış, sonra kararlılıkla artık kötü hissetmemeye karar vermişti. Hayatına devam etmenin zamanı gelmişti. Kalp kırıklığı, bekar bir anne için fazla maliyetli bir lükstü. Pazartesi günü kendine bir fincan çay koyup mutfak masasına oturdu ve kredi kartı meselesi için bankayı aradı. Jess e, aylık asgari ödeme tutarını yükseltmesi gerektiğini söylediler. Polisten gelen bir yazıyı açtı; vergisiz ve sigortasız araç kullanmaktan bin sterlin para cezası kesildiği, cezaya itiraz etmek isterse aşağıdaki yollardan mahkemeye başvurması gerektiği yazıyordu. Polis otoparkından gelen yazıyı açtı; Rolls'un emniyette tutulması için geçtiğimiz perşembeye kadar yüz yirmi sterlin borcunu ödemesi gerektiği yazıyordu. Veterinerden gelen ilk faturayı da açıp tekrar zarfa koydu. İnsan bir günde ancak bu kadar kötü haberi hazmedebilirdi. Sonra Marty'den mesaj geldi; yarıyıl tatilinde çocukları görmeye

gelebilir miyim, diye soruyordu.

Ne dersiniz? diye sordu Jess kahvaltıda. Omuz silktiler.

Sah günü temizlik mesaisinin ardından şehir merkezindeki ucuz avukatlara gidip yirmi beş sterlin ödeyerek boşanmak istediğini ve Marty'den çocukların geriye dönük nafakalarını ödemesini talep eden bir dilekçe hazırlattı.

Ne kadar sürelik geri ödeme? diye sordu kadın. İki senelik.

Kadın başını kaldırıp bakmamıştı bile. Kimbilir insanlar her gün ne tuhaf hikayeler duyuyorlardı.

Bilgisayara bazı rakamlar girdi, sonra ekranı Jess'e doğru çevirdi. Bu kadar tutuyor. Oldukça
402 Jojo Moyes

yüksek bir meblağ. Taksitler halinde ödemek isteyecekllı < n m l>I. öyle yapıyorlar.

Olur. Çantasına uzandı. Ne gerekiyorsa yapın.

Halletmesi gereken işler listesinin sırayla üzerinden geçli ve o küçük şehrin ötesinde daha büyük bir tablo görmeye çalıştı. Maddi problemleri olan küçük bir aile ile daha başlamadan ikiye ayrılmış bir aşk

hikayesinin ötesinde bir tablo. Bazen, dedi kendi kendine, hayat muhtemelen katıksız bir irade göstererek pazarlık edilmesi gereken bir dizi engele dönüşebiliyor. Uçsuz bucaksız denizin bulanık mavi rengine bakıp kafasını yukarı kaldırdı ve havayı içine çekerek bunu da atlatacağına karar verdi. Pek çok şeyi atlatabilirdi. Ne de olsa mutlu olmak hiç kimsenin hakkı değildi.

Jess çakıllı plajda güçlkle ilerleyerek dalgakıranların üzerine çıktı ve eli cebinde, piyano çalar gibi, üç parmağıyla hayatındaki nimetleri saydı. Tanzie güvendeydi. Nicky güvendeydi. Norman iyileşiyordu.

Nihayetinde her şey bundan ibaret değil miydi? Gerisi sadece ayrıntıydı.

İki akşam sonra, bahçelerindeki eski plastik mobilyalarda oturuyorlardı. Tanzie saçlarını yıkamış, sonra da taraması için annesinin kucağına oturmuştu. Jess onlara Bay Nicholls'ın neden geri dönmeyeceğini anlattı.

Nicky bakakalmıştı. Cebinden mi aldın?

Hayır. Cebinden düşmüştü. Takside buldum. Ama kimin olduğunu biliyordum.

Şaşkınlıkla karışık bir sessizlik oldu. Jess, Tanzie'nin yüzünü göremiyordu. Nicky'nin yüzüne bakmak istediğinden de emin değildi. Sanki yaptıklarına makul bir açıklama getirebilecekmiş gibi sakın bir sesle, kızının saçlarını düzelterek yavaşça taramaya devam etti.

Bir Artı Bir

Parayı ne yaptın? Tanzie'nin başı tuhaf derecede hareket-sizleşmişti. Jess yutkundu. Şimdi hatırlamıyorum.

Benim kaydım için mi kullandın?

Taramaya devam etti. Düzelt ve tara. Çek, çek, çek. Gerçekten hatırlayamıyorum Tanzie. Zaten ne yaptığının önemi yok.

Jess, konuştuğu süre boyunca Nicky'nin bakışları üzerinde hissedebiliyordu. Peki bize neden şimdi anlatıyorsun?

Çünkü... çünkü korkunç bir hata yaptığımı ve üzgün olduğumu bilmenizi istiyorum. Geri öderim diye düşünmüş olsam bile o parayı hiç almamam gerekirdi. Bunun hiçbir mazereti olamazdı. Ed... yani Bay Nicholls da öğrendiğinde gitmekte çok haklıydı çünkü karşınızdaki insanla olan ilişkinizde en önemli şey güvendir. Sesini ölçülü tutmaya, duygularını saklamaya çalışıyordu. Ama giderek zorlandığı belliydi. Yani... ikinizi de hayal kırıklığına uğrattığım için üzgün olduğumu bilmenizi istiyorum. Size hep nasıl davranmamız gerektiğini söyleyip sonra da tam tersini yaptığımı biliyorum. Bunları size anlatıyorum çünkü size anlatma-saydım iki yüzlü olurdum. Ayrıca size anlatıyorum çünkü yanlış şeyi yapmanın bir sonucu olduğunu görmenizi istiyorum. Benim durumumda, ben önem verdiğim birini kaybettim. Hem de çok önem verdiğim birini.

İkisi de susuyordu.

Bir süre sonra Tanzie elini arkasına uzattı. Parmakları Jess'in elini arayıp kısa bir an için parmaklarını sıktı. Olsun anne, dedi. Hepimiz hata yaparız.

Jess gözlerini kapattı.

404

Jojo M oyes

Tekrar açtığında Nicky başını kaldırmıştı. Gerçekten sersemlemiş gibiydi. İsteseydin o sana verirdi, dedi.

Sesinde hafif ama aşikar bir öfke tınısı vardı.

Jess ona baktı.

Eğer isteseydin verirdi.

Evet, dedi. Elleri Tanzie'nin saçında kalmıştı. Evet, en kötüsü de bu. Bence de muhtemelen verirdi...

Nicky

Bir hafta geçti. Her gün otobüse binip Norman'ı görmeye gittiler. Veteriner, göz yuvasını dikmiş ve böylece orada bir delik kalmamıştı. Ama hala bayağı kötü görünüyordu. Tanzie onun yüzünü ilk gördüğünde gözyaşlarına boğulmuştu. Ayaklandığında bir süre karşısına çıkan şeylere çarpabileceğini söylemişlerdi.

Zamanının çoğunu uyuyarak geçirebilir, demişlerdi. Nicky onlara söylememişti ama aradaki farkın anlaşılacağını sanmıyordu. Jess, Norman'ın başını okşayıp ona muhteşem, cesur bir oğlan olduğunu söyledi. Norman'ın kuyruğu yavaşça kafesinin zeminine vurduğunda ise sık sık gözlerini kırpıştırıp başka tarafa baktı.

Cuma günü, Jess, Nicky ve Tanzie'den resepsiyonda beklemelerini isteyip fatura hakkında konuşmak için ön bürodaki kadının yanına gitti. Nicky konunun faturayla ilgili olduğunu tahmin etmişti. Kadın bir sayfa çıktı aldı, sonra ikinci sayfa geldi, sonra da inanılmaz bir şekilde üçüncüsü... Ve Jess parmaklarını her

sayfada satır satır gezdirerek en alta geldiğinde boğulur gibi hafif bir ses çıkardı. Dahası, Jess hala topallıyor olmasına rağmen o gün eve yürüyerek döndüler.

Denizin rengi pis bir griden parlak maviye döndüğünde şehir kalabalıklaşmaya başlamıştı. Fisherların gitmiş olması önceleri tuhaf 407

Bir Artı Bir

gelmişti. Sanki kimse buna gerçekten inanamıyordu. Kimsenin lastikleri yarılmıyordu.

Bayan Worboys akşamları yine yürüyerek tombala oynadığı kafeye başlamıştı. Nicky bakkala gidip gelebilmeye alışmış ve karnında hala hissettiği kelebeklerin artık orada olmasına gerek olmadığını fark etmişti. Onlara da bunu tekrar tekrar söylüyordu ama mesajı almayı reddediyorlardı. Tanzie ise yanında Jess yoksa asla dışarı çıkmıyordu.

Nicky neredeyse on gündür bloğuna bakmamıştı. Norman yaralandığında Daima Kaybeden Ailem yazısını yazmıştı ve o kadar öfke doluydu ki bir yerlere içini dökmek zorunda hissetmişti kendini. Daha önce hiç öfkeyi, yani bir şeyleri kırma, insanlara vurma istediği uyandıran gerçek öfkeyi hissetmemişti ama Fisher-ların yaptıklarından sonra Nicky bu duyguyu tanımıştı. Kanında bir zehir gibi kaynıyor, çığlık atma isteği uyandırıyor. O berbat birkaç gün boyunca, en azından yazarak içini dökmek gerçekten yardımcı olmuştu. Birilerine anlatır gibi gelmişti. O birileri onun kim olduğunu bilmiyor ve muhtemelen umursamıyor olsa da... Sadece birinin olanları duymasını, buradaki adaletsizliği görmesini ummuştu.

Sonra kanındaki öfke yatıştığında ve Fisherların yaptıklarının bedelini ödemek zorunda kalacaklarını duyduklarında Nicky kendini biraz aptal gibi hissetmişti. Hani birine kendin hakkında biraz fazla şey anlattırsın da sonra kendini çıplak gibi hissedip anlattıklarını sana karşı kullanmalarından korkarak söylediklerini unutmaları için haftalarca dua edersin ya, işte onun gibi gelmişti. Hem orada yayınlamanın ne anlamı vardı ki? Bütün o duygusal saçmalıklara göz atmak isteyecek olanlar, araba kazalarına bakmak için trafikte yavaşlayan türde insanlardı sadece.

İnternete girdi ve önce paylaşımını silmeye karar verdi. Fakat sonra hayır, insanlar anlar. Kaldırırsam daha da aptal görünürüm, diye düşündü. Bu yüzden de Fishlerların evden çıkarılması hakkında kısa bir yazı yazmaya karar vermişti. Ve bu son olacaktı. Onların 408

Jojo Moyes

adını vermeyecekti ama olur da biri yazdıklarına denk gel i i se .ıl leşinin tamamen trajik olduğunu düşünmesinler diye iyi bir şçylcı paylaşmak istemişti. Geçen hafta yazdıklarını, o duygusallığı ve çiğliği tekrar okudu ve gerçekten ayak parmakları utançla kıvrıldı. Bunları sanal alemde kimler okumuşt u acaba? Dünyada kaç kişi onun ucubeliğ in yanı sıra tam bir aptal olduğunu düşünüyordu artık? Sonra yazının sonuna geldi. Ve yorumları gördü.

Dayan Gotik Oğlan. Bu insanlar gerçekten midemi bulandırıyor. Yazının linkini bir arkadaşım gönderdi ve okuyunca ağladım. Umarım köpeğ in iyidir. Fırsat bulunca paylaşım da bulunup bizi haberdar et lütfen.

Selam Nicky. Ben Portekiz'den Victor. Seni tanımıyorum ama arkadaşım bloğ unun linkini Facebook'ta paylaşmış tı; sadece benim de bir sene önce senin gibi hissettiğ imi ve işlerin gerçekten de düzeldiğ ini söylemek istedim. Merak etme. İçin rahat olsun!

İmleci biraz daha kayd ırdı. Mesaj ardına mesaj gelmişti. Adını Google'a yazdı. Paylaşım ı yüzlerce, binlerce kez kopyalanıp paylaşılmış tı. Nicky istatistiklere baktı; sonra inanamayan gözlerle tekrar bakarak arkasına yaslandı. Yazısını 2876 kişi okumuşt u. Hem de bir haftada. Neredeyse üç bin kişi yazdıklarını okumuşt u. Dört yüzden fazlası da üş enmeyip ona bir şeyler yazmış tı. Üstelik içlerinden sadece iki kişi ona serseri demiş tı.

Ama hepsi bu kadar değ ildi. İnsanlar para göndermiş tı. Gerçek para. Biri, veteriner masraflarına destek olmak için internet üzerinden bir bağ ış hesabı açmış ve PayPal hesabını kullanarak paraya nasıl ulaşabileceğ ini anlatan bir mesaj yollamış tı.

Bir Artı Bir

Selam Gotik (Bu gerçek adın mı?), köpek kurtarma gönüllüleri hiç aklına gelmedi mi? Belki oradan iyi bir şeyler çıkar. Benim de bir katkı olsun, ekte gönderiyorum! Hayvan kurtarma merkezlerinin her zaman bağ ış a ihtiyacı vardır.

Veteriner faturalarına destek olmak için küçük bir katkı. Kar deş ine benim için sarıl. Başınıza gelenlere çok üz üldüm.

Benim köpeğ ime de araba ç arptı ve Gönüllü Veteriner Hizmet leri tarafından kurtarıldı. Sizin oralarda ş ubeleri yok galiba. Birilerl bana yardım ettiğ i için, sana da biraz olsun yardım edebilmek güzel olur diye düş ündüm. Köpeğ inin iyileş mesine katkı için gönderdiğ im 10 sterlini kabul et lütfen. Matematik dahisi kızlar grubundan bir üyenin armağ anı olarak. Lütfen küçük kız kardeş ine de devam et meş ini söyle. Onların kazanmasına izin vermeyin.

459 paylaşım vardı. Nicky bağ ış lar sayfasında yüz otuz isim saydı. Bağ ış ların en küç üğ ü iki sterlin en

büyüğü ise iki yüz elli sterlindi. Tamamen yabancı biri iki yüz elli sterlin göndermişti. Son rakam 932,50 sterlini bulmuştu ve sonuncusu bir saat önce gönderilmişti. Nicky durmadan sayfayı yenileyip rakama bakıyor, acaba virgülü yanlış yere mi koydular, diye düşünüyordu.

Kalbine tuhaf bir şeyler oluyordu. Elini göğsüne koydu; acaba kalp krizi geçirmek böyle bir şey miydi? Ölecek miydi? Ama içinden gelen şeyin aslında gülmek olduğunu fark etti. Tamamen yabancı insanların bu inanılmaz iyiliği karşısında gülmek istiyordu. Bu kadar nazik ve iyi oldukları için, dışarıda bir yerlerde hiç tanışmadıkları ve hiç tanışmayacakları insanlara para veren birileri olduğunu için... Çünkü en delice olanı da tüm bu nezaketin, bu muhteşem olayın sadece yazdığı yazı yüzünden karşısında duruyor olmasıydı.

Jojo Moyes

Nicky koşarak oturma odasına girdiğinde Jess elinde lıllı pembe kağıtla bardak dolabının yanında duruyordu. < iri, ılı ılı Nicky. Bak. Kolundan tutup onu kanepeye çekti.

Ne?

Şunu yere bırak.

Nicky bilgisayarını alıp Jess'in kucağına koydu. Jess adeta irkildi. Bay Nicholls'a ait bir şeye bu kadar yakın olmak ona gerçekten acı veriyor gibiydi.

Bak. Nicky bağışlar sayfasını gösterdi. Şuna bak. İnsanlar para göndermiş.

Norman için. Ne demek istiyorsun?

Baksana Jess.

Jess gözlerini kısarak ekrana bakıp okudukça sayfayı aşağı yukarı kaydırıyor ve sonra tekrar okuyor. Ama... bunu alamayız. Bizim için değil. Tanzie için. Norman için.

Anlamıyorum. Tanımadığımız insanlar bize neden para göndersin ki?

Çünkü olanlara üzölmüşler. Çünkü bunun adil olmadığını görebiliyorlar. Çünkü yardım etmek istiyorlar.

Bilmiyorum... Ama nereden öğrenmişler?

Ben blogda yazdım. Ne yaptın?

Bay Nicholls söylemişti. Ben sadece... internette paylaştım. Başımıza gelenleri anlattım. Göster bana.

O zaman Nicky sayfaları değiştirip ona bloğu gösterdi. Jess ağır ağır okudu, gösterdiği dikkatle alını kırışmıştı. Nicky birdenbire kendini tuhaf hissetmişti. Sanki ona, kimseye göstermediği 411

Bir Artı Bir

bir parçasını gösteriyormuş gibiydi. Nedense bütün bu duygusal şeyleri tanıdık birine göstermek daha zordu.

Jess'in bitirdiğini anlayınca, Eee, veteriner ne kadar tutuyor? diye sordu.

Jess sersemlemiş bir halde konuştu. Sekiz yüz yetmiş sekiz sterlin. Kırk iki peni. Şimdilik. Nicky ellerini havaya kaldırdı. O zaman hallettik, değil mi?

Toplama bak. Hallettik!

Jess ona baktığında Nicky yüzünde yarım saat önceki kend i yüz ifadesinin aynısını gördü. Bu iyi bir haber Jess! Mutlu ol! Ve bir an Jess'in gözleri yaş larla doldu. O kadar sersemlemiş görünüyordu ki Nicky uzanıp ona sarıldı. Bu son üç sene içindeki üçüncü gönüllü kucaklaşmasıydı. Maskara, dedi Jess geri çekildiğinde.

Ah, Nicky gözlerinin altını sildi. Jess de kendininkileri.

Geçti mi? Evet. Benimki?

Jess uzanıp başparmağıyla Nicky'nin gözünün dış tarafını sildi. Sonra bir oh çekti ve birdenbire, biraz olsun eski Jess gibi oldu. Ayağa kalkıp pantolonundaki olmayan tozu sildi. Hepsini geri ödememiz gerekecek tabii.

Çoğu üç sterlin falan. Sana hesaplamada kolay gelsin. Tanzie halleder. Jess pembe peçeteyi aldı, sonra adeta son radan aklına gelmiş gibi başını kaldırdı. Saçını yüzünden itti. Un de matematikle ilgili mesajları ona göstermelisin. Bunları görmcM çok önemli.

Nicky üst kata, Tanzie'nin odasına baktı. Gösteririm, dedi ve bir an için morali bozuldu. Ama bir şey fark eder mi, emin değilim.

37.

Jess

Norman eve geldi. Artık yaşlı kahramanımıza veda etme zamanı geldi. Değil mi ihtiyar? demişti veteriner Norman'ın yan tarafını sıvazlayarak. Veterinerin onunla konuşma şeklinden ve Norman'ın karnını kaşıtmak için hemen yere yatışından, Jess adamın bunu ilk defa yapmadığını düşünmüştü. Veteriner hemen yere eğilirken Jess titiz bir profesyonelliğin ötesinde bir adam görmüştü. Yüzündeki kocaman gülümseme, köpeğe bakarken gözlerinin etrafının kırışması... O anda Jess, Nicky'nin sözünün iki gün önce olduğu gibi yine beyninde yankılandığını duydu: yabancıların nezaketi.

Veteriner ayağa kalkarken, İyi ki bu kararı vermişsiniz Bayan Thomas, dedi. Onlar da adamın dizlerinin çıtırdamasını duymamış gibi davrandılar. Norman sırt üstü yattığı yerde her zamanki gibi umutla dilini çıkarıyordu. Belki de ayağa kalkamayacak kadar şişmandı.

Bu şansı hak etti. Yaralarının nasıl oluştuğunu bilseydim, tedaviye devam etme konusundaki görüşlerimi biraz daha .1/, paylaşırdım.

Ağır ağır yürüyerek eve dönerlerken Tanzie, Norman'ın koca gövdesine sımsıkı yapışmış, tasmaını eline iki kere dolamıştı. Vete-1 İnerden eve dönüş yolunda Tanzie son üç haftadır ilk kez dışarıda

less'in elinden tutmak için ısrar etmemiști.

.413.

Bir Artı Bir

Jess, Norman'm geri dönmesiyle kızının moralinin yüksekçe ğini ummuști. Ama Tanzie hala küçük bir gölge gibi evin içinde sessizce dolanıyor, köşelerden hayal meyal görünüp günün sonunda sınıf öğretmenin yanında, endişeyle Jess'in okul kapısına gelmesini bekliyordu. Evdeyken de odasında kitap okuyor ya da

kanepede sessizce uzanıp bir elini yanında bekleyen Norman'ın üzerine koya rak çizgi film izliyordu. Bay Tsvangarai ailevi bir mesele yüzünden dönem başından beri izinliydi. Jess onun, Tanzie'nin matematiği hayatından çıkarma konusundaki kararlılığını fark ettiği anı gözümle canlandırıp düşündükçe üzülyordu. Bazen sanki eskisini verip yerine mutsuz, sessiz bir çocuk almış gibi hissediyordu kendini.

Tanzie'nin okulu tanıma gününü görüşmek için St. Anne's'teı aradıklarında Jess onlara Tanzie'nin gelmeyeceğini söylemek zo runda kaldı. Sözcükler boğazına düğümleniyordu.

Eee, biz gelmesini önemle tavsiye ediyoruz Bayan Thomas Çocukların, okulu önceden biraz tanıyınca çok daha kolay alıştık larını görüyoruz. Ayrıca birkaç arkadaşıyla tanışmak onun için illiyi olur. Şimdiki okulundan izin almakta sorun mu yaşıyorsunuz'1 Hayır. Yani, demek istediğim Tanzie gelmeyecek.

Hiç mi?

Hayır.

Kısa bir sessizlik oldu.

Ah, dedi kayıt memuru. Jess onun kağıtları karıştırdığını duydu. Ama yüzde doksan burslu olan küçük kızdan bahsediyoruz, değil mi? Costanza'dan?

Jess kızardığını hissetti. Evet.

Burası yerine Petersfield Academy'ye mi gidecek? Onlar 11.1 mı burs teklif etti?

.414.

Jojo Moyes

Hayır. Ondan değil, diye yanıtladı Jess. Konuşurken go/1rı İni kapattı. Bakın, zannetmiyorum ama...

Acaba şey yapabilmeni/ mümkün mü... bursu biraz daha artırmanız?

Daha fazla mı? Kadının şaşırması gibiydi. Bayan Thomas, bu zaten bugüne kadar verdiğimiz en cömert burs. Üzgünüm ama söz konusu değil.

Jess, utancını kimse görmediği için seviniyordu. Acaba parayı gelecek sene getirebilirsem kontenjanımı ertelemeyi düşünür müsünüz?

Bunun mümkün olacağını pek sanmıyorum. Diğer adaylar için adil olmaz. Kadın tereddüt etti, belki de birden Jess'in sessizliğinin farkına varmıştı. Ama elbette eğer tekrar başvurmak isterse ona olumlu yaklaşırız.

Jess, Marty'nin bir keresinde odaya motosiklet getirip halının üzerinde yağ damlattığı yerdeki lekeye gözlerini dikti. Boğazına koca bir yumru gelip oturmuştu. Şey, haber verdiğiniz için teşekkürler. Bakın Bayan Thomas... Kadının sesi birden daha uzlaşmacı çıkmıştı. Kontenjanı kapatmamıza daha bir hafta daha var. Mümkün olan son ana kadar sizin için açık tutacağız.

Teşekkürler. Çok nazıksınız. Ama gerçekten elimden gelen bir şey yok.

Bunu Jess de kadın da biliyordu. Onlar için bu işin bir oluru yoktu. Bazı engeller aşılamayacak kadar büyüktü.

Kadın, Tanzie'ye başarı dileklerini iletmişti. Jess telefonu kapatırken kadının daha şimdiden bir sonraki uygun aday bulmak için listeleri taradığını gözünde canlandırdı.

Tanzie'ye konuşmadan bahsetmedi. İki gece önce Jess, Tanzie'nin rafındaki bütün matematik kitaplarını kaldırıp onları üst kata, Jess'in kalan kitaplarının yanına götürerek

dikkatini çekmeyecek .415.

Bir Artı Bir

şekilde korku romanları ve tarihî romanlar arasına yerleştirdiğini fark etmişti. Jess de kitapları güzelce istifleyerek gardırobunda, kimsenin göremeyecek bir yere kaldırmıştı. Bunu Tanzie'nin duyulan yüzünden mi yoksa kendi hislerinden kaçmak için mi yapıyordu, bilemedi.

Marty avukatın mektubunu aldığı anda telefon açıp parayı ödemeye karşı çıkmış, esip gürlemişti. Jess ise konunun artık ondan çıktığını söylemişti. Bu konuda medeni davranacağımızı umuyorum, diye de eklemiştir.

Ayrıca çocukların birçok ihtiyacı olduğunu da anlatmıştı. Bunun üzerine Marty dönem ortasında gelmekten bahsetmemişti.

Jess bardaki işini de geri almıştı. City of Paris'ten gelen kız görünüşe göre işe başladıktan üç vardiya sonra Texas Rib Shack e geçmişti. Orada bahşişler daha iyiydi ve Stewart Pringle gibi ara sıra kalçasına dokunan biri de yoktu.

Des düşünceli düşünceli, Ziyanı yok. Layla şarkısının gitar solosu çalarken susmayı bile bilmiyordu, demişti. Layla'nın gitar solosunda konuşulmayacağını bilmeyen barmaid mi olur?

Haftanın dört günü Nathalie'yle birlikte temizliğe gidiyor fakat Beachfront iki numaradan uzak duruyordu. Yanlışlıkla camdan baktığında mavi ve beyaz renklerde gösterişli bir satılık levhası asılı olan ev gözüne ilişmesin diye fırın ovmak gibi işleri tercih ediyordu. Nathalie onun biraz tuhaf davrandığını düşünüyor olsa bile hiçbir şey demiyordu.

Jess, yerel haber ajansında eli işe yatkın biri olarak çeşitli hizmetler verebileceğini söyleyen bir ilan yayınladı. Küçük İş Yoktur. Yirmi dört saat geçmeden ilk işi gelmişti: Aden Crescent'deki bir emekli için banyo dolabı kurmak. Yaşlı kadın sonuçtan o kadar memnun kalmıştı ki Jess'e beş sterlin de bahşiş vermişti. Kadının evine erkeklerin girmesinden hoşlanmadığını söylemişti ve kırk iki yıllık evliliği boyunca kocasının onu sadece üzerinde güzel 416

Jojo Moyes

bir yün yelekle gördüğünü anlatmıştı. Jess'i bakımevi işleten bılı arkadaşına da tavsiye etmişti; orada da bir contanın değişmesi ve halı tutucunun takılması gerekiyordu. Ardından yine emeklilerden iki iş daha gelince Jess, Beachfront iki numaraya ikinci taksiti gönderdi. Zarfı yine Nathalie bıraktı. Satılık tabelası ise hala asılıydı.

Ailede hakikaten neşeli göründen tek kişi Nicky'ydi. Bu blog hayatına yeni bir anlam katmış gibiydi. Çoğu akşam blogla ilgileniyor, Norman'm durumunun seyrini anlatıyor, hayatından resimler paylaşıyor, yeni arkadaşlarıyla yazıyordu. İçlerinden GH rumuzlu biriyle tanıştığını anlatıp Jess'in anlaması için açılımı söyledi: Gerçek Hayatta. Fena çocuk değil, dedikten sonra, yo, hayır, öyle bir şey değil, diye eklemek durumunda kalmıştı. Ayrıca iki farklı üniversitenin tanıtım günlerine gitmek istiyordu. Yoksulluk bursuna nasıl başvuracağını öğrenmek için sınıf öğretmeniyle konuşmuş, internetten araştırma yapmıştı. Çoğu zaman günde birkaç kez, kendi kendine gülümsüyor, Norman'ı mutfakta kuyruk sallarken görünce diz çöküp onu seviyor, kırk iki numarada oturan Lola'yı görünce farkında olmadan el sallıyor (Jess kızın, saçını Nicky'yle aynı tonda boyadığına dikkat etmişti) ve ön odada eliyle gitar çalar gibi yapıyordu. Sık sık çarşıya iniyor, sıksa bacakları artık daha büyük adımlar atıyordu. Omuzları tam olarak geride olmasa da geçmişte olduğu gibi kambur, yenik durmuyordu. Hatta bir keresinde sarı renk tişört bile giymişti.

Jess bir gün öğle saatlerinde Nicky'nin odasına girip onu eski bilgisayarla çalışırken bulunca, Diz üstü bilgisayar nereye gitti? diye sordu.

Geri götürdüm, diyen Nicky omuzlarını silkti. Nathalie beni

içeri soktu. Onu gördün mü? dedi Jess kendini tutamadan.

Nicky bakışlarını kaçırdı. Üzgünüm. Eşyaları orada ama hepsi kutulara kaldırılmış. Artık orada kaldığını sanmıyorum.

.417.

Bir Artı Bir

Aslında buna şaşırması gerekirdi. Ama Jess merdivenlerden inerken sanki yumruk yemiş gibi iki

eliyle karnını tutar halde bulmuştu kendini.

38.

Ed

Kız kardeşi Gemma birkaç hafta sonra, durgun ve sıcak bir günde ona mahkemeye kadar eşlik etti. Ed annesine gelmemesini söylemişti. Mahkeme zamanı geldiğinde babasını uzun süre yalnız bırakmanın iyi olmayacağını düşünüyorlardı. Londra sokaklarında ağır ağır ilerlerken kardeşi, taksideki koltuğunda öne eğilmiş, parmaklarıyla sabırsızca dizine vuruyordu. Ağzı bir çizgi halinde sımsıkı kapalıydı. Ed ise inadına rahattı.

Mahkeme odası boş sayılırdı. Old Bailey Merkez Ceza Mahkemesi'ndeki tüyler ürpertici cinayet, siyasi bir aşk skandali ve şöhretin etkisiyle kendini kaybeden genç İngiliz aktristin hikayesinin bir araya gelmesi sayesinde, iki günlük duruşma önemli bir haber olarak görülmemişti. Salonunda sadece mahkeme katibi ve Financial Times'tan bir stajyer vardı. Ed, avukat ekibinin tavsiyelerine karşın suçunu çoktan kabul etmişti.

Deanna Lewis'in masumiyet iddiaları, yapacağı şeyin aslında içeriden bilgi ticareti olduğu konusunda onu şüpheye mahal bırakmayacak şekilde uyardığı ortaya çıkan bankacı bir arkadaşının sunduğu delille zayıflamıştı. Bu arkadaş, Deanna'ya mümkün olduğunda bilgi vermek için gönderdiği e-postayı ve karşılığında Deanna'nın arkadaşını titiz ve can sıkıcı olmakla suçlayıp, Doğru-419.

Bir Artı Bir

sunu söylemek gerekirse işime fazla karışyorsun. İlerleme şansım olsun istemiyor musun? şeklindeki cevabını mahkemeye ibraz edebilmişti.

Ed durup mahkeme katibinin bir şeyler karalamasını, avukatların birbirlerine eğilip kağıtlar göstermesini izledi ve olayların, üzerinde beklediğinden çok daha az bir etki yarattığını gördü.

Görüyorum ki suçunuzu itiraf ettiniz. Bayan Lewis ile sizin durumunuzda, para dışında bazı etkenler sonucu ortaya çıkan münferit bir suç söz konusu. Fakat aynı durum Michael Lewis için söylenemez.

Anlaşılan FSA, Deanna'nın ağabeyinin yaptığı diğer şüpheli alım satım işlemlerinin izini sürüp karıştığı bahisleri ve opsiyonları ortaya çıkarmıştı.

Ancak her ne şekilde ortaya çıkarsa çıksın, bu tür bir davranışın kesinlikle kabul edilemez olduğunu işaret etmemiz gerekmektedir. Bu tür davranışlar yatırımcıların dürüst piyasa hareketlerine olan itimadına zarar vererek mali sistemimizin tüm yapısını zayıflatmaktadır. Bu sebeple, bunun 'mağduru olmayan' suç olduğu düşünülecek olsa da net bir caydırıcı ceza vermekle mesulüm.

Ed sanık yerinde durmuş, yüzünü hangi şekle sokacağını bulmaya çalışırken, 750.000 sterlin para cezası ve mahkeme masraflarının yanı sıra altı ay hapis cezasına çarptırıldı ve cezası on iki ay askıya alındı.

Bitmişti.

Gemma uzun, titrekle bir oh çekerek başını ellerine gömdü. Ed tuhaf bir şekilde uyuşmuş

hissediyordu.

Sessizce, Bu kadar mı? diye sorunca kardeşi başını kaldırıp inanamayarak ona baktı. Bir memur, sanık yerinin kapısını açarak onu dışarı çıkardı. Koridora çıkarlarken Paul Wilkes hafifçe sırtına vurdu.

420

Jojo Moyes

Teşekkürler, dedi Ed. Söylenecek en doğru sözün İmi ulıln ğunu düşünmüştü.

Koridorda gözü Deanna Lewis'e ilişti. Kıvıll saçlı bir .ul.ımlı hararetle bir konuşmanın içindeydi. Adam ona bir şey açıklamaya çalışır gibiydi; o da durmadan başını sallayıp sözünü kesiyordu. Ed bir an durup baktı, sonra adeta düşünmeden, insan kalabalığı arasından yürüyerek doğruca onun yanına gitti. Üzgün olduğumu söylemek istedim, dedi. Eğer biraz düşünseydim...

Deanna döndü, gözleri büyümüştü. Öfkeden neredeyse morarmış halde, Siktir git, dedi ve onu itip geçerken, Ezik herif, diye bağırdı.

Sesi yükselince onlara çevrilen yüzler Ed'i fark etmiş, ardından utanarak başka tarafa çevrilmişti. Biri kıs kıs gülmüştü. Ed, eli hala meramını anlatmak ister gibi yarı havada, orada dururken kulağında bir ses duydu.

O kadın aptal değil biliyorsun. Ağabeyine söylememesi gerektiğini bilirdi.

Ed döndü, Ronan işte orada, arkasında duruyordu. Kareli gömleğini çekmiş, kalın siyah gözlüklerini takmıştı. Bilgisayar çantası omzunda asılıydı ve içinde bir şeyler boşalmış, rahatlamıştı. Sen... sabahtan beri burada miydin?

Ofiste biraz sıkıldım da... Gelip gerçek bir mahkeme nasıl oluyormuş göreyim dedim. Ed ona bakmadan duramıyordu. Abartıyorlarmış.

Evet. Ben de öyle düşündüm.

Kardeşi, Paul Wilkes'la tokalaşuyordu. Ardından ceketini düzelterek yanına geldi. Pekala. Gidip annemi arayıp güzel haberleri verelim mi? Cep telefonunu açık tutacağını söylemişti. Eğer şanslıysak şarja takmayı unutmamıştır. Merhaba Ronan.

421

Bir Artı Bir

Ronan uzanıp Gemma'yı yanağından öptü. Seni gördüğüme sevindim Gemma. Uzun zaman oldu.

Evet çok uzun... Bana gidelim, dedi Ed e dönerek. Çocuklar seni ne zamandır görmedi. Dondurucuda bolonez soslu spagetti var, bu gece hep beraber yeriz. İstersen sen de gelebilirsin Ronan. Tencereye senin için de biraz makarna ekleriz.

Ronan, Gemma ve Ed on sekiz yaşındayken yaptıkları gibi gözlerini kaçırdılar. Ardından Ronan yerdeki küçük bir şeye ayağıyla vurdu. Ed ise kardeşine döndü. Eee... Gem... ben bugün gelmesem kızarmısın?

Kardeşinin gülüşünün solduğunu fark etmemeye çalıştı. Başka bir zaman mutlaka geleceğim. Sadece... Ronan'la gerçekten konuşmak istediğim birkaç şey var. Ne zamandır...

Gemma'nın bakışları hızla ikisin arasında gidip geldi. Kakülünü gözlerinden geriye itip neşeyle, Tabii, dedi. Şey. Beni ararsın. Çantasını omzuna çekip merdivenlere doğru ilerlemeye başladı.

Ed kalabalık koridorda seslenince birkaç kişi kağıtlarından başını kaldırıp ona baktı.

Hey! Gem! Gemma, çantası kolunun altında, arkasına döndü. Teşekkürler. Her şey için.

Kardeşi orada, yüzü yarı ona dönük halde durdu. Gerçekten. Yaptıkların için minnettarım. Gemma küçük bir tebessümle başını salladı. Ve ilerleyip merdivendeki kalabalığın içinde kayboldu.

Eee. Şey. Bir şeyler içmek ister misin? Ed yalvarır gibi konuşmamaya çalışsa da tam olarak başarılı olduğunu sanmıyordu. Ben ısmarlıyorum.

Ronan bekledi, soru bir süre havada asılı kaldı. Piç kurusu. Tamam, madem öyle...

Jojo M oyes

Ed'in annesi bir keresinde ona gerçek arkadaşların ister bir hafta, ister iki sene sonra olsun birbirini gördüklerinde kaldıkları yerden devam edebilenler olduğunu söylemişti. Ed'in hiçbir zaman bunu deneyecek kadar çok arkadaşı olmamıştı. O ve Ronan kalabalık bir barda, sallanan ahşap bir masada karşılıklı oturmuş önceleri biraz sıkılgan bir tavırla, sonra ise giderek rahatlayarak ellilik biralarını içip Whac-A-Moles oyununda birden ortaya çıkan hedefler gibi, aniden akıllarına gelen o bildik şakalara mütevazı bir neşeyle gülüyorlardı.

Ed sanki aylardır havada sallanırken nihayet biri onu karaya çekmiş gibi hissediyordu. Kendini çaktırmadan arkadaşını izlerken buldu. Gülüşü, koca ayakları, bar masasında bile sanki ekrana bakar gibi kamburunu çıkararak oturuşu. Diğer yandan daha rahat gülmesi, yeni tasarım gözlükleri, sessiz bir öz güven onda daha önce görmediği şeylerdi. Para çıkarmak için cüzdanını açtığında Ed'in gözüne kredi kartlarının arasında ışıldayan bir kızın fotoğrafı ilişti. Eee, Çorbacı Kız ne yapıyor?

Karen mi? İyi. Gülümsedi. İyi. Hatta birlikte yaşamaya karar verdik. Vaaay! Şimdiden mi?

Adeta karşı çıkar gibi başını kaldırdı. Altı ay oldu. Londra'daki kiralari düşününce, üstelik kar amacı gütmeyen çorbacılar pek bir şey kazanamıyor.

Harika, dedi Ed kekeleyerek. Muhteşem bir haber bu. Evet. Şey... iyi oldu. Karen harika biri.

Gerçekten çok mutluyum. Bir an susup oturdular. Ed, Ronan'ın saçlarını kestirdiğini fark etmişti. Üzerindeki ceket de

yeniydi. Senin adına gerçekten çok sevindim Ronan. Her zaman birbirinize çok yakıştığınızı düşünmüşümdür.

Sağ ol.

423

Bir Artı Bir

Ona gülümsedi, Ronan da bütün bu mutluluk laflarından biraz utanmış gibi dudak bükerek Ed'in gülümsemesine karşılık verdi.

Ed, eski dostu daha mutlu ve daha parlak bir geleceğe yelken açarken kendini geride kalmış gibi hissetmemeye çalışarak birasına baktı. Etrafları mesai sonrası içmeye gelen ofis çalışanlarıyla dolmaya başlamıştı. Ed birdenbire zamanının azaldığını, bazı şeyleri onun önünde masaya yatırması gerektiğini hissetti ve, Özür dilerim, dedi.

Ne?

Her şey için. Deanna Lewis için. Neden yaptığımı bilmiyorum. Sesi boğuk çıkıyordu. İşleri böyle batırdığım için kendimden nefret ediyorum. Yani iş konusunda üzülüyorum evet ama en çok da arkadaşlığımıza zarar vermiş olmama bozuluyorum. Ronan'a bakamıyordu, yine de söyleyince hafiflemişti.

Ronan içkisinden bir yudum aldı çekti. Üzülme. Bu son birkaç ayda ben de uzun uzun düşündüm; her ne kadar kabul etmek istemesem de büyük ihtimalle Deanna Lewis bana asılsa ben de aynı şeyi yapardım. Acı bir tebessüm. Deanna Lewis'ten bahsediyoruz burada.

Sessizce oturdular. Ronan arkasına yaslandı. Bardak altlığını önce ikiye sonra dörde katladı. Biliyor musun... senin artık şirkette olmaman biraz ilginç, dedi en sonunda. Bu bir şeyi anlamamı sağladı.

Mayfly'da çalışmayı pek sevmiyorum. Sadece sen ve ben varken daha çok seviyordum. Bütün o takım elbiseliler, kar zarar olayları, hissedarlar bana göre değil. Benim sevdiğim şey bu değil. Biz bu şirketi bunun için kurmadık.

Kesinlikle.

Yani... bitmek bilmeyen toplantılar, en basit bir kodda ilerlemek için bile fikirleri pazarlama bölümündekilerden geçirmek zorunda olmak, her saat ne yaptığını açıklamak zorunda olmak. 424 Jojo M oyes

Herkes için zaman çizelgesi getirmek istiyorlar, biliym ııııı atı' Bildiğin zaman çizelgesi!

Ed bekledi.

Pek bir şey kaçırmıyorsun, söyleyeyim. Ronan başını iki y.111.t salladı, sanki söyleyecek başka bir şeyi varmış ama söylememesi gerektiğini hissediyormuş gibiydi.

Ronan?

Efendim?

Kafamda bir fikir var. Son bir iki haftadır... Yeni bir yazılımla ilgili. Öylesine oyalanmak için, öngörücü bir yazılım üzerinde çalışıyordum. Çok basit bir şey, insanların finansal planlarını yapmalarına yardımcı olacak bir program. Hesap tablolarını sevmeyen insanlar için bir nevi hesap tablosu. Para meseleleriyle nasıl baş edeceğini bilmeyen insanlar için. Bankası, kullanıcıdan ücret keseceği zaman uyarılar çıkacak. Belirli

bir zaman dilimi içerisinde farklı faiz oranlarının ne kadar faiz getireceğini gösteren bir hesaplama seçeneği de olacak. Çok karmaşık değil. Yurттаş Danışma Bürolarında verilen bilgiler tarzında bir şey düşünüyorum. İlginç.

Program düşük profilli müşterilere uygun olmalı. Birkaç yıllık bir yazılım olabilir. Ve daha ucuz cep telefonları... Çok para getirir mi emin değilim ama üzerinde düşündüğüm bir şey işte. Ana hatlarını çıkardım. Ama...

Ronan düşünüyordu. Ed onun beyninin işlediğini, şimdiden parametreleri öğretmeye başladığını görüyordu.

Ama tabii kod yazma işinde gerçekten iyi biri lazım. Yazılımı hazırlamak için.

Ronan birasına bakmaya devam etti, yüzü ifadesizdi. Mayfly'a geri dönemeyeceğinin farkındasın, değil mi?

.425.

Bir Artı Bir

Ed başını salladı. Üniversiteden beri en yakın dostu. Evet. Biliyorum. O an Ronan gözlerine baktı ve birdenbire ikisi de sırtmaya başladılar.

39

Ed

Bunca yıldır hala kardeşinin numarasını ezbere bilmiyordu. Ayrıca Gemma on iki senedir aynı evde yaşıyordu ama Ed her defasında adresine bakmak zorunda kalıyordu. Ona kendini kötü hissettirecek şeylerin listesi sürekli uzuyor gibiydi.

Ronan metroya binip çorba yapan ve varlığıyla hayatına yepyeni bir boyut katmış olan hoş bir kızın yanına gitmek üzere ayrıldığında Ed, King's Head'in önünde durdu. Eve, her tarafı kutularla çevrili o boş daireye gidemeyeceğini biliyordu.

Kardeşi telefonu altıncı çalıştan sonra açtı. Açtığına ise Ed ilk önce birinin çılgık atmakta olduğunu duydu.

Gem?

Efendim? dedi nefes nefese. Leo, şunu merdivenlerden atmayı bırak! Bolonez soslu spagetti teklifin hala geçerli mi?

Onu gördüklerine o kadar sevinmişlerdi ki Ed mahcup olmuştu. Finsbury Park'taki küçük evin kapısı açıldı ve bisikletleri, ayakkabı yığınlarını ve koridor boyunca uzayan aşırı dolu portmantoyu geçti. Üst katta, bitişik duvarlardan aralıksız, gümbürdeyen pop müzik sesi geliyordu. Aynı zamanda müzik sesine, açık olan bir savaş oyununun sinema salonunu andıran sesleri eşlik ediyordu.

427

Bir Artı Bir

Kimler gelmiş! Kardeşi onu kendine çekip sımsıkı kucakladı. Takım elbisesini çıkarmış, kot pantolon ve spor ayakkabı giymişti. Buraya en son ne zaman geldin, hatırlamıyorum bile. En son ne zaman gelmişti Phil?

Koridorun sonundan gelen ses, Lara'yla, dedi. İki sene önce mi?

Tirbuşon nerede hayatım?

Mutfak, buhar ve sarımsak kokusuyla doluydu. Diğer ucunda, iki çamaşır askılığında birkaç makine çamaşır asılıydı. Çoğunlukla doğal çamdan oluşan evin her yüzeyi kitaplarla, kağıt yığınlarıyla ve çocukların çizimleriyle doluydu. Phil durup Ed'in elini sıktıktan sonra iznini istedi. Yemekten önce yanıtlamam gereken birkaç e-posta var.

Kusura bakmazsın, değil mi?

Gemma, Ed'in önüne bir kadeh koyup, Halimizi görünce şoke olmuşsundur, dedi. Dağınıklığın kusuruna bakma. Ben geç saatlere kadar çalışıyorum, Phil de son sürat çalışıyor ve Rosario ayrıldıktan sonra temizlikçi almadık. Hepsinin fiyatı çok yüksek. Ed bu kargaşayı özlemişti. Gürültülü, atan bir kalbin içinde olma duygusunu özlemişti. Çok hoşuma gidiyor, dediğinde kardeşi hemen alay mı ediyor diye gözlerine baktı. Hayır. Ciddiyim. Çok hoşuma gidiyor. Şey hissi veriyor, şey...

Dağınıklık.

O da var tabii. Güzel bir his. Mutfak masasındaki sandalyesinde oturup derin derin oh çekti. Merhaba dayı.

Ed gözlerini kırptırdı. Sen kimsin?

Parlak altın sarısı saçlı, gözlerinde kat kat maskara olan yeni-yetme bir kız ona sırtıyordu. Çok

komik.

Ed yardım için kardeşine baktı. Gemma elini kaldırdı. Kaç zaman oldu Ed. Büyüyorlar. Leo! Gel de Ed dayına merhaba de.

428

Jojo M oyes

Diğer odadan, Hani dayım hapse girecekti? diye soıaıı l>lı ses geldi. Bana bir dakika müsaade eder misin?

Kardeşi sos tenceresini bırakıp koridorda gözden kayboldu. Ed uzaktan gelen bağırma seslerini duymamaya çalıştı.

Justine, dayısının karşısına oturmuş bir dilim francala ekmeğinin kabuğunu soyarak, Annem çok para kaybettiğini söylüyor, dedi.

O sırada Ed'in beyni o sıkılgan, çöp gibi kız çocuğunu, şimdi karşısında duran bu sarışın mucizeyle bağdaştırmaya çalışıyordu. Öyle sayılır.

O fiyakalı dairen de gitti mi? Gitti gidecek.

Tüh be. Ben de sana on altıncı doğum günümü orada kutlayabilir miyim, diye soracaktım. Eh, beni reddetme zahmetinden kurtarmış oldun.

Babam da aynen böyle demişti. Hapse girmediğin için mutlu musun peki? Ah, sanırım bir süreliğine ailenin ibretlik öyküsü yine ben olacağım.

Yeğeni gülümsedi. O işe yaramaz Edward dayın gibi olma. Bu tonda mı söylüyorlar?

Of, annemi bilirsin. Bu evde öğrenilmedik hiçbir ahlak dersi kalmaz. Sonunda kendini yanlış yolda bulmak ne kadar kolay görüyor musun? Dayının her şeyi vardı şimdiyse... Sizden yemek dileniyorum ve yedi yıllık bir araba kullanıyorum.

İyi denemeydi. Ama bizim araba şeninkini yine de üç seneye yeniyor. Koridora, annesinin alçak sesle kardeşiyle konuştuğu yere

429

Bir Artı Bir

doğru baktı. Aslında, anneme kızmamaksın. Biliyor musun, dün bütün gün telefonda seni açık hapishaneye aldırma için uğraştı. Gerçekten mi?

Adamakıllı stres yaptı. Birilerine, senin Pentonville'de beş dakika bile yaşayamayacağını söylüyordu.

Ed tam olarak adlandıramadığı bir sızı hissetti. Kendine acıma işine o kadar dalmıştı ki onun hapse girmesinden başkalarının nasıl etkileneceğini hiç düşünmemişti. Muhtemelen haklıdır.

Justine bir tutam saçı ağzına çekti. Eğleniyormuş gibi görünüyordu. Peki şimdi ailenin işsiz, güçsüz ve muhtemelen evsiz yüz karası olarak ne yapacaksın?

Hiçbir fikrim yok. Uyuşturucuya mı başlasam? Her şey tamam olur işte.

Ayy. Hayır. Otçular çok sıkıcı. Uzun bacaklarını sandalyeden indirdi. Annem yine her zamanki gibi meşgul. Ama aslında evet demem gerekir. Çünkü Leo ile benim üzerindeki harareti tamamen kaldırdın. Artık bize örnek gösterecekleri kimse yok. Yardımcı olabilirdiysem ne mutlu bana.

Ciddiyim. Seni görmek güzel ama. Eğilip fısıldadı. Annemi gerçekten çok mutlu ettin.

Sen gelirsin diye alt katın tuvaletini bile temizledi.

Eh. Şey. Kesinlikle daha sık gelmeye çalışacağım.

Justine onun ciddi olup olmadığını anlamak ister gibi gözlerini kısıp baktı, sonra dönüp merdivenlerden çıkarak ortadan kayboldu.

Ne var ne yok bakalım? Gemma kendine yeşil salata koydu. Hastanedeki kıza ne oldu? Joss? Jess? Bugün o da gelir diye düşünmüştüm.

Ed uzun zamandır ilk kez ev yemeği yiyordu ve gerçekten enfesti. Diğerleri bitirip kalkmıştı ama Ed üçüncü tabağını yiyordu.

430

Jojo Moyes

Son birkaç haftadır kaybettiği iştahı birdenbire geri gelini pl'mı lokması aniden ağzında büyüdü ve cevap vermeden ölümlü .im oturup lokmasını çiğnedi. Bu konuda konuşmak istemiyoyu ııın Sen hiçbir şey hakkında konuşmak istemiyorsun. 11 ayd 1.1 m. 1 Ev yemeğinin bedeli.

Ayrıldık.

Ne oldu? Neden? Üç kadeh şaraptan sonra Gemma'nın çenesi düşmüş, inatçı tarafı ortaya çıkmıştı. Çok mutlu görünüyordun. En azından Lara'yla olduğundan daha mutluydun. Öyleydin.

Eee? Tanrım, bazen çok aptal oluyorsun Ed. Gerçekten normal görünen, seni zapt edebilmiş benzeyen bir kadın var ve sen ondan kaçırıyorsun.

Gerçekten konuşmak istemiyorum Gem.

Ne oldu? Bağlanmaktan mı korktun? Daha yeni boşandın diye mi? Hala Lara'nın arkasından ağlamıyorsun, değil mi?

Ed bir parça ekmek alıp tabağındaki sosu sıyırdı ve gerekenden fazla çiğnedi.

Benden para çaldı. Ne yaptı?

Bunu öylece ortaya atmak, son kozunu oynamak gibi gelmişti. Yukarıda çocuklar tartışıyordu. Bunun üzerine Ed kendini, arka koltukta iddialaşan Nicky ile Tanzie'yi düşünürken buldu. Eğer birilerine doğruyu söylemezde gerçekten patlayabilirdi. Bu yüzden ona anlattı.

Ed'in kardeşi, tabağını masanın karşısına itti. Öne doğru eğilip elini çenesine koydu; dinlerken kaşları hafifçe çatılmıştı. Ed ona kapalı devre kamera olayını, mobilyayı çekmek için çekmeceleri yerinden çıkarınca orada, tam karşısında, güzelce katlanmış mavi çorapların yanında, kendi PVC kaplama resmini gördüğü anlattı. Sana söyleyecektim. Görüldüğü gibi değil.

.431.

Bir Artı Bir

Onun farklı olduğunu sanmıştım. Onun dünyanın en harika şeyi olduğunu düşünmüştüm. O cesur, prensipleri olan, büyüleyici... Ama siktir et, o da Lara gibiymiş. Hatta Deanna gibiymiş. Sadece benden ne koparabileceğiyle ilgileniyormuş. Bunu nasıl yapabilir Gem? Neden böyle kadınları bir kilometre öteden tanıyamıyorum? Bitirince, arkasına yaslanıp bekledi.

Gemma konuşmadı.

Ne var? Hiçbir şey söylemeyecek misin? İnsanların karakterini anlama konusundaki beceriksizliğimden bahsetmeyecek misin? Yine bir kadının iliğimi kemiğimi kurutmasına izin verdiğimi söylemeyecek misin? Ne kadar aptal olduğunun bir kanttı daha, demeyecek misin?

Kesinlikle öyle demeyecektim. Ne

diyecektin?

Bilmiyorum. Tabağına bakarak oturdu. Hiçbir şaşırma belirtisi göstermemişti. Acaba on yıldır sosyal hizmetlerde çalıştığı için mi böyleydi? Duydukları ne kadar şok edici olursa olsun tarafsız görünmek içine mi işlemişti? Daha kötülerini gördüm desem? Ed ona baktı. Benden para çalmasından daha kötü ne olabilir? Ah, Ed. Gerçekten çaresiz olmanın ne demek olduğunu tahmin bile edemezsin.

Bu hırsızlık yapmayı haklı çıkarmaz.

Hayır tabii ki. Ama şey... ikimizden biri bugün mahkemede içeriden bilgi ticareti suçunu işlediğini itiraf etti, biliyorsun değil m? Senin de burada süttten çıkma ak kaşık olduğun söylenemez. Bazı şeyler oluyor işte. İnsanlar hata yapıyor. Ayağa kalkıp tabakları temizlemeye başladı. Kahve ister misin?

Ed hala ona bakıyordu.

Bunu evet olarak kabul ediyorum. Ben buraları temizlerken sen de bana biraz daha ondan bahseder misin? Ed konuşurken

Jojo Moyes

Gemma ona hiç bakmadan, küçük mutfaktaki dar alanda /a 1 a !< I lı hareket ediyordu.

En sonunda konuşmayı bitirdiğinde Gemma elindeki kurulama bezini ona doğru itti.

Şimdi benim anladığım şu. Kadının başı belada, değil mi? Çocuklarına musallat oluyorlar. Oğlunu pataklıyorlar. Yakında küçük kızın başına da aynı şeylerin gelmesinden korkuyor.

Bir barda ya da her neredeyse bir tomar para buluyor. Paraları alıyor.

Ama benim olduğunu biliyordu Gem. Ama seni tanımıyordu.

Ne fark eder?

Kardeşi omuz silkti. Ancak sigorta dolandırıcıları böyle konuşur.

Ed tekrar itiraz edemedi Gemma, Dürüst olayım mı? dedi. Onun ne düşündüğünü söyleyemem. Ama şunu söyleyebilirim ki zor durumda olan insanlar iyice düşünmeden hareket edip aptalca şeyler yapabilirler. Ben her gün böyle şeyler görüyorum. Doğru olduğunu düşündükleri gerekçelerle çılgınca şeyler yapıyorlar ve bazıları paçayı sıyrılıyor, bazılarıysa sıyıramıyor.

Ed cevap vermeyince, Peki sen hiç iş yerinden eve kalem götürmedin mi? diye sordu. Beş yüz sterlinden bahsediyoruz.

Hiçbir park cezasını unuttuğun ve bu yanma kar kaldığı zaman sevindiğin olmadı mı? Aynı şey değil.

Hız limitini hiç aşmadın mı? Para için bir şey yapmadın mı? Başkasının kablosuz internetini kullanmadın mı? Öne eğildi. Vergi memurları için giderlerini olduğundan yüksek göstermedin mi? Hala aynı şey değil Gem.

Bir Artı Bir

Ben sadece çoğu zaman suçun, senin nerede durduğuna göre değiştiğini göstermeye çalışıyorum. Sen de sevgili kardeşim, bugün bu duruma güzel bir örnek teşkil ettin. Yaptığı yanlış değil, demiyorum. Sadece onu bir anlık hareketiyle tanımlamamak gerek, diyorum.

Ya da onunla olan ilişkini.

Gemma bulaşıkları bitirip lastik eldivenlerini çıkardı ve bulaşık tezgahının üzerine güzelce serdi. Sonra ikisine birer kupa kahve koyup evyeye yaslandı. Bilmiyorum. Belki de sadece ikinci şanslara inanıyorum. Belki senin de benim gibi iş yerinde bütün gün hep aynı insanlık dramı yaşansaydı, sen de inanırdın.

Doğrulup ona baktı. Belki de ben, senin yerinde olsaydım en azından onun söyleyeceklerini dinlerdim.

Ona bir kupa uzattı. Onu özlüyor musun?

Onu özlüyor muydu? Ed sanki kolu kanadı kırılmış gibi onun eksikliğini duyuyordu. Her günü onu düşünmemek için uğraşarak, kendi düşüncelerinin yönünden kaçarak geçiyordu.

Karşısına çıkan her şeyin (yemek, arabalar, yatak) onu hatırlattığı gerçeğinden kaçmaya çalışıyordu. Kahvaltıdan önce onunla onlarca kez tartışıyor, yatmaya gitmeden önce binlerce tutkulu barışma anı yaşıyordu.

Üst katta, yatak odasından gelen küt diye bir çarpma sesi, sessizliği bozdu. Ed, Ona güvenebilir miyim bilmiyorum, dedi.

Gemma, Ed ne zaman bir şeyi yapamayacağını söylese baktığı gibi baktı ona. Bence güvenirsin Ed. Bir noktada. Bence muhtemelen güvenirsin.

Ed, yemek için açılan şarabın geri kalanını yalnız başına bitirdi, sonra da yanında getirdiği şişeyi içip kanepede sızdı. Sabah saat beşi çeyrek geçe uyandı, kardeşine bir teşekkür notu yazdı ve dışarı çıkıp yöneticiyle hesabı kapatmak için Beachfront'a gitti. Audi'si

434

Jojo Moyes

geçen hafta, Londra'da tuttuğu BMW'yle birlikte galeriye gitti ve artık arka tamponunda göçük olan, üçüncü el bir Mim <>>) 1 kullanıyordu. Fakat bu düşündüğü kadar zoruna gitmemiştiler

Ilık bir sabahtı, yollar açıktı ve eve vardığında sabahın on buçuğunda bile tatil parkı ziyaretçilerle cıvıl cıvıldı. Barların ve restoranların olduğu ana bölüm, nadir bulunan güneş ışığının tadını çıkararak, ellerinde plaj çantaları ve şemsiyelerle plaja giden insanlarla doluydu. Ed, bu topluluğun bu steril görüntüsüne inanılmaz bir öfke duyarak arabayla ağır ağır ilerledi. Burada herkes aynı gelir grubundandı ve gerçek yaşam gibi darmadağın olan hiçbir şey, kusursuz bir şekilde çizilmiş olan bu çiçekli sınırlara girmiyordu.

İki numaranın önündeki pırıl pırıl yola arabayı park etti ve arabadan indiğinde durup dalgaların sesini dinledi. İçeri girdiğinde bunun, bu eve son gelişi olmasını umursamadığını fark etti. Londra'daki dairesinin satışını tamamlamasına sadece bir hafta kalmıştı. Kesin olmasa da kalan zamanı babasının yanında geçirmeyi planlıyordu. Ondan sonrası için hiçbir planı yoktu.

Koridorda, paketlemeyi yapan depolama şirketinin adını taşıyan koliler diziliyordu. Kapıyı arkasından kapattı, boş alanda ayak seslerinin yankılandığını duyuyordu. Yavaşça üst kata çıkıp çıplak kalmış odaları geçerek ilerledi. Bu perşembe kamyonet gelip kutuları yükleyecek ve Ed eşyalarını ne yapacağını bulana kadar bir süreliğine depoya kaldıracaktı.

Artık hayatının en kötü birkaç haftasını güçlük ve azimle ilerleyip geride bıraktığını düşünüyordu.

Dışarıdan bakıldığında acımasız bir kararlılıkla cezasını çekiyor gibiydi.

Başını öne eğip yoluna devam etmişti. Belki biraz fazla içmişti ama topu topu bir yılı biraz aşkın bir süre içinde işini, evini, eşini kaybettiği, babasını de kaybetmek üzere olduğu düşünülürse, gayet iyi idare ettiğini ileri sürebilirdi.

435

Bir Artı Bir

O sırada mutfak tezgahına dayalı, üzerinde tükenmez kalemle adı yazılı olan dört zarf dikkatini çekti. Önce site yönetiminin bıraktığı idari işlerle ilgili yazılar olduğunu zannetti ama sonra birini açtı ve yirmi sterlinlik banknotun filigran, mor baskısıyla karşılaştı. Parayı çıkardı, yanında bir de üzerinde sadece ÜÇÜNCÜ TAKSİT yazan bir not çıktı.

Diğer zarfları da açtı, birinciye gelince zarfı dikkatlice yırttı. Notu okurken, birdenbire Jess'in davetsiz görüntüsü aklında belirdi ve Ed onun hayalinin ani yakınlığı, o kadar zamandır orada bekliyor olması karşısında şoke oldu. Mektubu yazarkenki gergin ve mahcup yüz ifadesi, belki sözcüklerin üzerini çizip yeniden yazışı... İşte, şimdi de atkuyruğunu bozup yeniden bağlıyordu.

Özür dilerim.

Sesi beyninin içindeydi. Özür dilerim. İşte o zaman içinde bir şeyler çatırdamaya başladı. Ed parayı elinde tutmuş ne yapacağını bilemiyordu. Onun özrünü istemiyordu. Hiçbir şeyini istemiyordu.

Mutfaktan çıkıp tekrar koridora gitti ve paraları avucunun içinde buruşturdu. Hepsini atmak istiyordu.

Elinden kayıp gitmesini hiç istemiyordu. Evi bir uçtan bir uca ileri geri adımladı. Etrafına, daha çizme şansı bile bulamadığı duvarlara ve hiçbir misafirle birlikte keyfini süremediği deniz manzarasına baktı. Hiçbir yerde rahata kavuşamayacağını, kendini hiçbir yere ait hissetmeyeceğini düşündükçe başı dönüyordu. Bitkin ve huzursuz adımlarla bir kez daha koridor boyunca yürüdü. Denizin sesiyle sakinleşme umuduyla pencereyi açtı ama dışarıdan gelen mutlu ailelerin bağırışma sesleri onu daha da hassaslaştırıyordu.

Kutulardan birinin üzerinde, açıkta bir gazete katlanmış duruyor, altında bir şey saklıyordu. Amansızca dönüp duran düşüncelerinden yorgun düşmüş bir halde durup dalgın dalgın gazeteyi kaldırdı. Altında bir dizüstü bilgisayar ve bir de cep telefonu duruyordu. Bunların neden burada olduğunu anlamak için bir an düşünmek 436

Jojo Moyes

zorunda kaldı. Önce tereddüt etti, ardından telefonu alıp >11 I 1 >1m çevirdi.

Aberdeen'deyken Nicky'ye verdiği telefonda, NI ! İm İlı ki gelip geçenler görmesin diye özenle saklanmıştı.

Ed haftalarca ihanet karşısında duyduğu öfkeden gii<, tılıın ,1 1 Bu ilk kızgınlık azaldığında ise bir parçası buz kesmişti. OlkcMylt güvende, adaletsizlik duygusuyla emniyeteydi. Şimdi ise elinde, ona iade etmesi için neredeyse hiçbir sebep olmamasına rağmen Nicky'nin geri getirdiği cep telefonu vardı. Kardeşinin söyledikleri kulaklarında çınladı ve içinde bir şey açılmaya başladı. Ed ne bilirdi ki? Kim oluyordu da başkalarını yargılayabiliyordu.

Lanet olsun, dedi kendi kendine. Onu görmeye gidemem.

Yapamam işte. Neden gideyim ki?

Hem ne söyleyeceğim?

Elinde buruşturduğu paralarla, ayak sesleri ahşap zemin üzerinde yankılanırken boş evinde bir uçtan bir uca yürüdü.

Pencereden dışarı baktı ve birden, keşke hapse girseydim diye düşündü. Kafasının sadece emniyet, ulaşım, hayatta kalma gibi birinci derece fiziksel problemlerle dolu olmasını diledi.

Onu düşünmek istemiyordu.

Gözlerini her kapattığında yüzünü görmek istemiyordu.

Gidecekti. Buradan çıkıp yeni bir ev, yeni bir iş bulacak ve hayatına yeniden başlayacaktı. Ve bunları arkasında bırakacaktı. O zaman her şey daha kolay olacaktı.

Tiz bir ses, tanımadığı bir zil sesi sessizliği böldü. Eski telefonuydu, ayarları Nicky'nin tercihlerine göre değiştirilmişti. Ed telefona, ritmik bir şekilde parlayan ekrana baktı. Bilinmeyen numara. Beş çalıştan sonra ses artık dayanılmaz olduğunda, en sonunda telefonu hızla alıp açtı.

Bayan Thomas orada mı?

437

Bir Artı Bir

Ed radyoaktif bir maddeymiş gibi, telefonu bir an kulağından uzaklaştırdı. Şaka mı bu?

Genizden gelen bir ses hapşırarak, Affedersiniz, dedi. Ağır bir saman nezlesi geçiriyorum da. Doğru numarayı mı aradım? Costanza Thomas'ın ailesi misiniz?

Kiminle görüşüyorum?

Adım Andrew Prentiss. Olimpiyattan arıyorum. Düşüncelerini toplaması biraz sürdü. Merdivenlere oturdu. Olimpiyat mı? Affedersiniz, bu numarayı nasıl aldınız? İrtibat listesindeydi. Sınav sırasında vermişsiniz. Doğru numarayı mı aradım?

Ed, Jess'in telefonunun kontörünün bittiğini hatırladı. Onun yerine Nicky'ye verdiği telefonun

numarasını vermiş olmalıydı. Başını boşta eline dayadı. Tanrının espri anlayışı bayağı iyi olmalıydı. Evet.

Ah, nihayet. Günlerdir size ulaşmaya çalışıyoruz. Mesajlarımın hiçbirini almadınız mı? Sınavla ilgili aramıştım. Aslına bakarsanız, kağıtları okurken sıra dışı bir durum olduğunu fark ettik. Birinci soruda bir basım hatası olmuş, bu da algoritmayı çözmeyi imkansız kılıyordu.

Ne?

Aynı şeyleri söylemekten artık seriye bağlamış gibi konuşuyordu. En son sonuçlar derlenirken fark ettik.

Öğrencilerin hepsinin birinci soruyu yanlış yapmış olması belirleyici oldu. İlk başta fark edilmedi çünkü kağıtları birkaç farklı kişi okuyor. Neyse, çok üzgünüz, kızınıza sınava tekrar girme şansı vermek istiyoruz. Bütün sınavı baştan yapıyoruz.

Olimpiyat tekrar mı yapılacak? Ne zaman?

Şey, söylemek istediğim şey oydu. Bugün öğleden sonra. Hafta sonu olması gerekiyor çünkü sınava girmek için çocukların okuldan 438

Jojo Moyes

bir gün geri kalmalarını bekleyemedik. Aslında hlllım b.11M İmi numaradan size ulaşmaya çalıştık ama cevap alamadık İt 11 son bir kez şansımı denemiştım.

Dört saat içinde İskoçya'da olmamızı mı bekliyorsunuz

Bay Prentiss durup tekrar hapsirdi. Hayır, bu sefer İskia, ya ılı değil. Bize sağlanan yeri kullanmak zorunda kaldık. Ama sizin bilgilerinize bakınca, güney kıyısında yaşadığınız için sanırım bu durum işinize gelebilir. Etkinliğin Basingstoke'ta gerçekleştirilmesi planlandı. Rica etsem bu mesajı Costanza'ya iletir misiniz? Ah...

Çok teşekkürler. Birinci senemiz olduğu için bu gibi şeylerin olması beklenir sanırım. Yine de geriye bir kişi kaldı! Ulaşmam gereken sadece bir yarışmacı kaldı! İhtiyacınız olan diğer bilgilere internet sitemizden ulaşabilirsiniz.

Haşmetli bir hapsirik sesi daha duyuldu. Ardından telefon kapandı. Ve Ed boş evin içinde, elindeki telefona bakakaldı.

40

Jess

Jess, Tanzie'yi kapıyı açmaya ikna etmeye çalışıyordu. Okul danışmanı, Jess de evde olduğu sürece, Tanzie'nin dış dünyadaki güvenini tekrar kazanmaya başlaması için bunun iyi bir yöntem olacağını söylemişti. Jess'in arkasında olduğunu bilmenin verdiği güven duygusuyla kapıyı açacaktı. Bu güven

yavaş yavaş artarak diğer insanlara, bahçeye çıkmaya kadar genişleyecekti. Yani bir nevi atlama tahtası olacaktı. Bu gibi şeyler yavaş yavaş geliyordu. Güzel bir teoriydi. Tabii Tanzie yapmayı kabul etseydi. Anne, kapı.

Çizgi film sesinin arasından Tanzie'nin sesi duyuldu. Jess televizyon izleme konusunda ona ne zaman sert çıkması gerektiğini düşünüyordu. Hesaplarına göre geçen hafta Tanzie kanepede uzanarak günde beş saatten fazla geçirmişti. Kızınız bir şok geçirdi, demişti E sınıfının danışmanı. Ama bence biraz daha faydalı şeyler yapsa daha çabuk iyileşir.

Ben açmam Tanzie, diye alt kata seslendi Jess. Burada ellerim bir kova çamaşır suyunun içinde. Mızıldanma sesi geldi, bu son günlerde ortaya çıkan yeni bir tavidir. Nicky'ye söyleyip açtıramaz mısın? Nicky yatmaya gitti.

.441.

Bir Artı Bir Sessizlik oldu.

Televizyondan gelen kahkaha sesi üst katta yankılandı. Jess dışarıda bekleyen kim olduğunu göremese de birinin ısrarla beklediğini anlamıştı. Aacaba Aileen Trent miydi?

Son iki hafta içinde dört kere çocuklar için kaçırılmayacak indirimlerle davetsizce kapıya gelmişti. Acaba Nicky hin blog parasını mı duymuştu? Görünüşe göre mahalledeki herkes öğrenmişti.

Jess aşağı seslendi, Bak, merdivenlerin başında duracağım. Tek yapman gereken kapıyı açmak. Kapı zili iki kere daha çaldı.

Haydi Tanzie. Kötü bir şey olmayacak. Bak, Norman'm tasmağını takıp yanına al. Yine sessizlik.

Jess gözlerden uzakta, başım önüne eğip gözlerini koluna sildi. Tanzie nin durumunu artık görmezden geleliyordu. Tanzie'nin durumu düzelmiyor, daha da kötüye gidiyordu.

Son iki haftadır da Jess'in yatağında uyuma huyu çıkmıştı. Artık ağlayarak uyanmıyordu ama gecenin geç saatlerinde yavaş adımlarla koridoru geçip yanına yatıyordu. Böylece Jess uyandığında onun ne zamandır orada olduğuna dair hiçbir fikri olmuyordu. Ona yapmamasını söylemeye de yüreği elvermemişti. Ama danışman, üzerine basa basa bunu yapma yaşının biraz geçtiğini söylemişti.

Tanzie?

Hiç ses yoktu. Kapı zili bu defa sabırsızca, üçüncü kez çaldı. Jess bekledi. Aşağı inip kendisinin açması gerekecekti.

Bıkkın bir sesle, Bir saniye, deyip lastik eldivenlerini çıkarmaya başladı ama sonra koridordaki ayak seslerini duyunca durdu. Çekiştirilen Norman'm çıkardığı hantal, hırıltılı ses de geliyordu. Tanzie tatlı bir sesle Norman'm onunla gelmesini rica ediyordu.

442

Ve ön kapının açıldı. Jess o anda Tanzie'ye, Allem l 1., iî mî mamasını söylemeyi unuttuğunu fark etti.

Aileen lırs.ıtmı İmim doğruca Tanzie'nin yanından geçip kanepeye kurulur, T.111/1. m.1 görünce dayanamayacağı pullu indirim ürünlerini otu mu o. I .ıs 111 u 1 zeminine sererdi ve böylece Jess'in de hayır demesi imkansız ılın tin Ama duyduğu Aileen'in sesi değildi. Merhaba Norman.

Jess donakaldı.

Aman Tanrım. Yüzüne ne oldu? Artık tek gözü var.

Jess parmak uçlarında yürüyerek merdivenin başına geldi. Ayaklarını görebiliyordu. Converse spor ayakkabıları... Kalbi küt küt atmaya başlamıştı.

Kaza falan mı geçirdi?

Beni kurtardı.

Fisherlardan. Ne yaptı?

Ve Tanzie'nin sesi duyuldu. Ağzını açmış, sözcükler aceleyle birbiri ardına dökülüyordu. Fisherlar beni arabaya bindirmeye çalıştılar, Norman da çitlerin arasından fırladı ama araba çarptı, hiç paramız yoktu, sonra...

Kızı hiç susmayacakmış gibi konuşuyordu. Jess bir adım attı, ardından bir adım daha.

Az kalsın ölüyordu, dedi Tanzie. Az kalsın ölüyordu ve veteriner onu ameliyat etmek istemedi çünkü çok hastaydı, iç organları zedelenmişti, veteriner de ona veda etmemiz gerektiğini düşünüyordu. Ama annem istemediğini, ona bir şans vermemiz gerektiğini söyledi. Sonra Nicky bütün tersliklerin üst üste geldiğini bloğunda yazdı ve insanlar bize para gönderdiler. Böylece onu kurtaracak kadar para bulduk. Yani Norman beni kurtardı, tanımadığımız insanlar da onu kurtardı. Ne güzel değil mi? Ama artık sadece

443

Bir Artı Bir

tek gözü var ve çok yoruluyor çünkü hala iyileşme sürecinde ve pek fazla şey yapamıyor.

Jess şimdi onu görebiliyordu. Çömelmiş, Norman'm başını okşuyordu. Jess gözlerini ondan ayıramıyordu. Koyu saçlar, omuzlarının duruşu, o gri tişört... İçinde bir şey yükselip de ağzından boğuk, yarım bir hıçkırık sesi çıkınca ağzını koluyla kapatmak zorunda kaldı. Sonra Ed çömeldiği yerden başını kaldırıp Tanzie'ye baktı, yüzü ölesiye ciddiydi. Peki sen iyi misin Tanzie?

Tanzie elini kaldırıp saçını parmağına dolamaya başladı, ona ne kadarını söyleyeceğine karar vermeye çalışıyor gibiydi. Sayılır. Ah, tatlım.

Tanzie tereddüt etti, önce ayak parmaklarına baktı ve ardından öne doğru yürüyüp Ed'in

kollarına gitti. Ed ne zamandır tam da bunu bekliyormuş gibi kollarını ona dolayıp Tanzie'nin başını omzuna koymasına izin verdi ve öylece kaldılar. Jess, Ed'in gözlerini kapatmasını seyretti ve bir adım geriye, onu göremeyecekleri bir yere geçmek zorunda kaldı. Çünkü eğer Ed onu görürse kendini tutamayıp ağlamaktan korkuyordu.

Şey, biliyor musun, ben anlamıştım, dedi en sonunda geri çekildiğinde. Sesinde tuhaf bir kararlılık vardı.

Bu köpekte özel bir şey olduğunu anlamıştım. Belli oluyordu.

Gerçekten mi?

Tabii ya. O ve sen, siz bir ekipsiniz. Biraz akıllı olan herkes anlayabilir bunu. Hem ne var biliyor musun?

Tek gözle bayağı havalı görünüyor. Biraz sert bir hava katmış. Artık kimse Norman'a bulaşmaz.

Jess ne yapacağını bilmiyordu. Aşağı inmek istemiyordu çünkü Ed'in ona daha önce baktığı gibi bakmasına dayanamazdı. Yerinden kıpırdıyamadı. Aşağı inemiyordu ama yerinden de kımıldayamıyordu. Annem artık neden gelmediğini bize anlattı.

.444.

Jojo M oyes Öyle mi?

Senin paramı aldığı içinmiş.

Acı verecek kadar uzun bir sessizlik oldu.

Büyük bir hata yaptığımı ve bizim de aynı şeyi yapmamızı istemediğini söyledi. Yine sessizlik. Paramı geri almaya mı geldin? Hayır. Kesinlikle onun için gelmedim. Arkasına baktı. Annen burada mı?

Kaçış yoktu. Jess bir basamak indi. Sonra bir tane daha. Eli tırabzanın üzerindeydi. Jess elinde lastik eldivenlerle merdivende durup Ed'in gözlerini kaldırarak gözlerine bakmasını bekledi. Ardından söylediği şey ise, Jess'in ondan duymayı beklediği en son şeydi. Tanzie'yi Basingstoke a götürmemiz gerek. Ne?

Olimpiyata. Geçen sefer kağıtlarda bir hata olmuş. Sınavı tekrar yapıyorlar. Bugün. Tanzie dönüp çatık kaşlarla merdivenlere baktı, en az Jess kadar kafası karışmıştı. Sonra kafasında aniden bir ampul yanmış gibi, Birinci soru muymuş? diye sordu.

Ed başını salladı.

Biliyordum! Ve gülümsedi. Beklenmedik, parlak bir gülümsemeydi bu. O soruda bir terslik olduğunu biliyordum!

Bütün sınavı baştan yapmak mı istiyorlar? Bu öğleden sonra.

Ama imkansız.

İskoçya'da değil. Basingstoke'ta. Yetişebiliriz.

Jess ne diyeceğini bilemedi. Geçen sefer onu olimpiyata sürükleyerek kızının özgüvenini nasıl yerle bir ettiğini düşündü. Çılgın 445

Bir Artı Bir

tasarılarının ve o tek yolculuğun ne kadar çok yaraya ve hasara yol açtığını düşündü. Bilemiyorum..

Ed hala olduğu yerde duruyordu. Uzanıp Tanzie'nin koluna dokundu. Denemek ister misin?

Jess onun kararsızlığını görebiliyordu. Norman'm tasmaını tutan elini sıkmişti.

Ağırlığını bir ayağından diğerine verdi. Yap mak zorunda değilsin Tanzie, dedi. İstemezsen yapmayabilirsin.

Ama o soruyu kimsenin doğru yapamadığını bilmen gerek. Ed'in sesi sakın ve netti. Adam çözmenin imkansız olduğunu söyledi. Sınava giren tek bir kişi bile o soruyu doğru

yapamamış. Arkasında, elinde bir torba kırtasiye malzemesiyle alışverişten dönen Nicky duruyordu. Ne kadardır orada olduğunu söylemek zordu.

Yani evet, annen çok haklı, kesinlikle gitmek zorunda değilsin, dedi Ed. Ama kabul etmem gerekir ki ben şahsen o oğlanların matematikte tozunu attırdığını görmek isterim. Yapabileceğini sen de biliyorsun.

Haydi Tanzie, dedi Nicky. Git de onlara günlerini göster! Tanzie yan gözle Jess'e baktı. Sonra arkasını dönüp gözlüklerini burnuna doğru itti.

Dördü de nefeslerini tutmuş olabilirdi.

Peki, dedi. Ama sadece Norman da bizimle gelirse giderim. Jess elini ağzına götürdü. Gerçekten bunu yapmak istiyor musun?

Evet. Diğer soruların hepsini yapabiliirdim anne. Sadece birinciyi bir türlü yapamayınca panikledim.

Ondan sonra da her şey biraz ters gitti.

Jess iki basamak daha indi, kalbi hızla çarpıyordu. Elleri lastik eldivenin içinde terlemeye başlamıştı.

Peki, oraya zamanında nasıl varacağız?

Jojo Moyes

Ed Nicholls doğrulup gözlerinin içine baktı. Sı/İ bı n >ın rürüm.

Dört kişi ve bir köpekle Mini Cooper'da, hem de sıcak bir gııııdı vı kliması olmayan bir araçta yolculuk yapmak kolay değildi. ö/rllll k de köpeğin bağırsak sistemi öncekinden de fenaysa ve getirdiği lım kaçınılmaz sonuçlarla birlikte, saatte kırk kilometrenin üzerinde bir hızla gidiyorsanız. Bütün camları açıp Tanzie stratejik açıyl.ı yerleştirilmiş torbaya yüzünü gömmek için arada bir dururken ve unuttuğuna inandığı her şeyi hatırlamaya çabasıyla kendi kendine mırıldanırken yol aldılar.

Ed'in yeni arabasında dahili GPS olmadığından Jess onun telefonundan haritaya bakarak karayolundaki sıkışık trafikten kaçmak için alternatif bir güzergah bulmaya çalıştı. Tamamı sessizliğe yakın, tuhaf bir halde geçen bir saat kırk beş dakika içinde gidecekleri yere varmışlardı. 1970'lerden kalma cam ve beton binanın önündeki ÇİMLERE BASMAYIN tabelasına bantlanmış, OLİMPİYAT yazan bir kağıt parçası rüzgarda dalgalanıyordu.

Bu kez hazırlardı. Jess, Tanzie'yi kaydettirdi. Ardından ona yedek gözlükleriyle birlikte (Tanzie artık yanında yedek gözlükleri olmadan hiçbir yere gitmiyordu) bir tükenmez kalem, bir kurşun kalem ve bir de silgi verdi. Sonra hepsi onu kucaklayıp bu yarışmanın en ufak bir önemi olmadığını söyleyerek onu rahatlatılar ve Tanzie muhtemelen kafasındaki soyut sayılar ve şeytanlarla boğuşmaya giderken sessizce durdular.

Jess masanın üzerine eğilip evrakları imzalamayı bitirdi, bu sırada açık kapının diğer tarafında, çimle kaplı banketin üzerinde çene çalan Nicky ile Ed'i kaçamak bakışlarla izliyordu. Nicky, Ed'in eski telefonundan ona bir şey gösteriyordu. Ed de ara sıra başını iki yana sallıyordu. Bloğa mı bakıyorlardı acaba?

.447.

Bir Artı Bir

Jess dışarı çıktığında Nicky neşeyle, Tanzie iyi olacak anne, dedi. Stres yapma. Nicky, Norman'ın başını okşuyordu. Binadan yüz elli metreden fazla ulaşmayacaklarına dair Tanzie'ye söz vermişti. Böylece sınav salonunun arkasından bile aralarındaki özel bağı hissedebilecekti.

Evet. Çok iyi olacak, diyen Ed ellerini dibine kadar ceplerine sokmuştu.

Nicky'nin gözleri ikisi arasında gidip geldi, sonra köpeğe eğildi. Şey. Biz bir tuvalet molası vereceğiz. Benim değil. Köpeğin, dedi. Birazdan dönerim. Jess de Nicky'le birlikte gideceğini söyleme dürtüsüyle savaşıyordu.

Ve sonunda geriye sadece ikisi kalmıştı.

Jess, Eee... diye mırıldanıp kotunun üzerindeki bir boya lekesini silmeye çalıştı. Keşke üzerimi

değiştirip daha şık bit şeyler giyebilseydim diye düşünüyordu.

T-1

bee.

Bizi bir kere daha kurtardın.

Görünüşe göre sizde kendinizi kurtarma konusunda gayet iyi iş çıkarmışsınız. Konuşmadan durdular. Otoparkın karşısında bir araç hızla, adeta kayarak içeri girdi ve bir anne ile küçük bir oğlan çocuğu hızla arka koltuktan inip kapıya doğru koştular.

Ayağın nasıl?

Düzeliyor.

Terlik giymemişsin.

Jess beyaz tenis ayakkabılarına baktı. Hayır. Artık giymiyorum. Ed elini başına götürüp gökyüzüne baktı.

Zarflarımı aldım.

Jess konuşamadı.

448

Jojo Moyes

Bu sabah aldım. Seni görmezden gelmiyordum I ğı 1 İm şeyi bilseydim... seni bunca şeyle yalnız başına mücadelem zorunda bırakmazdım.

Önemli değil, dedi Jess hemen. Sen yeterince şey yalın Önünde yerde büyükçe bir taş gömülüydü. Jess ayağıyla (opıuğııı birazını tekmeleyerek taşı yerinden çıkarmaya çalıştı. Bizi C lım piyata getirmen de çok düşünceli bir davranış. Ne olursa olsun sana her zaman...

Keser misin?

Ne?

Bir şeyleri tekmelemeyi kes. Böyle şey gibi konuşmayı da... Ed ona döndü. Haydi gidip arabada oturalım.

Ne?

Oturup

konuşalım.

Hayır,

teşekkürler.

Ne?

Ben sadece... Burada konuşamaz mıyız? Neden arabada oturamıyoruz?

Oturmasak daha iyi.

Anlamıyorum. Neden arabada oturamıyoruz? Bilmiyormuşsun gibi davranma. Gözleri yaşla dolmuştu.

Avucunun içiyle gözlerini sildi.

Bilmiyorum Jess.

O zaman sana ben söyleyemem.

Of, saçmalık bu. Haydi gel, arabada oturalım. Hayır.

Neden? Bana iyi bir sebep söylemezsen burada dikilmeyeceğim. Çünkü... Sesi titriyordu. Çünkü orası bir zamanlar mutlu olduğumuz yer. Orası mutlu olduğum yer. Yıllardır olmadığım .449.

Bir Artı Bir

kadar mutlu. Ve yapamam. Orada seninle baş başa oturamam çünkü artık...

Sessi çıkmaz olmuştu. Ona arkasını döndü, neler hissettiğini görmesini istemiyordu. Gözyaşlarını görmesini istemiyordu. Ed'in gelip arkasında durduğunu duydu. O yaklaştıkça Jess nefes alamıyordu. Ona git demek istiyordu ama giderse dayanamayacağını da biliyordu.

Kulağına eğilip alçak sesle konuştu. Sana bir şey söylemeye çalışıyorum. Jess gözlerini yere dikti.

Seninle olmak istiyorum. Fena halde yüzümüze gözümüze bulaştırdık, biliyorum. Ama yine de senin yanlış yapmış olman, güya her şeyin doğru olduğu ama senin olmadığın zaman genelde hissettiğimden daha doğru geliyor. Kısa bir duraklama oldu. Lanet olsun. Bu konuşma işlerinde hiç iyi değilim, ne dedim şimdi ben?

Jess yavaşça döndü. Ed ayaklarına bakıyordu ama birden başını kaldırdı. Tanzie'nin yanlış sorusunun ne olduğunu bana söylediler.

Neymiş?

Oluşum teorisiyle ilgili. Güçlü oluşum, sayıların toplamının, toplamı oluşturan parçalardan daha fazla olabileceğini söyler. Ne dediğimi anlıyor musun?

Hayır. Matematiğim berbatır.

Yani geriye dönüp her şeyin üzerinden geçmek istemiyorum. Senin ne yaptığının, benim ne yaptığının... Sadece denemek istiyorum. Sen ve ben. Bir artı bir. Bizi toplayınca sonuç ne olur merak ediyorum. Ama bu riski alacağım.

Sonra uzanıp usulca Jess'in pantolonunun kemerinden tuttu. Onu kendine doğru çekti.

Jess gözlerini ondan ayıramıyordu. En sonunda başını kaldırıp yüzüne baktığında Ed

doğruca gözlerinin

450

içine bakıyordu ve Jess kendini hem ağlarken hem d buldu.

Evet, toplamımızın ne olacağını görmek istiyoyu mu ı !> Hit Thomas. Hep birlikte görelim. Ne dersin?

41

Tanzie

St. Anne's üniforması, kraliyet mavisi üzerine şeritler şeklinde. St. Anne's ceketinin içinde saklanmak da imkansız. Bizim sınıftaki bazı kızlar eve giderken ceketlerini çıkarıyorlar ama beni rahatsız etmiyor. Bir yere ulaşmak için çok çalıştığın zaman insanlara nereye ait olduğunu göstermek gayet hoş bir duygu. İşin komiği, okul dışında başka bir St. Anne's öğrencisi görünce birbirine el sallamak bir nevi gelenek. Bazen

Sriti'nin yaptığı gibi abartılı bir şekilde hatta. Sriti benim en yakın arkadaşım ve ne zaman el sallasa ıSSIZ bir adada üzerinden geçen uçağın dikkatini çekmeye çalışıyormuş gibi görünüyor. Bir de Dylan Carter gibi elini kaldırmadan, çantanın yanında tuttuğu parmaklarını birazcık oynatarak el sallayanlar var. Dylan çoğu insanla konuşmaktan utanıyor, kendi kardeşiyle bile. Ama herkese el sallıyor. El salladığın kişiyi tanımıyor olabilirsin ama o üniformayı giyen kişiye el sallıyorsun. Bu okulda hep böyle yapılmış. Anlaşılan bu bizim bir aile olduğumuzu gösteriyor.

Ben hep el sallıyorum, özellikle de otobüsteyken.

Salı ve perşembe günleri beni Ed alıyor çünkü o günler matematik kulübüm var ve annem o tamirat işlerinde geç saatlere kadar çalışıyor. Şimdi yanında çalışan üç kişi var. Aslında onlarla birlikte çalıştığını söylüyor ama işlerin nasıl yapılacağını ve hangi işlere gidi-453

Bir Artı Bir

leceğini onlara hep o söylüyor. Ed ise annemin patron olma fikrinden hala biraz rahatsızlık duyduğunu söylüyor. Ama alışacakmış. Bunu söylerken sanki annem onun patronuymuş gibi yüzünü büzleştiriyor ama hoşuna gittiği belli.

Eylülde okul başladığından beri annem cuma günleri öğleden sonra çalışmıyor, okulda benimle buluşuyor ve sonra evde birlikte kurabiye yapıyoruz, sadece ben ve o. Güzel oluyor ama okulda biraz

daha geç saate kadar kalmayı tercih ettiğimi ona söylemem gerekcek, özellikle de şimdi baharda bitirme sınavlarına girecekken. Babam henüz gelme fırsatı bulamadı ama her hafta Skpye'tan konuşuyoruz ve kesinlikle geleceğini söylüyor. Rolls'u polis otoparkındaki bir adama sattı. Önümüzdeki hafta iki iş görüşmesi var ve

bekleyen bir sürü iş fırsatı varmış.

Nicky Southampton da üniversiteye hazırlanıyor ve güzel sanatlar fakültesine gitmek istiyor. Lila diye bir kız arkadaşı var, annem bunun her bakımdan bir sürpriz olduğunu söylüyor. Hala gözüne sürme çekiyor ama saçlarını kendi doğal renginde uzattı, şimdi koyu kahve tonlarında. Ve artık annemden tam bir baş uzun.

Bazen bloğuna da yazıyor ama çoğu zaman çok meşgul olduğunu söylüyor ve bu günlerde Twitter'ı tercih ediyor, yani bloğu biraz ben devralsam sorun olmaz. Gelecek hafta kişisel konuları bırakıp daha çok matematik anlatacağım. Umarım matematiği seviyorsunuzdur.

Norman için bize para gönderen insanların yüzde yetmiş yedisine paralarını geri ödedik. Yüzde on dördü ise parayı bir hayır kurumuna bağışlamamızı tercih edeceklerini söylediler. Diğer yüzde dokuzun ise izini

bir türlü bulamadık. Annem önemli olmadığını çünkü asıl önemli olanın denemiş olmamız olduğunu söylüyor. Bazen teşekkür ettiğin takdirde insanların cömertliğini kabul etmekte sorun olmazmış. Eğer siz de onlardan biriyseniz size de teşekkür etmemi söyledi, yabancıların nezaketini hiç unutmuyacaktım.

454

Jojo M oyes

Ed neredeyse her zaman burada. Beachfmnl'takl n lııı ıflı t? şimdi Londra'da çok küçük bir apartman dairesi var. Ha ı ıı anala kaldığımızda Nicky ve ben çekyatta uyumak zorunla kalıvoı n aaı çoğunlukla o bizde kalıyor. Mutfakta dizüstü bilgisayarı ııahı alı fi yor, çok havalı bir kulaklıkla Londra'daki arkadaşıyla koımşııvm Mini Cooper'la toplantılara gidip geliyor. Bir yere gitmek istediğimi, zaman hepimizin sığıması çok zor oluyor diye sürekli yeni biı aiııba almak istiyor ama nedense aslında hiçbirimiz yeni araba alıntısını istemiyoruz. Küçük bir arabada sıkış tıkış oturmak güzel suydı, üstelik o arabada Norman şırıl şırıl salyalarını akitınca kentlimi suçlu hissetmiyorum.

Norman mutlu. Veterinerin yapabileceğini söylediği her şeyi yapıyor, annem de bunun bize yettiğini söylüyor. Olasılık yasası; büyük sayılar yasasıyla birlikte, olasılıkları yenmek için bazen istediğiniz sonucu almak üzere bir olayı artan sayılarda tekrarlamak gerektiğini söylüyor. Ne kadar çok yaparsan istediğin sonuca o kadar yaklaşıyorsun. Ya da basitçe anneme açıkladığım gibi, bazen denemeye devam etmen gerekiyor.

Norman'ı bahçeye çıkardım ve bu hafta seksen altı kere ona top

attım. Hala geri getirmiyor. Ama bence sonunda başaracağız.

